

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
ΜΕ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1

Τροποποίηση άρθρου 4 ΚΦΕ
για τη φορολογική κατοικία

1. Η περίπτωση α΄ της παρ.1 του άρθρου 4 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων, ήτοι τους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς του.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με την επιφύλαξη της παρ. 1 ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, αθροιστικά, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό.»

Άρθρο 2

Προσθήκη άρθρου 5 Α στον ΚΦΕ
για την εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή
φυσικών προσώπων που μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα

1. Μετά το άρθρο 5 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέο άρθρο 5 Α ως εξής:

«Άρθρο 5 Α

Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή
φυσικών προσώπων που μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα

1. Ο φορολογούμενος, φυσικό πρόσωπο, που μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα δύναται να υπαχθεί σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον σωρευτικά :

α) δεν ήταν φορολογικός κάτοικος της Ελλάδος τα προηγούμενα επτά (7) από τα οκτώ (8) έτη πριν τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα και

β) αποδεικνύει ότι επενδύει ο ίδιος ή συγγενικό του πρόσωπο, κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2, ή μέσω νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας στο οποίο ή στην οποία, αντίστοιχα, έχει την πλειοψηφία των μετοχών ή μεριδίων, σε ακίνητα ή επιχειρήσεις ή κινητές αξίες ή μετοχές ή μερίδια σε νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες με έδρα την Ελλάδα. Το ποσό της επένδυσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ. Η επένδυση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός τριών (3) ετών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης κατά την παρ. 3..

Δεν απαιτείται να συντρέχει η προϋπόθεση της περίπτωσης β', εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο που έχει αποκτήσει και διατηρεί άδεια διαμονής για επενδυτική δραστηριότητα στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 4251/2014, όπως ισχύει.

Το εν λόγω φυσικό πρόσωπο υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του παρόντος Κώδικα.

2. Εφόσον γίνει δεκτή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παρ. 3, η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, το φυσικό πρόσωπο καταβάλλει κάθε φορολογικό έτος φόρο κατ' αποκοπή, ανεξαρτήτως του ύψους εισοδήματος που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή, ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. Το φυσικό πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την επέκταση της εφαρμογής του άρθρου αυτού σε συγγενικό του πρόσωπο, κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2, και στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται ποσό φόρου ίσο με είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ για κάθε συγγενικό πρόσωπο και δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της φορολογίας δωρεών, κληρονομιών και γονικών παροχών. Ο φόρος της παραγράφου αυτής καταβάλλεται κάθε φορολογικό έτος σε μία (1) δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα των προσώπων που έχουν υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης. Τυχόν φόρος που έχει καταβληθεί από τα ίδια αυτά πρόσωπα στην αλλοδαπή για τα εισοδήματα που καλύπτονται από τον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης δεν συμψηφίζεται έναντι οποιασδήποτε φορολογικής τους υποχρέωσης στην Ελλάδα.

Για το πρώτο έτος υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος το φυσικό πρόσωπο οφείλει να αποδώσει το κατ' αποκοπή ποσό φόρου εντός τριάντα (30) ημερών από την έγκριση της αίτησής του κατά την παρ. 3.

3. Η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση από το φυσικό πρόσωπο μέχρι τις 31 Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους. Εντός της ίδιας προθεσμίας δύνανται να υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει

στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους. Εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία την εγκρίνει ή την απορρίπτει. Με την έγκριση της αίτησης του φορολογούμενου εκδίδεται για το πρώτο έτος υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 2 του ΚΦΔ, για τον φορολογούμενο και για κάθε συγγενικό του πρόσωπο κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2 για το οποίο επεκτείνεται η εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Το φυσικό πρόσωπο δηλώνει στην αίτησή του το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογούμενου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας όπως αυτές ισχύουν.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος αρχίζει από το πρώτο φορολογικό έτος για το οποίο υποβάλλεται η αίτηση του φυσικού προσώπου για την υπαγωγή του στις διατάξεις του παρόντος άρθρου και λήγει μετά το πέρας δεκαπέντε (15) φορολογικών ετών. Η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν δύναται να παραταθεί πέραν των δεκαπέντε (15) φορολογικών ετών.

5. Το φυσικό πρόσωπο που εντάσσεται στις διατάξεις του παρόντος, εφόσον σε κάποιο φορολογικό έτος δεν καταβάλλει ολόκληρο το οριζόμενο στην παρ. 2 κατ' αποκοπή ποσό φόρου, παύει να υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου από το οικείο φορολογικό έτος και εφεξής φορολογείται για το παγκόσμιο εισόδημά του βάσει των γενικών διατάξεων του παρόντος Κώδικα.

6. Το φυσικό πρόσωπο δύναται σε οποιοδήποτε φορολογικό έτος κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης στην παρ. 4 εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος να υποβάλει αίτηση για την ανάκληση της υπαγωγής του στις διατάξεις αυτές. Σε περίπτωση ανάκλησης, το φυσικό πρόσωπο υπάγεται σε φορολογία σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις για το φορολογικό έτος εντός του οποίου υποβάλλει την αίτηση ανάκλησης και εφεξής δεν υποχρεούται στην καταβολή του οριζόμενου κατ' αποκοπή ποσού φόρου για το έτος αυτό.

7. Η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογητέο εισόδημα του προσώπου που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος, το οποίο τυχόν προκύπτει στην ημεδαπή, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος, υποβάλλεται και η καταβολή του φόρου διενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67 του παρόντος Κώδικα.

8. Με την καταβολή του κατ' αποκοπή ποσού φόρου της παρ. 2 εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου που έχει υπαχθεί στις διατάξεις του παρόντος για εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή και το φυσικό πρόσωπο απαλλάσσεται από φόρο κληρονομιών ή δωρεών περιουσίας που βρίσκεται στην αλλοδαπή.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται οι επιλέξιμες κατηγορίες επενδύσεων, ο χρόνος διατήρησής τους στην Ελλάδα, η διαδικασία απόδειξης της επένδυσης, η παρακολούθηση της διατήρησης της επένδυσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

10. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η καταβολή του φόρου, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα ή λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.».

- 2.** Στην περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα υποπερίπτωση δδ', ως εξής :

«δδ) Που έχουν ενταχθεί στις διατάξεις του άρθρου 5 Α.

- 3.** Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν.4172/2013, προτίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά, φορολογούμενοι που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5 Α υποχρεούνται να δηλώνουν όλα τα εισοδήματά τους, που προκύπτουν στην ημεδαπή, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5, ενώ για τα εισοδήματα που προκύπτουν στην αλλοδαπή, κατά την έννοια της παρ.2 του άρθρου 5, και τα οποία υπόκεινται στην εναλλακτική φορολόγηση δεν υφίσταται υποχρέωση δήλωσής τους.»

Άρθρο 3

Τροποποίηση άρθρου 8 ΚΦΕ για τη ρύθμιση των ανείσπρακτων δεδουλευμένων αποδοχών

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττονται το έτος 2014 και μετά και εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο ή προκύπτει με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο το έτος στο οποίο ανάγονται, υπάγονται σε φόρο με βάση τις διατάξεις του έτους που ανάγονται.»

Άρθρο 4

Τροποποίηση άρθρου 13 ΚΦΕ για τις παροχές σε είδος

Οι διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 4172/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 2, 3, 4 και 5 και του άρθρου 14, οποιεσδήποτε παροχές σε είδος λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2, συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος και μόνο για το υπερβάλλον ποσό.

2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται με βάση την ακόλουθη κλίμακα ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 14.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

β) για ΛΤΠΦ από 14.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα τρία τοις εκατό (33%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

ε) για ΛΤΠΦ από 25.001 έως 30.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα επτά τοις εκατό (37%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

στ) για ΛΤΠΦ πλέον των 30.001 ευρώ, ως ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα.

Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

i) 0-2 έτη καμία μείωση

ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)

iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)

iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 17.000 ευρώ.

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, είτε περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας είτε όχι, αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα.

4. Η αγοραία αξία των παροχών σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, εφόσον οι μετοχές που αποκτώνται κατά την άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης μεταβιβαστούν πριν από τη συμπλήρωση κατ' αντιστοιχία του οριζόμενου χρονικού διαστήματος στο άρθρο 42 Α κατά περίπτωση. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών είναι η τιμή πώλησης μειωμένη κατά την τιμή κτήσης, η οποία προσδιορίζεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 42.

5. Η αγοραία αξία της παραχώρησης κατοικίας σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, αποτιμάται στο ποσό του μισθώματος που καταβάλλει η επιχείρηση ή σε περίπτωση ιδιόκτητης κατοικίας σε ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.»

Άρθρο 5

Τροποποίηση άρθρου 14 ΚΦΕ σχετικά με απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις

Στο τέλος της περίπτωσης ι) της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.4172/2013 διαγράφεται η λέξη «και», τίθεται κόμμα και στο τέλος της περίπτωσης ια) της παραγράφου 1 του άρθρου 14 διαγράφεται η τελεία, τίθεται κόμμα και προστίθενται νέα εδάφια ιβ), ιγ) και ιδ) ως εξής:

«ιβ) η αποζημίωση για αγορά μηνιαίων ή ετήσιων καρτών απεριόριστων διαδρομών μέσω μαζικής μεταφοράς,

ιγ) η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km και με Λιανική Τιμή Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) έως 40.000 ευρώ, προς ένα εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους και

ιδ) η παροχή σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ανεξαρτήτως, εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, εφόσον ασκηθεί το δικαίωμα προαίρεσης και οι μετοχές που αποκτώνται, μεταβιβαστούν μετά από τη συμπλήρωση είκοσι τεσσάρων (24) ή τριάντα έξι (36) μηνών από την απόκτησή τους ανάλογα με την περίπτωση κατ' αντιστοιχία με το άρθρο 42 Α.»

Άρθρο 6

Τροποποίηση του άρθρου 15 ΚΦΕ σχετικά με το φορολογικό συντελεστή

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 15 του ν.4172/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (Μισθοί, Συντάξεις, Επιχειρηματική Δραστηριότητα) σε ευρώ	Φορολογικός συντελεστής (%)
0-10.000	9%
10.001-20.000	22%
20.001-30.000	28%
30.001-40.000	36%
40.001 -	44%

Όταν το πραγματικό εισόδημα των φορολογουμένων δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ και εφόσον δεν ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται η υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών ή ατομική αγροτική δραστηριότητα, το εισόδημα αυτό, εξαιρουμένου του εισοδήματος από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, φορολογούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο και την παράγραφο 1 του άρθρου 16. Εάν το πραγματικό εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 29. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους φορολογούμενους που διέκοψαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, για το εισόδημα που απέκτησαν μετά τη διακοπή της.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για το εισόδημα από μισθωτή εργασία που αποκτούν:

α) οι αξιωματικοί που υπηρετούν σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 15% και

β) το κατώτερο πλήρωμα που υπηρετεί σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 10%.

Τα ως άνω εισοδήματα φορολογούνται αυτοτελώς με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων τους μόνο για αυτά.

Εξαιρετικά για τους αξιωματικούς και το κατώτερο πλήρωμα, που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής, για το εισόδημα που αποκτούν από μισθωτή εργασία σε πλοία του εμπορικού ναυτικού με ελληνική σημαία, που εκτελούν αποκλειστικά διεθνείς πλόες, με την παρακράτηση του φόρου εισοδήματος που διενεργείται με τους συντελεστές των περιπτώσεων α' και β' της παρ.2 του άρθρου 15 και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που διενεργείται με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 43Α του νόμου αυτού, εξαντλείται η φορολογική τους υποχρέωση μόνο για αυτά.»

Άρθρο 7

**Τροποποίηση των άρθρων 15 και 40 ΚΦΕ
σχετικά με τις δαπάνες που αποδεικνύονται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής**

1. Στο άρθρο 15 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα παράγραφος 6 ως εξής:

«6. α) Ως δαπάνες με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής για τους σκοπούς του παρόντος Κώδικα, θεωρούνται δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών στην ημεδαπή ή σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ε.Ο.Χ., οι οποίες καταβάλλονται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, όπως, ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά, κάρτες και μέσα πληρωμής με κάρτες, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 4537/2018 και χρήση ηλεκτρονικού πορτοφολιού.

β) Το απαιτούμενο ποσό δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής για κάθε φορολογικό έτος ορίζεται σε ποσοστό 30% του πραγματικού εισοδήματος που προέρχεται από μισθωτή εργασία – συντάξεις και επιχειρηματική δραστηριότητα και μέχρι είκοσι χιλιάδες ευρώ (20.000 €) δαπανών. Στον υπολογισμό του πραγματικού εισοδήματος δεν περιλαμβάνεται το ποσό της εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43 Α και το ποσό της διατροφής που δίδεται στον/στην διαζευγμένο/-η σύζυγο ή σε μέρος συμφώνου συμβίωσης ή/και εξαρτώμενο τέκνο, εφόσον καταβάλλεται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής.

Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή της κλίμακας της παρ. 1 προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου και του δηλωθέντος ποσού δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, πολλαπλασιαζόμενης με συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%).

Στο φορολογούμενο του οποίου είναι κατασχεμένοι ένας ή περισσότεροι λογαριασμοί, πλην του ακατάσχετου λογαριασμού του ν.4254/2014 (Α' 85), μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του οικείου φορολογικού έτους, το όριο δαπανών του πρώτου εδαφίου της παρούσας περίπτωσης περιορίζεται στις πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000 €) δαπανών.

γ) Η προηγούμενη περίπτωση β' δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(i) Φορολογούμενοι που έχουν συμπληρώσει το εβδομηκοστό (70ο) έτος της ηλικίας τους.

(ii) Άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω.

(iii) Όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση.

(iv) Οι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής, που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα.

(v) Δημόσιοι λειτουργοί και δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή, καθώς και φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας που διαβιούν ή εργάζονται στην αλλοδαπή.

(vi) Ανήλικοι που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

(vii) Οι υπηρετούντες την υποχρεωτική στρατιωτική τους θητεία.

(viii) Φορολογούμενοι που κατοικούν μόνιμα σε χωριά με πληθυσμό έως 500 κατοίκους και σε νησιά με πληθυσμό κάτω των 3.100 κατοίκων, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, εκτός αν πρόκειται για τουριστικούς τόπους. Ως τουριστικοί τόποι ορίζονται όσοι περιλαμβάνονται στο π.δ. 899/1976, όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 664/1997.

(ix) Οι φορολογούμενοι που είναι δικαιούχοι Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης (ΚΕΑ).

(x) Οι φορολογούμενοι που βρίσκονται σε κατάσταση μακροχρόνιας νοσηλείας (πέραν των 6 μηνών).

(xi) Όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας και σε ψυχιατρικό κατάστημα.

(xii) Οι φυλακισμένοι.

δ) Οι δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της περίπτωσης β' του άρθρου αυτού, εφόσον περιλαμβάνονται στις ακόλουθες ομάδες του δείκτη τιμών καταναλωτή της ΕΛ.ΣΤΑΤ.:

Ομάδα 1 (Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά).

Ομάδα 2 (Αλκοολούχα ποτά και καπνός).

Ομάδα 3 (Ενδυση και υπόδηση).

Ομάδα 4 (Στέγαση), εξαιρουμένων των ενοικίων.

Ομάδα 5 (Διαρκή αγαθά, είδη νοικοκυριού και υπηρεσίες).

Ομάδα 6 (Υγεία).

Ομάδα 7 (Μεταφορές), εξαιρουμένης της δαπάνης για τέλη κυκλοφορίας και της αγοράς οχημάτων, πλην των ποδηλάτων.

Ομάδα 8 (Επικοινωνίες).

Ομάδα 9 (Αναψυχή, πολιτιστικές δραστηριότητες), εξαιρουμένης της αγοράς σκαφών, αεροπλάνων και αεροσκαφών.

Ομάδα 10 (Εκπαίδευση).

Ομάδα 11 (Ξενοδοχεία, καφέ, εστιατόρια).

Ομάδα 12 (Άλλα αγαθά και υπηρεσίες).

ε) Το ποσό των δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής δηλώνεται ατομικά από κάθε σύζυγο ή από κάθε μέρος συμφώνου συμβίωσης. Σε περίπτωση κοινής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, όπου καλύπτεται το απαιτούμενο ποσό δαπανών από οποιονδήποτε εκ των δυο συζύγων ή μερών συμφώνου συμβίωσης, το τυχόν πλεονάζον ποσό δύναται κατά την εκκαθάριση να μεταφερθεί στον άλλο σύζυγο ή στο άλλο μέρος συμφώνου συμβίωσης για τυχόν κάλυψη του απαιτούμενου ποσού δαπανών. Στις περιπτώσεις κοινών τραπεζικών λογαριασμών σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (κάθε μορφής στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό) οι πραγματικοί δικαιούχοι, οι οποίοι καθορίζονται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις, μπορούν να χρησιμοποιούν τους εν λόγω λογαριασμούς ανάλογα με τις πραγματοποιούμενες δαπάνες τους. Τα ίδια ισχύουν και για πιστωτικές κάρτες με δικαιούχους κύρια και πρόσθετα μέλη.

στ) Σε περίπτωση που οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί και οι οποίες αφορούν καταβολές φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και ΕΝΦΙΑ, δανειακές υποχρεώσεις προς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και ενοίκια υπερβαίνουν το 60% του πραγματικού εισοδήματος, όπως ορίζεται στην παρ. 1 β) του παρόντος, το απαιτούμενο ποσοστό δαπανών περιορίζεται στο είκοσι τοις εκατό (20%). Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι οι ανωτέρω δαπάνες έχουν καταβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, όπως ορίζονται στην περ. α' της παρούσας.

ζ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας. Με απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ καθορίζεται η διαδικασία συγκέντρωσης των απαραίτητων δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.»

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 προστίθεται, μετά την κλίμακα, εδάφιο ως εξής:

«Για τα εισοδήματα από ακίνητη περιουσία που φορολογούνται σύμφωνα με την ανωτέρω κλίμακα, εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 6 του άρθρου 15.»

Άρθρο 8

Τροποποίηση άρθρων 15 και 64 ΚΦΕ σχετικά με καταβολές προς τους εργαζομένους για τη συμμετοχή τους σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που (α) πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του, ή (β) γίνεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως σε περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου, πτώχευσης του εργοδότη, ή (γ) πραγματοποιείται λόγω συμμετοχής του εργαζομένου σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που (α) πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του, ή (β) γίνεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως σε περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου, πτώχευσης του εργοδότη, ή (γ) πραγματοποιείται λόγω συμμετοχής του εργαζομένου σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου.»

Άρθρο 9

Τροποποίηση άρθρου 16 ΚΦΕ σχετικά με τη μείωση φόρου εισοδήματος

Οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 μειώνεται κατά το ποσό των επτακοσίων εβδομήντα επτά (777) ευρώ για το φορολογούμενο χωρίς εξαρτώμενα τέκνα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 11. Η μείωση του φόρου ανέρχεται σε οκτακόσια δέκα (810) ευρώ για το φορολογούμενο με ένα (1) εξαρτώμενο τέκνο, σε εννιακόσια (900) ευρώ για δύο (2) εξαρτώμενα τέκνα, σε χίλια εκατόν είκοσι (1.120) ευρώ για τρία (3) εξαρτώμενα τέκνα και σε χίλια τριακόσια σαράντα (1.340) ευρώ για τέσσερα (4) εξαρτώμενα τέκνα. Για κάθε επιπλέον εξαρτώμενο τέκνο μετά το τέταρτο, η μείωση του φόρου αυξάνεται κατά διακόσια είκοσι (220) ευρώ για κάθε επόμενο τέκνο. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των ποσών αυτών, η μείωση του φόρου περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.

2. Για φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις, το οποίο υπερβαίνει το ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά είκοσι (20) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος από

μισθούς και συντάξεις μέχρι του ποσού της μείωσης του φόρου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι προβλέψεις του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζονται για φορολογούμενους με πέντε (5) εξαρτώμενα τέκνα και άνω.»

Άρθρο 10

Τροποποίηση άρθρου 21 ΚΦΕ για την υπαγωγή στο εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα

Στο άρθρο 21 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Η ωφέλεια επιχείρησης που προκύπτει από την παραίτηση πιστώτριας επιχείρησης από την είσπραξη χρέους στο πλαίσιο αμοιβαίας συμφωνίας ή δικαστικού συμβιβασμού, η οποία λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο της επαγγελματικής τους συνεργασίας, αποτελεί εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα με την επιφύλαξη των ειδικότερων διατάξεων του άρθρου 62 του ν.4389/2016. Στην περίπτωση αυτή δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί φορολογίας δωρεών του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών, και Κερδών από Τυχερά Παίγνια ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν.2961/2001 (Α' 266).»

Άρθρο 11

Τροποποίηση άρθρου 22 ΚΦΕ για δράσεις εταιρικής κοινωνικής ευθύνης

1. Η περίπτωση α' του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της, συμπεριλαμβανομένων και δράσεων εταιρικής κοινωνικής ευθύνης.»

2. Στο τέλος της περίπτωσης γ' του άρθρου 22 του ν.4172/2013 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά οι δαπάνες για δράσεις εταιρικής κοινωνικής ευθύνης εκπίπτουν υπό την προϋπόθεση η επιχείρηση να εμφανίζει λογιστικά κέρδη χρήσης κατά το χρόνο πραγματοποίησής τους. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που η δράση εταιρικής κοινωνικής ευθύνης, πραγματοποιείται κατόπιν αιτήματος του Δημοσίου.»

Άρθρο 12

Προσθήκη νέου άρθρου 22B στον ΚΦΕ σχετικά με την χορήγηση προσαυξημένης έκπτωσης στις επιχειρήσεις για συγκεκριμένες δαπάνες που αφορούν τους εργαζόμενους

και την προστασία του περιβάλλοντος

Μετά το άρθρο 22 Α του ν.4172/2013 προστίθεται νέο άρθρο 22Β ως εξής:

«Άρθρο 22 Β

**Χορήγηση προσαυξημένης έκπτωσης
για συγκεκριμένες δαπάνες που αφορούν τους εργαζόμενους
και την προστασία του περιβάλλοντος**

α) Για τη δαπάνη αγοράς μηνιαίων ή ετήσιων καρτών απεριορίστων διαδρομών μέσω μαζικής μεταφοράς, χορηγείται στην επιχείρηση δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδά της, κατά το χρόνο πραγματοποίησής της, προσαυξημένης κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

β) Για τη δαπάνη μίσθωσης εταιρικού επιβατικού αυτοκινήτου μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km, με μέγιστη Λιανική Τιμή Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) έως τις 40.000 Ευρώ, χορηγείται στην επιχείρηση δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδά της, κατά το χρόνο πραγματοποίησής της, προσαυξημένης κατά ποσοστό 30 τοις εκατό (30%).

γ) Για τη δαπάνη αγοράς, εγκατάστασης και λειτουργίας δημόσια προσβάσιμων σημείων φόρτισης οχημάτων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km, χορηγείται στην επιχείρηση δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδά της, κατά το χρόνο πραγματοποίησής της, προσαυξημένης κατά ποσοστό 30 τοις εκατό (30%).»

Άρθρο 13

Τροποποίηση άρθρου 23 ΚΦΕ για μη εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες

Στο άρθρο 23 του ν.4172/2013 προστίθεται νέα περίπτωση ιε' ως εξής:

«ιε) Οι δαπάνες ενοικίων, εφόσον η εξόφλησή τους δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.»

Άρθρο 14

Τροποποίηση άρθρου 24 ΚΦΕ για φορολογικές αποσβέσεις στα μη ρυπογόνα μέσα μεταφοράς

1. Η περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

β) τον μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την έννοια των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε. δυνάμει του Κανονισμού 1606/2002 (Δ.Π.Χ.Α. – υποχρεωτική εφαρμογή Δ.Π.Χ.Α.) ή κατά την έννοια των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων (Ε.Λ.Π.) του ν. 4308/2014.

2. α. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013, η κατηγορία «Μέσα μεταφοράς ατόμων» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Μέσα μεταφοράς ατόμων εκτός από τα μέσα μεταφοράς μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km»

β. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μεταφοράς ατόμων μηδενικών ρύπων» και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «25%».

γ. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μεταφοράς ατόμων χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km » και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «20%».

δ. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013, η κατηγορία «Μέσα Μεταφοράς Εμπορευμάτων» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων εκτός από μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km»

ε. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013, προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων μηδενικών ρύπων», και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «20%».

στ. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km», και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «15%».

ζ. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μαζικής μεταφοράς ατόμων μηδενικών ρύπων» και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «15%».

η. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης με τίτλο «Μέσα μαζικής μεταφοράς ατόμων χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km» και στην αντίστοιχη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» τίθεται : «10%».

θ. Στη στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 η κατηγορία «αεροσκάφη, σιδηροδρομικοί συρμοί, πλοία και σκάφη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «αεροσκάφη, σιδηροδρομικοί συρμοί, πλοία και σκάφη εκτός από μέσα μαζικής μεταφοράς ατόμων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km »

Άρθρο 15

Τροποποίηση άρθρου 26 ΚΦΕ για τη διαγραφή επισφαλών απαιτήσεων ποσών μικρού ύψους

Η παρ. 4 του άρθρου 26 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α. Απαίτηση δύναται να διαγραφεί για φορολογικούς σκοπούς μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

- (i) έχει προηγουμένως εγγραφεί ποσό που αντιστοιχεί στην οφειλή ως έσοδο,
- (ii) έχει προηγουμένως διαγραφεί από τα βιβλία του φορολογούμενου και
- (iii) έχουν αναληφθεί όλες οι κατά νόμο ενέργειες για την είσπραξη της απαίτησης.

β. Απαιτήσεις, το συνολικό ύψος των οποίων, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά αντισυμβαλλόμενο, δύνανται να διαγραφούν στο φορολογικό έτος εντός του οποίου συμπληρώνονται δώδεκα (12) μήνες από τον χρόνο κατά τον οποίο κατέστησαν ληξιπρόθεσμες, χωρίς να έχουν αναληφθεί οι κατάλληλες ενέργειες για τη διασφάλιση του δικαιώματος είσπραξης της εν λόγω απαίτησης, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των υποπεριπτώσεων (i) και (ii) της περ. α' της παρούσας και οι οφειλέτες έχουν λάβει αποδεδειγμένα γνώση της διαγραφής της οφειλής τους. Το συνολικό ύψος των απαιτήσεων που διαγράφονται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο δεν δύναται να υπερβαίνει, ανά φορολογικό έτος, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί του συνόλου των απαιτήσεων στο τέλος της χρήσης.

γ. Απαιτήσεις που διαγράφονται στο πλαίσιο αμοιβαίας συμφωνίας ή δικαστικού συμβιβασμού, ανεξαρτήτως του αν έχει σχηματισθεί σχετική πρόβλεψη, δύνανται να διαγραφούν για φορολογικούς σκοπούς μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της υποπερ. (iii) της περ. α' της παρούσας. Στην περίπτωση και κατά το μέρος που δεν έχει σχηματισθεί πρόβλεψη, το σχετικό ποσό της διαγραφής της απαίτησης εκπίπτει με βάση τις διατάξεις του άρθρου 22.».

Άρθρο 16

Προσθήκη άρθρου 39 Β ΚΦΕ σχετικά με την έκπτωση φόρου για δαπάνες που αφορούν λήψη υπηρεσιών για ενεργειακή, λειτουργική και αισθητική αναβάθμιση κτιρίων

Μετά το άρθρο 39 Α του ν.4172/2013 προστίθεται άρθρο 39 Β ως εξής:

«1. Οι δαπάνες που θα πραγματοποιηθούν για τη λήψη υπηρεσιών που σχετίζονται με την ενεργειακή, λειτουργική και αισθητική αναβάθμιση κτιρίων, τα οποία δεν έχουν ήδη ενταχθεί ή δεν θα ενταχθούν σε πρόγραμμα αναβάθμισης κτιρίων, μειώνουν ισόποσα κατανεμημένες σε περίοδο τεσσάρων (4) ετών, σε ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40 %) του ύψους τους, το φόρο εισοδήματος των φυσικών προσώπων, μέχρι του αναλογούντος για κάθε φορολογικό έτος φόρου, με ανώτατο συνολικά όριο δαπάνης τις δεκαέξι χιλιάδες (16.000) ευρώ.

2. Απαραίτητη προϋπόθεση για την μείωση του φόρου από το ποσό των δαπανών, αποτελεί η απόδειξή τους με νόμιμα παραστατικά του ν. 4308/2014 και η εξόφλησή τους με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, οι όροι, η διαδικασία, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 17

Προσθήκη νέου άρθρου 42 Α ΚΦΕ και τροποποίηση άρθρου 43 ΚΦΕ σχετικά με τη φορολόγηση δικαιωμάτων προαίρεσης ως υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου υπό όρους

1. Μετά το άρθρο 42 του ν.4172/2013 προστίθεται νέο άρθρο 42 Α, ως εξής:

«Άρθρο 42 Α
Δικαιώματα προαίρεσης

1. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παρ. 3 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών, όπως αυτά προσδιορίζονται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από τη συμπλήρωση είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την απόκτησή τους και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.

2. Ειδικά το εισόδημα της παρ. 1 που προκύπτει από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο νεοσύστατη μικρή επιχείρηση ή και πολύ μικρή επιχείρηση υπόκειται στο συντελεστή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 43 ΚΦΕ, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι:

(α) τα ως άνω δικαιώματα αποκτώνται εντός πέντε ετών μετά την καταχώριση της εταιρείας,

(β) η εταιρεία δεν έχει προβεί σε διανομή κερδών και δεν έχει συσταθεί μέσω συγχώνευσης, και

(γ) οι μετοχές μεταβιβαστούν μετά από τη συμπλήρωση τριάντα έξι (36) μηνών από την απόκτησή τους.

3. Ως υπεραξία ορίζεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο και της τιμής διάθεσης του δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών ή η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 42.

4. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 42.»

2. Στο τέλος του άρθρου 43 του ν.4172/2013 προστίθεται εδάφιο ως:

«Ειδικά το εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου της παρ. 2 του 42 Α φορολογείται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).»

Άρθρο 18

Τροποποίηση άρθρου 43 Α σχετικά με την απαλλαγή από την εισφορά αλληλεγγύης των ΑμεΑ με ποσοστό αναπηρίας από 80% και άνω

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 43 Α του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που παρουσιάζουν αναπηρίες κάθε μορφής σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, η αποζημίωση για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης της περίπτωσης ε' της παρ. 3 του άρθρου 12 και της περίπτωσης στ' της παρ. 1 του άρθρου 14.»

2. Η παρ. 6 του άρθρου 43Α του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες που αποκτούν οι αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό, οι συνταξιούχοι από φορείς κύριας ασφάλισης, οι αμειβόμενοι με ημερομίσθιο οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες με σχέση μίσθωσης εργασίας πάνω από ένα (1) έτος στον ίδιο εργοδότη ή με σχέση μίσθωσης εργασίας αορίστου χρόνου, οι αξιωματικοί και το κατώτερο πλήρωμα του εμπορικού ναυτικού που παρέχουν υπηρεσίες σε εμπορικά πλοία και με εξαίρεση τα εισοδήματα των προσώπων που παρουσιάζουν αναπηρίες κάθε μορφής σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, διενεργείται παρακράτηση από τους εργοδότες ή από τους φορείς που καταβάλλουν κύριες συντάξεις έναντι της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Η παρακράτηση διενεργείται κατά την καταβολή και υπολογίζεται με συντελεστή μετά από προηγούμενη αναγωγή του μισθού ή της σύνταξης ή του ημερομισθίου ή της αμοιβής που ορίζεται με άλλη βάση, σε ετήσιο καθαρό εισόδημα που ορίζεται στην παράγραφο 3. Για την απόδοση των ποσών αυτών που παρακρατήθηκαν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 60.»

Άρθρο 19

Τροποποίηση άρθρου 47 ΚΦΕ σχετικά με τις δωρεές σε χρήμα και είδος από τα Ιδρύματα προς το Δημόσιο

Στο άρθρο 47 του ν.4172/2013 προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Για τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, των νομικών προσώπων της περίπτωσης γ' του άρθρου 45, εκπίπτουν ως δαπάνη κατά το άρθρο 22 οι δωρεές σε χρήμα ή σε είδος προς το Ελληνικό Δημόσιο και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.»

Άρθρο 20

Προσθήκη άρθρου 48 Α ΚΦΕ για την απαλλαγή υπό όρους των νομικών προσώπων

**που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας από τον φόρο υπεραξίας
μεταβίβασης τίτλων συμμετοχής**

Μετά το άρθρο 48 ν.4172/2013 προστίθεται νέο άρθρο 48 Α ως εξής:

« Άρθρο 48 Α

1. Το εισόδημα που προκύπτει από την υπεραξία μεταβίβασης τίτλων συμμετοχής σε νομικό πρόσωπο που εισπράττει ένα νομικό πρόσωπο που είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, απαλλάσσεται από το φόρο, εάν το νομικό πρόσωπο του οποίου οι τίτλοι μεταβιβάζονται πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρος Α' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ, όπως ισχύει, και

β) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους-μέλους της ΕΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται κάτοικος τρίτου κράτους εκτός ΕΕ κατ' εφαρμογήν όρων σύμβασης περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρος Β' της οδηγίας 2011/96/ΕΕ ή σε οποιονδήποτε άλλον φόρο αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς, και

δ) το μεταβιβάζον νομικό πρόσωπο κατέχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας ή του πλήθους του μετοχικού κεφαλαίου ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου του νομικού προσώπου του οποίου οι τίτλοι συμμετοχής μεταβιβάζονται, και

ε) το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής διακρατείται τουλάχιστον τριανταέξι (36) μήνες.

2. Τα εισοδήματα αυτά δεν φορολογούνται κατά τη διανομή ή κεφαλαιοποίηση των κερδών αυτών κατά τις διατάξεις του άρθρου 47 παρ.1.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης τίτλων συμμετοχής κατά την παρ. 1, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή.

Άρθρο 21

**Τροποποίηση άρθρων 37, 43 Α, 47, 61, 64 και 67 ΚΦΕ
σχετικά με την απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος και την εισφορά αλληλεγγύης
των τόκων ομολόγων και ομολογιών**

1. Στο τέλος του άρθρου 37 του ν.4172/2013 προστίθεται νέα παρ.5 ως εξής:

«5. Οι τόκοι εταιρικών ομολογιών εισηγμένων σε τόπο διαπραγμάτευσης εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει των διατάξεων του άρθρου 4 του ν.4514/2018 ή σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά εκτός ΕΕ, η οποία εποπτεύεται από αρχή διαπιστευμένη στον Διεθνή Οργανισμό Εποπτικών Αρχών Κεφαλαιαγοράς (International Organization of Securities Commissions, IOSCO), καθώς και των πάσης φύσεως ομολογιών που εκδίδουν οι πιστωτικοί συνεταιρισμοί που λειτουργούν ως πιστωτικά

ιδρύματα, οι οποίοι αποκτώνται από φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής, απαλλάσσονται από τον φόρο εισοδήματος.»

2. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 47 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 37 εφαρμόζονται και στα νομικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής και δεν διατηρούν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση.»

3. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 43Α του ν.4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης, εξαιρούνται από την εισφορά αλληλεγγύης τα φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής για το εισόδημα από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και για το εισόδημα από τόκους εταιρικών ομολογιών κατά την παρ. 5 του άρθρου 37.»

4. Στο τέλος του άρθρου 61 του ν.4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Όσον αφορά στα ομόλογα του άρθρου 37 παράγραφος 5, σε παρακράτηση φόρου υποχρεούνται από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου μόνον οι φορείς πληρωμής που προβαίνουν σε καταβολές τόκων και δεν υποχρεούνται σε παρακράτηση ο εκδότης των ομολόγων.»

5. Η παρ. 9 του άρθρου 64 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Ειδικά το εισόδημα από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου και από τόκους εταιρικών ομολογιών της παρ. 5 του άρθρου 37 που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής και δεν έχουν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, δεν υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την παρ. 1.»

6. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν.4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ομοίως, δεν υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης τα φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής αποκλειστικά από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου καθώς και από τόκους εταιρικών ομολογιών της παρ. 5 του άρθρου 37.»

Άρθρο 22

Τροποποίηση άρθρου 58 ΚΦΕ για τη μείωση του φορολογικού συντελεστή των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα

1. Η παρ. 1 του άρθρου 58 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που τηρούν διπλογραφικά βιβλία, εξαιρουμένων των πιστωτικών ιδρυμάτων που εμπíπτουν στην περίπτωση β` της παρούσας παραγράφου, καθώς και οι υπόχρεοι των περιπτώσεων β', γ', δ', ε', στ' και ζ' του άρθρου 45 που τηρούν απλογραφικά βιβλία, φορολογούνται με συντελεστή είκοσι τέσσερα τοις εκατό (24%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2019 και εφεξής.

β) Τα πιστωτικά ιδρύματα της περίπτωσης 1 της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν.4261/2014, εφόσον έχουν ενταχθεί και για τα φορολογικά έτη που υπάγονται στις ειδικές διατάξεις του άρθρου 27 Α, φορολογούνται με συντελεστή είκοσι εννέα τοις εκατό (29%).»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 58 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν οι αγροτικοί συνεταιρισμοί του ν.4384/2016 και οι νομικές οντότητες που αναγνωρίζονται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ως Ομάδες και Οργανώσεις παραγωγών του άρθρου 27 του Κανονισμού (Ε.Ε.) 1305/2013 και περιλαμβάνονται στο τηρούμενο Μητρώο Οργανώσεων Παραγωγών και Ομάδων (ΜΟΠΟ) δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 1 της υπ'αρ. 397/18235/2017 Απόφασης (Β' 601) φορολογούνται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).»

Άρθρο 23

Τροποποίηση άρθρου 63 ΚΦΕ για αποσαφήνιση της ισχύουσας εξαίρεσης από την παρακράτηση φόρου από τόκους και δικαιώματα μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων υπό όρους

Η παρ. 2 του άρθρου 63 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ανεξάρτητα από το άρθρο 61, δεν παρακρατείται φόρος από τόκους και δικαιώματα (royalties) που καταβάλλονται σε νομικό πρόσωπο που αναφέρεται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων κρατών – μελών είτε της ημεδαπής είτε της αλλοδαπής, όπως αυτή ισχύει, εφόσον:

α) το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα που εισπράττει κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή ή ο φορολογούμενος που καταβάλλει, κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει, ή ένα τρίτο νομικό πρόσωπο ή μία νομική οντότητα κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει όσο και του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή,

β) το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής διακρατείται για τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες, και

γ) το νομικό πρόσωπο που εισπράττει:

αα) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ, όπως ισχύει, και

ββ) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους - μέλους της Ε.Ε. σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος τρίτου κράτους εκτός Ε.Ε. κατ' εφαρμογή όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γγ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 3 της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ ή σε οποιοδήποτε άλλο φόρο ενδεχομένως στο μέλλον αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς.»

Άρθρο 24

Τροποποίηση άρθρων 40 και 64 ΚΦΕ σχετικά με τη φορολογία μερισμάτων

1. Η παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:
«1. Τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).»
2. Η περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 64 ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:
«α) για μερίσματα πέντε τοις εκατό (5%).»

Άρθρο 25

Τροποποίηση άρθρου 65 ΚΦΕ σχετικά με τα κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς

Η περ. β' της παρ. 6 του άρθρου 65 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) υπόκειται σε φόρο επί των κερδών ή των εισοδημάτων ή του κεφαλαίου, του οποίου ο συντελεστής είναι ίσος ή κατώτερος από το εξήντα τοις εκατό (60%) του συντελεστή φορολογίας νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, ο οποίος θα οφειλόταν σύμφωνα με τις διατάξεις της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, εάν ήταν φορολογικός κάτοικος ή διατηρούσε μόνιμη εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 6 του ΚΦΕ στην Ελλάδα.»

Άρθρο 26

Τροποποίηση άρθρου 71 ΚΦΕ σχετικά με την βεβαίωση ποσού ίσου με το 95% του φόρου από επιχειρηματική δραστηριότητα και την μείωση της προκαταβολής φόρου του φορολογικού έτους 2018

Στην παρ. 1 του άρθρου 71 του ν.4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Με βάση τη δήλωση που υποβάλλει το νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας αποκλειστικά και μόνο για το φορολογικό έτος 2018, βεβαιώνεται ποσό ίσο με το ενενήντα πέντε τοις εκατό (95%) του φόρου που προκύπτει από επιχειρηματική δραστηριότητα για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του έτους αυτού.»

Άρθρο 27

Τροποποίηση άρθρων 71 Β και 71 Γ ΚΦΕ για την κεφαλαιοποίηση αφορολόγητων αποθεματικών εισηγμένων και μη εισηγμένων ανώνυμων εταιρειών και Ε.Π.Ε.

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 71 Β του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση που πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η ανώνυμη εταιρεία ή μειωθεί το μετοχικό της κεφάλαιο με σκοπό επιστροφής των αποθεματικών στους μετόχους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά δε λογίζονται φορολογικώς ως μετοχικό κεφάλαιο που έχει καταβληθεί και φορολογούνται με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τη φορολογία εισοδήματος κατά τον χρόνο της διάλυσης της εταιρείας ή μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου μετά την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 71 Β του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Ανώνυμες εταιρείες, με μετοχές εισηγμένες ή μη, που έχουν σχηματίσει αποθεματικά είτε από υπεραξία μετοχών που προέρχεται από απόσχιση κλάδου ή από συγχώνευση εταιρειών στις οποίες συμμετέχει είτε από την αύξηση της αξίας των συμμετοχών της εταιρείας ή από διανομή μετοχών με βάση τις διατάξεις του άρθρου 1 του α.ν. 148/1967, του ν. 542/1977, του ν. 1249/1982, του ν. 1839/1989 και του ν.2065/1992 κατόπιν κεφαλαιοποίησης της υπεραξίας που προέκυψε από την αναπροσαρμογή πάγιων περιουσιακών στοιχείων θυγατρικής εταιρείας ή άλλης εταιρείας στην οποία συμμετέχουν, μπορούν να προβούν σε κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών αυτών. Η κεφαλαιοποίηση αυτή δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, σε οποιαδήποτε παρακράτηση φόρου και στην εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ΚΦΕ.»

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 71 Β του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Για τα αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται με τις διατάξεις του παρόντος, η αύξηση αυτή του μετοχικού κεφαλαίου πραγματοποιείται είτε με την ανάλογη αύξηση της ονομαστικής αξίας των μετοχών που υπάρχουν κατά το χρόνο της κεφαλαιοποίησης, είτε με την έκδοση νέων μετοχών, είτε και με τους δύο αυτούς τρόπους. Οι νέες μετοχές που θα εκδοθούν διανέμονται δωρεάν στους μετόχους, κατά την αναλογία των μετοχών που κατέχουν αυτοί κατά το χρόνο της κεφαλαιοποίησης των εν λόγω αποθεματικών.»

4. Η παρ. 1 του άρθρου 71 Γ του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι ανώνυμες εταιρείες, των οποίων οι μετοχές δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών, καθώς και οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, μπορούν να κεφαλαιοποιήσουν ολικά ή μερικά, τα αφορολόγητα αποθεματικά διαφόρων αναπτυξιακών νόμων, με εξαίρεση το αποθεματικό του άρθρου 18 του α.ν. 942/1949 (Α' 96) Στην περίπτωση αυτή, οι μεν ανώνυμες εταιρείες, δύνανται να κάνουν αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου είτε με την έκδοση νέων μετοχών που διανέμονται δωρεάν στους μετόχους κατά την αναλογία των μετοχών που κατέχουν αυτοί κατά το χρόνο της κεφαλαιοποίησης, είτε με την αύξηση της ονομαστικής αξίας, είτε και με τους δύο τρόπους, οι δε εταιρείες περιορισμένης ευθύνης θα κάνουν αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου με έκδοση νέων εταιρικών μεριδίων, τα οποία διανέμονται δωρεάν στους παλαιούς εταίρους, κατ' αναλογία των μεριδίων τους.»

5. Η παρ. 2 του άρθρου 71 Γ του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται φορολογούνται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%), χωρίς καμιά άλλη επιβάρυνση. Ο φόρος που οφείλεται αποδίδεται στο Δημόσιο με δήλωση, η οποία πρέπει να υποβληθεί σ' έναν μήνα από την καταχώρηση στο Γ.Ε.Μ.Η. της αύξησης του μετοχικού/εταιρικού κεφαλαίου και καταβάλλεται σε τέσσερις (4) ίσες εξαμηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη με την υποβολή της εμπρόθεσμης δήλωσης. Ο φόρος αυτός βαρύνει την εταιρεία και δεν εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδά της, κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών, ούτε συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος που οφείλεται από την εταιρεία ή τους μετόχους ή εταίρους της.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 71 Γ του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Σε περίπτωση που πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η ανώνυμη εταιρεία ή μειωθεί το μετοχικό κεφάλαιό της με σκοπό επιστροφής των αποθεματικών στους μετόχους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά δε λογίζονται φορολογικώς ως μετοχικό κεφάλαιο που έχει καταβληθεί και φορολογούνται με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τη φορολογία εισοδήματος κατά το χρόνο της διάλυσης ή μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου μετά την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

7. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 71 Γ του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Προκειμένου για εταιρεία περιορισμένης ευθύνης στην περίπτωση κατά την οποία πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η εταιρεία αυτή ή μειωθεί το εταιρικό της κεφάλαιο με σκοπό την επιστροφή των αποθεματικών στους εταίρους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά προστίθενται στα κέρδη της εταιρείας που πραγματοποιεί στο χρόνο της διάλυσης ή μείωσης του κεφαλαίου και φορολογούνται με τις διατάξεις φορολογίας εισοδήματος που ισχύουν κατά τον χρόνο διάλυσης της εταιρείας ή μείωσης του εταιρικού της κεφαλαίου μετά την

αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 28

Τροποποίηση άρθρου 72 ν. 4172/2013 για την αναστολή του φόρου υπεραξίας

Η περίπτ. α' της παραγράφου 33 του άρθρου 72 του ν.4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Η ισχύς του άρθρου 41 αναστέλλεται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2022.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 29

Τροποποίηση άρθρου 15 και προσθήκη νέου άρθρου 54 Δ ΚΦΔ σχετικά με τη διακοπή προσβάσεων στις ψηφιακές πλατφόρμες οικονομίας διαμοιρασμού

1. Στο άρθρο 15 του ν.4174/2013 (Α' 170) μετά την παράγραφο 3 προστίθεται παράγραφος 3α, ως εξής:

«3α. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να ζητά, με έγγραφο ή ηλεκτρονικό αίτημα, από κάθε διαχειριστή ψηφιακής πλατφόρμας, η οποία δραστηριοποιείται στην οικονομία του διαμοιρασμού, ανεξάρτητα από το εάν αυτή έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ν.4172/2013 (ΚΦΕ) ή στις διατάξεις των ΣΑΔΦ που έχει συνάψει η Ελλάδα, οποιαδήποτε πληροφορία ή στοιχείο σχετικά με πρόσωπα που χρησιμοποιούν την πλατφόρμα ως πωλητές, για τα οποία προκύπτουν φορολογικές υποχρεώσεις στην ημεδαπή.

Οι κατά τα ως άνω αιτούμενες πληροφορίες ή στοιχεία παρέχονται ή διαβιβάζονται από τον διαχειριστή ψηφιακής πλατφόρμας στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων μέχρι την τελευταία ημέρα του επόμενου μήνα από τον μήνα παραλαβής του αιτήματος. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου δύναται να παρατείνεται κατά ένα (1) μήνα, ανάλογα με τον όγκο των αιτούμενων πληροφοριών ή στοιχείων κατόπιν υποβολής αιτήματος από τον διαχειριστή της ψηφιακής πλατφόρμας.

Για τις ανάγκες της παρούσας περίπτωσης, νοούνται:

Ως «ψηφιακή πλατφόρμα», κάθε λογισμικό, συμπεριλαμβανομένου ενός δικτυακού τύπου ή ενός μέρους του και εφαρμογών, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμογών για κινητά, όπου δύο ή περισσότεροι χρήστες ή ομάδες χρηστών επικοινωνούν μέσω διαδικτύου με τη μεσολάβηση του διαχειριστή της πλατφόρμας, προκειμένου να διευκολυνθεί μια συναλλαγή μεταξύ τους, επιτρέποντας στους πωλητές να συνδέονται

με άλλα πρόσωπα για την παροχή σε αυτούς σχετικών υπηρεσιών και αγαθών, έναντι αντιτίμου.

Ως «διαχειριστής ψηφιακής πλατφόρμας», κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει ή καθιστά διαθέσιμη την πλατφόρμα ή μέρος αυτής στους χρήστες ή νόμιμο εκπρόσωπό της στην Ελλάδα.

Ως «πωλητής», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κάθε είδους νομική οντότητα, που χρησιμοποιεί την πλατφόρμα για την παροχή των σχετικών υπηρεσιών και τη σύνδεσή του με αντισυμβαλλόμενα πρόσωπα μέσω της ψηφιακής πλατφόρμας.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα και διαδικασία καθώς και οι ειδικότερες λεπτομέρειες διαδικαστικού περιεχομένου για την εφαρμογή της παρούσας περίπτωσης.

2. Μετά το άρθρο 54Γ του ν.4174/2013 προστίθεται νέο άρθρο 54Δ, ως εξής:

«Άρθρο 54Δ

Κυρώσεις για τη μη παροχή πληροφοριών ή στοιχείων
από τις ψηφιακές πλατφόρμες της οικονομίας διαμοιρασμού

1. Η μη ανταπόκριση στο αίτημα της παραγράφου 3α του άρθρου 15 του Κώδικα, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ή η παροχή στοιχείων που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του ως άνω αιτήματος, συνεπάγεται, την διακοπή της πρόσβασης στους ιστότοπους των ψηφιακών πλατφορμών, από τους Παρόχους Υπηρεσιών Διαδικτύου με καταστατική έδρα ή με τόπο πραγματικής διοίκησης ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ν.4172/2013 (ΚΦΕ) ή στις διατάξεις των ΣΑΔΦ που έχει συνάψει η Ελλάδα, όταν η πρόσβαση διενεργείται από Διεύθυνση Διαδικτυακού Πρωτοκόλλου (Διεύθυνση IP) που βρίσκεται στην Ελληνική Επικράτεια. Για τη διακοπή εκδίδεται κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, εφόσον το αίτημα αφορά σε στοιχεία ή πληροφορίες που συντελούν στην ταυτοποίηση ή/και στην εκτίμηση της φορολογικής υποχρέωσης πωλητών. Στην περίπτωση αυτή, ο διαχειριστής της ψηφιακής πλατφόρμας δύναται, εάν αμφισβητεί τη συνδρομή των περιστάσεων που δικαιολογούν την έκδοση της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου να προσφύγει κατά της απόφασης απευθείας ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου χωρίς την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 63.

Στον πάροχο Υπηρεσιών Διαδικτύου που παραβαίνει την ανωτέρω υποχρέωση επιβάλλεται πρόστιμο από τριάντα (30) έως εκατό (100) χιλιάδες ευρώ.

2. Πριν την έκδοση της απόφασης για τη διακοπή της πρόσβασης και μετά την παρέλευση της ταχθείσας προθεσμίας, αποστέλλεται επιστολή από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων στο διαχειριστή της ψηφιακής πλατφόρμας για την επικείμενη διακοπή πρόσβασης εντός δεκαπέντε εργασίμων (15) ημερών από τη λήψη αυτής, προκειμένου ο διαχειριστής να διατυπώσει τις απόψεις του.

Η διακοπή της πρόσβασης στους ιστότοπους των ανωτέρω ψηφιακών πλατφορμών αίρεται άμεσα με την ικανοποίηση του αιτήματος της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, κατόπιν απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να δημοσιεύει στον ιστότοπό της κατάλογο ψηφιακών πλατφορμών στις οποίες έχει επιβληθεί η κύρωση του πρώτου εδαφίου του παρόντος.

3. α. Σε περίπτωση που κατά παράβαση της επιβληθείσας στην παράγραφο 1 διακοπής πρόσβασης, πραγματοποιούνται συναλλαγές από τους πωλητές στις ανωτέρω πλατφόρμες, επιβάλλεται πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ στον πωλητή.

β. Στον Πάροχο Υπηρεσιών Διαδικτύου επιβάλλεται πρόστιμο από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ σε περίπτωση μη εφαρμογής της απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ, καθώς και σε περίπτωση μη χορήγησης στοιχείων του εδαφίου δ' της παρ. 3 α του άρθρου 15, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1.

γ. Σε περίπτωση μη χορήγησης στοιχείων του εδαφίου δ' της παρ. 3 α του άρθρου 15 από κάθε άλλο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, ή νομική οντότητα πλην του Παρόχου Υπηρεσιών Διαδικτύου, επιβάλλεται πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ.

4. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ δύναται να καθορίζεται η διαδικασία διακοπής της πρόσβασης και άρσης αυτής, η επιβολή του προστίμου της παραγράφου 3 και κάθε άλλη αναγκαία και ειδικότερη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.».

Άρθρο 30 **Προσθήκη άρθρου 15 Α στον ΚΦΔ** **για την ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων στην ΑΑΔΕ**

1. Μετά το άρθρο 15 του ν.4174/2013 προστίθεται νέο άρθρο 15 Α, ως εξής:

«Άρθρο 15 Α

Υποχρεωτική ηλεκτρονική διαβίβαση πληροφοριών από τρίτους

1.Οι οντότητες του άρθρου 1 του ν.4308/2014 (Α'251) υποχρεούνται να διαβιβάζουν ηλεκτρονικά στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων δεδομένα των εκδιδόμενων λογιστικών αρχείων-στοιχείων ανεξαρτήτως της μεθόδου έκδοσης αυτών, των τηρούμενων λογιστικών αρχείων-βιβλίων, των φορολογικών ηλεκτρονικών μηχανισμών, των φορολογικών μνημών και των αρχείων που δημιουργούν οι φορολογικοί ηλεκτρονικοί μηχανισμοί.

2.Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται ο χρόνος διαβίβασης, η έκταση εφαρμογής, οι εξαιρέσεις, οι ειδικότερες υποχρεώσεις των οντοτήτων της παρ. 1, καθώς και κάθε άλλο θέμα, διαδικασίες και λεπτομέρειες για την εφαρμογή των υποχρεώσεων των οντοτήτων της παρ.1.»

Άρθρο 31

Τροποποίηση άρθρου 36 του ΚΦΔ **σχετικά με την παράταση της παραγραφής σε περίπτωση εκκίνησης ΔΑΔ**

Στην παρ. 2 του άρθρου 36 του ν.4174/2013 προστίθεται περ. δ' ως εξής:

«δ) για όσο διάστημα διαρκεί η προθεσμία υποβολής αιτήματος Διαδικασίας Αμοιβαίου Διακανονισμού του άρθρου 63 Α, όπως αυτή ορίζεται στις ειδικότερες διατάξεις που προβλέπουν τη δυνατότητα υποβολής αιτήματος ΔΑΔ, και μόνο για την υποβολή και αποδοχή του σχετικού αιτήματος, καθώς επίσης και, εφόσον υποβληθεί τέτοιο αίτημα,

για όσο χρόνο διαρκεί η Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού, και μόνο για το ζήτημα το οποίο αφορά ή σχετίζεται με αυτή.

Σε περίπτωση έκδοσης απόφασης Αμοιβαίου Διακανονισμού, παρατείνεται για ένα έτος μετά την έκδοση της απόφασης η περίοδος παραγραφής του Δικαιώματος του Δημοσίου να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου με έρεισμα την απόφαση αυτή και με σκοπό τη συμμόρφωση με αυτήν.»

Άρθρο 32

Τροποποίηση άρθρου 36 του ΚΦΔ σχετικά με την προθεσμία παραγραφής

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του ν.4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«(α) εάν, εντός του πέμπτου έτους της προθεσμίας παραγραφής, υποβάλλεται αρχική ή τροποποιητική δήλωση ή περιέρχονται σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης νέα στοιχεία κατά την έννοια της παρ. 5 του άρθρου 25 σε υπόθεση που έχει διενεργηθεί πλήρης έλεγχος ή σε κάθε άλλη περίπτωση περιέρχονται σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης πληροφορίες από οποιαδήποτε πηγή εκτός Φορολογικής Διοίκησης, από τις οποίες προκύπτει φορολογική οφειλή και μόνο για το ζήτημα στο οποίο αφορούν, για περίοδο ενός έτους από τη λήξη της πενταετίας, »

2. Η παρ. 3 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α. Εξαιρετικά, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μπορεί να εκδοθεί εντός δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης ή της τελευταίας δήλωσης σε περίπτωση που προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων: (α) σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν έχει υποβάλει δήλωση εντός της περιόδου που αναφέρεται στην παρ. 1, (β) σε περίπτωση που μετά την πενταετία περιέλθουν σε γνώση οποιασδήποτε Υπηρεσίας της Φορολογικής Διοίκησης νέα στοιχεία ή πληροφορίες που δεν θα μπορούσαν να είναι σε γνώση αυτής εντός της πενταετίας και προκύπτει ότι η φορολογική οφειλή υπερβαίνει αυτήν που είχε προσδιορισθεί βάσει προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και μόνο για το ζήτημα στο οποίο αφορούν.

β. Σε περίπτωση που μετά από την περαίωση ανέλεγκτων χρήσεων βάσει ειδικών διατάξεων νόμου ή μετά από την έκδοση της αρχικής πράξης προσδιορισμού φόρου και εντός πενταετίας, από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής αρχικής δήλωσης, περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 25, οι σχετικές πράξεις προσδιορισμού φόρου και επιβολής προστίμου, βάσει περαίωσης ή βάσει ελέγχου που έχει διενεργηθεί πριν από την 1.1.2014 ή βάσει πλήρους ελέγχου που έχει διενεργηθεί από την 1.1.2014 και μετά, πρέπει να εκδοθούν κατά περίπτωση εντός της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ.1 του παρόντος Κώδικα ή το άρθρο 84 παρ. 1 του ν.2238/1994 ή το άρθρο 57 παρ. 1 του ν.2859/2000. Εφόσον περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία κατά το

τελευταίο έτος της αρχικής (πενταετούς) παραγραφής, το δικαίωμα της Φορολογικής Διοίκησης να εκδώσει πράξη προσδιορισμού φόρου παρατείνεται κατά ένα έτος.»

Άρθρο 33

Τροποποίηση άρθρου 46 ΚΦΔ σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης των οφειλών στο Δημόσιο

1. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του υπόχρεου παραβάτη και κατ'άνωτατο μέχρι του διπλάσιου του ποσού για το οποίο διαπιστώνεται ο σκοπός μη πληρωμής ή η είσπραξη επιστροφής, κατά τα ανωτέρω.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταιρών προσωπικών εταιριών καθώς και σε βάρος των προσώπων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του παρόντος Κώδικα.»

Άρθρο 34

Τροποποίηση άρθρου 50 ΚΦΔ σχετικά με την αλληλέγγυα ευθύνη

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα

στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ.1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά.

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

2. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ. 1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους.»

Άρθρο 35

Τροποποίηση άρθρων 55 Α και 68 ΚΦΔ σχετικά με την παραπομπή εγκλημάτων φοροδιαφυγής σε ποινική δίκη

1. Η παρ. 1 του άρθρου 55Α του ν. 4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εάν με βάση την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ή την πράξη επιβολής προστίμου συντρέχει περίπτωση τέλεσης ή απόπειρας τέλεσης εγκλήματος φοροδιαφυγής, όπως ορίζεται στο άρθρο 66, υποβάλλεται μηνυτήρια αναφορά από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 68 του Κώδικα. Η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 58 του ν.4174/2013 μετά τη φράση «επί της διαφοράς» προστίθεται η φράση «που προκύπτει προς καταβολή».

Άρθρο 36

Τροποποίηση άρθρου 54 Α ΚΦΔ σχετικά με το Πιστοποιητικό Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 54 Α του ν. 4174/2013, αντικαθίσταται ως εξής:

«Είναι δυνατή, μετά από αίτηση του υπόχρεου, η χορήγηση πιστοποιητικού για μεταβίβαση συγκεκριμένου ακινήτου με παρακράτηση και απόδοση του συνολικά οφειλόμενου ποσού κύριων και πρόσθετων φόρων και προσαυξήσεων για όλα τα ακίνητα για τα οποία είναι υπόχρεος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, χωρίς να απαιτείται να έχει προηγηθεί ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών από Ε.Ν.Φ.Ι.Α.»

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 54Α του 4174/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι συμβολαιογράφοι, οι φύλακες μεταγραφών και οι προϊστάμενοι των κτηματολογικών γραφείων, που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, υπόκεινται σε πρόστιμο ανά συμβολαιογραφική πράξη, ανεξάρτητα από τον αριθμό των συμβαλλομένων, των ακινήτων ή των δικαιωμάτων επ' αυτών, το οποίο ορίζεται σε δύο τοις εκατό (2%) επί της διαφοράς της αξίας των ακινήτων ή δικαιωμάτων για τα οποία επισυνάπτεται ανακριβές πιστοποιητικό, το οποίο πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από εκατό (100) και ανώτερο από χίλια (1.000) ευρώ. Σε περίπτωση κατά την οποία δεν επισυνάπτεται πιστοποιητικό, το πρόστιμο ορίζεται σε ένα τοις χιλίοις (1%) επί της αξίας των ακινήτων ή δικαιωμάτων για τα οποία δεν επισυνάπτεται πιστοποιητικό ανά συμβολαιογραφική πράξη και δεν μπορεί να είναι κατώτερο από εκατό (100) και ανώτερο από χίλια (1.000) ευρώ. Εφόσον διαπιστωθεί από μεταγενέστερο έλεγχο, που θα διενεργηθεί εντός δεκαετίας από τον προηγούμενο έλεγχο, ότι συμβολαιογράφος, φύλακας μεταγραφών ή προϊστάμενος κτηματολογικού γραφείου προέβη στην ίδια παράβαση για το αυτό ακίνητο, το αναλογούν κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο αυτή πρόστιμο διπλασιάζεται.»

Άρθρο 37

Τροποποίηση άρθρου 65 Α ΚΦΔ σχετικά με το φορολογικό πιστοποιητικό

Το άρθρο 65Α του ν. 4174/2013, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 65 Α

Φορολογικό πιστοποιητικό

1. Ορκωτοί ελεγκτές λογιστές και ελεγκτικές εταιρείες, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 4449/2017 (Α` 7) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, σε ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, εκδίδουν ετήσιο φορολογικό πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό αυτό είναι προαιρετικό για τις ανωτέρω εταιρείες και επιχειρήσεις και εκδίδεται μετά από έλεγχο που διενεργείται, παράλληλα με τον υποχρεωτικό έλεγχο, ως προς την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων σε φορολογικά αντικείμενα. Για τους ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και τις ελεγκτικές

εταιρείες που εκδίδουν ετήσιο φορολογικό πιστοποιητικό εφαρμόζονται οι διατάξεις περί απαγόρευσης παροχής μη ελεγκτικών υπηρεσιών του άρθρου 5 του ΕΕ Κανονισμού 537/2014.

2. Φορολογικές παραβάσεις, καθώς και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση φόρων που διαπιστώνονται από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, αναφέρονται αναλυτικά στο πιστοποιητικό αυτό. Αν από το πιστοποιητικό προκύπτουν συγκεκριμένα φορολογικά δεδομένα για την ελεγχθείσα εταιρεία με τα οποία συμφωνεί και η αρμόδια ελεγκτική φορολογική αρχή, το εν λόγω πιστοποιητικό αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των εκθέσεων ελέγχου της ως άνω αρχής. Η διαπίστωση ή μη στο φορολογικό πιστοποιητικό παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά την επιλογή υποθέσεων προς έλεγχο κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

3. Αν από μεταγενέστερο έλεγχο της φορολογικής διοίκησης προκύψουν σημαντικές πρόσθετες επιβαρύνσεις, τις οποίες όφειλε να διαπιστώσει ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής, η Φορολογική Διοίκηση παραπέμπει την υπόθεση στην ΕΛΤΕ η οποία, μετά από τον προβλεπόμενο από τις διατάξεις του ν. 4449/2017 έλεγχο, επιβάλλει τις από αυτόν προβλεπόμενες κυρώσεις στον Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή ή στην ελεγκτική εταιρεία.

4. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της ΕΛΤΕ, καθορίζονται τα συγκεκριμένα επί μέρους φορολογικά αντικείμενα του ελέγχου, ενδεχόμενες συγκεκριμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις που πρέπει να διενεργούνται, το ειδικότερο περιεχόμενο του πιστοποιητικού που εκδίδεται και οι επιφυλάξεις που τυχόν διατυπώνονται σε αυτό, ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία υποβολής του και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Η Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1124/18.6.2015 (Β' 1196), όπως έχει τροποποιηθεί, εξακολουθεί να ισχύει δυνάμει να τροποποιηθεί ή να αντικατασταθεί με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της ΕΛΤΕ.»

Άρθρο 38

Τροποποίηση του άρθρου 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

Το β' εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (Α' 265) τροποποιείται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή αναστέλλεται έναντι του Δημοσίου και το απόρρητο των καταθέσεων, των λογαριασμών, των κοινών λογαριασμών, των συμβάσεων και πράξεων επί παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων και του περιεχομένου θυρίδων του παραβάτη σε Τράπεζες ή άλλα Πιστωτικά Ιδρύματα και δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών και κατ' ανώτατο μέχρι του εξαπλάσιου του ποσού δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων η διαφυγή ή μη απόδοση του οποίου διαπιστώνεται κατά τα ανωτέρω.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ (Φ.Π.Α.)
ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 39

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Φ.Π.Α.
σχετικά με την αναστολή του Φ.Π.Α. στη μεταβίβαση ακινήτων

1. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 6 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000, Α΄ 248) προστίθεται νέα παρ. 4α ως εξής:

«4α. Με αίτηση του υποκειμένου στον φόρο, κατασκευαστή οικοδομών προς πώληση, αναστέλλεται, υποχρεωτικά μέχρι 31.12.2022, η εφαρμογή του ΦΠΑ στα ακίνητα των παραγράφων 1 και 2α του παρόντος άρθρου και επιβάλλεται φόρος μεταβίβασης ακινήτων. Η αναστολή αφορά το σύνολο των αδιάθετων παραπάνω ακινήτων του υποκειμένου. Μαζί με την αίτηση ο υποκείμενος υποβάλλει κατάσταση με τα αδιάθετα ακίνητα και το ποσό του φόρου που αντιστοιχεί στο κάθε ακίνητο προς διακανονισμό. Η αίτηση υποβάλλεται εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος των διατάξεων της παρούσας παραγράφου για τις ήδη εκδοθείσες άδειες, ενώ για άδειες που εκδίδονται από την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτών και εφεξής εφαρμόζεται εξάμηνη προθεσμία από την έκδοση της άδειας.».

2. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα ΦΠΑ προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για τις περιπτώσεις αντιπαροχής, η εργολαβία του υποκειμένου στο φόρο κατασκευαστή οικοδομών προς πώληση προς τον οικοπεδούχο, δεν υπάγεται στο φόρο όταν ο υποκείμενος κατασκευαστής έχει υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής του φόρου, σύμφωνα με την παράγραφο 4α του παρόντος άρθρου.».

3. Η παρ. 5 του άρθρου 6 του Κώδικα ΦΠΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ μπορεί: α) να ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, και β) να τροποποιούνται οι προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4α, εφόσον η άδεια οικοδομής έχει εκδοθεί από 1.1.2020 και η κατασκευή της οικοδομής έχει ολοκληρωθεί έως 31.12.2022, καθώς και να ορίζεται κάθε σχετικό διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την παρακολούθηση της εφαρμογής του καθεστώτος.»

4. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 30 του Κώδικα ΦΠΑ προστίθεται νέο εδάφιο, ως εξής:

«Ειδικά για τα ακίνητα που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής της παραγράφου 4α του άρθρου 6, το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών, που προσδιορίζεται σύμφωνα

με την παράγραφο 7 του άρθρου 31, αναστέλλεται καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου της παραγράφου 4α του άρθρου 6.»

5. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 33 του Κώδικα ΦΠΑ προστίθενται δύο νέα εδάφια ως εξής:

«Ειδικά για τα ακίνητα τα οποία έχουν υπαχθεί στο καθεστώς αναστολής της παραγράφου 4α του άρθρου 6, ο εκπεσθείς, πριν την έναρξη της αναστολής φόρος, που προσδιορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 31, διακανονίζεται κατά το χρόνο της παράδοσης του κάθε ακινήτου. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ ρυθμίζεται η διαδικασία καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του προηγούμενου εδαφίου.»

6. Η περίπτωση α' της παρ. 4 του άρθρου 36 του Κώδικα ΦΠΑ αντικαθίσταται ως εξής:

«α) να τηρεί λογιστικά αρχεία (βιβλία) και να εκδίδει στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, εκτός αν είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτει εγκατάσταση στην Ελλάδα.

Ειδικά,

- ο υποκείμενος στο φόρο που παραλαμβάνει ενσώματα κινητά αγαθά, τα οποία του αποστέλλονται από άλλο κράτος-μέλος από ή για λογαριασμό υποκείμενου στο φόρο που διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου Φ.Π.Α. σε αυτό το άλλο κράτος-μέλος, με σκοπό την εκτέλεση υπηρεσιών πραγματογνωμοσύνης ή εργασιών σε αυτά, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι εργασίες της περίπτωσης ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 8, υποχρεούται να καταχωρεί τα σχετικά στοιχεία που επιτρέπουν την εξακρίβωση των αγαθών αυτών σε λογαριασμούς βιβλίων που τηρεί ή σε ειδικό βιβλίο,

- ο υποκείμενος στον φόρο που παραδίδει ακίνητα του άρθρου 6, ακόμη και αν βρίσκεται σε καθεστώς αναστολής του φόρου, υποχρεούται να τηρεί ειδικό βιβλίο κοστολογίου οικοδομών στο οποίο ή σε ιδιαίτερη μερίδα του οποίου, παρακολουθεί αναλυτικά το κόστος κάθε οικοδομής υπαγόμενης στις διατάξεις του άρθρου 6.»

7. Μετά την παρ. 11 του άρθρου 38 του Κώδικα ΦΠΑ προστίθεται παράγραφος 11α ως εξής:

«11α. Ο υποκείμενος στο φόρο κατασκευαστής οικοδομών προς πώληση, που παραδίδει ακίνητο υπαγόμενο στην αναστολή της παραγράφου 4α του άρθρου 6, καταβάλλει με έκτακτη δήλωση το φόρο που πρέπει να διακανονιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 33, κατά το χρόνο της παράδοσης του ακινήτου και σε κάθε περίπτωση πριν την υποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης, γονικής παροχής ή δωρεάς. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ ρυθμίζεται η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

8. Το ποσό του ΦΠΑ που διακανονίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του προτελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 33 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν.2859/2000), όπως προστέθηκε με τις διατάξεις της παρ. 5 του παρόντος άρθρου, εκπίπτει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν.4172/2013 κατά το φορολογικό έτος του διακανονισμού.»

Άρθρο 40

Ρυθμίσεις Φ.Π.Α. για την υπαγωγή σε μειωμένους συντελεστές ΦΠΑ

Οι διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΕ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ (παράγραφος 1 του άρθρου 21) του Κώδικα Φ.Π.Α. τροποποιούνται ως εξής:

1. Η παράγραφος 26 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος αυτού, αντικαθίσταται ως εξής:

«**26.** Παρασκευάσματα με βάση τα δημητριακά, τα αλεύρια, τα άμυλα κάθε είδους ή το γάλα, περιλαμβανομένων των παρασκευασμάτων για τη διατροφή των βρεφών και παιδιών, συσκευασμένων για τη λιανική πώληση. Είδη ζαχαροπλαστικής (Δ.Κ. 1901,1902,1903, 1904,1905).»

2. Στο τέλος του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος αυτού προστίθεται 2 νέες παράγραφοι 48 και 49, ως εξής:

«48. Καλύμματα κεφαλής ασφαλείας δικυκλιστών (κράνη δικυκλιστών) (Δ.Κ. Ε.Χ. 6506)
49. Είδη για τη βρεφική ασφάλεια και προστασία, ήτοι απορροφητικές πάνες για βρέφη, από κάθε ύλη (Δ.Κ. Ε.Χ. 9619) και καθίσματα αυτοκινήτου παιδικά και τα μέρη αυτών (Δ.Κ. Ε.Χ. 9401).»

Άρθρο 41

Ρυθμίσεις για τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στο κρασί που δεν διατέθηκε στην κατανάλωση έως την κατάργηση του θετικού συντελεστή ΕΦΚ

1. Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης και οι λοιπές συνεισπραττόμενες σύμφωνα με τις διατάξεις του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001 (Α' 265) που βεβαιώθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. ΔΕΦΚΦ Β 502381 ΕΞ 2015/16.12.2015 Α.Υ.Ο. (Β' 2785), για κρασί παραγωγής των μικρών οινοπαραγωγών του άρθρου 71 του ίδιου Κώδικα, τα οποία μέχρι και την 31.12.2018 δεν είχαν διατεθεί στην κατανάλωση:
α) επιστρέφονται στον οινοπαραγωγό μετά από αίτησή του, εφόσον έχουν εισπραχθεί και δεν έχουν επιρριφθεί στην κατανάλωση ή συμψηφιστεί.
β) διαγράφονται μετά από αίτηση του οινοπαραγωγού, εφόσον η είσπραξή τους εκκρεμεί.
2. Οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την εφαρμογή της παρ. 1 καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

**ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ,
ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΙΑΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ, ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ
ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 42

**Τροποποίηση άρθρου 62 του ν. 4389/2016 για τη διαγραφή χρέους
στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού
ή σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης**

Οι παρ. 2, 3 και 5 του άρθρου 62 του ν. 4389/2016 (Α' 94) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Για διαγραφές χρέους της παραγράφου 1 στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές, που την 31η Δεκεμβρίου 2018 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες ή που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4469/2017 (Α' 62), και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2016 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή συνάπτονται βάσει του ν. 4469/2017.

3. Για διαγραφές χρέους της παραγράφου 1 σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές οι οποίες την 31η Δεκεμβρίου 2018 ήταν επίδικες ή για οφειλές οι οποίες κατά την ίδια ημερομηνία ήταν ρυθμισμένες με δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από την 1η Ιανουαρίου 2016 ή για οφειλές που κατά την 31η Δεκεμβρίου 2017 ήταν σε καθυστέρηση και οι σχετικές αιτήσεις ενώπιον δικαστηρίων υποβάλλονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2020.»

«5. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές που την 31η Δεκεμβρίου 2018 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2020.»

Άρθρο 43

**Τροποποίηση των περιπτ. 1, 3, 4, 7, 9, 12 και 15 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α
του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 για την αύξηση των δόσεων
της πάγιας ρύθμισης**

1. Η περιπτ. 1 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α. Οφειλές βεβαιωμένες στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Ελεγκτικά Κέντρα και τα Τελωνεία, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Α' 90, Κ.Ε.Δ.Ε.), τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, ΦΕΚ Α' 170 Κ.Φ.Δ.) και τον Τελωνειακό Κώδικα, δύνανται, κατόπιν αίτησης των οφειλετών, πριν ή μετά τη λήξη της προθεσμίας καταβολής αυτών, να ρυθμίζονται και να καταβάλλονται ως εξής:

- (i) σε δύο (2) έως είκοσι τέσσερις (24) μηνιαίες δόσεις,
- (ii) σε δύο (2) έως σαράντα οκτώ (48) μηνιαίες δόσεις, εφόσον πρόκειται για οφειλές που βεβαιώνονται από φόρο κληρονομιών, από φορολογικό και τελωνειακό έλεγχο,

καθώς και για μη φορολογικές και τελωνειακές οφειλές, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στα επόμενα εδάφια.

β. ο αριθμός των δόσεων της ρύθμισης για οφειλές που ρυθμίζονται σύμφωνα με την ανωτέρω υποπερίπτωση α) (ii) σε έως σαράντα οκτώ (48) δόσεις καθορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση με βάση την ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη, κατά τα επόμενα, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης της υποπερίπτ. δ'.

Για οφειλέτες φυσικά πρόσωπα, με βάση

-το μέσο όρο του συνολικού εισοδήματός τους (ατομικό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό) κατά τα τελευταία τρία φορολογικά έτη πριν την αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, ή το συνολικό εισόδημα (ατομικό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό) του αμέσως προηγούμενου φορολογικού έτους από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση, για το οποίο έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο, και το ύψος της ρυθμιζόμενης οφειλής ως εξής:

Το συνολικό εισόδημα πολλαπλασιάζεται τμηματικά με προοδευτικά κλιμακωτό συντελεστή, όπως αυτός ορίζεται στο επόμενο εδάφιο.

Για εισόδημα:

- αα) από 0,01 ευρώ έως 15.000 ευρώ με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%),
- ββ) από 15.000,01 ευρώ έως 20.000 ευρώ με συντελεστή έξι τοις εκατό (6%),
- γγ) από 20.000,01 ευρώ έως 25.000 ευρώ με συντελεστή οκτώ τοις εκατό (8%),
- δδ) από 25.000,01 ευρώ έως 30.000 ευρώ με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%),
- εε) από 30.000,01 ευρώ έως 50.000 ευρώ με συντελεστή δώδεκα τοις εκατό (12%),
- στστ) από 50.000,01 ευρώ έως 75.000 ευρώ με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%),
- ζζ) από 75.000,01 ευρώ έως 100.000 ευρώ με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%),
- ηη) πάνω από 100.000 ευρώ με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%).

Ο ανωτέρω συντελεστής μειώνεται ανάλογα με τον αριθμό των εξαρτώμενων τέκνων του οφειλέτη, όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν. 4172/2013 (Α'167), κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα για ένα (1) τέκνο, κατά δύο (2) εκατοστιαίες μονάδες για δύο (2) τέκνα και κατά τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες για τρία (3) τέκνα και άνω. Το άθροισμα των γινομένων του εισοδήματος με τους αντίστοιχους συντελεστές αναγόμενο σε μηνιαία βάση διαιρεί το ποσό της ρυθμιζόμενης οφειλής. Ο αριθμός των δόσεων προκύπτει από το ακέραιο μέρος του πηλίκου της διαίρεσης αυτής, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν είχε υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για κανένα από τα φορολογικά έτη που λαμβάνονται υπόψιν για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής, ή έχει υποβάλει μηδενικές δηλώσεις για όλα τα έτη αυτά, χορηγείται ο μέγιστος αριθμός δόσεων, υπό τον περιορισμό του ποσού της ελάχιστης μηνιαίας δόσης. Για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής προσμετράται το υπολειπόμενο ρυθμισμένο ποσό από ανεξόφλητες κατά τον χρόνο της υπαγωγής δόσεις ρυθμίσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν δυνάμει των διατάξεων της υποπερίπτωσης α' (ii), στο βαθμό που ο χρόνος αποπληρωμής των δόσεων των προηγούμενων ρυθμίσεων συμπίπτει με τον χρόνο αποπληρωμής των δόσεων της ρύθμισης.

Για οφειλέτες νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, με βάση

-το μέσο όρο των συνολικών ακαθάριστων εσόδων των τριών τελευταίων πριν την αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση φορολογικών ετών για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, ή

-τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα του αμέσως προηγούμενου φορολογικού έτους από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση, για τα οποία έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, εφόσον αυτά είναι μεγαλύτερα. Τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται τμηματικά με προοδευτικά κλιμακωτό συντελεστή, όπως αυτός ορίζεται στο επόμενο εδάφιο.

Για ακαθάριστα έσοδα:

αα) από 0,01 ευρώ έως 1.000.000 ευρώ με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%),

ββ) από 1.000.000,01 ευρώ έως 1.500.000 ευρώ με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%),

γγ) από 1.500.000,01 ευρώ και άνω με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%),

Το άθροισμα των γινομένων των ακαθάριστων εσόδων με τους αντίστοιχους συντελεστές αναγόμενο σε μηνιαία βάση διαιρεί το ποσό της ρυθμιζόμενης οφειλής. Ο αριθμός των δόσεων προκύπτει από το ακέραιο μέρος του ηλικίου της διαίρεσης αυτής, υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Σε περίπτωση που για όλα τα φορολογικά έτη με βάση τα οποία καθορίζεται η ικανότητα αποπληρωμής του οφειλέτη έχουν υποβληθεί μηδενικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, χορηγείται ο μέγιστος αριθμός δόσεων, υπό τον περιορισμό του ποσού της ελάχιστης μηνιαίας δόσης. Για τον καθορισμό της ικανότητας αποπληρωμής λαμβάνονται κάθε φορά υπόψη και οι οφειλές από ανεξόφλητες κατά τον χρόνο της υπαγωγής δόσεις ρυθμίσεων οι οποίες χορηγήθηκαν δυνάμει των διατάξεων της υποπερίπτωσης α' (ii), στο βαθμό που ο χρόνος αποπληρωμής των δόσεων των προηγούμενων ρυθμίσεων συμπίπτει με τον χρόνο αποπληρωμής των δόσεων της ρύθμισης.

Αν το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα έχει προβεί σε διακοπή εργασιών, ως συνολικά ακαθάριστα έσοδα για τον υπολογισμό του αριθμού των δόσεων λαμβάνονται υπόψη τα συνολικά ακαθάριστα έσοδα, του φορολογικού έτους διακοπής εργασιών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζεται χαμηλότερος συντελεστής για νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που ασκούν αποκλειστικά ή κυρίως ορισμένες δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη κάθε πρόσφορο στοιχείο σχετικά με τους συντελεστές κερδοφορίας των δραστηριοτήτων αυτών.

Ο αριθμός των δόσεων που καθορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση για οφειλές της υποπερίπτωσης α' (ii), δεν μπορεί να είναι μικρότερος των είκοσι τεσσάρων (24), υπό τον περιορισμό του ελάχιστου ποσού μηνιαίας δόσης. Ο οφειλέτης μπορεί να επιλέξει την αποπληρωμή σε λιγότερες των είκοσι τεσσάρων (24) μηνιαίων δόσεων.

γ. Σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης, επιτρέπεται, με τους όρους και τις προϋποθέσεις των περιπτώσεων α' και β', η υπαγωγή της ίδιας οφειλής ανά οφειλέτη στη ρύθμιση του παρόντος για δεύτερη φορά και για αριθμό δόσεων, ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των δόσεων που υπολείπονταν κατά το χρόνο απώλειας της ρύθμισης. Στην περίπτωση αυτή, για την εκ νέου υπαγωγή απαιτείται η προκαταβολή ποσού διπλάσιου της μηνιαίας δόσης της δεύτερης ρύθμισης. Το ποσό προκαταβολής δηλώνεται από τον οφειλέτη κατά την υποβολή του αιτήματος υπαγωγής στη ρύθμιση και καταβάλλεται εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της

αίτησης. Οι υπόλοιπες δόσεις της ρύθμισης καταβάλλονται έως την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών από την ημερομηνία αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση.

δ. Το ελάχιστο ποσό μηνιαίας δόσης της ρύθμισης ορίζεται σε τριάντα (30) ευρώ.

2. Η περιπτ. 3 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής :

«3. Η υπαχθείσα στη ρύθμιση βασική οφειλή επιβαρύνεται, από την ημερομηνία υπαγωγής, αντί των κατά Κ.Ε.Δ.Ε. και κατά ν. 4174/2013 (Α'170) τόκων και προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, με τόκο ως εξής:

α) Για οφειλές που ρυθμίζονται σε έως δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, ο τόκος υπολογίζεται με βάση το τελευταίο δημοσιευμένο μέσο ετήσιο επιτόκιο δανείων σε ευρώ χωρίς καθορισμένη διάρκεια αλληλόχρεων λογαριασμών που χορηγούνται από όλα τα Πιστωτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα σε μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, όπως αυτό δημοσιεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, πλέον είκοσι πέντε εκατοστών της εκατοστιαίας μονάδας (0,25%), ετησίως υπολογιζόμενο. Το επιτόκιο υπολογισμού του τόκου αναπροσαρμόζεται ετησίως, την πρώτη εργάσιμη ημέρα του επομένου μήνα από αυτόν της δημοσίευσης του ως άνω μέσου ετήσιου επιτοκίου και ισχύει για όλες τις ρυθμίσεις που χορηγούνται μέχρι τον επανακαθορισμό του το επόμενο έτος. Το επιτόκιο παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης.

β) Για οφειλές που ρυθμίζονται σε περισσότερες από δώδεκα (12) μηνιαίες δόσεις, το επιτόκιο της ανωτέρω περίπτωσης α', με βάση το οποίο υπολογίζεται ο τόκος, προσαυξάνεται κατά μιάμιση εκατοστιαία μονάδα (1,5%). Ο ως άνω τόκος είναι ετησίως υπολογιζόμενος και παραμένει σταθερός καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης .

γ)) Σε περίπτωση απώλειας και υπαγωγής των ίδιων οφειλών στη ρύθμιση για δεύτερη φορά από τον ίδιο οφειλέτη, τα επιτόκια των υποπεριπτώσεων α' και β' προσαυξάνονται κατά μιάμιση (1,5) ποσοστιαία μονάδα. Τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο δεν ισχύουν για οφειλές από δασμούς.

δ) Τα επιτόκια των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν υπερβαίνουν τα επιτόκια που ορίζονται για την εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 53 του ν. 4174/2013 (Α' 170) και της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 356/1974 (Α' 90).

ε) Με την υπαγωγή και υπό την προϋπόθεση της τήρησης του προγράμματος ρύθμισης δεν υπολογίζονται τα πρόστιμα του άρθρου 57 του Κ.Φ.Δ. και του άρθρου 6 του Κ.Ε.Δ.Ε.

στ) Για οφειλές από δασμούς, και ανεξαρτήτως του αριθμού των δόσεων της ρύθμισης αυτών, το επιτόκιο υπολογισμού του τόκου ισούται με το εκφρασμένο σε ετήσια βάση και δημοσιευμένο στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά C, επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης της την πρώτη ημέρα του μήνα λήξης της προθεσμίας καταβολής τους, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, ή την πρώτη ημέρα του μήνα βεβαίωσης τους, για τις μη ληξιπρόθεσμες οφειλές, προσαυξημένο κατά μία ποσοστιαία μονάδα. Το επιτόκιο παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης και δεν προσαυξάνεται λόγω υπαγωγής της συγκεκριμένης κατηγορίας οφειλών σε ρύθμιση για δεύτερη φορά από τον ίδιο οφειλέτη, ούτε υπόκειται στον περιορισμό της υποπερίπτωσης δ' . Τόκος δεν υπολογίζεται, εφόσον οι ρυθμιζόμενες οφειλές δεν υπερβαίνουν ανά πράξη βεβαίωσης το ποσό των δέκα (10) ευρώ.»

3. Η περίπτ. 4 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στη ρύθμιση υπάγεται υποχρεωτικά το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Ελεγκτικά Κέντρα και τα Τελωνεία που κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης δεν έχουν τακτοποιηθεί κατά νόμιμο τρόπο με αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση ή άλλη νομοθετική ρύθμιση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, ενώ δύνανται να υπαχθούν μετά από επιλογή του οφειλέτη και βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες οφειλές που τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή.»

4. Στην περιπτ. 7 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 μετά το δεύτερο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την υποβολή από τον οφειλέτη αιτήματος περί υπαγωγής στη ρύθμιση του παρόντος, τα αποδιδόμενα ποσά από συμψηφισμούς του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε., από παρακρατήσεις αποδεικτικού ενημερότητας και βεβαίωσης οφειλής του άρθρου 12 του ν. 4174/2013 και από μέτρα αναγκαστικής είσπραξης δύνανται να καλύπτουν την πρώτη δόση, εφόσον εισπράττονται εντός της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου και δεν πιστώνονται διαφορετικά κατά τις κείμενες διατάξεις.»

5. Η περιπτ. 9 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 τροποποιείται ως εξής:

α. Στο τέλος της υποπερίπτωσης β', προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της ρύθμισης αναστέλλεται η παραγραφή του ποινικού αδικήματος, κατά παρέκκλιση των χρονικών περιορισμών του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.»

β. Στο δεύτερο εδάφιο της υποπερίπτωσης γ', οι λέξεις «εφόσον δεν πιστώνονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εφόσον εισπράττονται κατά τη διάρκεια αυτής και δεν πιστώνονται διαφορετικά κατά τις κείμενες διατάξεις.»

γ. Μετά την υποπερίπτωση δ' προστίθεται υποπερίπτωση ε', ως εξής:

«ε. Σε οφειλέτες που είναι συνεπείς στην εκπλήρωση των όρων της παρούσας ρύθμισης μέχρι το πέρας αυτής, κατόπιν εξόφλησης της τελευταίας δόσης, επιστρέφεται ποσό που ισούται με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) των τόκων που ορίζονται στην παράγραφο 2 και έχουν επιβαρύνει το ποσό των δόσεων της ρυθμιζόμενης οφειλής. Το προς επιστροφή ποσό δεν παρακρατείται, δεν κατάσχεται και δεν συμψηφίζεται με άλλες υποχρεώσεις του οφειλέτη προς το Δημόσιο ή τρίτους

Σε περίπτωση απώλειας της ρύθμισης και υπαγωγής των ίδιων οφειλών από τον ίδιο οφειλέτη σε ρύθμιση για δεύτερη φορά ως βάση υπολογισμού του ποσού των τόκων που επιστρέφονται, λαμβάνεται το σύνολο των τόκων της παραγράφου 2 που επιβαρύνουν τις οφειλές από την πρώτη υπαγωγή τους στη ρύθμιση και ως την εξόφλησή τους.

6. Η περίπτ. 15 της υποπαρ. Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου ν. 4152/2013 τροποποιείται ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ δύνανται να προσδιορίζεται ο χρόνος έναρξης εφαρμογής για την υπαγωγή στις διατάξεις της παρούσας, να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπαγωγής των φορολογικών υποχρεώσεων και μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της ΑΑΔΕ, οι οποίες πρέπει να εκπληρώνονται για να μην απωλεσθεί η ρύθμιση, οι περιπτώσεις για τις οποίες η Φορολογική Διοίκηση θα απαιτεί υποχρεωτικά την πληρωμή της ρύθμισης μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης, επιπλέον όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καθίσταται ενεργή η ρύθμιση, οι λεπτομέρειες και κάθε ειδικότερο θέμα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

7. Εξαιρούνται και δεν υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος οφειλές που έχουν ήδη υπαχθεί σε οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση, η οποία κατά την 1.11.2019 ήταν σε ισχύ.»

Άρθρο 44

Διαγραφή ανείσπρακτων οφειλών για ποσά πολύ μικρού ύψους

Στο άρθρο 48 του ν.4174/2013 προστίθενται νέες παράγραφοι 6 και 7 ως εξής:

«6. α. Η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει σε περιοδική διαγραφή των βεβαιωμένων ανείσπρακτων οφειλών στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων ή τρίτων, εφόσον το εισπρακτέο υπόλοιπο ανά βασική οφειλή δεν υπερβαίνει το ποσό του ενός ευρώ (1,00).

β. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται οι αναγκαίες διαδικαστικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρ. 1, όπως ο τρόπος, η διαδικασία, τα αρμόδια όργανα, η περιοδικότητα διενέργειας της διαγραφής, καθώς και οι οφειλές που εξαιρούνται από την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

7. α. Διαγράφονται υπόλοιπα βεβαιωμένων βασικών οφειλών στη Φορολογική Διοίκηση μέχρι του ποσού των δέκα (10) ευρώ, συνολικά ανά οφειλέτη, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον οι οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας και δεν υφίστανται άλλες οφειλές του ιδίου προσώπου κατά το χρόνο της διαγραφής.

β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να ενεργοποιούνται οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου περιοδικά και να επαναπροσδιορίζεται το χρονικό διάστημα της διαγραφής, για λόγους εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου ληξιπρόθεσμων οφειλών.»

Άρθρο 45

Τροποποίηση διατάξεων του ν.4308/2014

για τη μορφή του προτύπου έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου

1. Στο τέλος του άρθρου 14 του ν.4308/2014 (Α' 251) προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η μορφή του προτύπου έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου ορίζεται με απόφαση Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο έκδοσης ηλεκτρονικών τιμολογίων, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 149 του ν.4601/2019 (Α' 44). Με απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ καθορίζονται οι διαδικασίες παραλαβής και επεξεργασίας του ηλεκτρονικού τιμολογίου, οι απαιτήσεις διαλειτουργικότητας και διασύνδεσης αυτού με τα ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα της Α.Α.Δ.Ε., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία τεχνική ή/και ειδική λεπτομέρεια σχετικά με το πρότυπο έκδοσης του ηλεκτρονικού τιμολογίου. Για το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού τιμολογίου εφαρμόζονται τα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις του παρόντος νόμου. Το πρότυπο έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου χρησιμοποιείται σε όλες τις συναλλαγές των οντοτήτων, με την εξαίρεση των δημοσίων συμβάσεων, για τις οποίες ισχύουν τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 148 έως 154 του ν. 4601/2019».

2. Η περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν.4308/2014 αντικαθίσταται ως εξής:
«γ) Μέσω Υπηρεσιών Παρόχου για την Ηλεκτρονική Έκδοση Στοιχείων (Υ.ΠΑ.Η.Ε.Σ.)».

Άρθρο 46

Τροποποίηση του ν.2579/1998 για την παράταση του τρόπου φορολόγησης οχημάτων δημοσίας χρήσης

Η προθεσμία που ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 του ν.2579/1998 (Α' 31), όπως ισχύει, παρατείνεται έως και τις 31.12.2022 για τις περιπτώσεις β', γ' και δ' των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 47

Τροποποίηση του ν.1587/1950 για τη ρύθμιση θεμάτων φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων

- A. Τα άρθρα του α.ν. 1521/1950 (Α' 245) «περί φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων», ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 1587/1950 (Α' 294), τροποποιούνται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Πριν από κάθε μεταβίβαση με επαχθή αιτία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται να υποβάλουν κοινή δήλωση φόρου μεταβίβασης στη Φορολογική Διοίκηση. Στις

περιπτώσεις κατά τις οποίες συντάσσεται συμβολαιογραφικό έγγραφο, η δήλωση συμπληρώνεται από το συμβολαιογράφο που θα καταρτίσει τη συμβολαιογραφική πράξη. Οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται να προσκομίσουν στο συμβολαιογράφο όλα τα αναγκαία στοιχεία που απαιτούνται για την ορθή σύνταξη της δήλωσης από αυτόν και στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης τα νόμιμα δικαιολογητικά.»

2. Οι παράγραφοι 3, 4, 7, 8, 9 και 10 του άρθρου 7 καταργούνται, οι παράγραφοι 5, 6 και 11 αναριθμούνται σε 3, 4 και 5 αντίστοιχα και στο τέλος του άρθρου αυτού προστίθεται νέα παράγραφος 12 ως εξής:

«12. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία υποβολής της δήλωσης, η υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης στην οποία υποβάλλεται, τα στοιχεία που συμπληρώνονται για την ακριβή περιγραφή του ακινήτου, τα στοιχεία που υποχρεωτικά αναγράφονται στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο για την απόδειξη της εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων, τα νόμιμα δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.»

3. Η παράγραφος 6 καταργείται και οι παράγραφοι 2, 3 και 5 του άρθρου 8 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Μέσα σε προθεσμία πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης για ακίνητα, τα οποία δεν εντάσσονται στο αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού αξίας, ενεργείται προσωρινός προσδιορισμός της αγοραίας αξίας τους από στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης στη χωρική αρμοδιότητα της οποίας βρίσκεται το ακίνητο, με βάση συγκριτικά στοιχεία, τα βιβλία τιμών ή και άλλα τυχόν στοιχεία.

Αν η δηλωθείσα αξία συμπίπτει με την προσωρινή, αυτή κρίνεται ειλικρινής. Αν δε συμπίπτει, ο φορολογούμενος, μέσα σε δύο μήνες από τον προσδιορισμό της προσωρινής αξίας δύναται να την αποδεχθεί και να υποβάλει τροποποιητική δήλωση, η οποία θεωρείται εμπρόθεσμη. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία υποβολής της δήλωσης, τα δικαιολογητικά καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Σε περίπτωση που το τίμημα, σε μεταβιβαστικό συμβόλαιο, ή το εκπλειστηρίασμα, σε αναγκαστικό ή εκούσιο πλειστηριασμό, είναι μεγαλύτερα από την αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, ο φόρος επιβάλλεται στη μεγαλύτερη αξία.»

«5. Μετά την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης, εφόσον προκύπτει μείωση φόρου μεγαλύτερη των τριακοσίων (300) ευρώ, η πράξη προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται μετά από έλεγχο της Φορολογικής Διοίκησης, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στο άρθρο 16 του παρόντος. Εάν μετά την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης υποβληθούν νέες τροποποιητικές δηλώσεις, εφόσον από τις δηλώσεις αυτές προκύπτει μείωση φόρου, ανεξαρτήτως του ύψους αυτής, η πράξη προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται μετά από έλεγχο της Φορολογικής Διοίκησης. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται τα όργανα, ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τον έλεγχο των υποβαλλόμενων δηλώσεων.»

4. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 προστίθενται περιπτώσεις ε' και στ' ως εξής:

«ε) να ενημερώσει τον υπόχρεο σε φόρο και να αναγράψει στο συμβόλαιο τις υποχρεώσεις, οι οποίες πηγάζουν από την παράγραφο 2 του άρθρου 8 του παρόντος και στ) εντός δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από τη σύνταξη του συμβολαίου, να ενημερώσει τη φορολογική διοίκηση για τον αριθμό και την ημερομηνία σύνταξης του συμβολαιογραφικού εγγράφου και για τον τρόπο εξόφλησης του τιμήματος και να αποστείλει αντίγραφο αυτού.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 13 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ο συμβολαιογράφος ευθύνεται για την ορθή συμπλήρωση της δήλωσης με βάση τα στοιχεία που προσκόμισαν οι συμβαλλόμενοι, τον τίτλο κτήσης και την περιγραφή του ακινήτου στο συμβολαιογραφικό έγγραφο που συντάσσεται. Δεν έχει ευθύνη για όσα στοιχεία δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του και δεν περιλαμβάνονται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο.»

6. Στο τέλος του άρθρου 13 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 ως εξής:

«5. Στα πρόσωπα που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου και του άρθρου 15 επιβάλλεται ανά παράβαση αυτοτελές πρόστιμο εκατό (100) ευρώ. Δεν επιβάλλεται πρόστιμο εάν η διαφορά μεταξύ της αξίας που δηλώθηκε και αυτής που προσδιορίστηκε οριστικά ή με βάση το σύστημα των συγκριτικών στοιχείων δεν υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) και η διαφορά φόρου δεν υπερβαίνει τα πεντακόσια (500) ευρώ.

6. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

7. Στην περίπτωση α της παραγράφου 2 του άρθρου 14 διαγράφεται η φράση «ως και των οριστικών συμβολαίων».

Άρθρο 48

Τροποποίηση ν.2961/2001 για τη ρύθμιση θεμάτων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από τυχερά παίγνια

- A. Οι διατάξεις του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), τροποποιούνται ως εξής:
1. Οι διατάξεις των άρθρων 46 έως και 57 και της παραγράφου 2 του άρθρου 86 καταργούνται και διαγράφεται ο όρος προίκα και οι λοιποί σχετικοί όροι, στον τίτλο και σε όλες τις επιμέρους διατάξεις του Κώδικα.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 8, της παραγράφου 2 του άρθρου 40, της ενότητας Β' του άρθρου 61, της παραγράφου 1 του άρθρου 64, του άρθρου 65, της ενότητας Β του άρθρου 85 και της παραγράφου 7 του άρθρου 86 καταργούνται.
3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 41 η φράση «από την παραλαβή της δήλωσης» αντικαθίσταται από τη φράση «από τον προσδιορισμό της αξίας».
4. Στον τίτλο του άρθρου 61 διαγράφεται η φράση « - Δήλωση με επιφύλαξη», στην ενότητα Α του ιδίου άρθρου διαγράφεται ο τίτλος, και μετά την παράγραφο 9 προστίθεται νέα παράγραφος 10 ως εξής και η επόμενη παράγραφος αναριθμείται σε 11: «10. Εάν συντάσσεται συμβολαιογραφικό έγγραφο, η δήλωση συμπληρώνεται από το συμβολαιογράφο που θα καταρτίσει τη συμβολαιογραφική πράξη».
5. Στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 62 η φράση «έξι (6) μήνες» αντικαθίστανται από τη φράση «εννέα (9) μήνες».
6. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 63 αντικαθίσταται ως εξής: «γ) από το χρόνο που ορίζεται κάθε φορά στο άρθρο 7,»
7. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 67 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι υπόχρεοι σε δήλωση υποχρεούνται να προσκομίσουν στο συμβολαιογράφο όλα τα αναγκαία στοιχεία που απαιτούνται για την ορθή σύνταξη της δήλωσης από αυτόν και στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης τα νόμιμα δικαιολογητικά.».
8. Η παράγραφος 3 του άρθρου 73 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 41 εφαρμόζονται και στις εμπρόθεσμες δηλώσεις φόρου κληρονομιάς.»
9. Στο άρθρο 84 προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Μετά την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης, εφόσον προκύπτει μείωση φόρου μεγαλύτερη των τριακοσίων (300) ευρώ, η πράξη προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται μετά από έλεγχο της Φορολογικής Διοίκησης. Εάν μετά την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης υποβληθούν νέες τροποποιητικές δηλώσεις, εφόσον από τις δηλώσεις αυτές προκύπτει μείωση φόρου, ανεξαρτήτως του ύψους αυτής, η πράξη προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται μετά από έλεγχο δικαιολογητικών της Φορολογικής Διοίκησης. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται τα όργανα, ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τον έλεγχο των υποβαλλόμενων δηλώσεων.».
10. Στον τίτλο του άρθρου 85 διαγράφεται η φράση « - Δήλωση με επιφύλαξη», στην ενότητα Α του ιδίου άρθρου διαγράφεται ο τίτλος και μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Εάν συντάσσεται συμβολαιογραφικό έγγραφο, η δήλωση συμπληρώνεται από το συμβολαιογράφο που θα καταρτίσει τη συμβολαιογραφική πράξη.».

11. Στο άρθρο 88 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 ως εξής:

«**2.** Οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται να προσκομίσουν στον συμβολαιογράφο όλα τα αναγκαία στοιχεία που απαιτούνται για την ορθή σύνταξη της δήλωσης από αυτόν και στην αρμόδια στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης τα νόμιμα δικαιολογητικά.».

12. Η παράγραφος 2 του άρθρου 112 αντικαθίσταται ως εξής:

«**2.** Στα συμβολαιογραφικά έγγραφα δωρεών, γονικών παροχών και αποδοχής κληρονομιάς προσαρτάται αντίγραφο της δήλωσης. Εντός δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από τη σύνταξη του συμβολαίου, ο συμβολαιογράφος υποχρεούται να ενημερώσει τη Φορολογική Διοίκηση για τον αριθμό και την ημερομηνία σύνταξης του συμβολαιογραφικού εγγράφου και τον τρόπο καταβολής του ποσού, εφόσον πρόκειται για χρηματικές δωρεές ή γονικές παροχές, και να αποστείλει αντίγραφο αυτού.».

13. Η παράγραφος 4 του άρθρου 112 αντικαθίσταται ως εξής:

«**4.** Ο συμβολαιογράφος ευθύνεται για την ορθή συμπλήρωση της δήλωσης με βάση τα στοιχεία που προσκόμισαν οι υπόχρεοι σε δήλωση, τον τίτλο κτήσης και την περιγραφή του ακινήτου στο συμβολαιογραφικό έγγραφο που συντάσσεται. Δεν έχει ευθύνη για όσα στοιχεία δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του και δεν περιλαμβάνονται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο. Στο συμβολαιογράφο που παραβαίνει τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου και τις υποχρεώσεις που ορίζονται στα άρθρα 114 και 116 επιβάλλεται ανά παράβαση αυτοτελές πρόστιμο εκατό (100) ευρώ. Πρόστιμο δεν επιβάλλεται όταν η διαφορά μεταξύ της αξίας που δηλώθηκε και αυτής που προσδιορίσθηκε οριστικά ή με βάση το σύστημα των συγκριτικών στοιχείων δεν υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) και η διαφορά φόρου δεν υπερβαίνει τα πεντακόσια (500) ευρώ. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

14. Το άρθρο 119 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με αποφάσεις του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.».

Β. Στο τέλος της ενότητας Α' του άρθρου 34 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από τυχερά παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο ν. 2961/2001 (Α' 266) προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«**6.** Για την επιβολή του φόρου, δεν θεωρείται δωρεά η κτήση περιουσίας που συνιστά εισόδημα κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

Γ. Οι διατάξεις του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παιγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), τροποποιούνται ως εξής:

1. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 58 η φράση «μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα» αντικαθίσταται από τη φράση «μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δεύτερου μήνα».
2. Το άρθρο 92 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η δήλωση υποβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από την καταβολή του κέρδους στο δικαιούχο.».
3. Στο άρθρο 95 διαγράφονται οι λέξεις «και 84».

Άρθρο 49

Τροποποίηση ν.3427/2005 για τη ρύθμιση θεμάτων Υποβολής Δήλωσης Στοιχείων Ακινήτων

1. Μετά την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312) προστίθεται παράγραφος 1α ως εξής:

«1α. Μετά τη σύνταξη υποσχετικής ή εκποιητικής δικαιοπραξίας, με την οποία συστήνονται, μεταβάλλονται, αλλοιώνονται ή μεταβιβάζονται από οποιαδήποτε αιτία δικαιώματα επί ακινήτου, ο συμβολαιογράφος υποχρεούται εντός τριάντα (30) ημερών σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων με τις μεταβολές της ακίνητης περιουσίας των συμβαλλομένων, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία δηλωθεί ρητά από τον ή από τους συμβαλλομένους ότι η σχετική δήλωση στοιχείων ακινήτων θα υποβληθεί από τους ίδιους. Τα ανωτέρω ισχύουν και κατά τη σύνταξη περίληψης κατακυρωτικής έκθεσης επί εκούσιου πλειστηριασμού. Στον συμβολαιογράφο που παραβαίνει την ανωτέρω υποχρέωση επιβάλλεται αυτοτελές πρόστιμο ύψους διακοσίων (200) ευρώ. Με απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ καθορίζεται ο τρόπος υποβολής των δηλώσεων, ο τύπος και το περιεχόμενο αυτών, η διαδικασία υποβολής, ο τρόπος αποκατάστασης των λαθών καθώς κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής».
2. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 4223/2013 (Α' 287) καταργείται.

Άρθρο 50

Τροποποιήσεις άρθρου 15 ν. 3091/2002 για τον Ειδικό Φόρο επί των Ακινήτων

1. Στο άρθρο 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330) όπου αναγράφεται η φράση «οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά» αντικαθίσταται από τη φράση «ρυθμιζόμενη αγορά σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4514/2018 (Α' 14)».
2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του ν.3091/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) ναυτιλιακές επιχειρήσεις που έχουν εγκαταστήσει γραφεία στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (Α' 132), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον α.ν. 378/1968 (Α' 82), το ν.27/1975 (Α'77), το ν.814/1978 (Α'144) και το ν. 2238/1994 (Α' 142) και πλοιοκτήτριες εμπορικών πλοίων για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν στην Ελλάδα αποκλειστικά για γραφεία, αποθήκες και χώρους εστίασης, εκγύμνασης και στάθμευσης του προσωπικού τους για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών ή που παραχωρούν δωρεάν, σύμφωνα με την άδεια εγκατάστασής τους, σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις, αποκλειστικά για τις παραπάνω χρήσεις. Επίσης, νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου για ακίνητα που εκμισθώνουν σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις της παρούσας περίπτωσης, αποκλειστικά για γραφεία, αποθήκες και χώρους εστίασης, εκγύμνασης και στάθμευσης του προσωπικού τους για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών.».

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 προστίθεται περίπτωση η) ως εξής:
«η) οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ), τους οποίους διαχειρίζονται ΔΟΕΕ που διέπονται από το ν. 4209/2013 (Α' 235) και την Οδηγία 2011/61/ΕΕ, και η καταστατική έδρα των οποίων δεν βρίσκεται σε μη συνεργάσιμο κράτος, όπως αυτό ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, Α' 167).».
4. Το ένατο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, αντικαθίσταται ως εξής:
«Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των ανωτέρω α', β' και γ' περιπτώσεων κατέχουν ή διαχειρίζονται:
(α) πιστωτικά ιδρύματα περιλαμβανομένων και των ταμειωτηρίων ή ταμείων παρακαταθηκών και δανείων,
(β) ασφαλιστικά ταμεία,
(γ) ασφαλιστικές εταιρείες,
(δ) αμοιβαία κεφάλαια περιλαμβανομένων και των:
(i) αμοιβαίων κεφαλαίων επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού ή ανοικτού τύπου, και των διαχειριστών αυτών
(ii) αμοιβαίων κεφαλαίων επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία που διέπονται από το ν. 2778/1999 (Α' 295), και των εταιρειών διαχείρισης αυτών
(iii) αμοιβαίων κεφαλαίων επιχειρηματικών συμμετοχών (Α.Κ.Ε.Σ.) που διέπονται από το ν. 2992/2002 (Α' 54)
(ε) ευρωπαϊκά μακροπρόθεσμα επενδυτικά κεφάλαια που διέπονται από τον Κανονισμό (Ε.Ε.) 2015/760 (ELTIFS) και οι διαχειριστές αυτών,
(στ) διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων (Δ.Ο.Ε.Ε.) που διέπονται από το ν. 4209/2013 ή/και την Οδηγία 2011/61/ΕΕ,
(ζ) οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων (Ο.Ε.Ε.) τους οποίους διαχειρίζονται Δ.Ο.Ε.Ε. που διέπονται από το ν. 4209/2013 ή/και την Οδηγία 2011/61/Ε.Ε.,
(η) εταιρείες διαχείρισης οργανισμών συλλογικών επενδύσεων που διέπονται από τον ν. 4099/2012 (Α' 250) και την Οδηγία 2009/65/ΕΚ,
(θ) οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) που διέπονται από το ν. 4099/2012 και την Οδηγία 2009/65/ΕΚ,
(ι) εταιρείες επιχειρηματικών κεφαλαίων (EUVECA) που διέπονται από τον Κανονισμό (Ε.Ε.) 345/2013 και οι διαχειριστές αυτών,

(ια) ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας (EUSEF) που διέπονται από τον Κανονισμό (Ε.Ε.) 346/2013 και οι διαχειριστές αυτών,
(ιβ) εταιρείες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων και εταιρείες διαχείρισης ή/και παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών επί κεφαλαίων και αμοιβαίων κεφαλαίων, η καταστατική έδρα των οποίων δεν βρίσκεται σε μη συνεργάσιμο κράτος ή σε κράτος που δεν έχει αξιολογηθεί από το Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Διαφάνεια και την Ανταλλαγή Πληροφοριών για φορολογικούς σκοπούς, όπως αυτές οι έννοιες ορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013), και εποπτεύονται από αρχή της χώρας της έδρας τους, δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση των φυσικών προσώπων κατά το ποσοστό συμμετοχής τους.»

Άρθρο 51

Τροποποιήσεις του ν.1249/1982 σχετικά με τον προσδιορισμό των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 41 του ν.1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται ή αποκτώνται με οποιαδήποτε αιτία, λαμβάνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες εκ των προτέρων κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, αγροτικό ακίνητο και άλλα.

Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων, όπως ποιότητα κατασκευής, παλαιότητα, θέση στο οικοδομικό τετράγωνο ή στον όροφο, της πολυκατοικίας για τα διαμερίσματα, εμπορικότητα δρόμου, ύπαρξη παταριού ή υπογείου για τα καταστήματα, καλλιεργητική αξία, τουριστική ή παραθεριστική σημασία για τα αγροτεμάχια και άλλα.»

2. Η παράγραφος 1Α του άρθρου 41 του ν.1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1Α. Συνιστάται Επιτροπή για τη σύνταξη εισήγησης για τη διαμόρφωση των ζωνών και των συντελεστών αυξομείωσης των τιμών εκκίνησης (εφεξής Επιτροπή), η οποία αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, ως Πρόεδρο και μέλη τον Γενικό Γραμματέα Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, τον Γενικό Γραμματέα Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, τον Πρόεδρο του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (ΤΕΕ), τον Προϊστάμενο του Αυτοτελούς Τμήματος Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών και δύο εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Έργο της Επιτροπής είναι η εισήγηση προς τον Υπουργό Οικονομικών σχετικά με τη διαμόρφωση των ζωνών και των συντελεστών αυξομείωσης των τιμών εκκίνησης.

Το Αυτοτελές Τμήμα Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών εισηγείται προς την Επιτροπή τη διαμόρφωση των ζωνών και τους συντελεστές αυξομείωσης των τιμών

εκκίνησης και παρέχει στοιχεία και υποστήριξη προς την Επιτροπή για την αποτελεσματική εκπλήρωση του έργου της.

Η Επιτροπή δύναται να ζητά α) τη συνδρομή ή τη συμμετοχή οποιουδήποτε άλλου δημοσίου ή ιδιωτικού φορέα ή προσώπου, με εμπειρία και ειδικές γνώσεις για την ολοκλήρωση του έργου της και β) τη χορήγηση μη προσωποποιημένων στοιχείων από το ΤΕΕ, την Τράπεζα της Ελλάδος και τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), τα οποία παρέχονται υποχρεωτικώς χωρίς την επίκληση απορρήτου. Τα μέλη της Επιτροπής και οι εμπειρογνώμονες που λαμβάνουν γνώση των ανωτέρω στοιχείων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συγκροτείται η Επιτροπή, ορίζονται τα μέλη της και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής, καθορίζονται οι συντελεστές αυξομείωσης και η διαμόρφωση ζωνών των περιοχών που είναι ενταγμένες ή πρόκειται να ενταχθούν στο αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού αξιών ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη και τη γνώμη του αρμόδιου δημοτικού συμβουλίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 261 του ν.3852/2010 (Α`87), η οποία παρέχεται εντός δεκαπέντε ημερών.»

3. Η παράγραφος 1B του άρθρου 41 του ν.1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1B. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ανατίθεται σε πιστοποιημένους εκτιμητές, εγγεγραμμένους στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, η σύνταξη εισήγησης για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης και καθορίζεται η μεθοδολογία, η τεκμηρίωση και η μορφή των εισηγήσεων, ο χρόνος ολοκλήρωσης του έργου τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Η απόφαση ανάθεσης εκδίδεται κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος του Γενικού Γραμματέα Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία αναρτάται στο διαδίκτυο «Πρόγραμμα Διαύγεια» και στην οποία περιγράφεται το έργο, η διαδικασία για την εκδήλωση ενδιαφέροντος, ο τρόπος επιλογής των εκτιμητών, η αμοιβή τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Οι εισηγήσεις των εκτιμητών κατατίθενται ηλεκτρονικά σε βάση δεδομένων που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης.

Στην ίδια βάση δεδομένων καταχωρίζεται η γνώμη του αρμόδιου δημοτικού συμβουλίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 261 του ν. 3852/2010 (Α`87).»

4. Η παρ.1Γ του άρθρου 41 του ν.1249/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«1Γ. Συνιστάται Επιτροπή Ελέγχου η οποία αποτελείται από τον Προϊστάμενο του Αυτοτελούς Τμήματος Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, ως Πρόεδρο και μέλη έναν εκπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έναν υπάλληλο του Αυτοτελούς Τμήματος Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, έναν υπάλληλο του Τμήματος Λειτουργίας Πληροφοριακών Συστημάτων Διαχείρισης Γεωχωρικών Δεδομένων της

Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Παραγωγικής Λειτουργίας Πληροφοριακών Συστημάτων Οικονομικού Τομέα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης και έναν υπάλληλο της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, με τους αναπληρωτές τους, οι οποίοι υπηρετούν στην ίδια υπηρεσία.

Έργο της Επιτροπής Ελέγχου είναι η αξιολόγηση και ο έλεγχος των προβλεπόμενων στην απόφαση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1B αναφορικά με τις εισηγήσεις των πιστοποιημένων εκτιμητών, η αντιμετώπιση προβλημάτων, κενών και αποκλίσεων και κάθε άλλου συναφούς θέματος, καθώς και η εισήγηση στον Υπουργό Οικονομικών για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης.

Το Αυτοτελές Τμήμα Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών παρέχει υποστήριξη προς την Επιτροπή Ελέγχου για την αποτελεσματική εκπλήρωση του έργου της.

Σε περίπτωση αδυναμίας προσδιορισμού των τιμών εκκίνησης με βάση τα ανωτέρω στοιχεία η Επιτροπή Ελέγχου δύναται: α) να εισηγείται στον Υπουργό Οικονομικών την ανάθεση σύνταξης εισήγησης σε πιστοποιημένο εκτιμητή, εγγεγραμμένο στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, β) να ζητεί τη συνδρομή οποιουδήποτε άλλου φορέα ή προσώπου με εμπειρία και ειδικές γνώσεις στον τομέα αξιών ακινήτων και γ) να ζητεί τη χορήγηση μη προσωποποιημένων στοιχείων από το ΤΕΕ, την Τράπεζα της Ελλάδος και τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, τα οποία παρέχονται υποχρεωτικώς, χωρίς την επίκληση απορρήτου.

Τα μέλη της Επιτροπής και οι εμπειρογνώμονες που λαμβάνουν γνώση των ανωτέρω στοιχείων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συγκροτείται η Επιτροπή Ελέγχου, ορίζονται τα μέλη της, μετά από πρόταση των αρμόδιων υπηρεσιών, και καθορίζεται κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία της.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι τιμές εκκίνησης μετά από εισήγηση της Επιτροπής Ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη και τη γνώμη του αρμόδιου δημοτικού συμβουλίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 261 του ν. 3852/2010 (Α' 87), η οποία παρέχεται εντός δεκαπέντε ημερών.

Με όμοια απόφαση ανατίθεται η σύνταξη εισήγησης σε πιστοποιημένο εκτιμητή, εγγεγραμμένο στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' του τρίτου εδαφίου, καθώς και η αμοιβή του.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Άρθρο 52

Τροποποίηση του ν. 3746/2009 για του τόκους ομολογιών

Η περίπτωση Α της παραγράφου 9 του άρθρου 69 του ν. 3746/2009 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Α. Οι τόκοι, οι οποίοι προκύπτουν από καλυμμένες ομολογίες που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 91 του ν. 3601/2007 (Α΄ 178) ή εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 152 ν. 4261/2014 (Α΄ 107), έχουν την ίδια φορολογική αντιμετώπιση με τους τόκους που προκύπτουν από τις ομολογίες τις οποίες εκδίδει το Ελληνικό Δημόσιο. Στην περίπτωση αυτή υπόχρεος για την παρακράτηση φόρου είναι ο φορέας πληρωμής που προβαίνει στις καταβολές των τόκων και δεν υποχρεούται σε παρακράτηση ο εκδότης των ομολόγων.»

Άρθρο 53

Τροποποίηση άρθρου 31 ν.2778/1999
για τον τρόπο φορολόγησης των εταιρειών που επενδύουν σε ακίνητη περιουσία

Η παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 2778/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία υποχρεούνται σε καταβολή φόρου ο συντελεστής του οποίου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς) προσαυξανομένου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα και υπολογίζεται επί του μέσου όρου των επενδύσεών τους, πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές, όπως απεικονίζονται στους εξαμηνιαίους πίνακες επενδύσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα. Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα που ακολουθεί το χρονικό διάστημα που αφορούν οι εξαμηνιαίοι πίνακες επενδύσεων. Σε περίπτωση παρακράτησης φόρου επί κτηθέντων μερισμάτων, ο φόρος αυτός συμψηφίζεται με το φόρο που προκύπτει από τη δήλωση που υποβάλλεται από την Εταιρεία Επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία εντός του μηνός Ιουλίου. Τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο μεταφέρεται για συμψηφισμό με επόμενες δηλώσεις. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση της εταιρείας και των μετόχων της. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α΄170) εφαρμόζονται ανάλογα και για τον φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής. Για τα διανεμόμενα μερίσματα στους μετόχους της εταιρείας δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 62 και 64 του ν. 4172/2013. Κατά τον υπολογισμό του παραπάνω φόρου δε λαμβάνονται υπόψη τα ακίνητα που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα θυγατρικές των ΑΕΕΑΠ, εταιρείες του άρθρου 22 παράγραφος 3 περιπτώσεις δ΄ και ε΄ του παρόντος νόμου, εφόσον αυτά αναγράφονται διακεκριμένα στις καταστάσεις επενδύσεών τους.»

Άρθρο 54

Τροποποίηση άρθρου 20 ν.2778/1999 για τον τρόπο φορολόγησης των αμοιβαίων κεφαλαίων ακινήτων

Η παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 2778/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η φορολόγηση των κερδών του αμοιβαίου κεφαλαίου ακινήτων γίνεται, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφοι 2 και 3 του ν. 3283/2004, όπως ισχύει. Ο συντελεστής ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς), προσαυξανόμενου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα.

Ο φόρος υπολογίζεται επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου, λογίζεται καθημερινά και αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον υπολογισμό του.

Η καταβολή του φόρου γίνεται στο όνομα και για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου.

Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επομένου της μεταβολής μήνα.

Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του αμοιβαίου κεφαλαίου και των μεριδιούχων του.»

Άρθρο 55

Τροποποίηση άρθρου 39 ν.3371/2005 για τον τρόπο φορολόγησης των εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου

Η παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 3371/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου υποχρεούνται σε καταβολή φόρου, ο συντελεστής του οποίου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς), προσαυξανόμενου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα και υπολογίζεται επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου των επενδύσεων τους, πλέον διαθεσίμων σε τρέχουσες τιμές. Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα.

Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον υπολογισμό. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση της εταιρείας και των μετόχων της. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α`170) εφαρμόζονται αναλόγως και για το φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο 56

**Τροποποίηση άρθρου 103 ν.4099/2012
για τον τρόπο φορολόγησης των ΟΣΕΚΑ**

Η παρ. 3 του άρθρου 103 του ν.4099/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η εταιρεία διαχείρισης, στο όνομα και για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου ή της ΑΕΕΜΚ, ή κατά περίπτωση, η ΑΕΕΜΚ του άρθρου 40, υποχρεούται σε καταβολή φόρου ο οποίος λογίζεται καθημερινά επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του ΟΣΕΚΑ, ή τυχόν επί μέρους επενδυτικών του τμημάτων. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του ΟΣΕΚΑ και των μεριδιούχων ή μετόχων του.

Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής Επιτόκιο Αναφοράς), προσαυξανόμενου ως ακολούθως, αναλόγως της κατηγορίας κάθε ΟΣΕΚΑ ή τυχόν επί μέρους επενδυτικών του τμημάτων βάσει σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς:

- α) για ΟΣΕΚΑ χρηματαγοράς άνευ προσαυξήσεως,
- β) για ομολογιακούς ΟΣΕΚΑ, κατά είκοσι πέντε εκατοστά της μονάδας (0,25),
- γ) για μικτούς ΟΣΕΚΑ, κατά πέντε δέκατα της μονάδας (0,5),
- δ) για μετοχικούς ΟΣΕΚΑ και για κάθε άλλη κατηγορία ΟΣΕΚΑ πλην των αναφερόμενων πιο πάνω περιπτώσεων, κατά μία (1) μονάδα.

Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης με δήλωση που υποβάλλεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον υπολογισμό του.

Σε περίπτωση μεταβολής του επιτοκίου αναφοράς ή της κατάταξης του ΟΣΕΚΑ, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΡΥΜΟΥΛΚΑ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΛΟΙΑ

Άρθρο 57

Προσδιορισμός και καταβολή τέλους ρυμουλκών και αλιευτικών πλοίων

1. Επιβάλλεται τέλος υπέρ του Δημοσίου σε όλα τα υπό ελληνική σημαία αλιευτικά πλοία και πλοiάρια, καθώς και στα ρυμουλκά των οποίων ο χρόνος δραστηριοποίησης σε υπηρεσίες θαλασσίων μεταφορών δεν υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού χρόνου δραστηριοποίησής τους. Από την υποχρέωση καταβολής του τέλους εξαιρούνται τα αμιγώς ναυαγοσωστικά πλοία που εκτελούν αποκλειστικά εργασίες διάσωσης και θαλάσσιας αρωγής.

2. Υπόχρεοι σε καταβολή του τέλους είναι:

α) οι πλοιοκτήτες ή πλοιοκτήτριες εταιρείες των πλοίων της παρ. 1 που είναι εγγεγραμμένοι στο οικείο νηολόγιο ή λεμβολόγιο, ανεξάρτητα από την κατοικία ή τη διαμονή ή την έδρα αυτών στην ημεδαπή ή αλλοδαπή, ή ο νόμιμος εκπρόσωπός τους που έχει αποδεχθεί εγγράφως τον διορισμό του,

β) κάθε πρόσωπο που κατ' εντολή του πλοιοκτήτη ή οποιασδήποτε αρχής ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, διαχειρίζεται το πλοίο και εισπράττει ναύλους.

Οι ως άνω ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος για την πληρωμή του τέλους.

3. Το τέλος για τα ρυμουλκά της παρ. 1 υπολογίζεται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα, με βάση τη συνολική ιπποδύναμη αυτών:

Συνολική ισχύς πλοίου σε ίππους (BHP)	Ετήσιο τέλος σε ευρώ
μέχρι 500	6.000
από 501 μέχρι 1000	6.500
από 1001 μέχρι 1500	7.000
από 1501 μέχρι 2000	8.000
από 2001 μέχρι 2500	9.000
από 2501 μέχρι 3000	10.000
από 3001 μέχρι 3500	11.000
από 3501 μέχρι 4000	12.000
από 4001 μέχρι 4500	13.000
από 4501 μέχρι 5000	14.000
από 5001 και άνω	15.000

4. Το τέλος για τα αλιευτικά πλοία και πλοιάρια υπολογίζεται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα, με βάση το ολικό μήκος αυτών:

Ολικό μήκος πλοίου σε μέτρα	Ετήσιο τέλος σε ευρώ
μέχρι 6	100
από 6,01 μέχρι 8	150
από 8,01 μέχρι 10	225
από 10,01 μέχρι 12	338
από 12,01 μέχρι 15	506
από 15,01 μέχρι 18	759
από 18,01 μέχρι 24	1.139
από 24,01 μέχρι 30	1.709
από 30,01 μέχρι 36	2.563
από 36,01 μέχρι 45	3.844
από 45,01 και άνω	5.767

5. Η επιβολή του τέλους έχει εφαρμογή από τη νηολόγηση των πλοίων της παρ. 1 σε ελληνικό λιμένα και μέχρι τον χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνει χώρα το γεγονός που

επιβάλλει τη διαγραφή τους από το νηολόγιο. Ειδικά για τα ρυμουλκά, ο χρόνος αναμονής αυτών μέσα στο έτος εξομοιώνεται με το είδος των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν μέχρι να τεθούν σε αναμονή, οι οποίες μπορεί να συνιστούσαν ή όχι θαλάσσιες μεταφορές. Οι υπηρεσίες ρυμούλκησης που εκτελούνται σε λιμένες, καθώς και αυτές που αφορούν στην παροχή βοήθειας σε αυτοκινούμενο σκάφος για να προσλιμενιστεί ή να διέλθει διώρυγα δεν συνιστούν θαλάσσιες μεταφορές.

6. Για τα έτη έναρξης ή διακοπής της εκμετάλλευσης των πλοίων της παρ. 1, το τέλος υπολογίζεται ανάλογα με τις ημέρες εκμετάλλευσης αυτών μέσα στο έτος. Σε περίπτωση πλήρως αποδεδειγμένης αργίας λόγω επισκευών ή ελλείψεως εργασιών των πλοίων αυτών για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις είκοσι (20) συνεχείς ημέρες ανά έτος εκμετάλλευσης, το τέλος μειώνεται ανάλογα με τις ημέρες αργίας. Για τη μείωση του τέλους λόγω αργίας του πλοίου, απαιτείται η υποβολή από τον φορολογούμενο σχετικής αίτησης συνοδευόμενης από τα απαραίτητα δικαιολογητικά στην αρμόδια για το πλοίο φορολογική αρχή και η έγκριση από αυτή, πριν την υποβολή της αρχικής εμπρόθεσμης δήλωσης απόδοσης του τέλους για το έτος που έλαβε χώρα η αργία.

7. Για την απόδοση του τέλους, οι υπόχρεοι που είναι εγγεγραμμένοι στο νηολόγιο ή λεμβολόγιο την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους, υποβάλλουν μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Μαρτίου του επόμενου έτους, δήλωση στην αρμόδια για το πλοίο φορολογική αρχή με την οποία γίνεται άμεσος προσδιορισμός αυτού. Η καταβολή του τέλους γίνεται σε δύο (2) δόσεις στο έτος υποβολής της δήλωσης και ειδικότερα, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των μηνών Ιουνίου και Οκτωβρίου αντίστοιχα.

8. Σε περίπτωση μεταβίβασης της κυριότητας του πλοίου, η δήλωση του αναλογούντος τέλους από το πρόσωπο που μεταβιβάζει το πλοίο, υποβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου από τη μεταβίβαση μήνα και η καταβολή γίνεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μεθεπόμενου από τη μεταβίβαση μήνα. Ο αποκτών είναι εξ ολοκλήρου υπόχρεος σε καταβολή του τέλους που βαρύνει το πλοίο από τον χρόνο της μεταβίβασης και μετά.

9. Σε περίπτωση διακοπής εργασιών της εκμετάλλευσης του πλοίου και διαγραφής αυτού από το νηολόγιο ή λεμβολόγιο, ο πλοιοκτήτης υποβάλλει δήλωση του τέλους για το ποσό που αναλογεί μέχρι τον χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνει χώρα το επιβάλλον τη διαγραφή του από το νηολόγιο γεγονός. Οι προθεσμίες υποβολής της δήλωσης και της καταβολής είναι οι ίδιες με εκείνες της μεταβίβασης του πλοίου κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

10. Ειδικά οι πλοιοκτήτες ρυμουλκών που είναι εγγεγραμμένοι στο νηολόγιο την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους, υποχρεούνται μέχρι το τέλος του μηνός Φεβρουαρίου του επόμενου έτους αντίστοιχα και πριν την υποβολή των δηλώσεων του τέλους, να υποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση μαζί με κατάσταση με τα στοιχεία όλων των ρυμουλκών κυριότητάς τους, διαχωρίζοντας αυτά σε υπαγόμενα και μη στο τέλος, στην αρμόδια για το πλοίο φορολογική αρχή.

11. Σε περίπτωση παράλειψης υποβολής δήλωσης από τον υπόχρεο του τέλους ή υποβολής από αυτόν εκπρόθεσμης ή ανακριβούς δήλωσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α'170).

12. Με την καταβολή του τέλους εξαντλείται κάθε άλλη φορολογική υποχρέωση των ως άνω φυσικών ή/και νομικών προσώπων από κάθε φόρο, εισφορά, τέλος, κράτηση ή οποιαδήποτε άλλη φορολογικής φύσης επιβάρυνση, εκτός από την επιβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης για το εισόδημα από την εκμετάλλευση των πλοίων αυτών. Ως εισόδημα απαλλασσόμενο νοείται και η υπεραξία πραγματοποιούμενη από εκποίηση πλοίου, είσπραξη ασφαλιστικής αποζημίωσης ή είσπραξη από οποιαδήποτε άλλη αιτία.

13. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης, ο αριθμός των δόσεων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, η διαδικασία για την βεβαίωση και είσπραξη του τέλους, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι προϋποθέσεις αναγνώρισης της αργίας και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για αυτή, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 58

Ρυθμίσεις θεμάτων φορολογίας πλοίων δεύτερης κατηγορίας του ν. 27/1975

1. Οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν.27/1975 (Α'77) αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 12

Υπολογισμός φόρου πλοίων δεύτερης κατηγορίας

1. Ο φόρος πλοίων δεύτερης κατηγορίας του άρθρου 3 του παρόντος νόμου υπολογίζεται ετησίως ανά κόρο ολικής χωρητικότητας (GROSS) αυτού και καταβάλλεται σε ευρώ με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλίμακα σε κόρους ολικής χωρητικότητας	Φορολογικός συντελεστής κλίμακας σε ευρώ ανά κόρο ολικής χωρητικότητας	Φόρος κλίμακας (σε ευρώ)	Συνολική χωρητικότητα σε κόρους (GROSS)	Συνολικός ετήσιος φόρος (σε ευρώ)
20	0,90	18,00	20	18,00
30	1,05	31,50	50	49,50
50	1,14	57,00	100	106,50
Για κόρους άνω των 100	1,20			

Ορίζεται ελάχιστο ποσό φόρου διακόσια (200) ευρώ σε περίπτωση που ο υπολογιζόμενος φόρος πλοίου με βάση την παραπάνω κλίμακα είναι μικρότερος από το

ποσό αυτό, με εξαίρεση τα αλιευτικά πλοία και τα ρυμουλκά της του δεύτερου εδαφίου της περ. γ' της παρ.2 του παρόντος άρθρου που υπάγονται σε μηδενικό συντελεστή.

2. Ο κατά την προηγούμενη παράγραφο υπολογιζόμενος φόρος, πολλαπλασιάζεται με τους ακόλουθους συντελεστές ανά είδος πλοίου:

α. Για επαγγελματικά πλοία αναψυχής και τουριστικά ημερόπλοια, με συντελεστή 5.

β. Για πλοία πόντισης και συντήρησης καλωδίων και αγωγών, πλοία θαλασσίων ερευνών, γεωτρήσεων και αντλήσεων με συντελεστή 1.

γ. Για ρυμουλκά πλοία, ναυαγοσωστικά, πλοηγίδες, πυροσβεστικά και πλοία καθαρισμού και απορρύπανσης θαλασσών, με συντελεστή 10.. Ειδικά, για τα ρυμουλκά, των οποίων ο χρόνος δραστηριοποίησης σε υπηρεσίες θαλασσίων μεταφορών δεν υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού χρόνου δραστηριοποίησής τους, ο υπολογιζόμενος φόρος πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 0.

δ. Για βυθοκόρους, φορτηγίδες, και γερανοφόρα πλοία, με συντελεστή 1.

ε. Για πλοία εφοδιαστικά, ψυγεία, φαρόπλοια, σλέπια, με συντελεστή 1.

στ. Για ιδιωτικά πλοία αναψυχής, με συντελεστή 5.

ζ. Για πλοία εκπαιδευτικά και πλοία επιστημονικών ερευνών, με συντελεστή 1.

η. Για επιβατηγά και φορτηγά πλοία δεύτερης κατηγορίας, με συντελεστή 1.

θ. Για αλιευτικά πλοία, με συντελεστή 0.

3. Ο φόρος που προκύπτει από τις παραγράφους 1 και 2 μειώνεται ως εξής:

Πλοία δρομολογημένα σε τακτικές γραμμές μεταξύ ελληνικών και λιμένων αλλοδαπής ή και μόνο μεταξύ λιμένων αλλοδαπής (επί τοις εκατό)	Επιβατηγά πλοία (μηχανοκίνητα, Ιστιοφόρα και ανεξαρτήτως υλικού αυτών) (επί τοις εκατό)
50	60

Προκειμένου περί πλοίων που εμπίπτουν σε περισσότερες από μία περιπτώσεις της παραγράφου αυτής, ενεργείται μία μόνο μείωση φόρου, η ευνοϊκότερη για τον υπόχρεο. Ο φόρος που προκύπτει κατά το έτος έναρξης ή διακοπής της εκμετάλλευσης του πλοίου περιορίζεται ανάλογα με τις ημέρες εκμετάλλευσής του. Ο φόρος υπολογίζεται κατ' ανάλογο τρόπο και στην περίπτωση πλήρως αποδεδειγμένης αργίας λόγω επισκευών ή ελλείψεως εργασιών του πλοίου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του νόμου αυτού.»

2. Οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν.27/1975 αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 17

Βεβαίωση και καταβολή του φόρου πλοίων δεύτερης κατηγορίας

1. Η φορολογική διοίκηση εκδίδει πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ετησίως για το προηγούμενο έτος, βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της.

2. Ο φόρος καταβάλλεται σε δύο (2) δόσεις μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δεύτερου και του τέταρτου μήνα από την έκδοση της πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου.

3. Εάν η έκδοση πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου πραγματοποιηθεί στους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο ή σε επόμενο από το οριζόμενο έτος βεβαίωσης, ο φόρος

καταβάλλεται εφάπαξ, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μεθεπόμενου της έκδοσης μήνα.

4. Εφόσον μεταγενέστερα προκύψει περίπτωση αιτήματος από τον υπόχρεο για μείωση του βεβαιωμένου φόρου λόγω αργίας του πλοίου ή για μεταβολή του φόρου αυτού λόγω αντίστοιχης μεταβολής των κόρων ολικής χωρητικότητας (κ.ο.χ.) του πλοίου μετά από νέα καταμέτρηση, η φορολογική διοίκηση εκδίδει πράξη επανυπολογισμού του φόρου. Σε περίπτωση καταστροφής του πλοίου η φορολογική διοίκηση προβαίνει στην έκπτωση των βεβαιωμένων φόρων για το χρονικό διάστημα μετά την καταστροφή του.

5. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την απόδειξη της καταστροφής του πλοίου.

6. Σε περίπτωση διατήρησης της ελληνικής σημαίας έπειτα από μεταβίβαση πλοίου, ο φόρος πλοίων βαρύνει τον νέο πλοιοκτήτη και υπολογίζεται από την ημερομηνία μεταβίβασης με βάση τις ημέρες εντός του οικείου φορολογικού έτους. Για την μεταβίβαση πλοίου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 και 19 του ίδιου νόμου».

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 41 του ν. 3182/2003 (Α' 220) αντικαθίστανται ως εξής:

« Άρθρο 41

1. Ο φόρος που επιβάλλεται στα ιδιωτικά και επαγγελματικά πλοία αναψυχής, καθώς και στα τουριστικά ημερόπλοια με ελληνική σημαία, ορίζεται από τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 12 του ν. 27/1975 (Α' 77).

2. Οι απαλλαγές και οι μειώσεις από τον φόρο, που ορίζονται στα άρθρα 12 και 13 του ν.27/1975, δεν ισχύουν για τα επαγγελματικά πλοία αναψυχής και τα τουριστικά ημερόπλοια, με εξαίρεση την απαλλαγή που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 13 του νόμου αυτού.»

Άρθρο 59

Ρυθμίσεις για την εγκατάσταση στην Ελλάδα γραφείων ή υποκαταστημάτων αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων

1. Το εδάφιο 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων οποιουδήποτε τύπου ή μορφής, ασχολούμενα αποκλειστικά με τη διαχείριση, εκμετάλλευση, ναύλωση, ασφάλιση, διακανονισμό αβαριών, μεσιτεία αγοραπωλησιών ή ναυπηγήσεων ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία, πάνω από πεντακόσιους (500) κόρους ολικής χωρητικότητας, εξαιρουμένων των επιβατηγών ακτοπλοϊκών πλοίων και των εμπορικών πλοίων που εκτελούν εσωτερικούς πλόες, καθώς και με την αντιπροσώπευση πλοιοκτητριών εταιριών ή ναυλωτριών γυμνών πλοίων (bareboat charterers) ή μισθωτριών εταιριών πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), όπως και των επιχειρήσεων που έχουν ως αντικείμενο εργασιών τις ίδιες με τις παραπάνω αναφερόμενες δραστηριότητες, δύναται, υποβάλλοντας σχετική αίτηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και και Νησιωτικής Πολιτικής, να εγκαθίστανται στην Ελλάδα κατόπιν άδειας που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 25 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του ν. 791/1978 (Α' 109) έχουν εφαρμογή και επί των αλλοδαπών εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων ή ναυλωτριών γυμνών πλοίων (bareboat charterers) ή μισθωτριών πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees) με ξένη σημαία, εφόσον τα πλοία τους διαχειρίζονται ή διαχειρίζονταν γραφεία ή υποκαταστήματα εταιρειών του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 60

Ρυθμίσεις για την φορολογία πλοίων υπό ξένη σημαία

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 26 του ν.27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο φόρος βαρύνει τους πλοιοκτήτες ή πλοιοκτήτριες εταιρείες ή τις ναυλώτριες εταιρείες γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή τις μισθώτριες εταιρείες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees) ή τις εταιρείες στις οποίες ανήκει η κυριότητα του πλοίου για τα πλοία υπό ξένη σημαία, τα οποία έχουν τεθεί υπό τη διαχείριση ημεδαπών ή αλλοδαπών εταιρειών οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου. Οι ως άνω διαχειρίστριες εταιρείες είναι υπόχρεες για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου αλληλέγγυα με τις πλοιοκτήτριες εταιρείες ή τις ναυλώτριες εταιρείες γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή τις μισθώτριες εταιρείες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees) που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση των πλοίων αυτών ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που η διαχείριση του πλοίου γίνεται από περισσότερες της μίας διαχειρίστριες εταιρείες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, οι διαχειρίστριες εταιρείες ευθύνονται εις ολόκληρον για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που η πλοιοκτήτρια εταιρεία ή η ναυλώτρια εταιρεία γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή η μισθώτρια εταιρεία πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee) αλλάξει τη διαχειρίστρια εταιρεία στην οποία έχει αναθέσει τη διαχείριση πλοίου της υπό ξένη σημαία, η διαχειρίστρια εταιρεία ευθύνεται για την καταβολή του φόρου που αναλογεί στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ασκούσε τη διαχείριση του συγκεκριμένου πλοίου. Σε περίπτωση εκούσιας μεταβίβασης της κυριότητας του πλοίου υπό ξένη σημαία, το οποίο μετά τη μεταβίβαση παραμένει υπό τη διαχείριση ελληνικής ή αλλοδαπής εταιρείας εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, ο φόρος του παρόντος άρθρου βαρύνει το νέο πλοιοκτήτη από την ημερομηνία της μεταβίβασης, ενώ ο νέος πλοιοκτήτης είναι εις ολόκληρον υπόχρεος με τα πρόσωπα που είναι υπόχρεα για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου που βαρύνει το πλοίο μέχρι το χρόνο της μεταβίβασης.

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η δήλωση και η καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου γίνεται κατ' ανάλογη εφαρμογή των προβλεπομένων στον παρόντα νόμο για το φόρο που επιβάλλεται στα πλοία υπό ελληνική σημαία. Σε περίπτωση που η διαχείριση πλοίου υπό ξένη σημαία ανατεθεί σε διαχειρίστρια εταιρεία εγκατεστημένη στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου μετά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, οφείλεται

φόρος από την επόμενη ημέρα της ανάθεσης της διαχείρισης σε τόσα δωδέκατα, όσοι οι μήνες μέχρι το τέλος του έτους. Η δήλωση και καταβολή του φόρου διενεργείται από την διαχειρίστρια εταιρεία στο όνομα και για λογαριασμό της πλοιοκτήτριας εταιρείας ή της ναυλώτριας εταιρείας γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή της μισθώτριας εταιρείας πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), ανάλογα με την περίπτωση. Από το ποσό του φόρου του παρόντος άρθρου εκπίπτει ο φόρος χωρητικότητας (tonnage tax) ή οποιαδήποτε παρόμοια επιβάρυνση που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε για το πλοίο υπό ξένη σημαία και μέχρι του ποσού του φόρου που οφείλεται στην Ελλάδα.

3. Η παράγραφος 9 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης του φόρου του παρόντος άρθρου, η διαδικασία επιβολής του φόρου στο όνομα της πλοιοκτήτριας εταιρείας ή της ναυλώτριας εταιρείας γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή της μισθώτριας εταιρείας πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), ή της εταιρείας στην οποία ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο και καταβολής αυτού, και η με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής καθορίζεται η διαδικασία υποβολής της ετήσιας συγκεντρωτικής δήλωσης και των συμπληρωματικών δηλώσεων της διαχειρίστριας εταιρείας στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων με κοινοποίηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.»

4. Η παράγραφος 11 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Ο κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιβαλλόμενος φόρος εξαντλεί κάθε υποχρέωση της εταιρείας πλοιοκτήτριας πλοίου, της ναυλώτριας εταιρείας γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή της μισθώτριας εταιρείας πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), ή της εταιρείας στην οποία ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο υπό ξένη σημαία, το οποίο τελεί υπό την εκμετάλλευση ή διαχείριση ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας, εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, έναντι οποιουδήποτε φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης στο εισόδημα που αποκτάται στο εξωτερικό από την εκμετάλλευση του πλοίου, του οποίου είναι πλοιοκτήτρια ή ναυλώτρια εταιρεία γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή μισθώτρια εταιρεία πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), ή εταιρεία στην οποία ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο. Η ίδια απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση ισχύει και για τους μετόχους ή εταίρους των ως άνω εταιρειών, μέχρι φυσικού προσώπου, για το εισόδημα που αποκτούν με τη μορφή διανομής καθαρών κερδών ή μερισμάτων, είτε απευθείας είτε από εταιρείες χαρτοφυλακίου (holding companies), ανεξαρτήτως του αριθμού των εταιρειών χαρτοφυλακίου που παρεμβάλλονται μεταξύ της πλοιοκτήτριας εταιρείας ή της ναυλώτριας εταιρείας γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή της μισθώτριας εταιρείας πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), ή της εταιρείας στην οποία ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο και του τελικού μετόχου ή εταίρου. Περαιτέρω, απαλλάσσεται από κάθε φόρο η μεταβίβαση από οποιαδήποτε αιτία μετοχών ή μεριδίων ημεδαπών ή αλλοδαπών πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία, καθώς και εταιρειών χαρτοφυλακίου (holding companies) που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα, τις μετοχές ή τα μερίδια των ως άνω πλοιοκτητριών εταιρειών ή ναυλωτριών εταιρειών γυμνού πλοίου (bareboat charterers), ή μισθωτριών εταιρειών

πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), ή εταιρειών στις οποίες ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο. Επίσης απαλλάσσονται από το φόρο τα κέρδη ναυτικής εταιρείας του ν. 959/1979 (Α' 192), καθώς και τα μερίσματα που διανέμει αυτή, εφόσον έχει υπαχθεί στο άρθρο 25 του παρόντος νόμου και εκμεταλλεύεται ή διαχειρίζεται πλοίο με ελληνική ή ξένη σημαία.

Άρθρο 61 **Ρυθμίσεις για τη ναύλωση γυμνού πλοίου**

1. Μετά το άρθρο 26α του ν. 27/1975 προστίθενται νέα άρθρα 26 β και 26 γ ως εξής:
« Άρθρο 26β

Ναύλωση γυμνού πλοίου

1. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των υπαγόμενων σε φόρο χωρητικότητας πλοιοκτητριών εταιρειών, καθώς και τελικών μετόχων ή εταίρων αυτών μέχρι φυσικού προσώπου, που απορρέουν από την εκμετάλλευση των πλοίων και τη φορολογική μεταχείριση αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, επεκτείνονται για φορολογικούς σκοπούς και στις ναυλώτριες εταιρείες γυμνών πλοίων, τις μισθώτριες εταιρείες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση, καθώς και στους τελικούς μετόχους και εταίρους αυτών μέχρι φυσικού προσώπου με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό.

2. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου δεν υπάγονται οι εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης πλοίων.

3. Ο υπολογισμός του φόρου πλοίων και των κατά περίπτωση μειώσεων αυτού που βαρύνει τα υπαγόμενα σε φόρο χωρητικότητας πρόσωπα του παρόντος άρθρου, γίνεται με τα ίδια κριτήρια, τις προϋποθέσεις, τους συντελεστές και τα κλιμάκια που προβλέπονται για τις υπαγόμενες σε φόρο χωρητικότητας πλοιοκτήτριες εταιρείες από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τις εκδιδόμενες δυνάμει του άρθρου 13 του ν.δ.2687/1953 περί εγκριτικών πράξεων νηολόγησης, ανάλογα με τη σημαία του πλοίου και την κατηγορία αυτού κατά περίπτωση. Στην περίπτωση ναύλωσης γυμνού πλοίου ή μίσθωσης πλοίου με χρηματοδοτική μίσθωση ο φόρος πλοίων υπολογίζεται με βάση τη χρονική διάρκεια ναύλωσης ή μίσθωσης αντίστοιχα. Για την υποβολή της δήλωσης, τη βεβαίωση και την καταβολή του φόρου πλοίων, καθώς και τις προθεσμίες αυτών εφαρμόζονται τα οριζόμενα στις διατάξεις του νόμου αυτού και του άρθρου 122 του ν.4446/2016 (Α' 240) κατά περίπτωση.

4. Με Απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την υπαγωγή στο φόρο χωρητικότητας των προσώπων του παρόντος άρθρου κατά περίπτωση, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που υποβάλλονται στη Φορολογική Αρχή και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 26γ

Τα δικαιώματα του πλοιοκτήτη ή της πλοιοκτήτριας εταιρείας, καθώς και του τελικού μετόχου ή εταίρου μέχρι φυσικού προσώπου, ιδιώς αυτά που απορρέουν από την εκμετάλλευση του πλοίου και την φορολογική μεταχείριση αυτού υπό τις διατάξεις του παρόντος νόμου, επεκτείνονται και στις ναυλώτριες εταιρείες γυμνών πλοίων (bareboat charterers), τις μισθώτριες εταιρείες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), τις εταιρείες στις οποίες ανήκει κατά κυριότητα το πλοίο, καθώς και στους τελικούς μετόχους και εταίρους αυτών μέχρι φυσικού προσώπου».

2. Το άρθρο 35 του ν. 814/1978 αντικαθίσταται ως εξής:

«Απαλλαγή εισοδήματος κτώμενου από εταιρία χαρτοφυλακίου

Απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση το εισόδημα που αποκτάται από εταίρους ή μετόχους Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (holding companies), οι οποίες έχουν άμεσα ή έμμεσα, μετοχές εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων με ελληνική σημαία ή ξένη σημαία ή μετοχές ναυλωτριών εταιρειών γυμνού πλοίου (bareboat charterers) ή μισθωτριών εταιρειών πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), εφόσον οι πλοιοκτήτριες εταιρείες είναι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο ή η εκμετάλλευση ή διαχείριση των σχετικών πλοίων γίνεται από ημεδαπή ή αλλοδαπή επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ελλάδα με βάση το άρθρο 25 του ν. 27/1975, όπως ισχύει. Η κατοχή μετοχών πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων ή ναυλωτριών εταιρειών γυμνού πλοίου (bareboat charterers) ή μισθωτριών εταιρειών πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), με ελληνική ή ξένη σημαία από τις Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding Companies) αποδεικνύεται ως εξής:

(α) με την προσκόμιση σχετικών πιστοποιητικών της αρμόδιας δημόσιας αρχής της καταστατικής έδρας των εταιρειών, στο οποίο θα πρέπει να αναφέρονται η επωνυμία κάθε πλοιοκτήτριας εταιρείας ή ναυλώτριας εταιρείας γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή μισθώτριας εταιρείας πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee), στην οποία μετέχουν οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding companies), όπως και το όνομα και τα λοιπά στοιχεία ταυτότητας των πλοίων που ανήκουν σε κάθε πλοιοκτήτρια εταιρεία ή που ναυλώνεται από την ναυλώτρια εταιρεία γυμνού πλοίου (bareboat charterer) ή που μισθώνεται από μισθώτρια εταιρεία πλοίου υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessee). Η αρμοδιότητα της αλλοδαπής δημόσιας αρχής για την έκδοση των πιστοποιητικών βεβαιώνεται από το Υπουργείο Εξωτερικών ή την Ελληνική Προξενική Αρχή, είτε

(β) με την προσκόμιση πιστοποιητικών από τα οποία να προκύπτει ότι οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding companies) είναι σε ισχύ (good standing), καθώς και αντίγραφο πρακτικού των Δ.Σ. των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου, από το οποίο πρακτικό να προκύπτει η επωνυμία των πλοιοκτητριών εταιρειών ή των ναυλωτριών εταιρειών γυμνού πλοίου (bareboat charterers) ή των μισθωτριών εταιρειών πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), στις οποίες μετέχουν, το όνομα, η σημαία και ο λιμένας νηολόγησης του πλοίου ή των πλοίων, και το οποίο πρακτικό θα πρέπει να είναι θεωρημένο από την οικεία Προξενική Αρχή της χώρας της καταστατικής έδρας των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (holding companies) που εδρεύει στην Ελλάδα.

Ειδικά οι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο πλοιοκτήτριες εταιρείες πλοίων με ξένη σημαία υποχρεούνται να προσκομίζουν και πιστοποιητικό του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, από το οποίο να αποδεικνύεται ότι τα ως άνω πλοία τους είναι συμβεβλημένα με αυτό».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του ν. 791/1978 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ναυτιλιακές εταιρίες, οι οποίες έχουν συσταθεί σύμφωνα με τους νόμους αλλοδαπών κρατών, εφόσον είναι ή ήταν κατά το παρελθόν πλοιοκτήτριες ή διαχειρίστριες πλοίων ή ναυλομεσιτικές ή ναυλώτριες γυμνών πλοίων (bareboat charterers) ή μισθώτριες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση (ship lessees), υπό ελληνική ή ξένη σημαία ή είναι εγκατεστημένες ή θα εγκατασταθούν στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του ν.27/1975 ή των α.ν.89/1967 και 378/1968, διέπονται ως προς τη σύσταση και

την ικανότητα δικαίου από το δίκαιο του κράτους της καταστατικής τους έδρας, ανεξάρτητα από τον τόπο από τον οποίο διευθύνονται ή διευθύνονταν, συνολικώς ή μερικώς οι υποθέσεις τους. Οι ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν και για τις εταιρείες χαρτοφυλακίου (holding companies) των παραπάνω εταιρειών.».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62
Ρυθμίσεις για την Ενιαία Αρχή Πληρωμής

1. Το άρθρο 50 του π.δ.142/2017 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ενιαία Αρχή Πληρωμής

1. Η Ενιαία Αρχή Πληρωμής αποτελεί οργανική μονάδα επιπέδου Διεύθυνσης. Οι επιχειρησιακοί στόχοι της Ενιαίας Αρχής Πληρωμής (Ε.Α.Π.) είναι οι ακόλουθοι:

(α) Η διαχείριση και εποπτεία ενιαίου συστήματος υπολογισμού μισθοδοσίας των πάσης φύσεως αποδοχών ή πρόσθετων αμοιβών ή αποζημιώσεων ή με οποιαδήποτε άλλη ονομασία απολαβών των φυσικών προσώπων που συνδέονται με οποιαδήποτε σχέση ή σύμβαση εργασίας ή έργου με τους φορείς του Δημόσιου Τομέα.

(β) Η διενέργεια της πληρωμής των πάσης φύσεως αμοιβών του προσωπικού του Δημόσιου Τομέα κεντρικά, από έναν ενιαίο φορέα.

(γ) Η διασφάλιση της ορθής διενέργειας πληρωμών των αμοιβών για όλο το προσωπικό του Δημόσιου Τομέα μέσω της αξιοποίησης και διασταύρωσης δεδομένων με τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα του Δημοσίου.

(δ) Η διαχείριση και αξιοποίηση στοιχείων μισθοδοσίας πρόσθετων αμοιβών για την υποστήριξη της δημοσιονομικής και μισθολογικής πολιτικής.

(ε) Η κατάρτιση εγκυκλίων, η παροχή οδηγιών και ο συντονισμός των υπόχρεων φορέων για την έγκαιρη και έγκυρη εκτέλεση των διαδικασιών, που άπτονται των αρμοδιοτήτων της Ε.Α.Π.

2. Η Ενιαία Αρχή Πληρωμής διαρθρώνεται σε τρία (3) Τμήματα, ως κατωτέρω:

(α) Τμήμα Α΄ - Επεξεργασίας Στοιχείων Πληρωμής και Συντονισμού

(β) Τμήμα Β΄ - Διασταυρώσεων και Παροχής Στοιχείων

(γ) Τμήμα Γ΄ - Εποπτείας και Υποστήριξης

3. Οι αρμοδιότητες της Ε.Α.Π. κατανέμονται στα Τμήματα ως εξής:

(α) Τμήμα Α΄ - Επεξεργασίας Στοιχείων Πληρωμής και Συντονισμού

(αα) Η πληρωμή των πάσης φύσεως αποδοχών ή πρόσθετων αμοιβών, αποζημιώσεων και με οποιαδήποτε άλλη ονομασία αμοιβών του προσωπικού που υπάγεται στο πεδίο αρμοδιότητας της Ενιαίας Αρχής Πληρωμής (Ε.Α.Π.), σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

(ββ) Η πληρωμή της προκαταβολής της σύνταξης στους συνταξιούχους λειτουργούς του Δημοσίου.

(γγ) Η πραγματοποίηση των απαραίτητων ενεργειών για την ένταξη των υπόχρεων φορέων στο σύστημα πληρωμών της Ε.Α.Π.

(δδ) Η διασταύρωση και επαλήθευση των εισαγόμενων στοιχείων στο πληροφοριακό σύστημα της Ε.Α.Π. με άλλα υφιστάμενα πληροφοριακά συστήματα.

(β) Τμήμα Β' - Διασταυρώσεων και Παροχής Στοιχείων

(αα) Η παροχή στοιχείων για την άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής και ελέγχων μισθοδοσίας.

(ββ) Η παροχή αιτούμενων στοιχείων προς φορείς που διαθέτουν σχετική νομιμοποίηση λήψης αυτών.

(γγ) Η διενέργεια διασταυρώσεων και παροχή στοιχείων σε φορείς για τον έλεγχο μη νόμιμων πληρωμών.

(δδ) Η συγκέντρωση αναλυτικών στοιχείων μισθοδοσίας για τους αμειβόμενους μέσω ΕΑΠ, με βασικό σκοπό i) την κατάρτιση αναλυτικής εξατομικευμένης μισθοδοτικής καρτέλας στην οποία θα έχει πρόσβαση ο μισθοδοτούμενος και ii) τη σύνοψη στοιχείων ασφαλιστικού βίου που θα διατίθενται σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

(γ) Τμήμα Γ - Εποπτείας και Υποστήριξης

(αα) Η διαχείριση και εποπτεία του ενιαίου ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος υπολογισμού μισθοδοσίας της Ε.Α.Π. για τον υπολογισμό των αποδοχών, ανάλογα με τα στοιχεία και τις μεταβολές τους που εισάγονται σε αυτό ηλεκτρονικά από τους οικείους εκκαθαριστές αποδοχών των φορέων ή από πιστοποιημένα πληροφοριακά συστήματα μέσω κατάλληλων διεπαφών.

(ββ) Η μέριμνα ενσωμάτωσης και παραμετροποίησης των μισθολογικών, ασφαλιστικών, φορολογικών και λοιπών σχετικών με την μισθοδοσία διατάξεων όπως εκάστοτε ισχύουν. Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης παρέχει στην Ε.Α.Π. την απαιτούμενη μηχανογραφική υποστήριξη.

(γγ) Η μέριμνα για την εύρυθμη επιχειρησιακή λειτουργία του συστήματος και η εξασφάλιση σύνδεσής του (μέσω διεπαφών) με τα σχετικά Πληροφοριακά Συστήματα του Δημόσιου Τομέα (Μητρώου Ανθρώπινου Δυναμικού, ΑΑΔΕ, ΕΦΚΑ, κ.λπ.).

(δδ) Η παροχή οδηγιών και υποστήριξη των ενταγμένων φορέων στο πληροφοριακό σύστημα υπολογισμού μισθοδοσίας της Ε.Α.Π.

εε) Η γραμματειακή και μηχανογραφική υποστήριξη της Ε.Α.Π.».

2. Για την κάλυψη των αναγκών της λειτουργίας της Ε.Α.Π. συνιστώνται επιπλέον στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους οι παρακάτω θέσεις :

α) 12 θέσεις μονίμων υπαλλήλων κλάδου ΠΕ Δημοσιονομικών.

β) 3 θέσεις μόνιμων υπαλλήλων ΤΕ Δημοσιονομικών

γ) 4 θέσεις μόνιμων υπαλλήλων ΔΕ Δημοσιονομικών.

Η κατανομή των ανωτέρω θέσεων μεταξύ των τμημάτων της ΕΑΠ προσδιορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζεται κάθε αναγκαίο ζήτημα για την ανασυγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία της Ε.Α.Π. σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος στο πλαίσιο της νέας φάσης λειτουργίας της Ε.Α.Π., η οποία ολοκληρώνεται με την εφαρμογή ενός νέου ενιαίου πληροφοριακού συστήματος υπολογισμού μισθοδοσίας, την ένταξη των φορέων μισθοδοσίας, την εισαγωγή στοιχείων στο σύστημα, καθώς και το ρόλο και τις αρμοδιότητες των εκκαθαριστών. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των παρ. 1 και 2 του παρόντος.

Άρθρο 63

Τροποποίηση άρθρου 48 ν.4557/2018 σχετικά με την εκπροσώπηση του Υπουργείου Οικονομικών

1. Η υποπερ. αα) της περ. α) της παραγράφου 2 του άρθρου 48 του ν.4557/2018 αντικαθίσταται ως εξής:

«αα) ένα στέλεχος από τη Διεύθυνση Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος, ένα από τη Γενική Διεύθυνση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) και ένα από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών που προτείνονται από τον αρμόδιο Υπουργό,».
2. Στην υποπερ. αα) της περ. α) της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του ν.4557/2018 διαγράφονται οι λέξεις «του Υπουργείου Οικονομικών».
3. Στο τέλος του τελευταίου εδαφίου της περ. β) της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του ν.4557/2018 προστίθενται οι λέξεις: «και το Υπουργείο Οικονομικών».

Άρθρο 64

Τροποποίηση άρθρου 31 ν.4321/2015 σχετικά με την αλληλέγγυα ευθύνη για ασφαλιστικές εισφορές

Η παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4321/2015 (Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα πρόσωπα που είναι νόμιμοι εκπρόσωποι, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, Α΄ 170), κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι

οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ.1 οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά.

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Στα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα παραπάνω πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών και των επ' αυτών τόκων, προστίμων και προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο ή εκείνη η νομική οντότητα που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο ή η νέα νομική οντότητα που συστήθηκε, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.»

Άρθρο 65

Λοιπές διατάξεις

1. Στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 51 του ν.δ. 420/1970 (Α' 27) η φράση «Το ετήσιο μίσθωμα για την εκμίσθωση δημόσιων ιχθυοτρόφων υδάτων σε αλιευτικούς συνεταιρισμούς με τη διαδικασία της απευθείας μίσθωσης συνίσταται σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί της αξίας των αλιευμάτων του μισθωμένου ιχθυοτρόφου ύδατος που αλιεύονται από τον μισθωτή αλιευτικό συνεταιρισμό» αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ετήσιο μίσθωμα για την εκμίσθωση δημόσιων ιχθυοτρόφων υδάτων σε αλιευτικούς συνεταιρισμούς με τη διαδικασία της απευθείας μίσθωσης συνίσταται σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί της αξίας των αλιευμάτων του μισθωμένου ιχθυοτρόφου ύδατος που αλιεύονται από τον μισθωτή αλιευτικό συνεταιρισμό».

2. Η προθεσμία της παρ. 14 του άρθρου 39 του ν. 4030/2011 προκειμένου οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί να εναρμονίσουν τα καταστατικά τους παρατείνεται έως 3.11.2020.
3. Στο τέλος της παρ. 3γ του άρθρου 6 του ν. 4410/2016 (Α' 141) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η θητεία του προσωπικού που έχει μετακινηθεί ή αποσπαστεί στο Σ.Ε.Κ. κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ανανεώνεται για ένα έτος από την ημερομηνία λήξης της, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων χωρίς να απαιτείται προηγούμενη γνώμη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων».

4. Για τους ελέγχους και τις ελεγκτικές εργασίες που διενεργούνται από τις οργανικές μονάδες της Γενικής Διεύθυνσης Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων (ΓΔΕΣΠ) και της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων (ΓΔΔΕ) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθορίζεται αποζημίωση με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 21 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι δικαιούχοι, οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και τα δικαιολογητικά για την καταβολή της αποζημίωσης του προηγούμενου εδαφίου.
5. Οι κάθε είδους δαπάνες Υπηρεσιών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων που διενεργήθηκαν από 1.1.2019 έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος, καθώς και απλήρωτων υποχρεώσεων προηγούμενων ετών, θεωρούνται νόμιμες, κατά παρέκκλιση των διατάξεων περί ανάληψης υποχρεώσεων και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης, και δύνανται να καταβάλλονται σε βάρος των πιστώσεων όλων των ειδικών φορέων του προϋπολογισμού της ΑΑΔΕ για τα οικονομικά έτη 2019 και 2020.
6. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 139 του ν. 4635/2019 (Α' 167) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την εν λόγω απόφαση καθορίζεται ο προϋπολογισμός του προγράμματος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο έκτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 134 του παρόντος, και μπορεί να προσδιορίζονται και άλλοι δικαιούχοι των ενεργειών.»

Άρθρο 66 **Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη εφαρμογής**

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του παρόντος εφαρμόζονται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.
2. Οι διατάξεις του άρθρου 13 ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 4 του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται για τις παροχές σε είδος που λαμβάνονται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
3. Οι διατάξεις των περ. ιβ', ιγ' και ιδ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.4172/2013, όπως προστίθενται με το άρθρο 5 του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 15 του ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 6 του παρόντος νόμου, εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
5. Οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 15 και του τελευταίου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 40 του ν.4172/2013, όπως προστίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του παρόντος εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται και για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1.1.2020 και μετά.
6. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 15 και του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 ν. 4172/2013, όπως

αντικαθίσταται με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 8 του παρόντος εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 9 του παρόντος εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.
8. Οι διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013, όπως προστίθενται με το άρθρο 10 εφαρμόζονται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.
9. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης γ' του άρθρου 22 του ν.4172/2013, οι οποίες προστίθενται με την παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος εφαρμόζονται για δαπάνες εταιρικής κοινωνικής ευθύνης που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
10. Οι διατάξεις του άρθρου 22 Β του ν. 4172/2013, όπως προστίθενται με το άρθρο 12 εφαρμόζονται για δαπάνες που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
11. Οι διατάξεις της περίπτωσης β' και της περίπτωσης ιε' του άρθρου 23 του ν. 4172/2013, όπως αντικαθίστανται ή προστίθενται αντιστοίχως με τις παρ. 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 13 εφαρμόζονται για δαπάνες που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
12. α. Οι διατάξεις της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 24, οι οποίες αντικαθίστανται με την παρ. 1 του άρθρου 14 του παρόντος εφαρμόζονται για συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνάπτονται από την 1.1.2020 και μετά.
β. Οι διατάξεις για τις κατηγορίες του ενεργητικού επιχείρησης με τα αντίστοιχα ποσοστά αποσβέσεων στη στήλη «Συντελεστής φορολογικής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24, οι οποίες αντικαθίστανται ή προστίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 14 του παρόντος εφαρμόζονται για αποσβέσεις που αφορούν σε φορολογικά έτη από 1.1.2020 και μετά.
13. Οι διατάξεις της περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 26 του ν.4172/2013, οι οποίες αντικαθίστανται με το άρθρο 15 του παρόντος, ισχύουν για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά ανεξάρτητα από τον χρόνο κατά τον οποίο δημιουργήθηκε η απαίτηση. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και στην περίπτωση που έχει ήδη σχηματισθεί πρόβλεψη μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας.
14. Οι διατάξεις του άρθρου 39 Β, το οποίο προστίθεται με το άρθρο 16 του παρόντος, εφαρμόζονται για δαπάνες που πραγματοποιούνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 έως και 31.12.2022.
15. Οι διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 42 του ν.4172/2013, όπως προστίθενται με το άρθρο 17 του παρόντος, ισχύουν για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
16. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 43 Α του ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος, εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.

17. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 47 του ν.4172/2013, όπως προστίθενται με τις διατάξεις του άρθρου 19 του παρόντος, εφαρμόζονται για δωρεές που πραγματοποιούνται από 1.1.2020 και μετά.
18. α. Οι διατάξεις του άρθρου 48 Α του ν.4172/2013, όπως προστίθενται με το άρθρο 20 του παρόντος, έχουν εφαρμογή για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1.7.2020 και μετά.
- β. Εξαιρετικά, οι ζημιές των νομικών προσώπων του άρθρου 45 του ν.4172/2013, που προέρχονται από τη μεταβίβαση τίτλων συμμετοχής της παρ. 1 του άρθρου 48 Α του ν.4172/2013, όπως προστίθεται με το άρθρο 20 του παρόντος, μπορούν να αναγνωριστούν προς έκπτωση μετά την 1.1.2020 υπό την προϋπόθεση ότι έχουν αποτιμηθεί μέχρι την 31.12.2019 και έχουν εγγραφεί στα βιβλία της εταιρείας ή αποτυπώνονται σε οικονομικές καταστάσεις ελεγμένες από ορκωτούς ελεγκτές. Η έκπτωση των ζημιών αυτών αναγνωρίζεται μόνο όταν οι ζημιές αυτές καταστούν οριστικές έως την 31.12.2022. Εάν οι ζημιές κατά το χρόνο οριστικοποίησης είναι μικρότερες από τις ζημιές που αποτιμήθηκαν, αναγνωρίζεται το μικρότερο ποσό. Εάν οι οριστικές ζημιές είναι μεγαλύτερες, αναγνωρίζεται μόνο το ποσό που αποτιμήθηκε.
19. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 37, του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 47, του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 43 Α, του άρθρου 61, της παρ. 9 του άρθρου 64 και του τελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 67 του ν.4172/2013, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 21 του παρόντος, έχουν εφαρμογή για πληρωμές τόκων που πραγματοποιούνται από την 1.1.2020 και μετά.
20. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 58 του ν. 4172/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 22 του παρόντος εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.
21. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 63 του ν. 4172/2013, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 23 του παρόντος ισχύει από τη δημοσίευση του νόμου.
22. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 40 και της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 64 ν. 4172/2013, όπως αντικαθίστανται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 του παρόντος εφαρμόζονται για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
23. Οι διατάξεις της περ. β' της παρ. 6 του άρθρου 65 του ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 25 του παρόντος εφαρμόζονται για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2019 και μετά.
24. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν.4172/2013, όπως προστίθεται με το άρθρο 26 του παρόντος εφαρμόζεται για την προκαταβολή φόρου που έχει βεβαιωθεί με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του φορολογικού έτους 2018.
25. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 5, της παρ. 6 και της παρ. 8 του άρθρου 71 Β του ν.4172/2013 και της παρ. 1, της παρ. 2, του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 και του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 71 Γ του ν. ν.4172/2013, όπως αντικαθίστανται

με το άρθρο 27 του παρόντος εφαρμόζονται για αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται από 1.1.2020 και μετά.

26. Οι διατάξεις της περίπτωσης δ' παρ. 2 του άρθρου 36 του ν.4174/2013, όπως προστίθεται με το άρθρο 31 του παρόντος, καταλαμβάνουν τις περιπτώσεις για τις οποίες δεν έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής αιτήματος ΔΑΔ σύμφωνα με τις διατάξεις της εφαρμοζόμενης Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας ή του ν. 2216/1994 (Σύμβαση Διαιτησίας) καθώς και για τα αιτήματα ΔΑΔ που είτε εκκρεμούν ενώπιον της αρμόδιας αρχής κατά το χρόνο έναρξης ισχύος της περίπτωσης δ' της παρ. 2 του άρθρου 36 του ν.4174/2013, όπως προστίθεται με το άρθρο 31 του παρόντος είτε για αυτά για τα οποία έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αλλά δεν έχει εκδοθεί ακόμα η σχετική Απόφαση Αμοιβαίου Διακανονισμού του άρθρου 63Α ΚΦΔ.
27. α. Οι διατάξεις της παρ. 3α του άρθρου 36 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με την παρ.2 του άρθρου 32 του παρόντος καταλαμβάνει φορολογικά έτη, περιόδους, υποθέσεις από 1.1.2018 και μετά. Ειδικά για τις χρήσεις 2012 και 2013 και τα φορολογικά έτη 2014, 2015, 2016 και 2017, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, μπορεί να εκδοθεί εντός δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης.
β. Οι διατάξεις του άρθρου 37 εφαρμόζονται για φορολογικά πιστοποιητικά που εκδίδονται για φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2017 και εξής.
28. Οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 33 του παρόντος ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφαρμόζονται για μέτρα της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, που κατά την θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου, έχουν ληφθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως οι παράγραφοι αυτές ίσχυαν πριν την τροποποίησή τους, αίρονται ή περιορίζονται, ανά περίπτωση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ.5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 33 του παρόντος. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην αρχή που προέβη στις σχετικές ενέργειες λήψης των μέτρων εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος. Ποσά που έχουν χρησιμοποιηθεί για την ικανοποίηση απαιτήσεων της Φορολογικής Διοίκησης κατά την παράγραφο 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια του άρθρου 72 παρ.50 του ν.4174/2013, όπως ισχύει.
29. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφαρμόζονται για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου σε βάρος προσώπων ως αλληλεγγύως και προσωπικά ευθυνόμενων για οφειλές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 και της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν.2468/1998, παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα

πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην αρχή που προέβη στις σχετικές ενέργειες αναζήτησης της ευθύνης του οικείου προσώπου εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Ποσά που έχουν καταβληθεί από τα υπό παρ.1 πρόσωπα, δεν επιστρέφονται. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια του άρθρου 72 παρ.50 του ν.4174/2013, όπως ισχύει.

30. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 58 του ν.4174/2013, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με την παρ. 2 του άρθρου 35 του παρόντος, ισχύει για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που εκδίδονται από τη δημοσίευση του παρόντος.
31. Οι διατάξεις του άρθρου 54 Α του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 36 του παρόντος, έχουν εφαρμογή για ελέγχους που διενεργούνται από την 1.1.2019.
32. Για τις υποθέσεις στις οποίες δεν έχει ολοκληρωθεί η επιβολή του προστίμου της παρ. 5 του άρθρου 82 του ν.2238/1994, πριν από την κατάργησή τους με τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 65 Α ΚΦΕ, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 37 του παρόντος. Για τις παραβάσεις στις οποίες είχαν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 82 του ν.2238/1994, πριν από την κατάργησή τους με τον παρόντα νόμο, επιβάλλονται από την ΕΛΤΕ κυρώσεις όπως προβλέπονται στα άρθρα 34-35 του ν. 4449/2017 μετά από την διαβίβαση σχετικής πληροφοριακής έκθεσης των ελεγκτικών υπηρεσιών της ΑΑΔΕ.
33. Οι διατάξεις της παραγράφου της παρ. 26 και των παρ. 48 και 49 του Κεφαλαίου Α. του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 40 του παρόντος εφαρμόζονται από 1.1.2020.
34. Ληξιπρόθεσμες οφειλές από Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και λοιπές συνεισπραττόμενες σύμφωνα με τις διατάξεις του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001, Α' 265) επιβαρύνσεις των προϊόντων του άρθρου 90 του ίδιου Κώδικα δύνανται να ρυθμίζονται με υπαγωγή στις διατάξεις της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν.4152/2013 (Α'107), για τον αριθμό δόσεων της υποπερ. (i) της περ. 1α. Κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της ρύθμισης οφειλών εγκεκριμένων αποθηκευτών του άρθρου 64 του ν.2960/2001 (Α'265), οι οποίες προέρχονται από τη λειτουργία φορολογικών αποθηκών κρασιού αναστέλλεται η εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 110 του ίδιου Κώδικα.
35. Οι διατάξεις των παρ. 2, 3 και 5 του άρθρου 62 του ν. 4389/2016, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 42 του παρόντος εφαρμόζονται από 1.1.2019 και μετά.
36. α. Οι διατάξεις των περιπτ. 1, 3, 4, 7, 9, 12 και 15 της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 43 του παρόντος,

εφαρμόζονται από την 1.1.2020. Μέχρι και την 31.12.2019 ισχύουν οι διατάξεις της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του πρώτου άρθρου του ν.4152/2013 πριν την τροποποίηση με τις διατάξεις του άρθρου 43 του παρόντος.

β. Για οφειλέτες στους οποίους έχει χορηγηθεί μέχρι και 31.12.2019 η ρύθμιση της υποπαρ. Α2 της παρ. Α του πρώτου άρθρου του ν. 4152/2013 μπορούν να υπαγάγουν την εναπομείνασα ρυθμισμένη οφειλή τους στις διατάξεις της ρύθμισης, όπως τροποποιείται με το άρθρο 43 του παρόντος από την έναρξη ισχύος αυτής, ήτοι 1.1.2020. Στην περίπτωση αυτή η ρύθμιση θεωρείται πρώτη. Όσοι με αίτησή τους δεν υπαγάγουν τις οφειλές τους στις νέες διατάξεις δύνανται να συνεχίζουν τη ρύθμιση με τους όρους και τις προϋποθέσεις όπως ίσχυαν πριν την τροποποίηση του παρόντος.

γ. Για οφειλές που είχαν υπαχθεί σε νομοθετική ρύθμιση ή διευκόλυνση τμηματικής καταβολής μέχρι την 31.12.2019 και οι οποίες έχουν απωλεσθεί, δύνανται να ενταχθούν στην παρούσα ρύθμιση, όπως τροποποιείται με το άρθρο 43 του παρόντος, υπό τους όρους και προϋποθέσεις αυτής μόνο μία φορά, με το επιτόκιο που καθορίζεται σύμφωνα με την υποπερίπτωση γ' της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 και ο αριθμός των δόσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των δόσεων που υπολείπονταν κατά το χρόνο απώλειας της ρύθμισης ή διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής. Ειδικά για τις οφειλές από δασμούς το επιτόκιο καθορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υποπερίπτωση στ' της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013.

37. Οι διατάξεις του άρθρου 47 του παρόντος εφαρμόζονται από 1.1.2020.
38. Οι διατάξεις του άρθρου 48 του παρόντος εφαρμόζονται από 1.1.2020.
39. Οι διατάξεις του άρθρου 69 παρ.9 περίπτωση α' του ν.3746/2009, όπως αντικαθίστανται με το άρθρο 52 του παρόντος εφαρμόζονται για πληρωμές τόκων από 1.1.2020.
40. Οι διατάξεις των άρθρων 57 και 58 του παρόντος εφαρμόζονται για την εκμετάλλευση πλοίων από 1.1.2020 και μετά.
41. Οι διατάξεις του άρθρων 59, 60 και 61 του παρόντος εφαρμόζονται για φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
42. Μέχρι την έκδοση της απόφασης που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 62 του παρόντος με την οποία θα οριστεί η έναρξη ισχύος των παρ.1 και 2 του άρθρου 62 του παρόντος, εξακολουθούν να ισχύουν οι επιχειρησιακοί στόχοι και οι αρμοδιότητες της ΕΑΠ, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 50 του π.δ.142/2017 πριν από την τροποποίησή του με τις διατάξεις των παρ.1 και 2 του άρθρου 62 του παρόντος.
43. Αποζημιώσεις που οφείλονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 22 ν. 4613/2019 (Α' 78) σε μέλη ελεγκτικών ομάδων που έχουν συγκροτηθεί πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος, καταβάλλονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 65 του παρόντος.

Άρθρο 67
Καταργούμενες διατάξεις

1. Το άρθρο 63 του ν.4607/2019 (Α' 65) καταργείται. Η διάταξη αυτή ισχύει από την πρώτη του μήνα που έπεται της δημοσίευσης του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
2. Η παρ. 3 του άρθρου 16 του ν.4172/2013 καταργείται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
3. Οι παρ. 3, 4, 5 και 8 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 καταργούνται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και οι παράγραφοι 6, 7 και 9 του ίδιου άρθρου του ίδιου νόμου αναριθμούνται σε παρ. 4, 5 και 6 αντίστοιχα.
4. Από 1.4.2020 το άρθρο 43 του ν. 4174/2013 καταργείται. Οι υφιστάμενες ρυθμίσεις του άρθρου 43 του ν. 4174/2013 συνεχίζουν να ισχύουν με τους όρους και τις προϋποθέσεις αυτού.
5. Από την δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καταργούνται:
 - α. Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997, η οποία προστέθηκε με την παρ.3 άρθρου 26 ν.3943/2011, Α' 66/31.3.2011.
 - β. Η παράγραφος 8 του άρθρου 10 της Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών ΠΟΛ. 1159/22.7.2011, ΦΕΚ τ. Β' 1657/26.7.2011.
 - γ. Η παράγραφος 6 του άρθρου 8 της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1124/18.6.2015, ΦΕΚ τ. Β' 1196/22.6.2015.
6.
 - α. Η παρ. 1Δ του άρθρου 41 του ν.1249/1982 καταργείται.
 - β. Η παρ. 4 του άρθρου 41 του ν.1249/1982 καταργείται.
7. Από την δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καταργείται το άρθρο 22 του ν. 4613/2019.
8. Η παρ. 6 του άρθρου 71 Γ του ν.4172/2013 καταργείται.
9. Η παράγραφος 6 του άρθρου 8 της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1124/18.6.2015 (Β' 1196) καταργείται από την 1.1.2017.

Άρθρο 68
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Αριθ. 26 Νοεμβρίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

**ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

**ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ

**ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

ΜΕ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟΥ»

A. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με το φορολογικό νομοσχέδιο που κατατίθεται προς ψήφιση, επιβεβαιώνεται η βούληση της Κυβέρνησης να σηματοδοτήσει την επανεκκίνηση και ανάπτυξη της οικονομίας για την Ελλάδα του αύριο. Σκοπός είναι να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις για μια ισχυρή και βιώσιμη ανάπτυξη της Χώρας, τα οφέλη της οποίας θα διαχέονται σε όλους. Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στο παρόν νομοσχέδιο έχουν ισχυρό μεταρρυθμιστικό πρόσημο και στοχεύουν να ενισχύσουν τη θέση της Ελλάδας στο διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον. Διαμορφώνουν μια φορολογική πολιτική δίκαιη για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, αλλά ταυτόχρονα εξωστρεφή, φιλική για την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, προσανατολισμένη στη βιώσιμη ανάπτυξη, στην αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής μας. Σε αυτό το πλαίσιο οι σημαντικότεροι πυλώνες της φορολογικής μεταρρύθμισης είναι:

A. Η σημαντική ελάφρυνση και η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών των φυσικών προσώπων και των επιχειρήσεων.

B. Η προσέλκυση επενδυτικών κεφαλαίων μέσω της διαμόρφωσης ενός ευνοϊκού φορολογικού περιβάλλοντος για αυτούς που επιθυμούν να επενδύσουν στην Ελλάδα και να επιλέξουν την Χώρα μας ως κέντρο των οικονομικών τους δραστηριοτήτων.

Γ. Η επανεκκίνηση της οικονομίας σε σημαντικούς κλάδους με συνεισφορά στο ΑΕΠ της Χώρας, οι οποίοι έχουν πληγεί ιδιαίτερα από την οικονομική κρίση.

Δ. Η ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης μέσω φορολογικών μέτρων.

Ε. Η ενίσχυση της διαφάνειας και της φορολογικής συμμόρφωσης, και παράλληλα ο περιορισμός της φοροδιαφυγής μέσω της επέκτασης των ηλεκτρονικών συναλλαγών, της καθιέρωσης ηλεκτρονικής τιμολόγησης και άλλων δράσεων που εντάσσονται στο νέο περιβάλλον της ψηφιακής οικονομίας.

ΣΤ. Η μείωση του οικονομικού και διοικητικού κόστους της Φορολογικής Διοίκησης και των επιχειρήσεων, και η βέλτιστη εξυπηρέτηση των πολιτών.

Ειδικότερα:

A. Οι κυριότερες φορολογικές ελαφρύνσεις, κατά τη δεύτερη αυτή φάση σημαντικής μείωσης των φόρων, περιλαμβάνουν:

- Καθιέρωση εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή 9% για φυσικά πρόσωπα, μισθωτούς, συνταξιούχους, αγρότες, ελεύθερους επαγγελματίες και ατομικές επιχειρήσεις από το σημερινό συντελεστή 22%. Με τη μείωση αυτή αναμένεται να ευνοηθούν όχι μόνο οι φορολογούμενοι με εισόδημα κάτω των 10.000 ευρώ, αλλά το σύνολο των φορολογουμένων, αφού το εισόδημά τους φορολογείται με βάση προοδευτική κλίμακα. Επιπλέον, μειώνονται κατά μία ποσοστιαία μονάδα και οι συντελεστές για τα υψηλότερα εισοδήματα.

-Μείωση του συντελεστή φορολογίας εισοδήματος των επιχειρήσεων από το 28% που είναι σήμερα στο 24% για το 2019, ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ συνεχίζει να ισχύει η μείωση κατά 50 % του φορολογικού συντελεστή του πρώτου κλιμακίου για τις νεοφυείς επιχειρήσεις για τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας τους. Επισημαίνεται ότι σταθερή βούληση αποτελεί η περαιτέρω μείωση του συντελεστή της φορολογίας εισοδήματος των νομικών προσώπων κατά τα επόμενα έτη, με σκοπό η ελληνική οικονομία να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της πιο δυναμικά στο ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

- Καθιέρωση χαμηλού φορολογικού συντελεστή 10% για τα αγροτικά συνεταιριστικά σχήματα που αποσκοπεί αφενός στη μείωση των φορολογικών βαρών τους και αφετέρου στην ενίσχυση των δυνατοτήτων ανάπτυξης του πρωτογενούς τομέα της ελληνικής οικονομίας, μέσω της σύστασης νέων αγροτικών σχημάτων.

-Μείωση της προκαταβολής φόρου εισοδήματος στο 95% του φόρου που προκύπτει για τα νομικά πρόσωπα και αφορά το έτος 2018.

- Αναπροσαρμογή των μειώσεων από το φόρο εισοδήματος για τη διατήρηση του αφορολόγητου, και εφαρμογή μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ για τη στήριξη ευπαθών ομάδων (βρεφική προστασία), καθώς και ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας και αποκαθίστανται ανισότητες σε βάρος ευπαθών κοινωνικών ομάδων, μέσα από συγκεκριμένες δράσεις και μέτρα όπως:

-Αύξηση του αφορολόγητου κατά 1.000 ευρώ για κάθε προστατευόμενο τέκνο, ανεξαρτήτως αριθμού αυτών, ενώ ειδικά για τους πολύτεκνους με 5 παιδιά και άνω δεν ισχύει η μείωση των 20 ευρώ για κάθε 1.000 ευρώ αύξησης του εισοδήματός τους, εφόσον το φορολογητέο τους εισόδημα υπερβαίνει τα 12.000 ευρώ.

-Απαλλαγή από την εισφορά αλληλεγγύης όλων των ΑμεΑ με ποσοστό αναπηρίας από 80% και άνω ανεξαρτήτως της μορφής της αναπηρίας.

-Μείωση του ΦΠΑ για τα βρεφικά είδη από 24% σήμερα στον μειωμένο συντελεστή 13%.

-Μείωση του ΦΠΑ για τα κράνη των μοτοσικλετιστών και τα παιδικά καθίσματα από το σημερινό ισχύοντα συντελεστή 24% στον μειωμένο συντελεστή 13%.

-Εξορθολογισμός του τρόπου φορολόγησης των δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών (stock options), τα οποία, εφόσον διακρατούνται για 24 μήνες από τους εργαζόμενους η υπεραξία από την άσκησή τους, δεν θα προστίθεται στα λοιπά εισοδήματα του εργαζόμενου, προκειμένου να υπαχθεί στην φορολόγηση με βάση την κλίμακα, αλλά θα φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή 15%.

- Οι καταβολές προς τους εργαζόμενους λόγω εξαγοράς ασφαλιστηρίου συμβολαίου τους εξαιτίας της συμμετοχής τους σε εθελούσια έξοδο, δεν αποτελεί πλέον πρόωρη εξαγορά και δεν φορολογείται με συντελεστή προσαυξημένο κατά 50 %.

- Αναγωγή των ανείσπρακτων δεδουλευμένων αποδοχών που εισπράττονται το έτος 2014 και μετά και εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο ή προκύπτει με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο το έτος στο οποίο ανάγονται, σε φόρο με βάση τις διατάξεις του έτους που ανάγονται.

Επιπλέον, εξορθολογίζονται οι παροχές σε είδος προς τους εργαζόμενους με τη μορφή εταιρικού αυτοκινήτου, με τη φορολόγησή τους με προοδευτική κλίμακα, με βάση τη Λιανική Τιμή Προ Φόρων και με νέους δικαιότερους συντελεστές ανά κλιμάκιο. Από τη φορολόγηση αυτή εξαιρούνται οι παροχές σε οχήματα που είναι απαραίτητα για την εκτέλεση της εργασίας τους με Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 17.000 ευρώ.

- Όσον αφορά τις παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, πλέον ως παροχή σε είδος δεν λογίζεται το σύνολο του ποσού του δανείου, αλλά η διαφορά των τόκων που προκύπτει με βάση το επιτόκιο με το οποίο βαρύνεται το δάνειο που λαμβάνει ο εργαζόμενος και του επιτοκίου με το οποίο θα βαρυνόταν αν λάμβανε το δάνειο με επιτόκιο ίσο με το μέσο επιτόκιο της αγοράς.

- Αποσαφηνίζεται ότι η παροχή σε είδος προσμετράται στο εισόδημα αυτού που τη λαμβάνει, κατά το τμήμα της που υπερβαίνει σε αξία τα 300 ευρώ.

-Καταργείται η εισφορά 0,6% του ν.128/1975 στις πιστώσεις factoring και leasing με στόχο τη μείωση του κόστους χρηματοδότησης και συνεπώς λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

-Παρατείνεται η προθεσμία έως 31.12.2022 που αφορά τον τρόπο φορολόγησης οχημάτων δημοσίας χρήσης.

-Τέλος, εξορθολογίζεται ο τρόπος φορολόγησης των εταιρειών επενδύσεων όπως των εταιρειών που επενδύουν σε ακίνητη περιουσία (ΑΕΕΑΠ), των αμοιβαίων κεφαλαίων ακινήτων, των εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου και των ΟΣΕΚΑ με στόχο την ενίσχυση της πραγματοποίησης επενδύσεων

Β. Στα σημαντικά κίνητρα για την προσέλκυση άμεσων ξένων κεφαλαίων και επενδύσεων συγκαταλέγονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

- Αποσαφηνίζεται η νομοθεσία για τη φορολογική κατοικία, ενώ παράλληλα θεσπίζεται εναλλακτικός τρόπος φορολόγησης των εισοδημάτων αλλοδαπής προέλευσης με πληρωμή ετήσιου κατ' αποκοπή φόρου στις περιπτώσεις επενδύσεων άνω των 500.000 ευρώ.

- Περαιτέρω, μειώνεται ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων από 10% σε 5% για μερίσματα που θα διανεμηθούν από 1.1.2020 και μετά και θεσπίζεται η υπό όρους απαλλαγή νομικών προσώπων που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας από το φόρο υπεραξίας μεταβίβασης τίτλων συμμετοχής.

-Επίσης, προβλέπεται απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος για τα φυσικά και νομικά πρόσωπα και την εισφορά αλληλεγγύης για τα φυσικά πρόσωπα των τόκων εταιρικών ομολόγων εισηγμένων σε ρυθμιζόμενη αγορά.

Γ. Στα μέτρα για την επανεκκίνηση της οικονομίας σε σημαντικούς κλάδους της Χώρας που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από την οικονομική κρίση περιλαμβάνονται ειδικότερα:

-Αναστολή της επιβολής ΦΠΑ στις οικοδομές με άδεια από 1.1.2006 και εφεξής, ενώ η αναστολή του Φ.Π.Α. καταλαμβάνει και την αντιπαροχή .

- Αναστολή της επιβολής του φόρου υπεραξίας στη μεταβίβαση ακινήτων για τρία χρόνια.

-Εισάγονται κίνητρα για την πραγματοποίηση δαπανών που θα πραγματοποιηθούν για τη λήψη υπηρεσιών που σχετίζονται με την ενεργειακή, λειτουργική και αισθητική αναβάθμιση κτιρίων, με τη χορήγηση έκπτωσης φόρου 40% για δαπάνες των σχετικών εργασιών, με συνολικό ύψος δαπάνης τις 16.000 ευρώ, ισόποσα κατανεμημένες σε περίοδο τεσσάρων (4) ετών.

-Αυξάνεται ο μέγιστος αριθμός των δόσεων της πάγιας ρύθμισης οφειλών από 12 σε 24 και σε ειδικές περιπτώσεις έκτακτων οφειλών από 24 σε 48. Παρέχεται η δυνατότητα ένταξης των ίδιων οφειλών από τον ίδιο οφειλέτη για δεύτερη φορά εάν η ρύθμιση απολεσθεί για οποιοδήποτε λόγο που αφορά σε υπαιτιότητά του.

Δ. Στα φορολογικά μέτρα που εισάγονται για την ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης, περιλαμβάνονται :

-Η εισαγωγή δέσμης μέτρων που λειτουργούν προς όφελος των φορολογούμενων και των επιχειρήσεων για την προώθηση χρήσης των μέσων μαζικής μεταφοράς και οχημάτων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων, με βάση τις βέλτιστες πρακτικές άλλων κρατών, ιδίως των κρατών μελών της ΕΕ. Πιο συγκεκριμένα, δεν λογίζεται ως παροχή σε είδος η χορήγηση αυτοκινήτου οχήματος χαμηλών ή μηδενικών ρύπων εφόσον η Λιανική Τιμή Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) δεν ξεπερνά το ποσό των 40.000 ευρώ. Παράλληλα, χορηγείται στην επιχείρηση η δυνατότητα υπερέκπτωσης κατά 30% της δαπάνης για τη μίσθωση αυτοκινήτου μηδενικών ή χαμηλών ρύπων, εφόσον η ΛΤΠΦ δεν ξεπερνά τα 40.000 ευρώ, ενώ και για τη δαπάνη αγοράς, εγκατάστασης

και λειτουργίας δημόσια προσβάσιμων σημείων φόρτισης οχημάτων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων χορηγείται στην επιχείρηση η δυνατότητα υπερέκπτωσης κατά 30% της ανωτέρω δαπάνης. Επιπλέον, χορηγείται στην επιχείρηση η δυνατότητα υπεραποσβέσεων με αυξημένους συντελεστές έναντι των υφιστάμενων για την απόκτηση επιβατικών αυτοκινήτων, φορτηγών και λεωφορείων, τα οποία είναι χαμηλών ή μηδενικών ρύπων.

-Οι δράσεις της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης και οι παροχές προς τους εργαζόμενους ενισχύονται με:

- Έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων για τις δαπάνες που αφορούν σε δράσεις Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης,
- Δωρεές σε χρήμα και σε είδος από ιδρύματα προς το Δημόσιο ή τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, μέσω της έκπτωσης από το εισόδημα για τις δαπάνες αυτές.

Ε. Περιλαμβάνονται σημαντικές παρεμβάσεις στην κατεύθυνση της διαφάνειας και του περιορισμού της φοροδιαφυγής:

-Οι μισθωτοί, συνταξιούχοι, ελεύθεροι επαγγελματίες και εισοδηματίες θα πρέπει να πραγματοποιούν δαπάνες ίσες με το 30% του πραγματικού τους εισοδήματος με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, με ποινή 22% επί της διαφοράς, σε περιπτώσεις που δεν επιτευχθεί το ανωτέρω όριο.

Στο πλαίσιο αυτό ορίζεται ότι :

- Στον υπολογισμό του πραγματικού εισοδήματος δεν περιλαμβάνεται το ποσό της εισφοράς αλληλεγγύης και το ποσό της διατροφής. .
- Σε περίπτωση που έχουν πραγματοποιηθεί δαπάνες που αφορούν καταβολές φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και ΕΝΦΙΑ, δανειακές υποχρεώσεις προς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και ενοίκια, οι οποίες υπερβαίνουν το 60% του πραγματικού εισοδήματος, το απαιτούμενο ποσοστό δαπανών περιορίζεται από το τριάντα τοις εκατό (30%) στο είκοσι τοις εκατό (20%) του πραγματικού τους εισοδήματος
- Στον φορολογούμενο του οποίου έχει κατασχεθεί ο λογαριασμός, το όριο δαπανών περιορίζεται στις πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000 €).
- Προβλέπονται εξαιρέσεις για πολλές κατηγορίες φορολογουμένων με αντικειμενικές δυσκολίες χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής

ΣΤ. Τέλος, συμπεριλαμβάνονται παρεμβάσεις για την μείωση του γραφειοκρατικού φόρτου της Φορολογικής Διοίκησης και των επιχειρήσεων, με ταυτόχρονη ωφέλεια των φορολογουμένων ως ακολούθως:.

- Γίνεται εφάπαξ διαγραφή οφειλών φυσικών και νομικών προσώπων συνολικής αξίας έως 10 ευρώ ανά φορολογούμενο. Με αυτό τον τρόπο, αφενός αποφορτίζεται η Φορολογική Διοίκηση από το γραφειοκρατικό κόστος για την παρακολούθηση των οφειλών αυτών, ενώ πάνω από 500.000 φορολογούμενοι θα αποκτήσουν και πάλι τη δυνατότητα έκδοσης φορολογικής ενημερότητας, με ότι θετικό αυτό συνεπάγεται για την οικονομική δραστηριότητά τους.

- Εφαρμόζεται η περιοδική διαγραφή μικροοφειλών συνολικής αξίας έως 1 ευρώ ανά φορολογούμενο, προκειμένου και με αυτό τον τρόπο να αποφορτιστεί η λειτουργία της Φορολογικής Διοίκησης

- Παρέχεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις να διαγράφουν ποσά ληξιπρόθεσμων οφειλών από πελάτες τους, συνολικού ύψους έως 300 ευρώ ανά οφειλέτη, χωρίς να απαιτείται να έχουν εξαντλήσει όλες τις νόμιμες διαδικασίες για την είσπραξή τους, δεδομένου ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων το κόστος της διαδικασίας είναι υψηλότερο από το ύψος της οφειλής

- Τέλος, επιστρέφεται ή διαγράφεται ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης ΕΦΚ που βεβαιώθηκε για τα κρασιά, τα οποία μέχρι και την τελευταία ημέρα ισχύος του ΕΦΚ κρασιού (31.12.2018) δεν είχαν διατεθεί στην κατανάλωση.

Τα παραπάνω μέτρα αναμένεται να λειτουργήσουν με πολλαπλασιαστικά οφέλη για την ελληνική οικονομία και κοινωνία δημιουργώντας ένα νέο οικονομικό περιβάλλον με πραγματικές δυνατότητες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

B. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Επί του άρθρου 1

Προτείνεται η τροποποίηση της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 4 ΚΦΕ σχετικά με τον καθορισμό κριτηρίων για τον προσδιορισμό της φορολογικής κατοικίας με τη σειρά και την ορολογία που προβλέπει το Πρότυπο της Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας επί του εισοδήματος και του κεφαλαίου του ΟΟΣΑ (*Model Tax Convention on Income and on Capital* <https://www.oecd.org/tax/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>). Στο πλαίσιο αυτό απαλείφεται η αναφορά στους «κοινωνικούς δεσμούς», καθώς οι κοινωνικοί δεσμοί σύμφωνα με τα ερμηνευτικά σχόλια του ως άνω Προτύπου Σύμβασης του ΟΟΣΑ περιλαμβάνονται στην έννοια των προσωπικών δεσμών. Επιπλέον, αναδιατυπώνεται η σχετική πρόβλεψη για το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων, αφού για την αξιολόγηση των πραγματικών στοιχείων που συνιστούν το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων ενός προσώπου πρέπει να συνεκτιμώνται όλα τα στοιχεία των προσωπικών και οικονομικών δεσμών του σε έναν τόπο, εκεί δηλαδή όπου το πρόσωπο αυτό αναπτύσσει στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (βλ. ΣτΕ 2105/2018 σκέψη 7, ΣτΕ 1445/2016 σκέψη 8).

Επιπλέον, με την τροποποίηση της παρ. 2 ορίζεται ότι ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, αθροιστικά, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Με την τροποποίηση αυτή δεν υπάρχει αναφορά σε διαστήματα παραμονής στο εξωτερικό, προκειμένου να μην υφίστανται αμφισβητήσεις αναφορικά με το πότε λογίζεται κάποιος ως φορολογικός κάτοικος Ελλάδος. Η πρόβλεψη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό.

Επί του άρθρου 2

Στην προσπάθεια να υπερβεί η Χώρα την παρατεταμένη οικονομική κρίση, θεωρείται επιβεβλημένο να θεσπιστεί ένα πλέγμα διατάξεων προσέλκυσης φορολογικών κατοίκων υψηλής οικονομικής επιφάνειας με στόχο την αύξηση των δημοσίων εσόδων, καθώς και την επίτευξη διαφόρων παράπλευρων ωφελειών, όπως εισαγωγή κεφαλαίων στην Ελλάδα, δημιουργία επενδυτικών μονάδων ή συμμετοχή σε επενδυτικά σχήματα ή εταιρείες, θέσεις εργασίας ακόμα και αγορές ακινήτων. Ανάλογες διατάξεις έχουν εισαχθεί τα τελευταία χρόνια και σε άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ιταλία.

Υπογραμμίζεται ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 εισάγεται εναλλακτικός τρόπος φορολόγησης, ο οποίος αφορά αποκλειστικά το εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης. Το φυσικό πρόσωπο εξακολουθεί να υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του ΚΦΕ.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου 5 Α ΚΦΕ προβλέπεται ότι ο φορολογούμενος, φυσικό πρόσωπο, που μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα δύναται να υπαχθεί σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 5 του ΚΦΕ, εφόσον σωρευτικά:

- α) το εν λόγω φυσικό πρόσωπο δεν ήταν φορολογικός κάτοικος της Ελλάδος τα προηγούμενα επτά (7) από τα οκτώ (8) έτη πριν τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα, και
- β) αποδεικνύει ότι επενδύει ο ίδιος ή συγγενικό του πρόσωπο, κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2 του παρόντος Κώδικα, ή μέσω νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας στο οποίο ή στην οποία, αντίστοιχα, έχει την πλειοψηφία των μετοχών ή μεριδίων, σε ακίνητα ή επιχειρήσεις ή κινητές αξίες ή μετοχές ή μερίδια σε νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες με έδρα την Ελλάδα. Το ποσό των επενδύσεων αυτών, που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή θα πραγματοποιηθούν δεν μπορεί να είναι μικρότερα των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ. Η επένδυση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός τριών (3) ετών

από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

Η παραπάνω προϋπόθεση της περίπτωσης β' δεν απαιτείται να συντρέχει προκειμένου για φυσικό πρόσωπο που έχει ήδη αποκτήσει και διατηρεί άδεια διαμονής για επενδυτική δραστηριότητα στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 4251/2014, όπως ισχύει τροποποιημένος.

Από την πραγματοποίηση σημαντικών επενδύσεων προκύπτει η βούληση του φυσικού προσώπου να καταστήσει την Ελλάδα κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων και, συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ΚΦΕ, να καταστήσει την Ελλάδα τόπο της φορολογικής του κατοικίας. Το φυσικό πρόσωπο, με τη μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας κατά την έννοια των Συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που έχει συνάψει η Ελλάδα. Στην εναλλακτική φορολόγηση του εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή του παρόντος άρθρου μπορεί να υπαχθεί και το φυσικό πρόσωπο που έχει μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα το προηγούμενο φορολογικό έτος, εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις της παρ. 1.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ προβλέπεται ότι εφόσον γίνει δεκτή η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην παρ. 3, καταβάλλει φόρο κατ' αποκοπή για κάθε φορολογικό έτος, ανεξαρτήτως του ύψους εισοδήματος που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή, ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. Επιπλέον, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την επέκταση της εφαρμογής του εναλλακτικού αυτού τρόπου φορολόγησης για συγγενικό του πρόσωπο, κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2 του ΚΦΕ, καταβάλλοντας ποσό φόρου ίσο με είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ ανά φορολογικό έτος για κάθε υπαγόμενο συγγενικό πρόσωπο και δεν εφαρμόζονται για αυτό οι διατάξεις της φορολογίας δωρεών, κληρονομιών και γονικών παροχών.

Για κάθε φορολογικό έτος και καθ' όλη τη διάρκεια υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, ο φόρος καταβάλλεται σε μία (1) δόση μέχρι και την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα των προσώπων που έχουν υπαχθεί σε αυτόν τον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης.

Επιπλέον, ορίζεται ότι για το πρώτο έτος υπαγωγής το φυσικό πρόσωπο εντός τριάντα (30) ημερών από την έγκριση της αίτησής του από τη Φορολογική Διοίκηση που αφορά την υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, οφείλει να αποδώσει εξ ολοκλήρου το κατ' αποκοπή ποσό φόρου που του αναλογεί.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ προβλέπεται ότι η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται από το φυσικό πρόσωπο μέχρι τις 31 Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους στην Φορολογική Διοίκηση (ΑΑΔΕ). Εντός της ίδιας προθεσμίας

μπορούν να υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους.

Η Φορολογική Διοίκηση (ΑΑΔΕ) εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της. Η απόφαση έγκρισης υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος συνοδεύεται και από πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου για τον φορολογούμενο αυτό και για κάθε συγγενικό του πρόσωπο για το οποίο γίνεται επέκταση της εφαρμογής του άρθρου αυτού. Στην αίτησή του το φυσικό πρόσωπο δηλώνει το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η Φορολογική Διοίκηση (ΑΑΔΕ) ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογούμενου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας όπως αυτές ισχύουν.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ, η μέγιστη διάρκεια υπαγωγής στην εναλλακτική φορολόγηση του εισοδήματος αλλοδαπής ορίζεται σε δεκαπέντε (15) φορολογικά έτη, αρχομένης από το φορολογικό έτος υποβολής της αίτησης του φυσικού προσώπου. Η δεκαπενταετής διάρκεια υπαγωγής δεν υπόκειται σε παράταση, σύντμηση ή κατάργηση.

Με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ ορίζεται ότι η μη καταβολή ολόκληρου του κατ' αποκοπή ποσού φόρου σε κάποιο φορολογικό έτος συνεπάγεται την υπαγωγή του φορολογούμενου στις γενικές διατάξεις του ΚΦΕ με τη φορολόγηση του παγκόσμιου εισοδήματός του.

Την ίδια συνέπεια έχει και η ρητή ανάκληση εκ μέρους του φυσικού προσώπου της υπαγωγής του στις διατάξεις του παρόντος άρθρου σε οποιοδήποτε φορολογικό έτος, καθώς πλέον δεν θα υποχρεούται στην καταβολή του κατ' αποκοπή ποσού φόρου, όπως αυτά προβλέπονται στην παρ. 6 του ίδιου άρθρου.

Με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ ορίζεται ότι η δήλωση φορολογίας εισοδήματος υποβάλλεται και η καταβολή του φόρου διενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67 του ΚΦΕ.

Με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ ορίζεται ότι με την καταβολή του ελάχιστου κατ' αποκοπή ποσού φόρου της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου που έχει ενταχθεί στις διατάξεις του άρθρου αυτού για εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή. Επίσης, το φυσικό πρόσωπο απαλλάσσεται από φόρο κληρονομιών ή δωρεών περιουσίας που βρίσκεται στην αλλοδαπή.

Με τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 5 Α ΚΦΕ προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης με την οποία καθορίζονται οι επιλέξιμες κατηγορίες επενδύσεων, ο χρόνος διατήρησής τους στην Ελλάδα, η

διαδικασία απόδειξης της επένδυσης, καθώς και η παρακολούθηση της διατήρησης της επένδυσης.

Τέλος, με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 5Α ΚΦΕ προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με την οποία καθορίζεται η διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η καταβολή του φόρου καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα ή λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 2** προστίθεται στο άρθρο 34 ΚΦΕ νέα υποπερίπτωση δδ' στην περίπτωση δ' της παραγράφου 2, προκειμένου ότι ισχύει στις περιπτώσεις κατοίκων αλλοδαπής, αντίστοιχα να ισχύει για τους κατοίκους που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5 Α ΚΦΕ, δηλαδή να υπάρχει η δυνατότητα δικαιολόγησης των αντικειμενικών δαπανών και των δαπανών απόκτησης περιουσιακών στοιχείων με εισαγωγή συναλλάγματος.

Επιπλέον, με την **παρ. 3 του άρθρου 2** είναι σαφές ότι στην Ελλάδα δηλώνονται μόνο τα εισοδήματα που φορολογούνται στην Ελλάδα, ενώ δεν υπάρχει υποχρέωση δήλωσης για τα εισοδήματα αλλοδαπής για τους φορολογούμενους που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5 Α ΚΦΕ.

Επί του άρθρου 3

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 3**, με την οποία τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 8 ΚΦΕ, ρυθμίζεται ο χρόνος κτήσης των ανείσπρακτων δεδουλευμένων αποδοχών που έχουν εισπραχθεί από το έτος 2014 και μετά, προκειμένου αυτές να αντιμετωπίζονται ως αναδρομικές και να υπάγονται σε φόρο με βάση τις διατάξεις των ετών που ανάγονται, μέσω της υποβολής τροποποιητικών δηλώσεων για τα έτη αυτά. Για την υποβολή των τροποποιητικών αυτών δηλώσεων θα πρέπει οι εν λόγω ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές να αναγράφονται διακεκριμένα κατ' έτος στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στο δικαιούχο ή να προκύπτει με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο (π.χ. δικαστικές αποφάσεις) το έτος στο οποίο ανάγονται. Δεδομένου του χρόνου φορολογίας στην περίπτωση αυτή, οι ως άνω τροποποιητικές δηλώσεις θεωρούνται εμπρόθεσμες, εφόσον υποβληθούν εντός του έτους χορήγησης της ετήσιας βεβαίωσης αποδοχών. Στην περίπτωση που οι εν λόγω ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές δεν συμπεριλαμβάνονται σε ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο ή δεν αναγράφονται σε αυτή διακεκριμένα κατ' έτος ή δεν μπορεί να αποδειχθεί με άλλο πρόσφορο μέσο το έτος στο οποίο ανάγονται, οι αποδοχές αυτές φορολογούνται στο έτος καταβολής τους. Εάν δεν χορηγείται βεβαίωση αποδοχών και αποδεικνύεται με άλλο πρόσφορο μέσο η καταβολή των αποδοχών αλλά όχι το έτος ή τα έτη στα οποία αυτές ανάγονται, υποβάλλεται δήλωση, αρχική ή τροποποιητική, η οποία θεωρείται

εμπρόθεσμη, ακόμη και αν υποβληθεί έως το τέλος του έτους που έπεται της καταβολής τους. Η ρύθμιση αυτή επιφέρει ένα δικαιότερο καθεστώς φορολογικής μεταχείρισης για τις εν λόγω ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές, τις οποίες εντάσσει στο γενικότερο πλαίσιο που ισχύει για τον χρόνο κτήσης του εισοδήματος. Οι ρυθμίσεις αυτές εφαρμόζονται από τη δημοσίευση του νόμου.

Επί του άρθρου 4

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου **άρθρου 4** αναδιατυπώνονται όλες οι παράγραφοι του άρθρου 13 ΚΦΕ για τις παροχές σε είδος.

Ειδικότερα με την νέα παρ. 1 του άρθρου 13 στις επιφυλάξεις που διατυπώνονται ως προς την εφαρμογή της περιλαμβάνονται, για λόγους συστηματικής ερμηνείας, και οι διατάξεις του άρθρου 14, κατά το μέρος που συνδέονται και επηρεάζουν το ζήτημα των παροχών σε είδος. Περαιτέρω, διευκρινίζεται ότι το όριο των 300 ευρώ λειτουργεί ως αφορολόγητο όριο, δηλαδή, εφόσον η αξία της παροχής προς εργαζόμενους, εταίρους, μετόχους ή συγγενικά πρόσωπα αυτών (σύζυγοι/ μέρη συμφώνου συμβίωσης/ανιόντες/κατιόντες) υπερβαίνει τα 300 ευρώ, ο υπόχρεος θα φορολογηθεί μόνο για το υπερβάλλον ποσό.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 13, επιδιώκεται ο εξορθολογισμός του τρόπου υπολογισμού του φορολογητέου εισοδήματος από την παραχώρηση ενός οχήματος προς ένα εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο ή συγγενικά πρόσωπα αυτών, προκειμένου να ανταποκρίνεται περισσότερο στο πραγματικό όφελος που λαμβάνει σε ετήσια βάση ο φορολογούμενος από τη χρήση του οχήματος, χωρίς ταυτόχρονα να επιβαρύνεται υπέρμετρα από την παραχώρηση της χρήσης αυτού. Πιο συγκεκριμένα, η φορολόγηση της παροχής σε είδος με τη μορφή της παραχώρησης οχήματος, γίνεται πλέον με βάση προοδευτική κλίμακα, ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος, ενώ αυξάνεται και το όριο της αξίας από τις 12.000 ευρώ στις 17.000 ευρώ για τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και εξαιρούνται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Περαιτέρω, τροποποιείται, για λόγους ίσης μεταχείρισης, η διάταξη κατά τρόπο που να έχει εφαρμογή για όλα τα πρόσωπα, χωρίς εξαιρέσεις, δηλαδή να καταλαμβάνει εργαζόμενους, εταίρους και μετόχους.

Η παρ. 3 του άρθρου 13 τροποποιείται κατά τρόπο, ώστε, σε περίπτωση παροχής σε είδος με τη μορφή δανείου, να οριοθετείται το ύψος της παροχής σε εκείνο το ποσό, που συνίσταται στη διαφορά, η οποία προκύπτει μεταξύ των τόκων, τους οποίους θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα, κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα, και των τόκων, που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα, ανεξαρτήτως εάν έχει συναφθεί σχετική έγγραφη συμφωνία ή όχι. Δεδομένου ότι ο συστατικός τύπος της έγγραφης σύμβασης δανείου απαλείφεται από την διάταξη, το βάρος της απόδειξης για την ύπαρξη της δανειακής σχέσης το φέρει ο φορολογούμενος. Προς τούτο η καταβολή του δανείου και η επιστροφή του θα πρέπει να πραγματοποιούνται με

ηλεκτρονικά μέσα πληρωμών. Περαιτέρω, διαγράφεται η φράση «η προκαταβολή μισθού άνω των (3) μηνών θεωρείται δάνειο».

Με την προτεινόμενη διάταξη με την οποία τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 13 ΚΦΕ και εξορθολογίζεται το πλαίσιο φορολογίας για τα δικαιώματα προαίρεσης απόκτησης μετοχών (stock options) εισηγμένων και μη εισηγμένων εταιρειών. Αυτά φορολογούνται ως μισθωτή εργασία, εάν τα προαναφερθέντα δικαιώματα ασκηθούν και δεν διακρατηθούν οι τίτλοι που αποκτώνται τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες ή τριάντα έξι (36) μήνες υπό ειδικότερους όρους κατ'αντιστοιχία με τα οριζόμενα στο άρθρο 42 Α ΚΦΕ. Αν τα ίδια αυτά δικαιώματα διακρατηθούν για μεγαλύτερο διάστημα από το προαναφερόμενο, τότε φορολογούνται ως υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, με συντελεστή 15% και 5% για τίτλους νεοσύστατων επιχειρήσεων κατά περίπτωση σύμφωνα με το νέο άρθρο 42 Α ΚΦΕ.

Επί του άρθρου 5

Η προσθήκη των περιπτώσεων ιβ), ιγ) και ιδ) στην παρ.1 του άρθρου 14 ΚΦΕ με το προτεινόμενο άρθρο έχει ως σκοπό τη διεύρυνση των απαλλαγών από τον υπολογισμό του εισοδήματος μισθών και συντάξεων προς όφελος όλων των εργαζομένων. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται εμμέσως να αυξηθεί το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων, χωρίς να προκύψει επιβάρυνση για την επιχείρηση, η οποία αντίθετα έχει όφελος, λόγω της υπερέκπτωσης που της χορηγείται ως κίνητρο, προκειμένου να χορηγήσουν κάρτες στους εργαζομένους τους.

Επιπλέον, από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις λαμβάνοντας υπόψη τη συμμόρφωση με τις βέλτιστες πρακτικές του ΟΟΣΑ, εξαιρείται η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km με Λιανική Τιμή Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) έως 40.000 ευρώ, προς ένα εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους με στόχο να δοθεί κίνητρο στις επιχειρήσεις να προβούν στην αγορά μη ρυπογόνων οχημάτων, με σκοπό την παραχώρηση τους σε εργαζόμενους ή εταίρους ή μετόχους λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες πρακτικές του ΟΟΣΑ.

Τέλος, με την προτεινόμενη εξαίρεση της περ. ιδ) της παρ.1 του άρθρου 14 ΚΦΕ αντιστοιχίζεται η φορολογική μεταχείριση των δικαιωμάτων προαίρεσης μετοχών όταν δεν λογίζεται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία αλλά ως εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου.

Επί του άρθρου 6

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1** επιδιώκεται η ελάφρυνση των φορολογικών βαρών των φυσικών προσώπων, μέσω της μείωσης του κατώτατου συντελεστή φορολογίας του εισοδήματός τους από το 22% στο 9% για εισοδήματα

μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ. Από τη μείωση αυτή αναμένεται να ευνοηθούν όχι μόνο όσοι έχουν εισόδημα κατώτερο των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ αλλά το σύνολο των φορολογουμένων - φυσικών προσώπων, αφού το εισόδημά τους φορολογείται με βάση προοδευτική κλίμακα.

Όσον αφορά στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 ΚΦΕ γίνεται νομοτεχνική - ερμηνευτική προσαρμογή, ώστε να προκύπτει ρητά από το νόμο η αυτοτελής φορολόγηση, με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, των εισοδημάτων των ναυτικών κάτι που έως τώρα γινόταν δεκτό ερμηνευτικά (σχετ. Α.1041/2019). Περαιτέρω, ορίζεται ότι με την παρακράτηση που διενεργείται βάσει των συντελεστών των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 και της παραγράφου 6 του άρθρου 43 Α ΚΦΕ, κατά την καταβολή εισοδημάτων από μισθωτή εργασία σε αξιωματικούς και κατώτερο πλήρωμα, που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής και οι οποίοι απασχολούνται σε πλοία του εμπορικού ναυτικού με ελληνική σημαία που εκτελούν αποκλειστικά διεθνείς πλόες, εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων μόνο για τα εισοδήματα αυτά τόσο ως προς το φόρο εισοδήματος όσο και ως προς την ειδική εισφορά αλληλεγγύης, αντίστοιχα. Επομένως, στην περίπτωση αυτή οι δικαιούχοι των εν λόγω εισοδημάτων, εφόσον δεν αποκτούν εισόδημα από οποιαδήποτε άλλη πηγή στην Ελλάδα δεν έχουν υποχρέωση να υποβάλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος σε αντίθεση με τους υπόλοιπους φορολογούμενους που εμπίπτουν στις περιπτώσεις των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ΚΦΕ.

Επί του άρθρου 7

Με τις προτεινόμενες διατάξεις με τις οποίες προστίθεται αντίστοιχα νέα παρ. 6 στο άρθρο 15 ΚΦΕ, και εδάφιο στο άρθρο 40 ΚΦΕ, προωθείται η διεύρυνση της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής κατά τις αγορές αγαθών και υπηρεσιών, με σκοπό την μείωση της φοροδιαφυγής και την διεύρυνση της φορολογικής βάσης, για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Οι δικαιούχοι εισοδημάτων από μισθωτή εργασία – συντάξεις, επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και από ακίνητη περιουσία, θα πρέπει, προκειμένου να μην υπόκεινται σε συμπληρωματική φορολογία, να προβαίνουν σε συναλλαγές με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, ανάλογα με το ύψος του πραγματικού εισοδήματός τους. Στον υπολογισμό του πραγματικού εισοδήματος δεν περιλαμβάνεται το ποσό της εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43 Α και το ποσό της διατροφής που δίδεται στον/στην διαζευγμένο/-η σύζυγο ή σε μέρος συμφώνου συμβίωσης ή/και εξαρτώμενο τέκνο, εφόσον καταβάλλεται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής. Επιπλέον, στον φορολογούμενο του οποίου έχουν κατασχεθεί ένας ή περισσότεροι λογαριασμοί, πλην του ακατάσχετου λογαριασμού του μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του οικείου φορολογικού έτους, το όριο δαπανών που προβλέπεται να είναι μέχρι 20.000 ευρώ περιορίζεται στις 5.000 ευρώ δαπανών. Ρητά εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις αυτές συγκεκριμένες κατηγορίες φορολογουμένων για λόγους κοινωνικούς, όπως οι φορολογούμενοι που έχουν συμπληρώσει το εβδομηκοστό (70ο) έτος της ηλικίας τους, τα άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, αυτοί που υπηρετούν την υποχρεωτική στρατιωτική τους θητεία, οι φορολογούμενοι που κατοικούν μόνιμα σε χωριά με πληθυσμό έως 500 κατοίκους

και σε νησιά με πληθυσμό κάτω των 3.100 κατοίκων, εκτός αν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι δικαιούχοι Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, τα άτομα που βρίσκονται σε κατάσταση μακροχρόνιας νοσηλείας (πέραν των 6 μηνών), τα άτομα που διαμένουν σε οίκο ευγηρίας, σε ψυχιατρικό ή σωφρονιστικό κατάστημα. Επιπλέον, εξαιρούνται για αντικειμενικούς λόγους οι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής, που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα επειδή διαθέτουν ακίνητα, οι δημόσιοι λειτουργοί και δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή, καθώς και φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας που διαβιούν ή εργάζονται στην αλλοδαπή και οι ανήλικοι που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

Οι δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής λαμβάνονται υπόψη για το όριο δαπανών και αντιστοιχούν στις Ομάδες 1 έως και 12 του δείκτη τιμών καταναλωτή της ΕΛ.ΣΤΑΤ. με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων σε συγκεκριμένες κατηγορίες, όπως είναι τα ενοίκια, τα τέλη κυκλοφορίας και η αγορά οχημάτων πλην των ποδηλάτων και η αγορά σκαφών, αεροπλάνων και αεροσκαφών. Το όριο των δαπανών των ηλεκτρονικών συναλλαγών μειώνεται στο 20% σε περίπτωση που ο φορολογούμενος έχει καταβάλει για το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και ΕΝΦΙΑ, τις δανειακές του υποχρεώσεις προς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και για ενοίκια, συμπεριλαμβανομένων των ενοικίων των εξαρτώμενων τέκνων του που φοιτούν σε άλλη πόλη, ποσό που υπερβαίνει το 60% του πραγματικού του εισοδήματος, με την προϋπόθεση ότι και οι προαναφερόμενες δαπάνες θα έχουν καταβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής.

Ο ίδιος κανόνας του ορίου δαπανών εφαρμόζεται όχι μόνο για τα εισοδήματα από μισθωτή εργασία, συντάξεις και επιχειρηματική δραστηριότητα αλλά και για τα εισοδήματα από ακίνητη περιουσία.

Επί του άρθρου 8

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ.4 του άρθρου 15 και συνεπεία αυτού και το τελευταίο εδάφιο της περ.ε' της παρ.1 του άρθρου 64 του ΚΦΕ και ρυθμίζεται ότι η συμμετοχή του εργαζομένου σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου που συνεπάγεται και την καταβολή ασφαλίσματος ομαδικού ασφαλιστηρίου συνταξιοδοτικού συμβολαίου, δεν συνιστά πρόωρη εξαγορά αυτού. Με τη ρύθμιση αυτή εξομοιώνεται η φορολογική μεταχείριση του ασφαλίσματος ομαδικού ασφαλιστηρίου συνταξιοδοτικού συμβολαίου που καταβάλλεται τόσο σε περιπτώσεις συμμετοχής του εργαζομένου σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου όσο και σε περιπτώσεις απόλυσης του εργαζομένου.

Επί του άρθρου 9

Με τις διατάξεις αυτές ορίζονται οι μειώσεις από το φόρο που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 ως εξής: μείωση κατά 777 ευρώ για το φορολογούμενο χωρίς εξαρτώμενα τέκνα, όταν το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις δεν υπερβαίνει το ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ, κατά

810 ευρώ για το φορολογούμενο με ένα (1) εξαρτώμενο τέκνο, κατά 900 ευρώ για δύο (2) εξαρτώμενα τέκνα, κατά 1.120 ευρώ για τρία (3) εξαρτώμενα τέκνα, κατά 1.340 ευρώ για τέσσερα (4) εξαρτώμενα τέκνα. Επίσης, ορίζεται ότι για κάθε επιπλέον τέκνο μετά το τέταρτο αυξάνεται η μείωση του φόρου κατά 220 ευρώ για κάθε επόμενο τέκνο. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των ποσών αυτών, η μείωση του φόρου περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου. Για δημοσιονομικούς λόγους μειώνεται με αυξημένο ρυθμό η μείωση φόρου, κατά είκοσι (20) ευρώ (σε σχέση με δέκα (10) προηγουμένως) ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος και η μείωση εκκινεί από τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ. Οι προβλέψεις αυτές δεν εφαρμόζονται όταν οι φορολογούμενοι έχουν από πέντε (5) εξαρτώμενα τέκνα και άνω.

Επί του άρθρου 10

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 10, με τις οποίες τροποποιείται το άρθρο 21 ΚΦΕ, διευκρινίζεται η φορολογική αντιμετώπιση της ωφέλειας που προκύπτει στην επιχείρηση από την παραίτηση πιστώτριας επιχείρησης από την είσπραξη απαίτησής της, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο αμοιβαίας συμφωνίας ή δικαστικού συμβιβασμού. Οι συμφωνίες αυτές δύναται να έχουν τη μορφή γραπτού ιδιωτικού συμφωνητικού βάσει του οποίου είναι δυνατόν να συμφωνείται η διαγραφή μέρους της απαίτησης με σκοπό να εξασφαλιστεί η αποπληρωμή του εναπομένοντος ποσού (άφεση χρέους υπό αίρεση) ή με τη μορφή συμβιβασμών, δικαστικών για τους οποίους συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου (π.χ συμβιβασμοί που γίνονται με δήλωση κατ' άρθρο 293 ΚΠολΔικ, συμβιβασμός που περιέχεται σε πρακτικά ενώπιον του Ειρηνοδίκη κατ' άρθρο 209 παρ.2 ΚΠολΔικ, συμβιβασμός που περιέχεται στα πρακτικά της παρ.3 του άρθρου 214 Α και παρ.5 του άρθρου 214 Β). Ειδικότερα, η ωφέλεια αυτή χαρακτηρίζεται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως ίσχυε και με τις διατάξεις του προηγούμενου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 28 παράγραφος 3 περίπτωση ι' του ν.2238/1994) και, συνεπώς, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί φορολογίας δωρεών. Ρητώς ορίζεται ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν θίγουν την εφαρμογή των ειδικότερων διατάξεων του άρθρου 62 του ν.4389/2016. Τέλος, προβλέπεται ότι ως άνω εισόδημα δεν θα φορολογηθεί ταυτόχρονα και με τις διατάξεις της φορολογίας δωρεών.

Επί του άρθρου 11

Η περ. α' του άρθρου 22 ΚΦΕ τροποποιείται κατά τρόπο, ώστε να αποτυπώνεται ρητώς ότι η προϋπόθεση πραγματοποίησης των δαπανών προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της, προκειμένου να εκπίπτουν αυτές από τα ακαθάριστα έσοδά της, εκπληρώνεται και σε περίπτωση εφαρμογής δράσεων εταιρικής κοινωνικής ευθύνης, όπως γίνεται και ερμηνευτικώς δεκτό με την ερμηνευτική Εγκύκλιο με αριθ. ΠΟΛ. 1113/2015 της ΑΑΔΕ. Επιπλέον τίθεται όριο για το ποσό των δαπανών που εκπίπτουν μόνο μέχρι του σημείου που η επιχείρηση εμφανίζει λογιστικά κέρδη χρήσης. Αυτή η προϋπόθεση δεν απαιτείται στην περίπτωση που το αίτημα για την πραγματοποίηση τέτοιων δράσεων εταιρικής κοινωνικής ευθύνης προέρχεται από το Δημόσιο.

Επί του άρθρου 12

Για τη δαπάνη αγοράς μηνιαίων ή ετήσιων καρτών απεριόριστων διαδρομών μέσω μαζικής μεταφοράς, χορηγείται στην επιχείρηση δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδά της, κατά το χρόνο πραγματοποίησής της, προσαυξημένης κατά ποσοστό 30 τοις εκατό. Περαιτέρω χορηγείται έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων για τις περιπτώσεις δαπανών μίσθωσης εταιρικών οχημάτων και για τη δαπάνη αγοράς, εγκατάστασης και λειτουργίας δημόσια προσβάσιμων σημείων φόρτισης οχημάτων μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km. Σκοπός των ως άνω ρυθμίσεων είναι η παροχή φορολογικών κινήτρων στις επιχειρήσεις, προκειμένου να δώσουν μηνιαίες ή ετήσιες κάρτες απεριόριστων διαδρομών μέσω μαζικής μεταφοράς αυξάνοντας με αυτό τον τρόπο το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων τους, βελτιώνοντας τις ταμειακές ροές των φορέων αστικών συγκοινωνιών και μειώνοντας ταυτόχρονα το περιβαλλοντικό αποτύπωμα.

Επί του άρθρου 13

Με την προτεινόμενη διάταξη αναγνωρίζονται προς έκπτωση οι δαπάνες των ενοικίων μόνο στην περίπτωση που αυτές εξοφλούνται με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση της διαφάνειας των συναλλαγών και στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Επί του άρθρου 14

Η υφιστάμενη διάταξη του άρθρου 24 ΚΦΕ περιλαμβάνει την έννοια της χρηματοδοτικής μίσθωσης, όπως αυτή ορίζεται βάσει των ΕΛΠ και μόνο. Με την ενσωμάτωση της προτεινόμενης διάταξης της **παρ. 1**, η έννοια της χρηματοδοτικής μίσθωσης θα εναρμονίζεται τόσο με τα ΕΛΠ όσο και με τα ΔΛΠ/ΔΠΧΑ, αναλόγως του λογιστικού πλαισίου που ακολουθεί η κάθε νομική οντότητα.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 2** εισάγονται νέες κατηγορίες ενεργητικού επιχείρησης για τα οχήματα μηδενικών ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km (σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό Regulation (EU) 2019/631), όσον αφορά τα οχήματα μεταφοράς ατόμων, εμπορευμάτων και μέσω μαζικής μεταφοράς. Επιπλέον, εισάγονται νέοι αυξημένοι συντελεστές απόσβεσης ξεχωριστοί για οχήματα με μηδενικούς ρύπους ή χαμηλών ρύπων έως 50 g CO₂/km, προκειμένου να ενισχυθεί η αγορά μη ρυπογόνων οχημάτων.

Επί του άρθρου 15

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 26 του ΚΦΕ και προστίθενται δύο νέες περιπτώσεις β' και γ'. Με τη νέα περίπτωση β' δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις να προβαίνουν σε άμεση διαγραφή απαιτήσεων κατά οφειλετών τους μικρής αξίας, χωρίς να απαιτείται να έχει σχηματιστεί

προηγουμένως πρόβλεψη επισφαλών απαιτήσεων και συνεπώς ανεξάρτητα αν έχουν αναληφθεί ή μη οι κατάλληλες ενέργειες για τη διασφάλιση του δικαιώματος είσπραξής τους. Επίσης, με τις ίδιες διατάξεις διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που έχει σχηματισθεί πρόβλεψη, το επιπλέον ποσό πέραν της σχηματισθείσας πρόβλεψης δύναται να διαγραφεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των υποπεριπτώσεων (i) και (ii) της περ. α' της παραγράφου 4 και οι οφειλέτες έχουν λάβει αποδεδειγμένα γνώση της διαγραφής της οφειλής τους. Η διάταξη αυτή κρίνεται αναγκαία διότι η προϋπόθεση της ανάληψης κατάλληλων ενεργειών (π.χ. σφράγιση μίας επιταγής από την εκδότρια τράπεζα, κατάθεση όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών για την έκδοση διαταγής πληρωμής, κ.λπ.) για τη διασφάλιση του δικαιώματος είσπραξης καθιστά πρακτικά αδύνατο τον σχηματισμό πρόβλεψης για την απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων μικρής αξίας λόγω του κόστους που αυτή συνεπάγεται. Διευκρινίζεται ότι οι προτεινόμενες διατάξεις εφαρμόζονται τόσο στις επιχειρήσεις που τηρούν διπλογραφικά βιβλία όσο και σε εκείνες που τηρούν απλογραφικά βιβλία.

Με τη νέα περίπτωση γ' διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις της υποπερ. (iii) της περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 26 δεν εφαρμόζονται για απαιτήσεις που διαγράφονται για φορολογικούς σκοπούς στο πλαίσιο αμοιβαίας συμφωνίας ή δικαστικού συμβιβασμού, ανεξαρτήτως του εάν έχει σχηματισθεί πρόβλεψη. Σε περίπτωση που δεν έχει σχηματισθεί πρόβλεψη, το ποσό της διαγραφείσας απαίτησης εκπίπτει με βάση τις διατάξεις του άρθρου 22, ενώ, σε περίπτωση που έχει σχηματισθεί πρόβλεψη και το ποσό της διαγραφής υπερβαίνει το ποσό της σχηματισθείσας πρόβλεψης, το ποσό της ήδη σχηματισθείσας πρόβλεψης δεν αναγνωρίζεται εκ νέου για φορολογικούς σκοπούς.

Οι παραπάνω ρυθμίσεις θα ισχύουν για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2020 και μετά ανεξάρτητα από τον χρόνο κατά τον οποίο δημιουργήθηκε η απαίτηση. Για λόγους ομοιόμορφης αντιμετώπισης των περιπτώσεων για τις οποίες έχει ήδη σχηματισθεί πρόβλεψη μέχρι την έναρξη ισχύος της παρούσας, προβλέπεται, ως μεταβατική διάταξη, να καταλαμβάνονται και οι περιπτώσεις αυτές από το πεδίο εφαρμογής της.

Επί του άρθρου 16

Με την προτεινόμενη διάταξη αναγνωρίζεται μείωση από το φόρο εισοδήματος των φυσικών προσώπων, επί του ποσού των δαπανών που αφορούν λήψη υπηρεσιών για την αισθητική, λειτουργική και ενεργειακή αναβάθμιση κτιρίων, εφόσον οι εν λόγω δαπάνες πραγματοποιούνται με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Οι δαπάνες αυτές εκπίπτουν σε τέσσερις (4) ισόποσες ετήσιες δόσεις σε ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) του ύψους τους, από το φόρο εισοδήματος των φυσικών προσώπων μέχρι του αναλογούντος για κάθε φορολογικό έτος φόρου, με ανώτατο συνολικά όριο δαπάνης τις δεκαέξι χιλιάδες (16.000) ευρώ. Σκοπός των ρυθμίσεων αυτών είναι να παρασχεθούν κίνητρα για τους φορολογούμενους, προκειμένου να προβούν σε λήψη υπηρεσιών από επαγγελματίες που δραστηριοποιούνται στους κλάδους της οικοδομικής δραστηριότητας σχετικά με την αναβάθμιση, αισθητική, λειτουργική και ενεργειακή

των κατοικιών, καταστημάτων κλπ ενισχύοντας ταυτόχρονα τους κλάδους της αγοράς που ασχολούνται με τις ίδιες ή και συναφείς δραστηριότητες. Τέλος, δίδεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας και στον Διοικητή της ΑΑΔΕ να ορίσουν τους όρους, τις προϋποθέσεις και όλες τις διαδικαστικές λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων.

Επί του άρθρου 17

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 17 επιδιώκεται η μεταρρύθμιση του φορολογικού πλαισίου των δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών από εργαζόμενους, το οποίο σήμερα δεν αποτελεί κίνητρο για τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους με αποτέλεσμα το εν λόγω εργαλείο στη χώρα μας να έχει καταστεί πρακτικά ανενεργό, αφού ελάχιστες και μόνο εισηγμένες επιχειρήσεις, είναι αυτές που το έχουν αξιοποιήσει από το 1988 που ρυθμίστηκε για πρώτη φορά.

Στόχος της μεταρρύθμισης είναι η δημιουργία ενός εξορθολογισμένου φορολογικού πλαισίου, έτσι ώστε η εν λόγω παροχή, ως ένα εργαλείο που δημιουργεί έλξη και επίδραση πρόσδεσης των στελεχών, να καταστεί ελκυστική για τους εργαζόμενους, συμβάλλοντας μαζί με άλλα μέτρα οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής στην αύξηση της παραγωγικότητας και κατ' επέκταση στην ανάπτυξη της οικονομίας.

Σκοπός της παροχής των ως άνω δικαιωμάτων είναι να αποτελέσουν ένα έμμεσο κίνητρο διακράτησης και ανταπόδοσης, καθώς και ένα μέσο αναβάθμισης των συνθηκών εργασίας και όχι ένα συμπληρωματικό αντάλλαγμα του μισθού για παρασχεθείσες υπηρεσίες. Στο υφιστάμενο σύστημα ελλείπει η διαρκής σύνδεση συμφερόντων και προσδοκιών των εργαζομένων με αυτό των μετόχων και επενδυτών. Ως εκ τούτου αναφέρεται η ανάγκη να καταστεί ο εργαζόμενος συμμετοχος στην επενδυτική προοπτική της επιχείρησης στην οποία εργάζεται, με χαμηλό κόστος για τον ίδιο, μέσω της υλοποίησης θεσμοθετημένων προγραμμάτων παροχής δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών με εξορθολογισμένη φορολογική μεταχείριση.

Τα προγράμματα αυτά, προκειμένου να συνάδουν με το πνεύμα της μεταρρύθμισης, ήτοι το να καθίσταται ο εργαζόμενος και επενδυτής, πρέπει να ενέχουν το στοιχείο της ανάληψης επενδυτικού ρίσκου εκ μέρους του εργαζόμενου, συνεπώς επιβάλλεται η διακράτηση των τίτλων για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την υπαγωγή στην εν λόγω ειδική φορολόγησης, διατηρουμένων σε ισχύ των υφιστάμενων σχετικών διατάξεων για τα προγράμματα ή τις μεμονωμένες παροχές δικαιωμάτων προαίρεσης που δεν πληρούν τον εν λόγω όρο.

Περαιτέρω, η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του θεσμού στοχεύει και στην αντιμετώπιση του φαινομένου φυγής ανθρώπινου δυναμικού της Χώρας ("brain-drain"), εισάγοντας κίνητρα για τον επαναπατρισμό του διαφυγόντος εξειδικευμένου και διεθνώς μετακινούμενου ανθρωπίνου κεφαλαίου.

Ειδικότερα, με την προσθήκη νέου άρθρου 48 Α στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος ορίζεται ότι τα δικαιώματα προαίρεσης απόκτησης μετοχών που παρέχονται σε εργαζόμενους και μετόχους, συμπεριλαμβανομένων των μελών ΔΣ, φορολογούνται μόνο κατά το χρόνο πώλησης των μετοχών, ως εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, ήτοι με φορολογικό συντελεστή 15%, χωρίς διάκριση μεταξύ εισηγμένων ή μη τίτλων. Για την υπαγωγή στην ειδική αυτή φορολόγηση απαιτείται, όπως προαναφέρθηκε, η πώληση να συντελεστεί μετά την παρέλευση ελάχιστου χρονικού διαστήματος δύο ετών από την ημερομηνία που γεννήθηκε το δικαίωμα απόκτησης των μετοχών.

Ειδικά για τους εργαζόμενους σε νεοφυείς επιχειρήσεις, ήτοι μικρές ή πολύ μικρές μη εισηγμένες επιχειρήσεις που δεν έχουν διανεμίει κέρδη και δεν προέρχονται από συγχώνευση και εφόσον η απόκτηση των μετοχών από τον εργαζόμενο συντελείται εντός 5 ετών από την καταχώριση των εν λόγω επιχειρήσεων, προβλέπεται αυξημένο διάστημα διακράτησης των μετοχών (36 μήνες), καθώς και χαμηλότερος φορολογικός συντελεστής (5%).

Επί του άρθρου 18

Η τροποποιούμενη διάταξη εισάγεται για λόγους ισότητας, δεδομένου ότι η επέκταση της εξαιρέσης από την εισφορά αλληλεγγύης και σε άλλες κατηγορίες αναπήρων, πέραν των υφιστάμενων αποτελεί πάγιο αίτημα πλήθους ομοσπονδιών ΑμεΑ.

Συνεπώς, λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη την ανάγκη αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 14 παρ. 2 περ. 3 ΚΦΕ, όπου από φόρο εισοδήματος εξαιρούνται τα εισοδήματα των ΑμεΑ με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 80%, ορίζεται η ίδια προϋπόθεση για την απαλλαγή και από την εισφορά αλληλεγγύης, όχι μόνο σε άτομα με βαριά κινητική αναπηρία και ολικώς τυφλούς, αλλά σε όλες τις κατηγορίες ΑμεΑ, (π.χ. μεταμοσχευθέντες, πολυτραυματίες, πολυεγκαυματίες κλπ). Με τον τρόπο αυτό αποκαθίσταται κοινωνική δικαιοσύνη, στο μέτρο τουλάχιστον που αυτή επιτυγχάνεται μέσω φορολογικών πολιτικών.

Επί του άρθρου 19

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα οι δωρεές σε χρήμα ή σε είδος που πραγματοποιούν τα νομικά πρόσωπα της περίπτωσης γ' του άρθρου 45 ΚΦΕ προς το Ελληνικό Δημόσιο ή σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, καίτοι δεν αφορούν στην επιχειρηματική δραστηριότητά τους (έσοδα από κεφάλαιο και υπεραξία από τη μεταβίβαση κεφαλαίου, έσοδα από τυχόν επιχειρηματική δραστηριότητα), αυτές να εκπίπτουν από τα έσοδα τους που αποτελούν αντικείμενο επιβολής φόρου (επιχειρηματική δραστηριότητα).»

Επί του άρθρου 20

Προστίθεται νέο άρθρο 48Α, με το οποίο προβλέπεται απαλλαγή των νομικών προσώπων κατοίκων Ελλάδας από το φόρο εισοδήματος επί της υπεραξίας από τη μεταβίβαση συμμετοχών, εφόσον το νομικό πρόσωπο του οποίου οι τίτλοι

μεταβιβάζονται πληροί συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Η απαλλαγή αυτή από τον φόρο εισοδήματος καταλαμβάνει τα κέρδη που προέρχονται από την διάθεση συμμετοχών σε άλλες εταιρείες της ημεδαπής ή αλλοδαπής, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ελάχιστης συμμετοχής και χρονικής διακράτησης της συμμετοχής αυτής για 36 μήνες. Οι διατάξεις αυτές εισάγονται, προκειμένου να ενδυναμωθεί η ανταγωνιστικότητα της Χώρας για την υποδοχή ή διακράτηση επενδύσεων μέσω ελληνικών επενδυτικών οχημάτων, καθώς τα κέρδη, που προέρχονται από συμμετοχές (είτε ως μερίσματα είτε ως κεφαλαιακά κέρδη από τη διάθεση θυγατρικών), απαλλάσσονται του φόρου στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω, με την παρ. 2 του άρθρου 48 Α προβλέπεται ότι τα εισοδήματα αυτά δεν φορολογούνται κατά τη διανομή ή κεφαλαιοποίηση των κερδών αυτών κατά τις διατάξεις του άρθρου 47 παρ.1 ΚΦΕ, ενώ στην παρ. 3 προβλέπεται αντίστοιχα ότι ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή που μεταβιβάζεται. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν από 1.7.2020 και κρίνονται αναγκαίες ώστε να μην αποθαρρύνεται η δημιουργία εταιρειών συμμετοχών στην Ελλάδα.

Η μεταβατική διάταξη που περιλαμβάνεται στην παρ. 18 του άρθρου 66 του παρόντος προβλέπεται ότι εξαιρετικά, οι ζημίες των νομικών προσώπων του άρθρου 45 ΚΦΕ που προέρχονται από τη μεταβίβαση τίτλων συμμετοχής της παρ. 1 μπορούν να αναγνωριστούν προς έκπτωση μετά την 1.1.2020 υπό την προϋπόθεση ότι έχουν αποτιμηθεί μέχρι την 31.12.2019 και έχουν εγγραφεί στα βιβλία της εταιρείας ή αποτυπώνονται σε οικονομικές καταστάσεις ελεγμένες από ορκωτούς ελεγκτές. Η έκπτωση των ζημιών αυτών αναγνωρίζεται μόνο όταν οι ζημίες αυτές καταστούν οριστικές έως την 31.12.2022. Εάν οι ζημίες κατά το χρόνο οριστικοποίησης είναι μικρότερες από τις ζημίες που αποτιμήθηκαν, αναγνωρίζεται το μικρότερο ποσό. Εάν οι οριστικές ζημίες είναι μεγαλύτερες, αναγνωρίζεται μόνο το ποσό που αποτιμήθηκε. Με την προτεινόμενη μεταβατική ρύθμιση λαμβάνεται μέριμνα, ώστε υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τα νομικά πρόσωπα που απέκτησαν τίτλους συμμετοχής τα τελευταία χρόνια, πριν ή κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, να μην υποστούν τις δυσμενείς συνέπειες από την τυχόν ζημιά που θα οριστικοποιηθεί κατά τη μεταβίβαση των τίτλων αυτών μέχρι την 31.12.2022. Διευκρινίζεται συναφώς ότι οι διατάξεις αυτές δεν αφορούν την ζημιά που προκύπτει από την εκκαθάριση του νομικού προσώπου, αφού η εκκαθάριση δεν συνιστά μεταβίβαση των τίτλων συμμετοχής.

Επί του άρθρου 21

Οι προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 21 στοχεύουν να καταστήσουν πιο ελκυστική στους επενδυτές την επένδυση στα ομόλογα και τις πάσης φύσεως εταιρικές ομολογίες, περιλαμβανομένων και αυτών που εκδίδουν οι πιστωτικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι λειτουργούν ως πιστωτικά ιδρύματα..

Όταν ο κάτοχος της ομολογίας είναι νομικό πρόσωπο, το εισόδημα από τόκους που αποκτούν οι αλλοδαποί επενδυτές απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος, και κατά συνέπεια και από την παρακράτηση του φόρου. Τα φυσικά πρόσωπα που

είναι κάτοικοι αλλοδαπής απαλλάσσονται τόσο από το φόρο εισοδήματος όσο και από την εισφορά αλληλεγγύης. Οι διατάξεις αυτές σύμφωνα με την αντίστοιχη πρόβλεψη στην μεταβατική ρύθμιση πρόκειται να εφαρμοστούν για πληρωμές τόκων που πραγματοποιούνται από την 1.1.2020 και μετά.

Ως απόρροια της ανωτέρω απαλλαγής ορίζεται επιπλέον με τροποποίηση της αρ. 9 του άρθρου 64 ΚΦΕ ότι για το εισόδημα αυτό (από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου και από τόκους εταιρικών ομολογιών) που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, που είναι φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής και δεν έχουν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, καθώς και φυσικά πρόσωπα φορολογικοί κάτοικοι αλλοδαπής δεν γίνεται παρακράτηση φόρου. Τέλος, για τα φυσικά πρόσωπα, εφόσον πρόκειται για φορολογικούς κατοίκους αλλοδαπής, ορίζεται ότι δεν έχουν υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος εφόσον έχουν εισόδημα αποκλειστικά και μόνο από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου καθώς και από τόκους εταιρικών ομολογιών.

Όταν κάτοχοι των ομολόγων είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας, ως υπόχρεοι για την παρακράτηση του φόρου ορίζονται ειδικότερα οι φορείς που καταβάλλουν τους τόκους και όχι οι εκδότες.

Από το πλέγμα των προτεινόμενων διατάξεων αναμένεται να ενισχυθεί το επενδυτικό ενδιαφέρον για τα ομόλογα του ελληνικών επιχειρήσεων και να διευκολυνθεί η χρηματοδότησή τους, με τελικό σκοπό την τόνωση και ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Επί του άρθρου 22

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1** με την οποία τροποποιείται η **παρ. 1** περ. ε του άρθρου 58 ΚΦΕ, επιδιώκεται η ελάφρυνση των φορολογικών βαρών των νομικών προσώπων για τα φορολογικά εισοδήματα του έτους 2019 από 28% σε 24%, καθιστώντας την Ελλάδα ελκυστικότερο επενδυτικό προορισμό. Είναι προφανές, ότι, ο συντελεστής της φορολογίας εισοδήματος των νομικών προσώπων θα μειωθεί περαιτέρω στα επόμενα έτη, προκειμένου η ελληνική οικονομία να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της, στο ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Επιπλέον, με τη ρύθμιση της **παρ. 2** επιδιώκεται να δοθεί ελάφρυνση από τα φορολογικά βάρη και δυνατότητα ανάπτυξης για τον πρωτογενή τομέα της ελληνικής οικονομίας, με τη σύσταση νέων αγροτικών σχημάτων.

Επί του άρθρου 23

Η προτεινόμενη τροποποίηση παρίσταται αναγκαία, προκειμένου να αρθούν οι ερμηνευτικές αμφιβολίες, που προκάλεσαν οι υφιστάμενες διατάξεις ως προς το εάν η απαλλαγή από την υποχρέωση παρακράτησης φόρου από μερίσματα και

παρόμοιες πληρωμές, τόκους και δικαιώματα περιλαμβάνει πληρωμές μεταξύ νομικών προσώπων και της ημεδαπής, που πληρούν τις προϋποθέσεις της Οδηγίας 2011/96/Ε.Ε. Επισημαίνεται ότι, ως προς το θέμα αυτό, έχουν εκδοθεί από τη Γ.Γ.Δ.Ε. (ήδη ΑΑΔΕ) οι ΠΟΛ. 1039/2015 και 1036/2015, με τις οποίες δόθηκαν διευκρινίσεις ως προς την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων περί παρακράτησης φόρου στις ενδοομιλικές πληρωμές και, ειδικότερα, διευκρινίστηκε (με την ΠΟΛ 1039/2015) ότι η μέθοδος της απαλλαγής επεκτείνεται και στα ημεδαπά νομικά πρόσωπα.

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω ερμηνευτικές εγκυκλίους, εκδόθηκαν οι υπ' αριθμ. 2929/2017 και 2930/2017 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οι οποίες έκριναν ότι οι τόκοι, που καταβάλλονται στις συναλλαγές μεταξύ προσώπων του ίδιου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν καλύπτονται από τις ρυθμίσεις του άρθρου 63 παρ. 2 του ν. 4172/2013. Τελικά, οι ως άνω αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναιρέθηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η προτεινόμενη τροποποίηση κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να εναρμονιστεί η νομοθεσία με τη μείζονα σκέψη της υπ' αριθμ. 580/2019 απόφασης του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία αναιρέθηκε η υπ' αριθμ. 2929/2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Ειδικότερα, με την ανωτέρω απόφαση του ΣτΕ (σκέψη 8) κρίθηκε ότι το ευνοϊκό καθεστώς, το οποίο, βάσει της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ, ισχύει επί διασυννοριακών συναλλαγών, εφαρμόζεται και στις πληρωμές τόκων, που πραγματοποιούνται μεταξύ συνδεδεμένων ημεδαπών ανωνύμων εταιριών, καθώς αυτό προκύπτει σαφώς από την ως άνω διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 63 του νέου ΚΦΕ, αφού, σύμφωνα με αυτήν, για την απαλλαγή από την παρακράτηση του φόρου, όσον αφορά το νομικό πρόσωπο προς το οποίο γίνεται η πληρωμή των τόκων από συνδεδεμένη με αυτό ελληνική ανώνυμη εταιρεία, αρκεί, συντρεχουσών των λοιπών προϋποθέσεων, να πρόκειται για «φορολογικό κάτοικο κράτους – μέλους της ΕΕ σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού», όπως είναι, μεταξύ άλλων, μια άλλη ελληνική ανώνυμη εταιρία, και δεν απαιτείται επιπρόσθετα να είναι η δικαιούχος των τόκων συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους.

Επί του άρθρου 24

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η μείωση του συντελεστή φορολόγησης των μερισμάτων που διανέμονται από τις επιχειρήσεις από 10% σε 5%, προκειμένου να μειωθεί η φορολογική επιβάρυνση των εν λόγω εισοδημάτων και να καταστεί ελκυστικότερη η επένδυση κεφαλαίων σε αυτές.

Επί του άρθρου 25

Με την προτεινόμενη διάταξη γίνεται η αναγκαία προσαρμογή στο ποσοστό του άρθρου 65 παρ. 5 του ΚΦΕ, το οποίο εφαρμόζεται επί του συντελεστή φορολογίας νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, προκειμένου να κριθεί εάν ένα πρόσωπο μπορεί να χαρακτηριστεί ότι βρίσκεται σε προνομιακό φορολογικό καθεστώς μετά και την μείωση του συντελεστή φορολογίας εισοδήματος των ως

άνω προσώπων με την τροποποίηση του άρθρου 58 του ν. 4172/2013, ήτοι από 28% σε 24% από 1.1.2020.

Επί του άρθρου 26

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται να μειωθεί το βάρος των φορολογουμένων από την ιδιαίτερα μεγάλη προκαταβολή φόρου, η οποία ισχύει. Με τον τρόπο αυτό, εξορθολογίζεται και καθίσταται δικαιότερο το πλαίσιο φορολόγησης των επιχειρήσεων. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις που έχουν ήδη προκαταβάλει το 100 % του φόρου, για το πλεονάζον ποσό, θα λάβουν επιστροφή φόρου. Με βάση τη δήλωση που υποβάλλει το νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας αποκλειστικά και μόνο για το φορολογικό έτος 2018, βεβαιώνεται ποσό ίσο με το ενενήντα πέντε τοις εκατό (95%) του φόρου που προκύπτει από επιχειρηματική δραστηριότητα για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του έτους αυτού. Εφόσον για το φορολογικό έτος 2018, έχει καταβληθεί προκαταβολή φόρου ίση με 100%, το πλεονάζον ποσό φόρου, επιστρέφεται.

Επί του άρθρου 27

Με τις διατάξεις του άρθρου 25 προτείνεται η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 71B και 71Γ ΚΦΕ να είναι διαρκής, χωρίς να υφίσταται περιορισμός στο χρόνο κεφαλαιοποίησης των αποθεματικών που αφορούν. Ταυτόχρονα ο φορολογικός συντελεστής που ισχύει για την κεφαλαιοποίηση των εν λόγω αποθεματικών καθορίζεται στο 5%, γεγονός που θα ενισχύσει τα ίδια κεφάλαια των επιχειρήσεων με σκοπό να δημιουργηθούν ευνοϊκές προϋποθέσεις για την ανάπτυξή τους.

Επί του άρθρου 28

Με την προτεινόμενη διάταξη αναστέλλεται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του 2022 η φορολόγηση της υπεραξίας που προκύπτει από τη μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 του ΚΦΕ.

Επί του άρθρου 29

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 1** ορίζεται η δυνατότητα της Φορολογικής Διοίκησης να ζητά εντός προθεσμίας, με έγγραφο ή ηλεκτρονικό αίτημα, από κάθε διαχειριστή ψηφιακής πλατφόρμας, η οποία δραστηριοποιείται στην οικονομία του διαμοιρασμού, ανεξάρτητα από το εάν αυτή έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα ή όχι οποιαδήποτε πληροφορία ή στοιχείο σχετικά με πρόσωπα που χρησιμοποιούν την πλατφόρμα ως πωλητές, για τα οποία προκύπτουν ή μπορεί να προκύψουν φορολογικές υποχρεώσεις στην ημεδαπή.

Κατ' αυτόν τον τρόπο οι πάροχοι υπηρεσιών διαδικτύου (ISPs) και κάθε διαχειριστής ψηφιακής πλατφόρμας πρέπει να διαβιβάζουν στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, με τον τρόπο και στον χρόνο που αυτή ορίζει, κάθε στοιχείο που έχουν στην κατοχή τους και που ιδίως αφορά στα πρόσωπα, τα οποία έχουν την ιδιοκτησία, τη χρήση ή/και την ευθύνη λειτουργίας ή/και διαχείρισης των

ιστοτόπων/ονομάτων χώρου των ανωτέρω ψηφιακών πλατφορμών. Προκειμένου να είναι σαφείς οι υποχρεώσεις και τα όρια της ευθύνης ενός εκάστου ορίζονται και οι βασικές έννοιες αυτών για φορολογικούς σκοπούς, όπως η «ψηφιακή πλατφόρμα», ο «διαχειριστής ψηφιακής πλατφόρμας», ο «πωλητής», οι «σχετικές υπηρεσίες», ο «πάροχος υπηρεσιών διαδικτύου» (Internet Service Provider, ISP). Για την εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών δίδεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης προκειμένου μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων να καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα και διαδικασία καθώς και λεπτομέρειες διαδικαστικού ή τεχνικού περιεχομένου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 2** ρυθμίζεται το πλαίσιο των κυρώσεων με την εισαγωγή νέου άρθρου 54 Δ στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας για τη μη παροχή πληροφοριών ή στοιχείων από τις ψηφιακές πλατφόρμες της οικονομίας διαμοιρασμού. Τα πρόστιμα αυτά μπορούν να ανέλθουν από 30.000 μέχρι και 100.000 ευρώ για τον πάροχο υπηρεσιών Διαδικτύου. Στα άλλα πρόσωπα μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο από 5.000 μέχρι και 30.000 ευρώ για παράβαση της υποχρέωσής τους που συνίσταται στην παροχή πληροφοριών προς την ΑΑΔΕ.

Επί του άρθρου 30

Η ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων στην ΑΑΔΕ αποτελεί προϋπόθεση για τη λειτουργία της πλατφόρμας των Ηλεκτρονικών Βιβλίων (My Data), έργο που είναι στη διαδικασία υλοποίησης, με σκοπό τη συγκέντρωση και αξιοποίηση πληροφοριών προς εξυπηρέτηση των Υπηρεσιών της ΑΑΔΕ, σε επιμέρους φορολογικά αντικείμενα (π.χ. παρακολούθηση εσόδων ανά ΑΦΜ, ποσού ΦΠΑ προς απόδοση, στόχευση ελέγχων κ.ο.κ.). Σκοπός είναι όλες οι οντότητες του άρθρου 1 του ν.4308/2014, που δεν αντιστοιχίζονται απόλυτα με τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των άρθρων 3 και 45 αντίστοιχα του ΚΦΕ, να υποχρεούνται να διαβιβάζουν ηλεκτρονικά στην πλατφόρμα των Ηλεκτρονικών Βιβλίων (My Data) της ΑΑΔΕ τη μεγαλύτερη δυνατή πληροφόρηση με τα δεδομένα των λογιστικών βιβλίων, των φορολογικών ηλεκτρονικών μηχανισμών, των φορολογικών μηνμών και αρχείων που δημιουργούν οι φορολογικοί ηλεκτρονικοί μηχανισμοί, αναφορικά με το λογιστικό σύστημα της εκάστοτε οντότητας.

Περαιτέρω, προβλέπεται η έκδοση κοινής κανονιστικής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, προκειμένου να καθοριστούν ειδικότερα θέματα, όπως ο χρόνος διαβίβασης, η έκταση εφαρμογής, οι εξαιρέσεις, οι ειδικότερες υποχρεώσεις των οντοτήτων και κάθε σχετικό θέμα με την ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων στην ΑΑΔΕ.

Επί του άρθρου 31

Η Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού (ΔΑΔ) θέτει υπό αμφισβήτηση εν όλω ή εν μέρει το έρεισμα της πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στη Διοίκηση τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά το πέρας της ΔΑΔ να εκδίδει πράξη προσδιορισμού φόρου, προκειμένου

να συμμορφώνεται με το αποτέλεσμα της ΔΑΔ, ακόμα και αν έχει παρέλθει η αρχική προθεσμία παραγραφής. Η παράταση της περίπτωσης αυτής δεν έχει ως σκοπό να παρατείνει έμμεσα τη δυνατότητα του Δημοσίου να προβεί σε έκδοση πράξης σε οποιαδήποτε περίπτωση, αλλά μόνο να επιτρέψει στη Διοίκηση να εκκινή Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας χωρίς να περιορίζεται από την εσωτερική νομοθεσία περί παραγραφής, όπως και να προβαίνει σε έκδοση των σχετικών πράξεων προς εφαρμογή του αποτελέσματος της ΔΑΔ, ανεξαρτήτως των προθεσμιών παραγραφής του εσωτερικού δικαίου.

Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται ο αναγκαίος χρόνος στη Διοίκηση για την ορθή ερμηνεία κάποιας ΣΑΔΦ χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο απώλειας εσόδων για το μέρος εκείνο του φόρου που δεν θίγεται από την τυχόν απόφαση της ΔΑΔ. Περαιτέρω, εάν η ΔΑΔ καταλήξει σε απόφαση Αμοιβαίου Διακανονισμού που ανατρέπει εν όλω ή εν μέρει τη δικαιολογητική βάση της πράξης της Φορολογικής Διοίκησης, πρόσθετος χρόνος στην τελευταία, ώστε να εκδίδει νέα πράξη βασιζόμενη στο περιεχόμενο της απόφασης Αμοιβαίου Διακανονισμού. Εν προκειμένω, δεν έχουμε υπέρβαση κατά κυριολεξία της αρχικής περιόδου παραγραφής, διότι η Διοίκηση επιβάλλει κατ'αρχήν εμπρόθεσμα φόρους, κυρώσεις κλπ, η δικαιολογητική βάση των οποίων μπορεί να ανατραπεί ή τροποποιηθεί από την απόφαση της ΔΑΔ. Στην περίπτωση αυτή, παρέχεται επιπλέον περίοδος ενός έτους, έτσι ώστε να εκδοθεί νέα πράξη επί τη βάση της απόφασης της ΔΑΔ. Διευκρινίζεται ότι οι τυχόν αποφάσεις της ΔΑΔ είναι ποιοτικά διαφορετικές από εκείνες των περιπτώσεων της παρ. 36.2γ. Οι τελευταίες (δικαστικές αποφάσεις, αποφάσεις ΔΕΔ) στρέφονται ευθέως κατά της προσβαλλόμενης πράξης της Διοίκησης και επιτάσσουν την τροποποίηση του περιεχομένου της, ενώ η απόφαση της ΔΑΔ είναι δυνατόν να ανατρέπει ή τροποποιεί ένα ή περισσότερα ερείσματα επί των οποίων εκδόθηκε η αρχική πράξη. Συνεπώς, μετά την έκδοση της απόφασης επί της ΔΑΔ, η Φορολογική Διοίκηση θα έχει επαρκή χρόνο για να εκδώσει νέα πράξη υπό τα νέα δεδομένα, χωρίς κίνδυνο παραγραφής.

Τέλος, για σκοπούς ισότητας μεταχείρισης προβλέπεται με τη μεταβατική διάταξη ότι η νέα περίπτωση δ' εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες κατά χρόνο έναρξη ισχύος της νέας αυτής διάταξης δεν έχει συμπληρωθεί ακόμα η κατά περίπτωση προθεσμία που προβλέπεται για την υποβολή αιτήματος ΔΑΔ, σύμφωνα με την τυχόν εφαρμοζόμενη ΣΑΔΦ ή με βάση τις διατάξεις του ν. 2216/1994 (Σύμβαση Διαιτησίας), είτε εκκρεμεί τέτοιο αίτημα ενώπιον της αρμόδιας αρχής ή έχει ολοκληρωθεί μεν η διαδικασία αλλά δεν έχει εκδοθεί ακόμα η προβλεπόμενη από το άρθρο 63 Α απόφαση ΔΑΔ.

Επί του άρθρου 32

Με τη ρύθμιση αυτή της παρ. 1 καλύπτεται η περίπτωση περιέλευσης νέων στοιχείων σε γνώση της φορολογικής διοίκησης κατά το 5^ο έτος, δηλαδή κατά το τελευταίο έτος της βασικής πενταετούς περιόδου παραγραφής. Όταν συμβαίνει αυτό θα πρέπει να δίδεται επαρκής χρόνος στην Φορολογική Διοίκηση για την επαλήθευση των νέων στοιχείων ή των πληροφοριών και την αναζήτηση των

διαφυγόντων φόρων, την επιβολή των προσαυξήσεων και των κυρώσεων. Με την παράταση της βασικής πενταετούς περιόδου παραγραφής κατά ένα έτος παρέχεται η ανωτέρω ευχέρεια στη φορολογική διοίκηση.

Η ρύθμιση της **παρ. 2** κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου να συνάδει με θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές η παράταση της βασικής πενταετούς περιόδου παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να εκδίδει πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου.

Με σειρά αποφάσεων του ΣτΕ κρίθηκε πως η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να διενεργεί φορολογικούς ελέγχους και να εκδίδει σχετικές πράξεις πρέπει να είναι εύλογη και να ανταποκρίνεται στην αρχή της ασφάλειας δικαίου που αποτελεί έκφανση της Συνταγματικής Αρχής του Κράτους Δικαίου (ΣτΕ Ολομ 1738/2017).

Η υφιστάμενη διάταξη που προβλέπει υπό προϋποθέσεις την παράταση της προθεσμίας παραγραφής σε 20ετή υπό τον όρο διαπιστώσεως φοροδιαφυγής, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τη μείζονα σκέψη της ΣτΕ Ολομ. 1738/2017. Η προτεινόμενη διάταξη εισάγει την κατ' εξαίρεση παράταση της βασικής πενταετούς προθεσμίας παραγραφής κατά πέντε (5) έτη. Η παράταση αυτή δίδεται όταν περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης νέα στοιχεία, δηλαδή πληροφορίες που δεν ήταν γνωστές κατά την αρχική πενταετία, ούτε θα μπορούσε ακόμα και αν ήθελε να έχει υπόψη της (ΣτΕ 2934/2017). Δεδομένου ότι η πενταετής παράταση της προθεσμίας παραγραφής στις περιπτώσεις που το ύψος των φόρων που δεν καταβλήθηκαν είναι μικρότερο των ορίων της αξιόποινης φοροδιαφυγής, μεταβάλλει επί τα χείρω την θέση του φορολογουμένου, η αναδρομική ισχύς της διάταξης δεν μπορεί να καταλάβει χρονικές περιόδους προγενέστερες της 1.1.2018.

Ο περιορισμός της προθεσμίας παραγραφής από είκοσι σε δέκα έτη για την περίπτωση που διαπιστώνεται φοροδιαφυγή συνιστά βελτίωση της θέσης των φορολογουμένων σε σύγκριση με τη σήμερα ισχύουσα και ως εκ τούτου νομίμως τίθεται αναδρομικά σε περιόδους προγενέστερες της 1.1.2018.

Επί του άρθρου 33

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις απορρέουν από την τροποποίηση του άρθρου 50 ΚΦΔ με το άρθρο που ακολουθεί. Περαιτέρω τροποποιείται η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 46 ΚΦΔ, με την προσθήκη ότι το μέγιστο ποσό δέσμευσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο της οφειλής.

Επί του άρθρου 34

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια εύλογη ισορροπία ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του

ΕΝΦΙΑ). Η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις αλλά επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή στην δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή.

Συνεπώς, η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ.

Για το λόγο αυτό η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

- α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,
- β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω.
- γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Αν οι οφειλές της περ. β' διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά.

Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό μάλλον επιεικέστερη εκδοχή.

Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από την Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο.

Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.

Επί του άρθρου 35

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της **παρ. 1** του άρθρου 34 επιχειρείται να αντιμετωπιστούν σοβαρές δυσλειτουργίες στις περιπτώσεις όπου ο αρχικός καταλογισμός εξαφανίζεται ή διορθώνεται με την απόφαση επί της ενδικοφανούς προσφυγής που εκδίδει η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) της ΑΑΔΕ.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2** του άρθρου τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 58 του ΚΦΔ και ορίζεται ότι τα πρόστιμα του άρθρου αυτού επιβάλλονται όταν με την πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που εκδίδεται κατόπιν ελέγχου, προκύπτει ποσό φόρου προς καταβολή. Τα εν λόγω πρόστιμα επιβάλλονται και στις περιπτώσεις που με την πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου καταλογίζεται ποσό προερχόμενο από πιστωτικό υπόλοιπο δήλωσης που έχει εισπραχθεί από τον φορολογούμενο, χωρίς να το δικαιούται.

Επί του άρθρου 36

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 1** του προτεινόμενου άρθρου παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης πιστοποιητικού για μεταβίβαση συγκεκριμένου ακινήτου με παρακράτηση και απόδοση του συνολικά οφειλόμενου ποσού κύριων και

πρόσθετων φόρων και προσαυξήσεων για όλα τα ακίνητα για τα οποία είναι υπόχρεος, χωρίς να προαπαιτείται η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρεών από ΕΝ.Φ.Ι.Α.. Η διάταξη αυτή κρίνεται απαραίτητη δεδομένου ότι είναι επωφελής τόσο για το Ελληνικό Δημόσιο όσο και για τους φορολογουμένους αφού θα μειωθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές και παράλληλα θα διευκολυνθούν οι αγοραπωλησίες ακινήτων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 2** εξορθολογίζονται τα επιβαλλόμενα πρόστιμα σε βάρος των συμβολαιογράφων, φυλάκων μεταγραφών και προϊσταμένων κτηματολογικών γραφείων. Συγκεκριμένα, προβλέπεται η επιβολή προστίμου ανά συμβολαιογραφική πράξη, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου ο αριθμός των συμβαλλομένων, των ακινήτων ή των δικαιωμάτων επί αυτών. Στην περίπτωση υποτροπής συμβολαιογράφου, φύλακα μεταγραφών ή προϊσταμένου κτηματολογικού γραφείου για το αυτό ακίνητο και για την ίδια αιτία, για την οποία έχει ήδη διαπιστωθεί παράβαση εντός δεκαετίας από τον διενεργούμενο έλεγχο, το πρόστιμο που αναλογεί διπλασιάζεται.

Επί του άρθρου 37

Με την προτεινόμενη διάταξη εισάγεται νέο, ουσιαδώς διαφορετικό νομικό πλαίσιο ελέγχου και επιβολής κυρώσεων των ορκωτών ελεγκτών και των ελεγκτικών γραφείων για τις παραβάσεις της νομοθεσίας σχετικά με την έκδοση ετησίου φορολογικού πιστοποιητικού. Με τις προτεινόμενες διατάξεις σκοπείται η πλήρης εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τον Κανονισμό ΕΕ 537/2014 και την Οδηγία 2006/43/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2014/56/ΕΕ και το ν. 4449/2017, με τον οποίο η τελευταία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη. Με το ως άνω νομοθετικό πλαίσιο η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (Ε.Λ.Τ.Ε.) έχει οριστεί ως αρμόδια αρχή για τη δημόσια εποπτεία επί των Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών και των ελεγκτικών εταιρειών, ενώ η έκδοση φορολογικού πιστοποιητικού από τους ορκωτούς ελεγκτές λογιστές θεωρείται υποχρεωτικός έλεγχος και ως εκ τούτου από πλευράς εποπτείας εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ε.Λ.Τ.Ε., το δε Δ.Σ. της Ε.Λ.Τ.Ε. είναι αρμόδιο όργανο για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων για κάθε παράβαση της νομοθεσίας που διέπει τις εργασίες των ορκωτών ελεγκτών λογιστών και των ελεγκτικών εταιρειών.

Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι ορκωτοί ελεγκτές λογιστές και ελεγκτικές εταιρείες, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 4449/2017 (Α` 7) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, σε ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, εκδίδουν ετήσιο φορολογικό πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό αυτό είναι προαιρετικό για τις ανωτέρω εταιρείες και επιχειρήσεις και εκδίδεται μετά από έλεγχο που διενεργείται, παράλληλα με τον υποχρεωτικό έλεγχο, ως προς την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων σε φορολογικά αντικείμενα. Για τους ορκωτούς ελεγκτές

λογιστές και τις ελεγκτικές εταιρείες που εκδίδουν ετήσιο φορολογικό πιστοποιητικό εφαρμόζονται οι διατάξεις περί απαγόρευσης παροχής μη ελεγκτικών υπηρεσιών του άρθρου 5 του ΕΕ Κανονισμού 537/2014.

Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι φορολογικές παραβάσεις, καθώς και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση φόρων που διαπιστώνονται από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, αναφέρονται αναλυτικά στο πιστοποιητικό αυτό. Αν από το πιστοποιητικό προκύπτουν συγκεκριμένα φορολογικά δεδομένα για την ελεγχθείσα εταιρεία με τα οποία συμφωνεί και η αρμόδια ελεγκτική φορολογική αρχή, το εν λόγω πιστοποιητικό αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των εκθέσεων ελέγχου της ως άνω αρχής. Η διαπίστωση ή μη στο φορολογικό πιστοποιητικό παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά την επιλογή υποθέσεων προς έλεγχο κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Με την παράγραφο 3 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι αν από μεταγενέστερο έλεγχο της φορολογικής διοίκησης προκύψουν σημαντικές πρόσθετες επιβαρύνσεις, τις οποίες όφειλε να διαπιστώσει ο Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής, η φορολογική αρχή παραπέμπει την υπόθεση στην ΕΛΤΕ η οποία, μετά από τον προβλεπόμενο από τις διατάξεις του νόμου 4449/2017 έλεγχο, επιβάλλει τις από αυτόν προβλεπόμενες κυρώσεις στον Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή ή στην ελεγκτική εταιρεία.

Τέλος, με την παράγραφο 4 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της ΕΛΤΕ, καθορίζονται τα συγκεκριμένα επί μέρους φορολογικά αντικείμενα του ελέγχου, ενδεχόμενες συγκεκριμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις που πρέπει να διενεργούνται, το ειδικότερο περιεχόμενο του πιστοποιητικού που εκδίδεται και οι επιφυλάξεις που τυχόν διατυπώνονται σε αυτό, ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία υποβολής του και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Η Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1124/18.6.2015 (Β' 1196), όπως έχει τροποποιηθεί, εξακολουθεί να ισχύει δυνάμει να τροποποιηθεί ή να αντικατασταθεί με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της ΕΛΤΕ.

Επί του άρθρου 38

Με την προτεινόμενη τροποποίηση επέρχεται η θέσπιση ανώτατου ορίου δέσμευσης των ποσών (καταθέσεων, λογαριασμών, κοινών λογαριασμών, συμβάσεων και πράξεων επί παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων και περιεχομένου θυρίδων) που τηρούνται από τον υπαίτιο της λαθρεμπορίας σε τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα, ως μέτρου διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου και της Ε.Ε., το οποίο ανώτατο όριο συνίσταται σε ποσοστό επί του ύψους της δασμοφοροδιαφυγής. Το ύψος του ανώτατου ορίου δικαιολογείται από το γεγονός ότι θα πρέπει να καλυφθεί το ενδεχόμενο των περιπτώσεων

λαθρεμπορίας για τις οποίες επιβάλλεται πρόστιμο μέχρι το εξαπλάσιο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων που αναλογούν στο αντικείμενο αυτών.

Επί του άρθρου 39

Με τις προτεινόμενες διατάξεις περί αναστολής ΦΠΑ, σε συνδυασμό και με λοιπά μέτρα όπως μείωση ΕΝΦΙΑ, αναστολή φόρου υπεραξίας κ.λπ. επιχειρείται να δοθεί κίνητρο για την ανάκαμψη της αγοράς ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, η αγορά αυτή επλήγη ουσιαστικά με αποτέλεσμα να υπάρχουν αδιάθετα διαμερίσματα προς πώληση.

Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθεται παράγραφος 4α στο άρθρο 6 του Κώδικα ΦΠΑ και δίνεται η δυνατότητα στον υποκείμενο στο φόρο κατασκευαστή οικοδομών προς πώληση να επιλέξει να βρίσκεται σε καθεστώς αναστολής του φόρου προκειμένου η παράδοση τους να μην επιβαρύνεται με ΦΠΑ, χωρίς αντίστοιχα να υφίσταται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου για τις πράξεις αυτές.

Παράλληλα συνυποβάλλει κατάσταση με τα αδιάθετα ακίνητα και το ποσό του φόρου που πρέπει να διακανονιστεί. Ο φόρος διακανονίζεται κατά το χρόνο της παράδοσης του εκάστοτε ακινήτου, οπότε και καταβάλλεται με έκτακτη δήλωση.

Περαιτέρω, με την τροποποίηση της περίπτωσης α της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του Κώδικα ΦΠΑ εισάγονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και αποσαφηνίζεται η υποχρέωση του υποκειμένου στον φόρο κατασκευαστή οικοδομών προς πώληση να τηρεί ειδικό βιβλίο κοστολογίου οικοδομών στο οποίο ή σε ιδιαίτερη μερίδα του οποίου, παρακολουθεί αναλυτικά το κόστος κάθε οικοδομής υπαγόμενης στις διατάξεις του άρθρου 6.

Επί του άρθρου 40

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται τροποποιήσεις στο Παράρτημα ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, οι οποίες κρίθηκαν κοινωνικά αναγκαίες για την προστασία των πολιτών.

Ειδικότερα, επανέρχεται προϊσχύουσα διάταξη για εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα είδη βρεφικής και παιδικής διατροφής, προς άρση οποιονδήποτε αμφιβολιών ότι στα είδη διατροφής των βρεφών και των παιδιών θα πρέπει να εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ. Αναλόγως, προβλέπεται η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε είδη για τη βρεφική ασφάλεια και προστασία, ενισχύοντας τις οικογένειες μέσω της εφαρμογής μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε είδη καθημερινής χρήσης όπως οι πάνες αλλά και τα παιδικά καθίσματα αυτοκινήτων, για τα οποία μέχρι σήμερα εφαρμοζόταν ο κανονικός συντελεστής ΦΠΑ 24%. Επιπλέον, στο πλαίσιο της προστασίας της οδικής ασφάλειας των πολιτών εντάσσεται και η προτεινόμενη μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στα κράνη των δικυκλιστών, κάτι που αποτελούσε πάγιο αίτημα της ελληνικής αγοράς λόγω και του υψηλού κόστους των ειδών αυτών.

Επί του άρθρου 41

Οι προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού εισάγονται κατόπιν της υπ' αρ.1734/2018 Απόφασης του Συμβουλίου της Επικράτειας και της από 1.1.2019 κατάργησης του θετικού συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κρασί, για την πλήρη αποκατάσταση των στρεβλώσεων οι οποίες δημιουργήθηκαν από την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κρασί κατά την τριετία 2016 – 2018 με διαδικασίες και όρους που ακυρώθηκαν από την ανωτέρω δικαστική απόφαση.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης ρύθμισης παρέχεται:

α) Δυνατότητα επιστροφής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) που βεβαιώθηκε και εισπράχθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. ΔΕΦΚΦ Β 5026381 ΕΞ 2015/16.12.2015 Α.Υ.Ο (Β'2785) από τους μικρούς οινοπαραγωγούς του άρθρου 71 του ν.2960/2001 (Α'265) για τα παραγόμενα από αυτούς προϊόντα του άρθρου 90 του ιδίου νόμου, τα οποία μέχρι και την τελευταία ημέρα ισχύος του θετικού συντελεστή Ε.Φ.Κ. κρασιού, ήτοι 31.12.2018 δεν είχαν διατεθεί στην κατανάλωση και εφόσον εξακολουθούν να βαρύνουν τον οινοπαραγωγό, ήτοι δεν έχουν συμψηφιστεί ή επιρριφθεί στην κατανάλωση.

β) Δυνατότητα διαγραφής των βεβαιωθέντων κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων και μη εισπραχθέντων ποσών από ΕΦΚ και λοιπές συνεισπραττόμενες επιβαρύνσεις κρασιού μικρών οινοπαραγωγών, το οποίο κατά την προαναφερόμενη ημερομηνία κατάργησης του Ε.Φ.Κ. δεν είχε διατεθεί στην κατανάλωση.

Η εν λόγω ρύθμιση προτείνεται για λόγους ασφάλειας δικαίου κατόπιν και της υπ' αριθμόν 1734/2018 Απόφασης του Συμβουλίου της Επικράτειας.

Με την μεταβατική διάταξη που συνοδεύει τις ρυθμίσεις αυτές στην παρ. 34 του άρθρου 66 παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής στην πάγια ρύθμιση τμηματικής καταβολής του ν.4152/2013 (Α'107), ληξιπρόθεσμων οφειλών από Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και λοιπές συνεισπραττόμενες σύμφωνα με τις διατάξεις του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα επιβαρύνσεις των προϊόντων του άρθρου 90 του ν.2960/2001 (Α'265). Επιπλέον, προβλέπεται αναστολή εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 110 του ιδίου νόμου για πρόσωπα που διαθέτουν άδεια εγκεκριμένου αποθηκευτή, εφόσον υπάγουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους από τη λειτουργία φορολογικών αποθηκών κρασιού σε ρύθμιση και υπό την προϋπόθεση τήρησης αυτής.

Η διάταξη αποβλέπει στη διευκόλυνση και ενίσχυση του ευαίσθητου κλάδου των οινοπαραγωγών για την αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών που προκλήθηκαν από τις διαδικασίες και τους όρους φορολόγησης του κρασιού κατά τα έτη 2016 έως 2018 και τη διασφάλιση της συνέχισης της λειτουργίας των επιχειρήσεων του κλάδου που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς φορολογικής αποθήκης σύμφωνα με τις διατάξεις του Τελωνειακού Κώδικα.

Επί του άρθρου 42

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιούνται οι διατάξεις των παρ. 2, 3 και 5 του άρθρου 62 του ν.4389/2016, προκειμένου να παραταθούν μέχρι 31.12.2020 οι αντίστοιχες διατάξεις σχετικά με τις διαγραφές χρεών.

Επί του άρθρου 43

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ενοποιούνται τα δύο υφιστάμενα νομοθετικά πλαίσια της πάγιας ρύθμισης οφειλών, ήτοι της υποπαραγράφου Α.2. του ν. 4152/2013 (Α' 107) και του άρθρου 43 του ν.4174/2013 (Α' 170) σε ένα ενιαίο πλαίσιο.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις:

α) αυξάνεται ο μέγιστος αριθμός των δόσεων, οι οποίες ανέρχονται πλέον σε έως σαράντα οκτώ, από το μέγιστο των 24 δόσεων που ισχύει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις σήμερα, υπό προϋποθέσεις που συνδέονται με την ικανότητα αποπληρωμής, για ορισμένες κατηγορίες έκτακτων οφειλών.

β) ο τόκος της ρύθμισης θα υπολογίζεται πλέον με βάση το τελευταίο δημοσιευμένο μέσο ετήσιο επιτόκιο δανείων σε ευρώ χωρίς καθορισμένη διάρκεια αλληλόχρεων λογαριασμών που χορηγούνται από όλα τα Πιστωτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα σε μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, όπως αυτό δημοσιεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος και θα προσαυξάνεται αναλόγως του αριθμού των δόσεων της ρύθμισης.

γ) δίνεται η δυνατότητα επανένταξης των ίδιων οφειλών από τον ίδιο οφειλέτη σε ρύθμιση για δεύτερη και τελευταία φορά σε περίπτωση που την απολέσουν, εφόσον προκαταβληθεί ποσό διπλάσιο της μηνιαίας δόσης, και με προσαυξημένο επιτόκιο για τον υπολειπόμενο αριθμό δόσεων.

δ) επιβραβεύονται οι συνεπείς οφειλέτες, με την απαλλαγή από την καταβολή από την τελευταία δόση, ποσού, που ισούται με το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) των τόκων που έχουν επιβαρύνει το ποσό των δόσεων της ρυθμιζόμενης οφειλής και μέχρι του ύψους της τελευταίας δόσης.

Οι ανωτέρω τροποποιήσεις κρίνονται αναγκαίες για τη θέσπιση ενός μόνιμου, οικονομικά εύλογου και δίκαιου συστήματος ρυθμίσεων που θα αποτρέψει εφεξής την ανάγκη καταφυγής σε έκτακτες ρυθμίσεις και θα βελτιώσει την ανταπόκριση των πολιτών και των επιχειρήσεων στις υποχρεώσεις τους στη Φορολογική Διοίκηση.

Οι προτεινόμενες διατάξεις εφαρμόζονται για οφειλές που βεβαιώνονται στις Δ.Ο.Υ., τα ελεγκτικά κέντρα και τα τελωνεία μετά την 1.1.2020.

Επί του άρθρου 44

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση σκοπείται η περιοδική διαγραφή βεβαιωμένων ανείσπρακτων οφειλών στις Υπηρεσίες της Φορολογικής Διοίκησης εφόσον το εισπρακτέο υπόλοιπο ανά βασική οφειλή δεν υπερβαίνει το ποσό του ενός ευρώ. Το κόστος της είσπραξης των εξαιρετικά χαμηλού ύψους οφειλών, υπερβαίνει στις περισσότερες περιπτώσεις το οφειλόμενο ποσό και προκαλεί δυσανάλογο διοικητικό φόρτο. Επιπλέον ορίζεται ότι διαγράφονται υπόλοιπα βεβαιωμένων βασικών οφειλών στη Φορολογική Διοίκηση μέχρι του ποσού των δέκα (10) ευρώ, συνολικά ανά οφειλέτη, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον οι οφειλές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και δεν υφίστανται άλλες οφειλές του ίδιου προσώπου κατά το χρόνο της διαγραφής, παρέχοντας παράλληλα εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να ενεργοποιεί τις διατάξεις αυτές και να επαναπροσδιορίζει το χρονικό διάστημα της διαγραφής περιοδικά προκειμένου να εκκαθαρίζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα το χαρτοφυλάκιο ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Επί του άρθρου 45

Λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 148 έως 154 του ν.4601/2019 (Α'44), με τις οποίες ενσωματώθηκαν, στην ελληνική νομοθεσία, οι διατάξεις της Οδηγίας 2014/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την έκδοση των ηλεκτρονικών τιμολογίων στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων (B2G), υιοθετώντας το ευρωπαϊκό πρότυπο έκδοσης ηλεκτρονικών τιμολογίων, κρίνεται σκόπιμη η προσαρμογή του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου (άρθρο 14, ν.4308/2014), αναφορικά με το πρότυπο έκδοσης του ηλεκτρονικού τιμολογίου που χρησιμοποιείται από όλες τις οντότητες, στο πλαίσιο των λοιπών συναλλαγών τους, ήτοι πέραν αυτών που διενεργούνται στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων, για τις οποίες ισχύουν τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 148 έως 154 του ν.4601/2019. Για το σκοπό αυτό, προστίθεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση απόφασης από τον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., με την οποία ορίζεται η μορφή του προτύπου έκδοσης του ηλεκτρονικού τιμολογίου, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο έκδοσης ηλεκτρονικών τιμολογίων, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 149 του ως άνω νόμου. Περαιτέρω, προστίθεται εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση απόφασης από τον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., με την οποία καθορίζονται οι διαδικασίες παραλαβής και επεξεργασίας, οι απαιτήσεις διαλειτουργικότητας και διασύνδεσης με τα ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα της Α.Α.Δ.Ε, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία τεχνική ή/και ειδική λεπτομέρεια σχετικά με το πρότυπο έκδοσης του ηλεκτρονικού τιμολογίου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται η μορφή του προτύπου έκδοσης ηλεκτρονικού τιμολογίου, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο έκδοσης αυτού, που θα χρησιμοποιείται στην περίπτωση ηλεκτρονικής τιμολόγησης από όλες τις οντότητες και για όλες τις συναλλαγές τους, με εξαίρεση αυτές που διενεργούνται στο πλαίσιο των δημοσίων συμβάσεων (B2G), για τις οποίες ισχύουν τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 148 έως 154 του ν.4601/2019, ενώ με την προσθήκη εξουσιοδοτικής διάταξης για την έκδοση κανονιστικής πράξης από τον Διοικητή της ΑΑΔΕ ρυθμίζονται επιμέρους θέματα που αφορούν το ηλεκτρονικό τιμολόγιο, καθώς και το πρότυπο έκδοσης αυτού.

Περαιτέρω, με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, δεν έχει συμπεριληφθεί στους ενδεικτικούς τρόπους διασφάλισης της αυθεντικότητας της προέλευσης και της ακεραιότητας του περιεχομένου ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου οι «Υπηρεσίες Παρόχων για την Ηλεκτρονική Έκδοση Στοιχείων (Υ.ΠΑ.Η.Ε.Σ.)», οι οποίες ρυθμίζονται με Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 16, του άρθρου 12, του ν.4308/2014, όπως ισχύουν.

Η προσθήκη των συγκεκριμένων υπηρεσιών παρόχων (Υ.ΠΑ.Η.Ε.Σ.) κρίνεται σκόπιμο να γίνει σε αντικατάσταση των «παρόχων υπηρεσιών πληρωμών» (περ. γ', παρ.3, άρθρο 15, ν.4308/2014), με δεδομένο ότι ο «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» δεν εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο έχει συμπεριληφθεί στη συγκεκριμένη διάταξη (διασφάλιση της αυθεντικότητας της προέλευσης και της ακεραιότητας του περιεχομένου ενός ηλεκτρονικού τιμολογίου).

Επί του άρθρου 46

Η προτεινόμενη ρύθμιση είναι αναγκαία, δεδομένου ότι το καθεστώς φορολογίας μεταβίβασης των οχημάτων δημοσίας χρήσης του άρθρου 10 του ν.2579/1998 (Α' 31) όπως ισχύει, λήγει στις 31.12.2019, σύμφωνα με το άρθρο 60 του ν.4587/2018 (Α' 218) και ως εκ τούτου πρέπει να παραταθεί εκ νέου για μία τριετία, ήτοι μέχρι τις 31.12.2022.

Επί του άρθρων 47 έως και 49

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των άρθρων 47, 48 και 49 του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η εναρμόνιση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου στις φορολογίες κεφαλαίου, ενόψει της υλοποίησης ηλεκτρονικών εφαρμογών σχετικά με την υποβολή των αντίστοιχων δηλώσεων, με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, τη μείωση της γραφειοκρατίας, τη διευκόλυνση των φορολογουμένων και των αρμόδιων υπηρεσιών της Φορολογικής Διοίκησης καθώς και την απλούστευση των διαδικασιών.

Ειδικότερα:

Με το **άρθρο 47** αντικαθίστανται ή καταργούνται διατάξεις των άρθρων 7, 8, 13 και 14 του α.ν. 1521/1950, ενόψει της υλοποίησης της ηλεκτρονικής υποβολής των δηλώσεων φόρου μεταβίβασης ακινήτων, στο πλαίσιο της οποίας αναδεικνύεται και τονίζεται η συμβολή των συμβολαιογράφων, ως δημοσίων λειτουργών, στη διασφάλιση της ορθότητας δηλώσεων και συμβολαίων, αλλά και η υποχρέωση των φορολογουμένων για την ορθότητα και πληρότητα των προσκομιζόμενων από αυτούς στοιχείων, τόσο στο συμβολαιογράφο όσο και στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης. Έτσι η δήλωση θα συμπληρώνεται από το συμβολαιογράφο που θα καταρτίζει τη συμβολαιογραφική πράξη, ο οποίος θα ενημερώνει για τη σύνταξη του συμβολαίου και τη Φορολογική Διοίκηση, ενώ θεσμοθετείται ευθύνη του για τη μη ορθή συμπλήρωση της δήλωσης με βάση τα στοιχεία που του προσκόμισαν οι συμβαλλόμενοι, όχι όμως και για όσα στοιχεία δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του.

Επίσης, αναγκαίες προσαρμογές γίνονται στις διατάξεις που αφορούν την υποβολή δήλωσης για ακίνητα, τα οποία δεν εντάσσονται στο αντικειμενικό σύστημα, ενόψει της διενέργειας προσωρινού προσδιορισμού της αγοραίας αξίας τους, προκειμένου να υποστηριχθεί ηλεκτρονικά η συγκεκριμένη διαδικασία.

Περαιτέρω, για λόγους διασφάλισης των δημοσίων εσόδων, προβλέπεται υποχρέωση ελέγχου της δήλωσης από τη Φορολογική Διοίκηση στην περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης, από την οποία προκύπτει μείωση φόρου άνω των τριακοσίων ευρώ, ενώ έλεγχος θα πραγματοποιείται και σε κάθε μεταγενέστερη τροποποιητική δήλωση από την οποία θα προκύπτει μείωση φόρου, ανεξάρτητα από το ύψος αυτού. Τέλος, εισάγεται εξουσιοδοτική διάταξη προκειμένου να ρυθμιστεί η εν γένει διαδικασία υποβολής της δήλωσης, ο ρόλος του συμβολαιογράφου στη συμπλήρωση αυτής (στις περιπτώσεις που συντάσσεται συμβολαιογραφικό έγγραφο), ο προσδιορισμός των υποχρεώσεων του και της εν γένει ευθύνης του, η επιβολή του προβλεπόμενου προστίμου, η διαδικασία προσωρινού προσδιορισμού αξίας και υποβολής τροποποιητικής δήλωσης για την αποδοχή της, η διαδικασία ελέγχου τροποποιητικών δηλώσεων από τις οποίες προκύπτει μείωση φόρου άνω των 500 ευρώ και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου.

Με το **άρθρο 48** τροποποιείται ο Κώδικας Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παιγνία, ενόψει της υλοποίησης της ηλεκτρονικής υποβολής των αντίστοιχων δηλώσεων, και καταργούνται διατάξεις αυτού που δεν έχουν πλέον πεδίο εφαρμογής. Ειδικότερα:

α) καταργούνται στο σύνολό τους οι φορολογικές διατάξεις που αφορούν την προίκα και όλοι οι σχετικοί με το θεσμό αυτό όροι (όπως προικοδότης, προικολήπτης, προικιζόμενη, προικοσύμφωνο, προικώ κ.ο.κ., οι οποίοι διαγράφονται αυτομάτως και από οποιαδήποτε άλλη διάταξη του Κώδικα, χωρίς άλλη επιμέρους τροποποίηση αυτού), δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές, μετά την παρέλευση 35 και πλέον ετών από την κατάργηση του θεσμού (το έτος 1983), δεν εμφανίζουν στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα οποιοδήποτε φορολογικό ενδιαφέρον.

β) καταργούνται διατάξεις (όπως των άρθρων 8, 40, 64, 86, 61, 65, 85, περί εκπροθέσμων δηλώσεων, δηλώσεων με επιφύλαξη κ.λπ.), που είτε δεν εξυπηρετούν τους σκοπούς της μηχανογραφικής λειτουργίας των εφαρμογών είτε έχουν περιπέσει πλέον σε αχρησία, ιδίως μετά την εφαρμογή του ΚΦΔ (ν. 4174/2013) στις φορολογίες κεφαλαίου.

γ) τροποποιούνται οι διατάξεις των παραγράφων 3 των άρθρων 41 και 73 (διαδικασία προεκτίμησης στις κληρονομίες, στις δωρεές και γονικές παροχές), για λόγους εναρμόνισης του νομοθετικού πλαισίου με το αντίστοιχο πλαίσιο, όπως αυτό εισάγεται στο άρθρο 1 για τη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων.

δ) τροποποιούνται τα άρθρα 61, 62, 63, 67, 84, 85, 88, 112 και 119 του Κώδικα και θεσμοθετείται αντίστοιχα (κατ' αναλογία όσων εκτέθηκαν ανωτέρω στο άρθρο 47 του παρόντος) και για τις φορολογίες κληρονομιών και δωρεών η υποχρέωση συμπλήρωσης των οικείων φορολογικών δηλώσεων από το συμβολαιογράφο που πρόκειται να συντάξει τη συμβολαιογραφική πράξη, η αυξημένη ευθύνη αυτού καθώς και η υποχρέωση των φορολογουμένων για προσκόμιση των αναγκαίων εγγράφων και δικαιολογητικών τόσο στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής

Διοίκησης όσο και στο συμβολαιογράφο, ενόψει της ορθής συμπλήρωσης των οικείων δηλώσεων. Επίσης, ορίζεται εννεάμηνη η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων φόρου κληρονομιάς, αντί της μέχρι σήμερα ισχύουσας εξαμήνης προθεσμίας και συνεπώς καθίσταται πλέον μη αναγκαία η δυνατότητα παράτασης της ως άνω προθεσμίας με απόφαση Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. (της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του Κώδικα). Για τον λόγο αυτό προβλέπεται η κατάργηση της δυνατότητας παράτασης της προθεσμίας αυτής και καθορίζεται αντίστοιχα, και για τις φορολογίες κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από τυχερά παίγνια (κατ' αναλογία όσων εκτέθηκαν ανωτέρω στο άρθρο 47 του παρόντος), για λόγους διασφάλισης των δημοσίων εσόδων, υποχρέωση ελέγχου των οικείων δηλώσεων από τη Φορολογική Διοίκηση στην περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης από την οποία προκύπτει μείωση φόρου άνω των πεντακοσίων ευρώ, καθώς και ελέγχου κάθε μεταγενέστερης τροποποιητικής δήλωσης.

στ) Τέλος, εισάγεται εξουσιοδοτική διάταξη προκειμένου να ρυθμιστεί, μεταξύ άλλων, η εν γένει διαδικασία υποβολής των δηλώσεων κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και κερδών από τυχερά παίγνια, ο ρόλος του συμβολαιογράφου στη συμπλήρωση αυτών (στις περιπτώσεις που συντάσσεται συμβολαιογραφικό έγγραφο), ο προσδιορισμός των υποχρεώσεων του και της εν γένει ευθύνης του, η επιβολή του προβλεπόμενου προστίμου, η διαδικασία προσωρινού προσδιορισμού αξίας και υποβολής τροποποιητικής δήλωσης για την αποδοχή της, η διαδικασία ελέγχου τροποποιητικών δηλώσεων από τις οποίες προκύπτει μείωση φόρου άνω των 500 ευρώ και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Τέλος, τροποποιείται το τρίτο εδάφιο της παρ.5 του άρθρου 58 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών Προϊκίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, προκειμένου η απόδοση του φόρου επί των εσόδων από έπαθλα των ιδιοκτητών δρομώνων ίππων να πραγματοποιείται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δεύτερου από την καταβολή αυτών, για λόγους διευκόλυνσης της ηλεκτρονικών δηλώσεων και ελέγχου αυτών. Επιπλέον, αντικαθίσταται το άρθρο 92 του ίδιου Κώδικα ώστε να διευκολυνθεί η υλοποίηση της ηλεκτρονικής εφαρμογής. Τέλος, διαγράφεται από το άρθρο 95 η παραπομπή στο άρθρο 84 του Κώδικα, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο, έτσι όπως τροποποιείται με το παρόν, δεν βρίσκει εφαρμογή στην φορολογία των κερδών από τυχερά παίγνια, διότι στη συγκεκριμένη φορολογία ο προσδιορισμός φόρου είναι άμεσος και δεν εκδίδεται πράξη διορθωτικού προσδιορισμού μετά την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης. Επομένως, εφόσον προκύπτει επιστροφή φόρου με βάση τροποποιητική δήλωση, αυτός επιστρέφεται και εάν ακόμη υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Τέλος, με το **άρθρο 49** προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) μετά τη σύνταξη υποσχετικής ή εκποιητικής δικαιοπραξίας, με την οποία συστήνονται, μεταβάλλονται, αλλοιώνονται ή μεταβιβάζονται από οποιαδήποτε αιτία δικαιώματα επί ακινήτου, εκτός από τους ίδιους τους φορολογουμένους και από τους συμβολαιογράφους αντί του φορολογουμένου σε συγκεκριμένη προθεσμία. Με αυτό τον τρόπο διευκολύνονται οι φορολογούμενοι

και διασφαλίζεται η ορθότητα της απεικόνισης των ακινήτων στο Ο.Π.Σ. Περιουσιολόγιο.

Τέλος, καταργείται η υποχρέωση υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός 30 ημερών από τη μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης των φορολογουμένων, για λόγους εναρμόνισης της νομοθεσίας περί ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τη νομοθεσία για την υποβολή δηλώσεων Ε9, η οποία τροποποιήθηκε πρόσφατα με το άρθρο 73 του ν. 4607/2019.

Επί του άρθρου 50

Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης αντικαθίσταται η φράση «οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά» από τη φράση «ρυθμιζόμενη αγορά σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4514/2018 (Α' 14)». Η διάταξη κρίθηκε αναγκαία μετά την επικαιροποίηση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων με το ν. 4514/2018 (ο προηγούμενος νόμος από τον οποίο διέπονταν οι εν λόγω αγορές ήταν ο ν.3606/2007, Α' 195), με τον οποίο πραγματοποιήθηκε ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 2014 για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 173/12.6.2014), όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2016/1034/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 2016 (ΕΕ L175/30.6.2016), λαμβάνοντας υπόψη την κατ' εξουσιοδότηση Οδηγία (ΕΕ) 2017/593 της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2016 (ΕΕ L 87/500, 31.3.2017).

Σύμφωνα με τις αιτιολογικές εκθέσεις των διαδοχικών τροποποιήσεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (βλ. αιτιολογική έκθεση του άρθρου 24 παρ. 8 του ν. 3943/2011), ο σκοπός του νόμου αυτού δεν ήταν να δημιουργήσει εμπόδια σε θεσμικούς και άλλους διεθνείς επενδυτές, οι οποίοι με υγιείς δραστηριότητες συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας (βλ. αιτιολογική έκθεση του άρθρου 15 παράγραφος 4 του ν. 3193/2003) και για το λόγο αυτό εισήχθησαν νέες κατηγορίες προσώπων που απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής Ε.Φ.Α.

Συνακόλουθα, η διεύρυνση της απαλλαγής θεωρήθηκε επιβεβλημένη για την άρση ενδεχόμενων εμποδίων ως προς την ανάληψη επενδυτικής πρωτοβουλίας από τα παραπάνω πρόσωπα για λόγους φορολογικής ισότητας και δικαιοσύνης, καθώς οι εταιρείες, τις οποίες αφορά η εξαίρεση από τον ειδικό φόρο ακινήτων, δεν αντιστρατεύονται τις διατάξεις του ν.3091/2002, το πνεύμα του οποίου είναι να φορολογηθούν νομικά πρόσωπα τα οποία δεν δραστηριοποιούνται «υγιώς» στην οικονομία ή δεν εμφανίζουν με τους κανόνες της δημοσιότητας τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν τις μετοχές τους (βλ. αιτιολογική έκθεση του άρθρου τρίτου παρ. Γ7 του ν. 4254/2014). Με δεδομένο ότι ολόένα και περισσότεροι επενδυτές δραστηριοποιούνται στο χώρο των ακινήτων, με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται η ενίσχυση ανάληψης επενδυτικής πρωτοβουλίας, καθώς τα περισσότερα εκ των κεφαλαίων που εξαιρούνται από την καταβολή του Ε.Φ.Α. χρησιμοποιούνται για την προσέλκυση κεφαλαίων και επενδύσεων που παράγουν πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην κατεύθυνση ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Κατόπιν των ανωτέρω, με τις παραγράφους 2 και 3 της προτεινόμενης ρύθμισης, εναρμονίζονται οι ισχύουσες διατάξεις με τους Κανονισμούς και Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας που αφορούν επενδυτικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στην αγορά των ακινήτων. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι προστίθεται περίπτωση στις εξαιρέσεις της παραγράφου

2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, σε εναρμόνιση με το ν. 4209/2013 και την Οδηγία 2011/61/ΕΕ, και επίσης αντικαθίσταται το ένατο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 ώστε να προστεθούν και άλλοι φορείς, εκτός από τους ήδη οριζόμενους με το ένατο εδάφιο της παραγράφου 3, κατά την ισχύουσα μορφή του, με σκοπό την προσαρμογή της διάταξης στο ισχύον εθνικό και ευρωπαϊκό πλαίσιο που διέπει τις διάφορες μορφές επενδυτικών φορέων, οι οποίοι δύνανται να επενδύουν σε ακίνητα.

Διευκρινίζεται ότι η εξαίρεση των ως άνω προσώπων από την υποχρέωση καταβολής του Ειδικού Φόρου Ακινήτων δεν καταλαμβάνει:

α) τους Πολυμερείς Μηχανισμούς Διαπραγμάτευσης (Π.Μ.Δ.), δεδομένου ότι σύμφωνα με την Οδηγία 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 173/349) καθώς και το ν. 4514/2018 (Α' 14/16), που την ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο, ο Π.Μ.Δ. συνιστά πολυμερές σύστημα, το οποίο διαχειρίζεται επιχείρηση επενδύσεων ή διαχειριστής αγοράς και το οποίο επιτρέπει την προσέγγιση πλειόνων συμφερόντων τρίτων για την αγορά και την πώληση χρηματοπιστωτικών μέσων – εντός του συστήματος και σύμφωνα με κανόνες που δεν παρέχουν διακριτική ευχέρεια – κατά τρόπο που καταλήγει στη σύναψη σύμβασης και συνεπώς δεν εμπίπτει στην έννοια της ρυθμιζόμενης αγοράς, και

β) τους Μηχανισμούς Οργανωμένης Διαπραγμάτευσης (Μ.Ο.Δ.), δεδομένου ότι σύμφωνα με την Οδηγία 2014/65/ΕΕ (ΕΕ L 173/349) και το ν. 4514/2018 (Α' 14/16), που την ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο, ο Μ.Ο.Δ. συνιστά το πολυμερές σύστημα, που δεν είναι ρυθμιζόμενη αγορά ή Π.Μ.Δ., στο οποίο πλείονα συμφέροντα τρίτων για αγορά και πώληση ομολόγων, δομημένων χρηματοοικονομικών προϊόντων, δικαιωμάτων εκπομπής και παράγωγων μέσων μπορεί να αλληλεπιδρούν στο εσωτερικό του κατά τρόπο που καταλήγει στη σύναψη σύμβασης.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2** τροποποιείται η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του ν.3091/2002, προκειμένου να επικαιροποιηθεί η υφιστάμενη διάταξη και να καταστεί δυνατή η εφαρμογή της, σχετικά με τις επιτρεπόμενες δραστηριότητες των γραφείων ναυτιλιακών επιχειρήσεων στην Ελλάδα προσαρμοσμένη στις σύγχρονες συνθήκες και τις ανάγκες λειτουργίας τους. Παράλληλα, αναμένεται τόνωση της αγοράς ακινήτων λόγω των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων που επενδύουν στα επαγγελματικά ακίνητα για σκοπούς εκμίσθωσης, αποκλειστικά για γραφεία και λοιπές εγκαταστάσεις για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών των ναυτιλιακών επιχειρήσεων στην Χώρα.

Επί του άρθρου 51

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 41 του ν.1249/1982 «Διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία μισθολογικά θέματα και άλλες διατάξεις» (Α'43) και αναμορφώνεται το πλαίσιο για τον προσδιορισμό των ζωνών και των τιμών εκκίνησης για το σύστημα αντικειμενικών αξιών.

Επιπλέον, με την προτεινόμενη αντικατάσταση επιδιώκεται η βελτίωση των διαδικασιών, καθιστώντας αυτές πιο ευέλικτες και αποδοτικότερες, διασφαλίζοντας

παράλληλα την ακεραιότητά τους, καθώς και η δημιουργία ενός νέου ευέλικτου πλαισίου που θα επιτρέπει τη συχνότερη επικαιροποίηση του προσδιορισμού της αξίας ακινήτων. Η μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία αφορά στην επέκταση και στον εξορθολογισμό του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας της ακίνητης περιουσίας, καθώς σημαντικό μέρος της περιουσίας παρέμεινε για μακρά περίοδο εκτός ζωνών αντικειμενικού προσδιορισμού, με αντίστοιχη επίπτωση στην κατανομή της φορολογικής επιβάρυνσης. Ανώτερος στόχος είναι, μέσα από τον εκσυγχρονισμό και εξορθολογισμό του πλαισίου να καταστεί η φορολόγηση στην ακίνητη περιουσία οικονομικά πιο αποτελεσματική και κοινωνικά πιο δίκαιη.

Το άρθρο έχει υποστεί νομοτεχνική προσαρμογή ώστε να ανταποκρίνεται στην χρονική αλληλουχία που ακολουθείται κατά τη διαδικασία προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων.

Συγκεκριμένα, στην παρ.1, εισάγονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, προκειμένου να υπάρχει πλήρης απεικόνιση των ακινήτων που διέπονται από το σύστημα αντικειμενικών αξιών και των παραγόντων που τις επηρεάζουν.

Με την παρ. 2 συνιστάται Επιτροπή με τη συμμετοχή των αρμόδιων Γενικών Γραμματέων, καθώς και εκπροσώπου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και εμπειρογνομόνων, για την εισήγηση επί της διαμόρφωσης των ζωνών και των συντελεστών αυξομείωσης των τιμών εκκίνησης, σε αντικατάσταση του προηγούμενου αναποτελεσματικού καθεστώτος πολυκερματισμού με σωρεία επιτροπών και διαδικασιών. Με τον τρόπο αυτό η διαδικασία καθίσταται ταχύτερη, με δυνατότητα παραγωγής αξιόπιστων αποτελεσμάτων σε συντομότερο χρονικό διάστημα και με απώτερο στόχο να καταστεί δυνατή η συχνότερη επαναξιολόγηση των θεμάτων αρμοδιότητάς της. Προκειμένου να διευκολυνθεί το έργο της Επιτροπής, προβλέπεται η δυνατότητα αυτής να ζητά τη συνδρομή ή τη συμμετοχή οποιουδήποτε άλλου δημοσίου ή ιδιωτικού φορέα ή προσώπου κρίνεται απαραίτητο, καθώς και τη χορήγηση μη προσωποποιημένων στοιχείων από τους εμπλεκόμενους φορείς.

Με την παρ. 3 επαναδιατυπώνονται, σύμφωνα με την ενδεδειγμένη χρονική αλληλουχία της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 41 του ν.1249/1982, οι διατάξεις αναφορικά με τη διαδικασία πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος και την ανάθεση σε πιστοποιημένους εκτιμητές, εγγεγραμμένους στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, της σύνταξης εισήγησης για τον καθορισμό τιμών εκκίνησης, καθώς και για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης, ενώ επέρχονται και πάλι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση της Διοίκησης με σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που επιβάλουν τον πρότερο έλεγχο των εισηγήσεων των εκτιμητών πριν την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης καθορισμού των τιμών εκκίνησης, συνιστάται με την παρ. 4 Επιτροπή Ελέγχου, με κύριο έργο την αξιολόγηση και τον έλεγχο των εισηγήσεων των πιστοποιημένων εκτιμητών σε σχέση με τα προβλεπόμενα στην εκάστοτε απόφαση ανάθεσης εισήγησης, την

αντιμετώπιση προβλημάτων, κενών και αποκλίσεων και κάθε άλλου συναφούς θέματος, καθώς και την εισήγηση στον Υπουργό Οικονομικών για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης. Η εν λόγω Επιτροπή αναλαμβάνει επιπλέον την αρμοδιότητα της καταργηθείσας τριμελούς Επιτροπής (της πρώην παρ 1B) σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση αδυναμίας προσδιορισμού των τιμών εκκίνησης από τις εισηγήσεις των εκτιμητών υποβάλει εισήγηση στον Υπουργό Οικονομικών για την ανάθεση σύνταξης εισήγησης σε πιστοποιημένο εκτιμητή, εγγεγραμμένο στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα της Επιτροπής να ζητά τη συνδρομή ή τη συμμετοχή οποιουδήποτε άλλου δημοσίου ή ιδιωτικού φορέα ή προσώπου κρίνεται απαραίτητο, καθώς και τη χορήγηση μη προσωποποιημένων στοιχείων από τους εμπλεκόμενους φορείς.

Επί του άρθρου 52

Με το προτεινόμενο άρθρο επιχειρείται η εξομίωση της φορολογικής μεταχείρισης των καλυμμένων ομολογιών και των ομολογιών που εκδίδουν πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν νομίμως στην Ελλάδα με την φορολογική μεταχείριση που ισχύει για την έκδοση των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου. Η υπαγωγή του ελληνικού τραπεζικού συστήματος στο νομοθετικό πλαίσιο της οδηγίας 2014/59/ΕΚ (BRRD) και του κανονισμού 806/2015 (SRMR) σε συνδυασμό με την επιβολή δεσμευτικών στόχων για ελάχιστες απαιτήσεις επιλέξιμων υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων (MREL), όπως αυτές περιγράφονται στο προαναφερθέν κοινοτικό δίκαιο και εξειδικεύονται από την Ενιαία Αρχή Εξυγίανσης (SRB) δημιουργούν αυξημένες απαιτήσεις στα ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα για άμεσες εκδόσεις εντός των επόμενων πέντε ετών. Με την προτεινόμενη αντικατάσταση εξασφαλίζοντας ίσες συνθήκες ανταγωνισμού των ελληνικών τραπεζών με τις αλλοδαπές στην άντληση ρευστότητας από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές και στην επίτευξη επαρκούς ικανότητας απορρόφησης ζημιών κατά την εξυγίανση των πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως απαιτείται από το κοινοτικό δίκαιο. Ταυτόχρονα, επιτυγχάνεται αυξημένη ασφάλεια δικαίου, με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των διεθνών αγορών. Σε γενικότερο πλαίσιο, η άντληση ρευστότητας των ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων με ανταγωνιστικούς όρους έχει θετικό αντίκτυπο και στην στήριξη της πραγματικής οικονομίας, καθώς έτσι διευκολύνεται η χρηματοδότησή της.

Επί των άρθρων 54 – 56

Στις διατάξεις των άρθρων 45 έως 49 του ν. 4389/2016 (Α' 94) περιλαμβάνονται φορολογικές ρυθμίσεις για τις Ανώνυμες Εταιρείες Επενδύσεων Χαρτοφυλακίου (Α.Ε.Ε.Χ.) (άρθρο 45), για τις Ανώνυμες Εταιρείες Επενδύσεων σε Ακίνητη Περιουσία (Α.Ε.Ε.Α.Π.) (άρθρο 46), για τα Αμοιβαία Κεφάλαια Ακινήτων (άρθρο 47), για τους Ο.Σ.Ε.Κ.Α.(Οργανισμούς Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες) (άρθρο 48) με ισχύ από 1.6.2016 και μετά με τις οποίες επιβλήθηκαν ελάχιστα όρια οφειλόμενου φόρου, τα οποία σε αρκετές περιπτώσεις επιβάρυναν δυσανάλογα τις εταιρείες επενδύσεων.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις των άρθρων 45 έως 48 του ν. 4389/2016, με τις οποίες τροποποιήθηκαν οι διατάξεις (α) του άρθρου 39 του ν. 3371/2005 (Α' 178) για τις Α.Ε.Ε.Χ., (β) του άρθρου 31 του ν. 2778/1999 (Α' 295) για τις Α.Ε.Ε.Α.Π., (γ) του άρθρου 20 του ν.2778/1999 για τα Αμοιβαία Κεφάλαια Ακινήτων, και (δ) του άρθρου 103 του ν. 4099/2012 (Α' 250) για τους Ο.Σ.Ε.Κ.Α., αυξήθηκε ο φόρος επί του ενεργητικού όλων των κατηγοριών των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων.

Ενδεικτικά, βάσει των υφιστάμενων διατάξεων του ν. 4389/2016, ο οφειλόμενος φόρος κάθε εξαμήνου για τις Α.Ε.Ε.Α.Π. δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 0,375% του μέσου όρου των επενδύσεών τους, πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές, όπως απεικονίζονται στους εξαμηνιαίους πίνακες επενδύσεων. Αντίστοιχα ποσά φόρου επιβάλλονται για τα Αμοιβαία Κεφάλαια Ακινήτων που δεν μπορεί να είναι μικρότερα του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου, ενώ για τους ΟΣΕΚΑ, ορίζεται ότι ο οφειλόμενος φόρος κάθε εξαμήνου δεν μπορεί να είναι μικρότερος: α) του 0,025% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για ΟΣΕΚΑ χρηματαγοράς (αρχικά δεν υπήρχε προσαύξηση), β) του 0,175% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για ομολογιακούς ΟΣΕΚΑ (αρχικά 0,125), γ) του 0,25% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για μικτούς ΟΣΕΚΑ (σταθερό), δ) του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για μετοχικούς και λοιπούς ΟΣΕΚΑ (αρχικά 0,5).

Οι παραπάνω ελληνικοί Οργανισμοί Συλλογικών Επενδύσεων είναι συνεπώς υποκείμενοι σε εξαιρετικά υψηλά ποσοστά φορολόγησης εν αντιθέσει με τα ισχύοντα σε άλλες χώρες της ΕΕ, όπως π.χ. στο Λουξεμβούργο, όπου ο ανώτατος φόρος επί του ενεργητικού είναι 0,05%.

Επιπλέον, οι προαναφερθέντες Οργανισμοί Συλλογικών Επενδύσεων είναι υποκείμενοι σε αυτά τα υψηλά ποσοστά φορολόγησης σε αντίθεση με τους ευνοϊκούς συντελεστές άλλων μορφών ελληνικών Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων, όπως τα Αμοιβαία Κεφάλαια Επιχειρηματικών Συμμετοχών κλειστού τύπου (Α.Κ.Ε.Σ.) και οι Εταιρείες Κεφαλαίου Επιχειρηματικών Συμμετοχών (Ε.Κ.Ε.Σ.).

Οι ελληνικοί Ο.Σ.Ε.Κ.Α., Α.Ε.Ε.Α.Π. ΚΑΙ ΑΕΕΧ πρέπει να επανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους, ώστε να προσελκύσουν κεφάλαια στην Ελλάδα, όχι μόνο ιδιωτών αλλά και θεσμικών επενδυτών (πχ συνταξιοδοτικά προγράμματα όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες της ΕΕ), και, ιδιαίτερα για τις Α.Ε.Ε.Α.Π., να προσελκύσουν ξένους επενδυτές. Παράλληλα, η ορθολογική φορολογική επιβάρυνση των ανωτέρω φορέων θα εμποδίσει την εκροή κεφαλαίων προς το εξωτερικό μετά και την πρόσφατη άρση των ελέγχων κεφαλαιακών περιορισμών (capital controls). Με βάση τα παραπάνω, κρίνονται αναγκαίες οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 35-38 και η επαναφορά στην προ του 1.6.2016 φορολογική κατάσταση για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής κεφαλαιαγοράς.

Με το **άρθρο 53** αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 31 του ν. 2778/1999, και διαγράφεται το εδάφιο που όριζε το ελάχιστο όριο του 0,375% του μέσου όρου των επενδύσεων των Α.Ε.Ε.Α.Π. ως οφειλόμενο φόρου ανά εξάμηνο, το οποίο είχε οριστεί με το άρθρο 46 του 4389/2016.

Με το **άρθρο 54** αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 20 του ν. 2778/1999, και διαγράφεται το ελάχιστο όριο του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου, το οποίο είχε οριστεί με το άρθρο 47 του ν. 4389/2016.

Με το **άρθρο 55** αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 39 του ν. 3371/2005, και διαγράφεται το ελάχιστο όριο του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου των επενδύσεων των Α.Ε.Ε.Χ., πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές, το οποίο είχε οριστεί με το άρθρο 45 παρ. 2 του ν. 4389/2016.

Με το **άρθρο 56** αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 103 του ν. 4099/2012, και διαγράφονται αντίστοιχα τα προαναφερθέντα ελάχιστα όρια για τους ΟΣΕΚΑ, τα οποία είχαν οριστεί με το άρθρο 48 του ν. 4389/2016.

Επί των άρθρων 57 και 58

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 57 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του τέλους υπέρ του Δημοσίου με τα επιλέξιμα για την επιβολή αλιευτικά και ρυμουλκά πλοία (παρ. 1), οι υπόχρεοι (παρ. 2), οι αντίστοιχες κλίμακες (παρ. 3 και 4), καθώς και η διαδικασία για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους (παρ. 5-11). Ειδικά για τα ρυμουλκά, γίνεται χρήση του μέτρου που εμπεριέχεται στη σχετική σύσταση SA 33828 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τίθεται ως κριτήριο ο χρόνος δραστηριοποίησης των ρυμουλκών σε εργασίες θαλάσσιων μεταφορών.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 58 προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 12 του ν.27/1975. Ειδικότερα, αναπροσαρμόζεται η κλίμακα των φορολογικών συντελεστών για τον υπολογισμό φόρου πλοίων δεύτερης κατηγορίας που είναι νηολογημένα με ελληνική σημαία, καθώς και αυτών του άρθρου 26α του ιδίου νόμου με σημαία Ε.Ε και Ε.Ο.Χ. πλην της ελληνικής. Η εν λόγω αναπροσαρμογή επιβάλλεται λόγω του μεγάλου χρονικού διαστήματος που παρήλθε από την αναπροσαρμογή της κλίμακας φορολογίας των πλοίων της δεύτερης κατηγορίας, καθόσον έχει αναπροσαρμοσθεί μια μόνο φορά (με το ν.2459/1997), από την έναρξη ισχύος του ν.27/1975. Ειδικά για τα ρυμουλκά και αλιευτικά πλοία δεύτερης κατηγορίας του άρθρου 12 του ν.27/1975 επιβάλλεται μηδενικός φόρος, αποκλείοντας έτσι τη διπλή φορολόγηση για το ίδιο εισόδημα.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 58 προτείνεται η αντικατάσταση του άρθρου 17 του ν.27/1975 και επιδιώκεται ο διαχωρισμός της διαδικασίας βεβαίωσης από τη διαδικασία είσπραξης του φόρου, έτσι ώστε να είναι δυνατή σε μεταγενέστερο χρόνο και η δημιουργία σχετικής ηλεκτρονικής εφαρμογής. Με αυτόν τον τρόπο, εκσυγχρονίζεται, μέσω της δημιουργίας ηλεκτρονικής εφαρμογής, η οίκοθεν βεβαίωση του φόρου πλοίων της δεύτερης κατηγορίας από τις αρμόδιες φορολογικές αρχές.

Τέλος, με την παράγραφο 3 του άρθρου 58 προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 41 του ν.3182/2003 και επιδιώκεται η εναρμόνιση των ως άνω διατάξεων με τις διατάξεις των άρθρων 12 και 17 του ν.27/1975.

Επί του άρθρων 59 - 61

Λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του Ν. 27/1975 προκύπτει ότι ο νομοθέτης αποσκοπεί στην, δια παροχής απαλλαγών και κινήτρων, προσέλκυση κεφαλαίων του εξωτερικού για την εγκατάσταση γραφείων ή υποκαταστημάτων αλλοδαπών επιχειρήσεων οποιοδήποτε τύπου ή μορφής στην Ελλάδα για τη διαχείριση, εκμετάλλευση, ναύλωση, ασφάλιση, διακανονισμό αβαριών, μεσιτεία αγοραπωλησιών ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία, πάνω από πεντακόσιους (500) κόρους, εξαιρουμένων των επιβατηγών ακτοπλοϊκών πλοίων και των εμπορικών πλοίων που εκτελούν εσωτερικούς πλόες.

Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται μέσω της ανάθεσης της διαχείρισης, εκμετάλλευσης, ναύλωσης, ασφάλισης, διακανονισμού αβαριών, μεσιτείας αγοραπωλησιών ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων στα εν λόγω γραφεία ή υποκαταστήματα από πλοιοκτήτριες εταιρίες. Επιτυγχάνεται όμως εξ ίσου μέσω της ανάθεσης των ως άνω εργασιών από ναυλώτριες εταιρίες πλοίων σε «γυμνή ναύλωση» (bareboat charter) ή από μισθώτριες εταιρίες πλοίων υπό χρηματοδοτική μίσθωση, δυνάμει των οποίων ο ναυλωτής ή ο μισθωτής αποκτούν, για το συμφωνημένο χρόνο, πλήρη έλεγχο και κατοχή επί του πλοίου, έχουν τη ναυτική διεύθυνση και διαχείριση του πλοίου, διορίζουν και απολύουν τον πλοίαρχο και το πλήρωμα του πλοίου, ευθύνονται έναντι τρίτων ως εάν επρόκειτο περί του πλοιοκτήτη και γενικά, εφ' όσον χρόνο διαρκεί η ναύλωση, υποκαθίστανται κατά πάντα στη θέση του πλοιοκτήτη, εκτός κατά το ότι στερείται το δικαίωμα προς πώληση ή υποθήκευση του πλοίου.

Συνάγεται ότι, ασχέτως προς το πρόσωπο που ανέθεσε τη διαχείριση στα εν λόγω γραφεία ή υποκαταστήματα, ουδόλως διαφοροποιείται το αντικείμενο της δραστηριότητας των εν λόγω γραφείων ή υποκαταστημάτων με αποτέλεσμα να εισρέει στην χώρα συνάλλαγμα, να δημιουργούνται θέσεις εργασίας και να αυξάνεται η ανταγωνιστικότητα της χώρας.

Περαιτέρω, η «γυμνή ναύλωση», η οποία συχνά συνοδεύεται από δικαίωμα ή υποχρέωση αγοράς του πλοίου από τον «γυμνό ναυλωτή» κατά τη διάρκεια ή στη λήξη της «γυμνής ναύλωσης», αποτελεί σύγχρονο τρόπο χρηματοδότησης της αγοράς πλοίων διότι στην περίπτωση αυτή ο ναυλωτής τελικά αποκτά το πλοίο με χρηματοδοτική μίσθωση δια της μακροχρόνιας καταβολής ναύλου. Αποτελεί, άρα, μορφή εκμετάλλευσης πλοίων που προάγει την πλοιοκτησία και, κατ' επέκταση, τη διαχείριση αυτών μέσω της εγκατάστασης γραφείων ή υποκαταστημάτων στην Ελλάδα.

Ενόψει των ανωτέρω, η σύμβαση ναύλωσης «γυμνού πλοίου» (όπως επίσης και η σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτού) δίδει στην ναυλώτρια εταιρεία «γυμνού πλοίου» δικαιώματα και υποχρεώσεις ανάλογες και σχεδόν εξ ίσου εκτεταμένες με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της πλοιοκτήτριας εταιρείας. Συνεπώς εύλογο είναι ο επιβαλλόμενος με τον νόμο φόρος να εξαντλεί κάθε υποχρέωση ναυλώτριας εταιρείας «γυμνού πλοίου», το οποίο τελεί υπό την εκμετάλλευση ή διαχείριση ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας, εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του Ν. 27/1975, έναντι οποιοδήποτε

φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης στο εισόδημα που αποκτάται στο εξωτερικό από την εκμετάλλευση του ναυλωμένου πλοίου και να απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση οι μέτοχοι ή οι εταίροι των ως άνω εταιρειών, μέχρι φυσικού προσώπου, για το εισόδημα που αποκτούν με τη μορφή διανομής καθαρών κερδών ή μερισμάτων, είτε απευθείας είτε από εταιρείες χαρτοφυλακίου (holding companies), ανεξαρτήτως του αριθμού των εταιρειών χαρτοφυλακίου που παρεμβάλλονται μεταξύ της ναυλώτριας εταιρείας «γυμνού πλοίου» και του τελικού μετόχου ή εταίρου.

Είναι απολύτως σαφές ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις τελούν σε συμβατότητα με την Κατευθυντήριες Γραμμές για τις Κρατικές Ενισχύσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EC Maritime State Aid Guidelines) αφού αφορούν εν γένει και συναφώς προς το σύνολο του ελληνικού θεσμικού πλαισίου, επιλέξιμα νομικά πρόσωπα ή οντότητες και επιλέξιμες δραστηριότητες, εκ του γεγονότος ότι η ρύθμιση αφορά στην υπαγωγή στο ειδικό ναυτιλιακό καθεστώς του φόρου χωρητικότητας (tonnage tax) νομικών προσώπων και οντοτήτων που διενεργούν αμιγώς ναυτιλιακό έργο και δραστηριοποιούνται στη διεθνή μεταφορά δια θαλάσσης, και μάλιστα ως δεσπύζουσα (dominant) κύρια δραστηριότητα (core activity), κατά την ορολογία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Είναι επίσης σαφές ότι η ως άνω υπαγωγή επιφυλάσσεται σε επιλέξιμα υποκείμενα (ως επί το πλείστον νομικά πρόσωπα ή οντότητες κατά τα ως άνω) που υφίστανται, ως εκμεταλλευτές πλοίων. Με αυτή την έννοια αποκλείονται ρητώς οι εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing companies) και τα συναφή νομικά πρόσωπα ή συναφείς οντότητες, οι οποίες λειτουργούν αμιγώς ως επενδυτικά οχήματα χωρίς συμμετοχή στο ναυτιλιακό μεταφορικό έργο, όπως περιγράφεται στις Κατευθυντήριες Γραμμές και είχε ήδη θεσπιστεί και εξειδικευθεί στο Ελληνικό θεσμικό ναυτιλιακό πλαίσιο με πυρήνα τον συνταγματικό νόμο 27/1975.

Με το σύνολο των ρυθμίσεων αυτών επιτυγχάνεται και ο απώτερος στόχος της προσέλκυσης κεφαλαίων του εξωτερικού για την εγκατάσταση γραφείων ή υποκαταστημάτων στην Ελλάδα με όλες τις συνεπαγόμενες ωφέλειες για την Εθνική Οικονομία.

Επί του άρθρου 62

Με την προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου 62, η Ενιαία Αρχή Πληρωμής (Ε.Α.Π.) εισέρχεται στην πιο ουσιαστική φάση λειτουργίας της, μία φάση που θα της επιτρέψει να ολοκληρώσει την αποστολή της, καθιστώντας την τον αποκλειστικό φορέα μέσω του οποίου θα διασφαλίζεται η ορθή διενέργεια των αμοιβών για όλο το προσωπικό του Δημόσιου Τομέα. Για το λόγο αυτό απαιτείται πλήρης οργανωτική και λειτουργική ανασυγκρότηση της ΕΑΠ.

Η νέα φάση λειτουργίας περιλαμβάνει την υλοποίηση ενός νέου Ολοκληρωμένου Συστήματος υπολογισμού μισθοδοσίας για τον ενιαίο υπολογισμό των αποδοχών, τη σύνδεση του Συστήματος μέσω διεπαφών με τα λοιπά Πληροφοριακά Συστήματα του Δημοσίου για διασταυρώσεις και επαληθεύσεις, την υποστήριξη της

δημοσιονομικής και μισθολογικής πολιτικής μέσω της διαχείρισης και αξιοποίησης των στοιχείων μισθοδοσίας και τη συγκέντρωση εξατομικευμένων αναλυτικών στοιχείων μισθοδοσίας για χρήση των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αλλά και των ίδιων των αμειβόμενων.

Για τους λόγους αυτούς καθορίζεται το πλαίσιο λειτουργίας της ΕΑΠ για την οργανωτική και λειτουργική ανασυγκρότησή της, συνιστώνται επιπλέον θέσεις εργασίας προκειμένου η ΕΑΠ να μπορεί να ανταποκριθεί στη νέα φάση λειτουργίας και με την παρ. του άρθρου 66 του παρόντος καθορίζονται οι απαραίτητες μεταβατικές διατάξεις.

Επί του άρθρου 63

Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 48 του ν.4557/2018, προκειμένου να ανταποκρίνονται στην ισχύουσα οργανωτική δομή του Υπουργείου Οικονομικών.

Επί του άρθρου 64

Επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις σχετικά με την ευθύνη των διοικούντων και στο πεδίο των ασφαλιστικών εισφορών (βλ. ανωτέρω άρθρο 32 παρ.2 παρόντος σχεδίου νόμου).

Επί του άρθρου 65

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 κρίνεται σκόπιμο να μειωθεί το ποσοστό του ετήσιου μισθώματος για λόγους ενίσχυσης του αλιευτικού κλάδου, σε μία κρίσιμη περίοδο για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και δεδομένου ότι έχει σημειωθεί πανελλαδικά πτώση των τιμών των ψαριών.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παρ. 3γ του άρθρου 6 του ν.4410/2016 προκειμένου η θητεία του προσωπικού που έχει μετακινηθεί ή αποσπαστεί στο Σ.Ε.Κ. κατά την έναρξη ισχύος του ανανεώνεται για ένα έτος από την ημερομηνία λήξης της. Η ανανέωση είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η λειτουργία του Συντονιστικού Επιχειρησιακού Κέντρου (Σ.Ε.Κ.) για την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου προϊόντων ειδικού φόρου κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.).

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 καθίσταται δυνατή η πληρωμή δαπανών της ΑΑΔΕ που διενεργήθηκαν από 1.1.2019 έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος, η τακτοποίηση απλήρωτων υποχρεώσεων για τις οποίες δεν έχουν τηρηθεί οι κείμενες διατάξεις, καθώς και η πληρωμή δαπανών που αφορούν στο μεταβατικό στάδιο από την αλλαγή διατακτών έως την έκδοση της αριθ. 51384 ΕΞ2019/16-05-2019 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 1789/Β'/21.5.2019). Η ορθή τήρηση των εν λόγω διατάξεων δεν είναι εκ των υστέρων δυνατή, ωστόσο η διευθέτησή τους είναι απολύτως αναγκαία, καθώς αφορούν σε δαπάνες από την υλοποίηση των οποίων εξαρτάται η επίτευξη των στόχων της Αρχής και ο

προσδιορισμός, η βεβαίωση και η είσπραξη των φορολογικών, τελωνειακών και λοιπών δημοσίων εσόδων, που άπτονται του πεδίου των αρμοδιοτήτων της.

Η διάταξη της **παρ. 5** συνδέεται με την κατάργηση του άρθρου 22 του ν.4613/2019, η οποία ορίζεται στην παρ. 7 του άρθρου 66 του παρόντος νόμου, καθώς με τις διατάξεις αυτές προβλεπόταν αποσπασματική και ελλιπής ρύθμιση του θέματος της αποζημίωσης των ελεγκτικών υπηρεσιών, ενώ δεν προσδιοριζόταν με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής αυτού. Σκοπός της παρούσας ρύθμισης είναι να εξορθολογιστεί και να εναρμονιστεί με ορθό τρόπο, η καταβολή της αποζημίωσης στο προσωπικό του ελεγκτικού μηχανισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Το προσωπικό αυτό του ΓΛΚ είναι επιφορτισμένο με τη διασφάλιση αφενός της ομαλής ροής των πόρων του ενωσιακού προϋπολογισμού προς τη Χώρα μας και αφετέρου της ορθής δημοσιονομικής διαχείρισης των πόρων του κρατικού προϋπολογισμού. Επισημαίνεται ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν δημιουργείται δημοσιονομική επιβάρυνση εν συγκρίσει με το υφιστάμενο πλαίσιο, αλλά αντίθετα εξοικονόμηση λόγω εξειδίκευσης και περιορισμού του πεδίου εφαρμογής του καταργούμενου άρθρου 22 του ν.4613/2019..

Τέλος, με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 5** διορθώνεται η παραπομπή στην παρ. 3 του άρθρου 134 του ν. 4635/2019 ως προς το εδάφιο της εν λόγω παραγράφου.

Επί του άρθρου 66

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται οι μεταβατικές ρυθμίσεις για τις οποίες γίνεται αναλυτικά λόγος στις επιμέρους διατάξεις του παρόντος. Επίσης, περιλαμβάνεται ανά διάταξη ο χρόνος έναρξης εφαρμογής τους, όταν δεν συμπίπτει με τον χρόνο έναρξης ισχύος από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Επί του άρθρου 67

Με την παρ. 1 καταργείται η εισφορά του άρθρου 1 του ν.128/1975, δηλαδή για τις εταιρείες factoring και leasing, με στόχο τη μείωση του κόστους χρηματοδότησής τους και συνεπώς λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

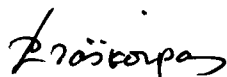
Επί του άρθρου 68

Προβλέπεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 26 Νοεμβρίου 2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

**ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ**

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΛΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

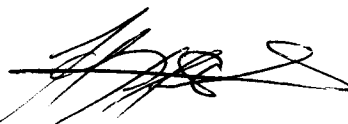
ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

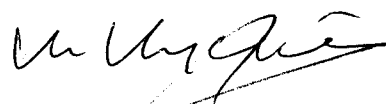
**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

**ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ

**ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΑΗΣ

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων, ήτοι τους προσωπικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς του ή»

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Ένα φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στην Ελλάδα συνεχώς για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα τρεις (183) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος από την πρώτη ημέρα παρουσίας του στην Ελλάδα. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φυσικών προσώπων που βρίσκονται στην Ελλάδα αποκλειστικά για τουριστικούς, ιατρικούς, θεραπευτικούς ή παρόμοιους ιδιωτικούς σκοπούς και η παραμονή τους δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες εξήντα πέντε (365) ημέρες, συμπεριλαμβανομένων και σύντομων διαστημάτων παραμονής στο εξωτερικό. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, προστίθεται άρθρο 5Α, μετά το άρθρο 5 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 5

Εισόδημα που προκύπτει στην ημεδαπή

1. Εισόδημα που προκύπτει στην ημεδαπή είναι κάθε εισόδημα πηγής Ελλάδας και ιδίως:
α) το εισόδημα από μισθωτή εργασία που ασκείται στην ημεδαπή, καθώς και το εισόδημα από μισθωτή εργασία που ασκείται στην αλλοδαπή και καταβάλλεται από το Ελληνικό Δημόσιο,

β) το εισόδημα από συντάξεις που καταβάλλονται από το Ελληνικό Δημόσιο, από ημεδαπό κύριο και επικουρικό φορέα υποχρεωτικής ασφάλισης, καθώς και από επαγγελματικά ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο στην Ελλάδα.

2. β) Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2015.

γ) το εισόδημα από υπηρεσίες διοίκησης, συμβουλευτικές και τεχνικές που παρέχονται στην ημεδαπή, μέσω μόνιμης εγκατάστασης,

δ) το εισόδημα από καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες που παρέχονται στην ημεδαπή,

ε) το εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται στην ημεδαπή, μέσω μόνιμης εγκατάστασης,

στ) το εισόδημα από τη μεταβίβαση παγίων περιουσιακών στοιχείων από αλλοδαπό που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην ημεδαπή,

ζ) το εισόδημα από ακίνητη περιουσία και το εισόδημα από λοιπά δικαιώματα που προκύπτουν από την ακίνητη περιουσία, εφόσον τα ακίνητα βρίσκονται στην ημεδαπή,
η) το εισόδημα από την πώληση ακίνητης περιουσίας, η οποία βρίσκεται στην ημεδαπή,
θ) το εισόδημα από την πώληση ολόκληρης επιχείρησης, εταιρικών μεριδίων ή ποσοστών συμμετοχής, μετοχών, εισηγμένων ή μη ομολόγων και παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων, εφόσον οι παραπάνω τίτλοι έχουν εκδοθεί από ημεδαπή επιχείρηση,
ι) το εισόδημα από μερίσματα ή λοιπά διανεμόμενα ποσά από νομικό πρόσωπο που έχει τη φορολογική του κατοικία στην ημεδαπή,
ια) το εισόδημα από μερίσματα ή λοιπά διανεμόμενα ποσά από τις νομικές οντότητες που έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην ημεδαπή,
ιβ) το εισόδημα από τόκους καταβληθέντες ή πιστωθέντες οι λέξεις που οφείλονται από φορολογικό κάτοικο Ελλάδας ή αλλοδαπής μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην ημεδαπή,
ιγ) το εισόδημα από δικαιώματα που πιστώνεται ή καταβάλλεται από φορολογικό κάτοικο ημεδαπής ή αλλοδαπής μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην ημεδαπή.

2. Ως εισόδημα, που προκύπτει στην αλλοδαπή, νοείται κάθε εισόδημα που δεν προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.»

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, προστίθεται νέα υποπερίπτωση δδ' στην περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

**«δ) Εισαγωγή συναλλάγματος που δεν εκχωρείται υποχρεωτικά στην Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δικαιολογείται η απόκτηση του στην αλλοδαπή.
Δεν απαιτείται η δικαιολόγηση της απόκτησης αυτού του συναλλάγματος για τα πρόσωπα:**

αα) Που είναι φορολογικοί κάτοικοι άλλου κράτους.

ββ) Που είχαν διαμείνει τρία (3) τουλάχιστον χρόνια στην αλλοδαπή και η εισαγωγή του συναλλάγματος γίνεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από τη μετοικεσία τους.

γγ) Που είχαν διαμείνει πέντε (5) τουλάχιστον συνεχή χρόνια στην αλλοδαπή και το επικαλούμενο ποσό συναλλάγματος προέρχεται από καταθέσεις στο όνομα τους ή στο όνομα του άλλου συζύγου σε τραπεζικό λογαριασμό ανοιγμένο σε χώρα της Ε.Ε./ΕΟΧ ή σε υποκατάστημα ελληνικής τράπεζας στο εξωτερικό κατά το χρόνο που διέμεναν στην αλλοδαπή ή από καταθέσεις τους - μέσα σε έναν (1) χρόνο από τη μετοικεσία τους στην Ελλάδα χωρίς το συνάλλαγμα αυτό να έχει επανεξαχθεί στην αλλοδαπή. Η προϋπόθεση της μη επανεξαγωγής του συναλλάγματος δεν απαιτείται για το ποσό εκείνο του συναλλάγματος που έχει επανεξαχθεί στην αλλοδαπή για την απόκτηση περιουσιακού στοιχείου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο «32», εφόσον η δαπάνη για την απόκτηση αυτού του στοιχείου έχει ληφθεί υπόψη κατά την εφαρμογή του άρθρου 32, ή του άρθρου 34.»

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η δήλωση αυτή μπορεί να υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση σε έγχαρτη μορφή.»

6. Με τις διατάξεις του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο.»

7. Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 13 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 13

Παροχές σε είδος

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 οποιεσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος.

2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 12.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

β) για ΛΤΠΦ από 12.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό δεκατέσσερα τοις εκατό (14%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

ε) για ΛΤΠΦ πλέον των 25.001 ευρώ ως ποσοστό είκοσι δύο τοις εκατό (22%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα.

Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

i) 0-2 έτη καμία μείωση

ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)

iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)

iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 12.000 ευρώ.

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, «του οποίου η μέθοδος υπολογισμού» ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη

συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος. Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών θεωρείται δάνειο.

4. Η αγοραία αξία των παροχών σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης ή μεταβίβασης του και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος.

5. Η αγοραία αξία της παραχώρησης κατοικίας σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, αποτιμάται στο ποσό του μισθώματος που καταβάλλει η επιχείρηση ή σε περίπτωση ιδιόκτητης κατοικίας σε ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.».

8. Με τις διατάξεις του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου **διαγράφεται** η λέξη «και» και τίθεται κόμμα στο τέλος της περίπτωσης ι) της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4172/2013 (Α' 167) και στο τέλος της περίπτωσης ια) **διαγράφεται** η τελεία, τίθεται κόμμα και προστίθενται νέα εδάφια ιβ) και ιγ) στο τέλος της περίπτωσης ια) της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις εξαιρούνται:

α) η αποζημίωση εξόδων διαμονής και σίτισης και η ημερήσια αποζημίωση που έχουν καταβληθεί από τον εργαζόμενο αποκλειστικά για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη,

β) η αποζημίωση για έξοδα κίνησης που καταβάλλονται από τον εργοδότη για υπηρεσιακούς λόγους, εφόσον αφορούν έξοδα κίνησης που πραγματοποιήθηκαν από τον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του, και αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά,

γ) το επίδομα αλλοδαπής που χορηγείται σε υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών,

δ) οι κρατήσεις υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, οι οποίες επιβάλλονται με νόμο,

ε) οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλει ο εργαζόμενος περιλαμβανομένων των εισφορών εργοδότη και εργαζομένου υπέρ των επαγγελματικών ταμείων που έχουν συσταθεί με νόμο,

στ) η εφάπαξ καταβαλλόμενη παροχή από ταμεία πρόνοιας και ασφαλιστικούς οργανισμούς του Δημοσίου, καθώς και επαγγελματικά ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο στους ασφαλισμένους και τα εξαρτώμενα μέλη του ασφαλισμένου,

ζ) η αξία των διατακτικών σίτισης αξίας έως έξι (6) ευρώ ανά εργάσιμη ημέρα,

η) οι παροχές ασήμαντης αξίας μέχρι του ποσού των είκοσι επτά (27) ευρώ ετησίως,

ι) τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται από τον εργαζόμενο ή τον εργοδότη για λογαριασμό του εργαζομένου στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων συνταξιοδοτικών συμβολαίων και

ια) τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται από τον εργοδότη για την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή κάλυψη του υπαλληλικού του προσωπικού ή για την κάλυψη του κινδύνου ζωής ή ανικανότητας του στο πλαίσιο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ ετησίως ανά εργαζόμενο.»

9. Με τις διατάξεις του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (Μισθοί, Συντάξεις Επιχειρηματική Δραστηριότητα) σε ευρώ	Φορ. Συντελεστής
0 - 20.000	22%
20.001 - 30.000	29%
30.001 - 40.000	37%
40.001 -	45%

Όταν το πραγματικό εισόδημα των φορολογουμένων δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ και εφόσον δεν ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται η υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών ή ατομική αγροτική δραστηριότητα, το εισόδημα αυτό, εξαιρουμένου του εισοδήματος από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, φορολογούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο και την παράγραφο 1 του άρθρου 16. Εάν το πραγματικό εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 29. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους φορολογούμενους που διέκοψαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, για το εισόδημα που απέκτησαν μετά τη διακοπή της.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για το εισόδημα από μισθωτή εργασία που αποκτούν:

- α) οι αξιωματικοί που υπηρετούν σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 15% και
β) το κατώτερο πλήρωμα που υπηρετεί σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 10%.»

10. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 15 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 15

Φορολογικός συντελεστής

1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (Μισθοί, Συντάξεις Επιχειρηματική Δραστηριότητα) σε ευρώ	Φορ. Συντελεστής
0 - 20.000	22%
20.001 - 30.000	29%
30.001 - 40.000	37%
40.001 -	45%

Όταν το πραγματικό εισόδημα των φορολογουμένων δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ και εφόσον δεν ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται η υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών ή ατομική αγροτική δραστηριότητα, το εισόδημα αυτό, εξαιρουμένου του εισοδήματος από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, φορολογούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο και την παράγραφο 1 του άρθρου 16. Εάν το πραγματικό εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 29. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους φορολογούμενους που διέκοψαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, για το εισόδημα που απέκτησαν μετά τη διακοπή της.»

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για το εισόδημα από μισθωτή εργασία που αποκτούν:

α) οι αξιωματικοί που υπηρετούν σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 15% και

β) το κατώτερο πλήρωμα που υπηρετεί σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 10%.

3. Με την επιφύλαξη της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 14, φορολογείται αυτοτελώς με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, κάθε εφάπαξ αποζημίωση που παρέχεται από οποιονδήποτε φορέα και για οποιονδήποτε λόγο διακοπής της σχέσεως εργασίας ή άλλης σύμβασης, η οποία συνδέει το φορέα με τον δικαιούχο της αποζημίωσης.

Ο φόρος υπολογίζεται, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο αποζημίωσης (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής
< 60.000	0%
60.000,01-100.000	10%
100.000,01-150.000	20%
>150.000	30%

4. Το ασφάλισμα που καταβάλλεται στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστήριων συνταξιοδοτικών συμβολαίων φορολογείται αυτοτελώς:

α) Με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) για κάθε περιοδικά καταβαλλόμενη παροχή.

β) Με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) για εφάπαξ καταβαλλόμενη παροχή μέχρι σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ και με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) για εφάπαξ καταβαλλόμενη παροχή που υπερβαίνει «κατά το μέρος» τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ.

Οι συντελεστές των ανωτέρω περιπτώσεων αυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) σε περίπτωση είσπραξης από τον δικαιούχο ποσού πρόωρης εξαγοράς. Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του, καθώς και κάθε καταβολή που γίνεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως σε περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου ή πτώχευσης του εργοδότη.

5. Για τους φορολογούμενους που κατοικούν μόνιμα σε νησιά με πληθυσμό, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους, το φορολογητέο εισόδημα του πρώτου κλιμακίου της κλίμακας της παραγράφου 1

*αυξάνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%), προκειμένου να υπολογιστεί το ποσό του φόρου που αναλογεί στο εισόδημα τους.
Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου ισχύει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015.»*

11. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του σχεδίου νόμου προστίθεται, μετά την κλίμακα, εδάφιο στην παράγραφο 4 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«4. Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία φορολογείται αυτοτελώς, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

<i>Εισόδημα από ακίνητη περιουσία (ευρώ)</i>	<i>Συντελεστής %</i>
<i>0 - 12.000</i>	<i>15%</i>
<i>12.001 - 35.000</i>	<i>35%</i>
<i>35.001 -</i>	<i>45%</i>

**** Η παρ. 4 αντικαταστάθηκε ως άνω με τη παρ.7 άρθρου 112 Ν.4387/2016,ΦΕΚ Α 85/12.5.2016,η οποία, σύμφωνα με τη παρ.11 του αυτού άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με τη παρ.4 άρθρου 44 Ν.4389/2016,ΦΕΚ Α 94, έχει εφαρμογή για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1.1.2017 και μετά.»*

12. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του, καθώς και κάθε καταβολή που γίνεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως σε περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου ή πτώχευσης του εργοδότη.»

13. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του, καθώς και κάθε καταβολή που γίνεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως σε περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου ή πτώχευσης του εργοδότη.»

14. Με τις διατάξεις του άρθρου 9 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

*«Άρθρο 16
Μείωση φόρου εισοδήματος*

1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 μειώνεται κατά το ποσό των χιλίων εννιακοσίων (1.900) ευρώ για το φορολογούμενο χωρίς εξαρτώμενα τέκνα,

όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 11, όταν το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Η μείωση του φόρου ανέρχεται σε χίλια εννιακόσια πενήντα (1.950) ευρώ για το φορολογούμενο με ένα (1) εξαρτώμενο τέκνο, σε δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ για δύο (2) εξαρτώμενα τέκνα και σε δύο χιλιάδες εκατό (2.100) ευρώ για τρία (3) εξαρτώμενα τέκνα και άνω. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των ποσών αυτών, η μείωση του φόρου περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.

2. Για φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις, το οποίο υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά δέκα (10) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις.»

3.α) Προκειμένου να διατηρηθεί η μείωση φόρου σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο φορολογούμενος απαιτείται να πραγματοποιήσει δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών στην ημεδαπή ή σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ε.Ο.Χ., οι οποίες να έχουν εξοφληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, όπως, ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά, κάρτες και μέσα πληρωμής με κάρτες, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 3862/2010, χρήση ηλεκτρονικού πορτοφολιού κ.λπ., το ελάχιστο ποσό των οποίων προσδιορίζεται ως ποσοστό του φορολογητέου εισοδήματός του, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (σε ευρώ)	Ποσοστό ελάχιστης δαπάνης με ηλεκτρονική συναλλαγή Και μέσα πληρωμής με κάρτα (Προοδευτική εφαρμογή)
1-10.000	10%
10.000-30.000	15%
30.000,01 και άνω	20% και μέχρι 30.000 ευρώ

β) Από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής για την πραγματοποίηση των δαπανών της περίπτωσης α` εξαιρούνται φορολογούμενοι εβδομήντα (70) ετών και άνω, άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, οι φορολογικοί κάτοικοι της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ., υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 20 του ν. 4172/2013, που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα και φορολογούνται με την κλίμακα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Για τους φορολογούμενους του προηγούμενου εδαφίου, απαιτείται η προσκόμιση αποδείξεων ίσης αξίας, σύμφωνα με την κλίμακα της προηγούμενης περίπτωσης.

γ) Αν δεν καλύπτεται το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό της παραπάνω κλίμακας, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου και του δηλωθέντος ποσού, πολλαπλασιαζόμενης με συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%).

δ) Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής και προσκόμισης αποδείξεων για την πραγματοποίηση δαπανών, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, οι στρατιωτικοί, εφόσον υπηρετούν στην αλλοδαπή, οι υπηρετούντες στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας και σε ψυχιατρικό κατάστημα και οι φυλακισμένοι.

ε) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία συγκέντρωσης των απαραίτητων δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

στ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εξαιρούμενες δαπάνες και άλλες κατηγορίες φορολογουμένων που εξαιρούνται από την υποχρέωση

πραγματοποίησης των δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, τα επιπλέον κίνητρα για φορολογούμενους που υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα ποσοστά ελάχιστης δαπάνης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας».

15. Με τις διατάξεις του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 21 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 21

Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις. Στα έσοδα από τις επιχειρηματικές συναλλαγές περιλαμβάνονται και τα έσοδα από την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, καθώς και το προϊόν της εκκαθάρισης της, όπως αυτά προκύπτουν στη διάρκεια του φορολογικού έτους. Ειδικά, για τον προσδιορισμό του εισοδήματος από αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα στα έσοδα από επιχειρηματικές συναλλαγές περιλαμβάνονται τα έσοδα από την παραγωγή γεωργικών, «πτηνοτροφικών», κτηνοτροφικών, δασοκομικών, υλοτομικών και αλιευτικών προϊόντων.

Ειδικά, για τους ασκούντες ατομική αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα, στον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα περιλαμβάνονται εκ των άμεσων ενισχύσεων του Πυλώνα Ι της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, όπως αυτές ορίζονται, μόνο η βασική ενίσχυση καθώς και, κατά το ποσό που υπερβαίνουν τις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, οι πράσινες και συνδεδεμένες ενισχύσεις. Οι αγροτικές αποζημιώσεις στο σύνολό τους δεν περιλαμβάνονται στον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Ειδικά, για τους φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, στον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα δεν περιλαμβάνεται ποσοστό έως 35% των κερδών προ φόρων, εφόσον αυτό καταβάλλεται στους εργαζομένους τους.

2. Το κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα προσδιορίζεται για κάθε φορολογικό έτος με βάση το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης, ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με «τα λογιστικά πρότυπα που προβλέπονται στην ελληνική νομοθεσία».

Σε περίπτωση που η επιχείρηση εφαρμόζει Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, το κέρδος προσδιορίζεται αποκλειστικά, σύμφωνα με τον πίνακα φορολογικών αποτελεσμάτων χρήσης.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ως «επιχειρηματική συναλλαγή» θεωρείται κάθε μεμονωμένη πράξη με την οποία πραγματοποιείται συναλλαγή ή και η συστηματική διενέργεια πράξεων στην οικονομική αγορά με σκοπό την επίτευξη κέρδους. Κάθε τρεις ομοειδείς συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα εντός ενός εξαμήνου θεωρούνται συστηματική διενέργεια πράξεων. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται για τους τίτλους του άρθρου 42 που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε οργανωμένη ή μη αγορά ή πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης, συμπεριλαμβανομένης και της Εναλλακτικής Αγοράς του Χρηματιστηρίου Αθηνών, ή για τα ομόλογα που εκδίδονται από εισηγμένες εταιρείες, καθώς και για τα κρατικά ομόλογα. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να προβλέπεται η εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου και σε κάθε άλλη ρυθμιζόμενη αγορά ή άλλους τίτλους. Σε περίπτωση συναλλαγών που αφορούν ακίνητα, η περίοδος του δεύτερου εδαφίου είναι δύο (2) έτη. Δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, η πράξη πώλησης περιουσιακού στοιχείου από φυσικό

πρόσωπο, το οποίο έχει αποκτηθεί αιτία κληρονομιάς ή με χαριστική αιτία από συγγενείς μέχρι δεύτερου βαθμού ή έχει διακρατηθεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών.

4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

5. Για τις ανάγκες εφαρμογής της παραγράφου 3, ως μεμονωμένη πράξη νοείται η μεταβίβαση περιουσιακού στοιχείου, η οποία δεν εμπίπτει στις διατάξεις των άρθρων 41 ή 42.»

16. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της,»

17. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος της περίπτωσης γ' του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.»

18. Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του σχεδίου νόμου προστίθεται άρθρο 22B μετά το άρθρο 22A του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 22A

Δαπάνες Επιστημονικής και Τεχνολογικής Έρευνας

1. Οι δαπάνες επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποσβέσεις του εξοπλισμού και των οργάνων, που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες εκτέλεσης της επιστημονικής και της τεχνολογικής έρευνας, εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων κατά το χρόνο της πραγματοποίησής τους προσαυξημένες κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%). Τα κριτήρια χαρακτηρισμού των πιο πάνω δαπανών καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Αν προκύψουν ζημιές μετά την αφαίρεση του ως άνω ποσοστού μεταφέρονται με βάση το άρθρο 27 του παρόντος...".

2. Συγχρόνως με την υποβολή της φορολογικής της δήλωσης η επιχείρηση υποβάλλει στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων τα απαραίτητα δικαιολογητικά για τις δαπάνες έρευνας και τεχνολογίας που πραγματοποίησε. Ο έλεγχος και η πιστοποίηση των δαπανών αυτών διενεργούνται μέσα σε χρονικό διάστημα δέκα (10) μηνών. Σε κάθε περίπτωση, το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων ενημερώνει σχετικά το Υπουργείο Οικονομικών, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στην κοινή υπουργική απόφαση της παραγράφου 1.»

19. Με τις διατάξεις του άρθρου 13 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα περίπτωση ιε) στο άρθρο 23 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 23

Μη εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες

Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν:

α) τόκοι από δάνεια που λαμβάνει η επιχείρηση από τρίτους, εκτός από τα τραπεζικά δάνεια, διατραπεζικά δάνεια, καθώς και τα ομολογιακά δάνεια που εκδίδουν ανώνυμες εταιρείες και τα χρεωστικά ομόλογα που εκδίδουν πιστωτικοί συνεταιρισμοί που λειτουργούν ως πιστωτικά ιδρύματα» κατά το μέτρο που υπερβαίνουν τους τόκους που θα προέκυπταν εάν το επιτόκιο ήταν ίσο με το επιτόκιο των δανείων αλληλόχρεων λογαριασμών προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, όπως αυτό αναφέρεται στο στατιστικό δελτίο οικονομικής συγκυρίας της Τράπεζας της Ελλάδος για την πλησιέστερη χρονική περίοδο πριν την ημερομηνία δανεισμού,

β) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής,

γ) οι μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές,

δ) προβλέψεις εκτός των οριζομένων στο άρθρο 26,

ε) πρόστιμα και ποινές, περιλαμβανομένων των προσαυξήσεων,

στ) Η παροχή αμοιβών σε χρήμα ή είδος που συνιστούν ποινικό αδίκημα,

ζ) ο φόρος εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων του τέλους επιτηδεύματος και των έκτακτων εισφορών, που επιβάλλεται για τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., καθώς και ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) που αναλογεί σε μη εκπιπτόμενες δαπάνες, εφόσον δεν είναι εκπεστέος ως Φ.Π.Α. εισροών,

η) το τεκμαρτό μίσθωμα της παραγράφου 2 του άρθρου 39 σε περίπτωση ιδιόχρησης κατά το μέτρο που υπερβαίνει το τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου,

θ) οι δαπάνες για την οργάνωση και διεξαγωγή ενημερωτικών ημερίδων και συναντήσεων που αφορούν στη σίτιση και διαμονή πελατών ή εργαζομένων της κατά το μέτρο που υπερβαίνουν το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά συμμετέχοντα και κατά το μέτρο που η συνολική ετήσια δαπάνη υπερβαίνει το μισό τοις εκατό (0,5%) επί του ετήσιου ακαθάριστου εισοδήματος της επιχείρησης,

ι) οι δαπάνες για τη διεξαγωγή εορταστικών εκδηλώσεων, σίτισης και διαμονής φιλοξενούμενων προσώπων κατά το μέτρο που υπερβαίνουν το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά συμμετέχοντα και κατά το μέτρο που η συνολική ετήσια δαπάνη υπερβαίνει το μισό τοις εκατό (0,5%) επί του ετήσιου ακαθάριστου εισοδήματος της επιχείρησης,

ια) οι δαπάνες ψυχαγωγίας. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που η επιχειρηματική δραστηριότητα του φορολογούμενου έχει ως κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας και οι δαπάνες αυτές πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της δραστηριότητας αυτής,

ιβ) προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες και

ιγ) το σύνολο των δαπανών που καταβάλλονται προς φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι φορολογικός κάτοικος σε κράτος μη συνεργάσιμο ή που υπόκειται σε προνομιακό φορολογικό καθεστώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Κ.Φ.Ε., εκτός εάν ο φορολογούμενος αποδείξει ότι οι δαπάνες αυτές αφορούν πραγματικές και συνήθεις συναλλαγές και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κερδών ή εισοδημάτων ή κεφαλαίων με σκοπό τη φοροαποφυγή ή τη φοροδιαφυγή. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν αποκλείει την έκπτωση των δαπανών που καταβάλλονται προς φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι φορολογικός κάτοικος σε κράτος - μέλος της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ., εφόσον υπάρχει η νομική βάση για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Ελλάδας και αυτού του κράτους - μέλους

ιδ) Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.»

20. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση β) της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«β) τον μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης κατά την έννοια του ν. 4308/2014, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν».

21. Με τις διατάξεις των περιπτώσεων α. και δ. της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι περίπτωση "Μέσα μεταφοράς ατόμων" και "Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων", αντίστοιχα, στην στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«4. Κόστος κτήσης ή κατασκευής, περιλαμβανομένου και του κόστους βελτίωσης, ανανέωσης και ανακατασκευής «αποκατάστασης του περιβάλλοντος», αποσβένονται, σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης	Συντελεστής «φορολογικής» απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)
Κτίρια, κατασκευές, εγκαταστάσεις, βιομηχανικές και ειδικές εγκαταστάσεις, μη κτιριακές εγκαταστάσεις, αποθήκες και σταθμοί, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων τους (και ειδικών οχημάτων φορτοεκφόρτωσης)	4
Εδαφικές εκτάσεις που χρησιμοποιούνται σε εξόρυξη και λατομεία, εκτός αν χρησιμοποιούνται για τις υποστηρικτικές δραστηριότητες εξόρυξης	5
Αεροσκάφη, σιδηροδρομικοί συρμοί, πλοία και σκάφη	5
Μηχανήματα, εξοπλισμός εκτός Η/Υ και λογισμικού	10
Μέσα μεταφοράς ατόμων	16
Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων	12
Άυλα στοιχεία και δικαιώματα και έξοδα πολυετούς απόσβεσης	10
Εξοπλισμός Η/Υ, κύριος και περιφερειακός και λογισμικό	20
Λοιπά πάγια στοιχεία της επιχείρησης	10
Εξοπλισμός και όργανα, που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες	

Ως εξοπλισμός και όργανα που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες εκτέλεσης της επιστημονικής και της τεχνολογικής έρευνας, θεωρείται αυτός, που περιγράφεται στο σχετικό άρθρο της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 22Α.

Ο συντελεστής απόσβεσης του προηγούμενου πίνακα για τα άυλα στοιχεία και δικαιώματα ισχύει, εφόσον δεν προκύπτει συμβατικά από την αρχική συμφωνία διαφορετική των δέκα (10) ετών οικονομική διάρκεια ζωής, οπότε και ο συντελεστής διαμορφώνεται ως το πηλίκο «1 διά έτη διάρκειας ζωής δικαιώματος». Σε περίπτωση δικαιωμάτων που θεμελιώθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης, για την αναπόσβεστη αξία (εναπομείνασα αξία) ως διάρκεια δικαιώματος λαμβάνεται η υπολειπόμενη διάρκεια του δικαιώματος.»

22. Με τις διατάξεις των περιπτώσεων β., γ., ε., στ., ζ. και η. της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου προστίθενται νέες κατηγορίες ενεργητικού επιχείρησης στην στήλη «Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης» του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«4. Κόστος κτήσης ή κατασκευής, περιλαμβανομένου και του κόστους βελτίωσης, ανανέωσης και ανακατασκευής «αποκατάστασης του περιβάλλοντος», αποσβένονται, σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης	Συντελεστής «φορολογικής» απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)
Κτίρια, κατασκευές, εγκαταστάσεις, βιομηχανικές και ειδικές εγκαταστάσεις, μη κτιριακές εγκαταστάσεις, αποθήκες και σταθμοί, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων τους (και ειδικών οχημάτων φορτοεκφόρτωσης)	4
Εδαφικές εκτάσεις που χρησιμοποιούνται σε εξόρυξη και λατομεία, εκτός αν χρησιμοποιούνται για τις υποστηρικτικές δραστηριότητες εξόρυξης	5
Αεροσκάφη, σιδηροδρομικοί συρμοί, πλοία και σκάφη	5
Μηχανήματα, εξοπλισμός εκτός Η/Υ και λογισμικού	10
Μέσα μεταφοράς ατόμων	16
Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων	12
Άυλα στοιχεία και δικαιώματα και έξοδα πολυετούς απόσβεσης	10
Εξοπλισμός Η/Υ, κύριος και περιφερειακός και λογισμικό	20
Λοιπά πάγια στοιχεία της επιχείρησης	10

Ως εξοπλισμός και όργανα που χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες εκτέλεσης της επιστημονικής και της τεχνολογικής έρευνας, θεωρείται αυτός, που περιγράφεται στο σχετικό άρθρο της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 22Α.

Ο συντελεστής απόσβεσης του προηγούμενου πίνακα για τα άυλα στοιχεία και δικαιώματα ισχύει, εφόσον δεν προκύπτει συμβατικά από την αρχική συμφωνία διαφορετική των δέκα (10) ετών οικονομική διάρκεια ζωής, οπότε και ο συντελεστής διαμορφώνεται ως το ημίτιο «1 διά έτη διάρκειας ζωής δικαιώματος». Σε περίπτωση δικαιωμάτων που θεμελιώθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης, για την αναπόσβεστη αξία (εναπομείνασα αξία) ως διάρκεια δικαιώματος λαμβάνεται η υπολειπόμενη διάρκεια του δικαιώματος.»

23. Με τις διατάξεις του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 26 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«4. Απαίτηση δύναται να διαγραφεί για φορολογικούς σκοπούς μόνον εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

- α) έχει προηγουμένως εγγραφεί ποσό που αντιστοιχεί στην οφειλή ως έσοδο,*
- β) έχει προηγουμένως διαγραφεί από τα βιβλία του φορολογούμενου και*
- γ) έχουν αναληφθεί όλες οι κατά νόμο ενέργειες για την είσπραξη της απαίτησης.»*

24. Με τις διατάξεις του άρθρου 16 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο άρθρο 39B μετά το άρθρο 39Α του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 39Α

Εισόδημα από βραχυχρόνια μίσθωση ακινήτων στο πλαίσιο της οικονομίας διαμοιρασμού

1. Το εισόδημα που αποκτάται, από φυσικά πρόσωπα, από τη βραχυχρόνια μίσθωση ακινήτου της οικονομίας διαμοιρασμού, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 111 του ν. 4446/2016 (Α' 167), όπως ισχύει, είναι εισόδημα από ακίνητη περιουσία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39 και της παρ. 4 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 (Α' 167), όπως ισχύουν, εφόσον τα ακίνητα εκμισθώνονται επιπλωμένα χωρίς την παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας πλην της παροχής κλινοσκεπασμάτων. Σε περίπτωση που παρέχονται οποιεσδήποτε άλλες υπηρεσίες, το εισόδημα αυτό αποτελεί εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα του άρθρου 21 του ν. 4172/2013, όπως ισχύει.

2. Το εισόδημα που αποκτάται από νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, από τη βραχυχρόνια μίσθωση ακινήτου της οικονομίας διαμοιρασμού, όπως ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, θεωρείται εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται από το φορολογικό έτος που αρχίζει από 1.1.2017 και εφεξής.»

25. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου προστίθεται άρθρο 42Α μετά το άρθρο 42 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 42

Μεταβίβαση τίτλων

1. Κάθε εισόδημα που προκύπτει από υπεραξία μεταβίβασης των ακόλουθων τίτλων, καθώς και μεταβίβασης ολόκληρης επιχείρησης, υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, [εφόσον δεν συνιστά επιχειρηματική δραστηριότητα]:

α) «μετοχές σε εταιρεία μη εισηγμένη σε χρηματιστηριακή αγορά».

β) μετοχές «και άλλες κινητές αξίες» εισηγμένες σε χρηματιστηριακή αγορά, εφόσον ο μεταβιβάζων συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας με ποσοστό τουλάχιστον μισό τοις εκατό (0,5%)

γ) μερίδια ή μερίδες σε προσωπικές εταιρείες,

δ) κρατικά ομόλογα και έντοκα γραμμάτια ή εταιρικά ομόλογα,

ε) παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Ως μεταβίβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο νοείται και η εισφορά των ανωτέρω τίτλων για την κάλυψη ή αύξηση κεφαλαίου εταιρείας.

Ειδικά για τίτλους που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε οργανωμένη αγορά ή πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης, οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή, εφόσον οι τίτλοι αυτοί έχουν αποκτηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2009 και εξής.

2. Ως παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα σύμφωνα με την «περίπτωση ε» της παραγράφου 1 νοούνται:

α) Τα συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, τα συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, οι συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), και οι προθεσμιακές συμβάσεις (forwards) που σχετίζονται με υποκείμενους τίτλους και ιδίως με:

1. κινητές αξίες ή άλλα περιουσιακά στοιχεία,

2. συναλλαγματικές ισοτιμίες,

3. επιτόκια ή αποδόσεις,

4. χρηματοπιστωτικούς δείκτες ή άλλα χρηματοπιστωτικά μεγέθη,

5. εμπορεύματα,

6. ναύλους,

7. πιστωτική διαβάθμιση ή γεγονός,

8. ποσοστά πληθωρισμού ή άλλες επίσημες οικονομικές στατιστικές,

9. κλιματικές μεταβλητές,

10. εκπομπές ρύπων,

11. μεταβολές στην τιμή οποιουδήποτε οικονομικού, φυσικού, περιβαλλοντολογικού, στατιστικού ή άλλου μεγέθους ή γεγονότος (πλην αθλητικών γεγονότων), ή

12. άλλα παράγωγα μέσα.

β) Κάθε άλλη σύμβαση που προσιδιάζει στις ανωτέρω, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, στο κατά πόσον προσδιορίζεται με αναφορά σε άλλους υποκείμενους τίτλους, είναι διαπραγματεύσιμη σε οργανωμένη αγορά ή πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης (ΠΜΔ), υπόκειται σε εκκαθάριση με μετρητά διαθέσιμα ή φυσική παράδοση (πλην παραδόσεων λόγω αδυναμίας πληρωμής ή άλλου γεγονότος που επιφέρει τη λύση της σύμβασης, καθώς και παραδόσεων που προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς) ή διακανονισμό μέσω αναγνωρισμένων γραφείων συμψηφισμού ή σε τακτικές κλήσεις για κάλυψη περιθωρίων.

3. Ως υπεραξία νοείται η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης που κατέβαλε ο φορολογούμενος και της τιμής πώλησης που εισέπραξε. Τυχόν δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την αγορά ή την πώληση των τίτλων συμπεριλαμβάνονται στην τιμή κτήσης και την τιμή πώλησης

4. Σε περίπτωση που οι μεταβιβαζόμενοι τίτλοι είναι εισηγμένοι σε χρηματιστηριακή αγορά, η τιμή κτήσης και η τιμή πώλησης καθορίζονται από τα δικαιολογητικά έγγραφα συναλλαγών, τα οποία εκδίδει η χρηματιστηριακή εταιρεία ή το πιστωτικό ίδρυμα ή οιοσδήποτε φορέας που διενεργεί συναλλαγές.

Σε περίπτωση μεταβίβασης μη εισηγμένων τίτλων, η τιμή πώλησης προσδιορίζεται με βάση την αξία των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας που εκδίδει τους μεταβιβαζόμενους τίτλους κατά το χρόνο της μεταβίβασης ή το τίμημα ή αγοραία αξία που αναγράφεται στη σύμβαση μεταβίβασης, εφόσον αυτό είναι υψηλότερο.

Η τιμή κτήσης προσδιορίζεται με βάση την αξία των ιδίων κεφαλαίων της εταιρείας που εκδίδει τους μεταβιβαζόμενους τίτλους κατά το χρόνο απόκτησης ή το τίμημα που αναγράφεται στη σύμβαση μεταβίβασης κατά το χρόνο της απόκτησης των τίτλων, εφόσον οποιοδήποτε από τα ανωτέρω είναι χαμηλότερο.

Ως τιμή κτήσης για τίτλους που έχουν αποκτηθεί λόγω κληρονομικής διαδοχής ή μεταβίβασης με χαριστική αιτία, λαμβάνεται η αξία βάσει της οποίας υπολογίστηκε ο φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής ή χορηγήθηκε απαλλαγή από αυτόν.

Αν η τιμή κτήσης δεν μπορεί να προσδιορισθεί θεωρείται ότι είναι μηδενική. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, για τον προσδιορισμό της τιμής κτήσης λαμβάνονται υπόψη οι εταιρικές πράξεις που έχουν λάβει χώρα μέχρι το χρόνο της μεταβίβασης. Σε περίπτωση διαδοχικών αποκτήσεων τίτλων, ως τιμή κτήσης λαμβάνεται η μέση τιμή κτήσης που προκύπτει από τη συνολική αξία κτήσης των τίτλων δια της συνολικής ποσότητας αυτών.

5. Σε περίπτωση κατά την οποία ο προσδιορισμός της υπεραξίας σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους καταλήγει σε αρνητικό ποσό, η εν λόγω ζημία μεταφέρεται για τα επόμενα πέντε (5) έτη και συμψηφίζεται μόνο με μελλοντικά κέρδη υπεραξίας, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και τα οποία προκύπτουν από συναλλαγές σε τίτλους της παραγράφου 1.

6. Τα κεφαλαιακά κέρδη που προκύπτουν από την ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ή εταιρικών ομολόγων με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου με άλλους τίτλους κατ' εφαρμογή του προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους απαλλάσσονται από το φόρο.

7. Για την υπεραξία που προκύπτει από εισφορά ενεργητικού, ανταλλαγή μετοχών, συγχώνευση ή διάσπαση κατ' εφαρμογή των άρθρων 52, 53 και 54 ισχύουν οι ειδικές διατάξεις αυτών των άρθρων.

8. Απαλλάσσεται από το φόρο το εισόδημα που αποκτούν φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι σε κράτη με τα οποία η Ελλάδα έχει συνάψει σύμβαση αποφυγής διπλής φορολογίας (ΣΑΔΦ) και το οποίο προκύπτει από υπεραξία μεταβίβασης των τίτλων σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους υπό την προϋπόθεση ότι υποβάλλουν στη Φορολογική Διοίκηση δικαιολογητικά που αποδεικνύουν τη φορολογική τους κατοικία.»

26. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος του άρθρου 43 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 43

Φορολογικός συντελεστής

Το εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου φορολογείται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%).»

27. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί, καθώς και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, η αποζημίωση για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης της περίπτωσης ε` της παρ. 3 του άρθρου 12 και της περίπτωσης στ` της παρ. 1 του άρθρου 14.»

28. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«6. Στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες που αποκτούν οι αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό, οι συνταξιούχοι από φορείς κύριας ασφάλισης, οι αμειβόμενοι με ημερομίσθιο οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες με σχέση μίσθωσης εργασίας πάνω από ένα (1) έτος στον ίδιο εργοδότη ή με σχέση μίσθωσης εργασίας αορίστου χρόνου, οι αξιωματικοί και το κατώτερο πλήρωμα του εμπορικού ναυτικού που παρέχουν υπηρεσίες σε εμπορικά πλοία και με εξαίρεση τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, διενεργείται παρακράτηση από τους εργοδότες ή από τους φορείς που καταβάλλουν κύριες συντάξεις έναντι της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Η παρακράτηση διενεργείται κατά την καταβολή και υπολογίζεται με συντελεστή μετά από προηγούμενη αναγωγή του μισθού ή της σύνταξης ή του ημερομισθίου ή της αμοιβής που ορίζεται με άλλη βάση, σε ετήσιο καθαρό εισόδημα που ορίζεται στην παράγραφο 3. Για την απόδοση των ποσών αυτών που παρακρατήθηκαν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 60.»

29. Με τις διατάξεις του άρθρου 19 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παράγραφος 8 στο άρθρο 47 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 47

Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

1. Το κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ, του Μέρους Δεύτερου («Φόρος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων») του Κ.Φ.Ε., εκτός από τις περιπτώσεις όπου ορίζεται διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο.

Σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης ή διανομής κερδών για τα οποία δεν έχει καταβληθεί φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, το ποσό που διανέμεται ή κεφαλαιοποιείται φορολογείται σε κάθε περίπτωση ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη φορολογικών ζημιών.

2. Όλα τα έσοδα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις του άρθρου 45 θεωρούνται έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

3. Τα έσοδα και τα έξοδα των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων που εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, που προκύπτουν κατά την αρχική αναγνώριση των χρηματοοικονομικών μέσων, κατανέμονται ανάλογα με τη χρονική διάρκεια των αντίστοιχων μέσων, σύμφωνα και με τα οριζόμενα από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Ως χρηματοοικονομικά μέσα νοούνται τα οριζόμενα από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, όπως αυτά υιοθετούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση κατ'εφαρμογή του Κανονισμού 1606/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.»

4. Για τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες που τηρούν απλογραφικά βιβλία εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 21 έως και 28 του Κεφαλαίου Γ' του Μέρους Δεύτερου.»

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 37 και της παραγράφου 6 του άρθρου 42 εφαρμόζονται και στα νομικά πρόσωπα του άρθρου 45.

6. Ειδικά το εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και δεν έχουν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση απαλλάσσεται του φόρου.»

7. Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία που αποκτούν οι Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού απαλλάσσεται του φόρου, εφόσον πρόκειται για: α) ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα των Ο.Τ.Α., καθώς και κοινής χρήσεως πράγματα που ανήκουν σε δήμο ή β) ακίνητα που παραχωρούνται κατά χρήση, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον προορίζονται για την εξυπηρέτηση αναγκών κάθε αναγνωρισμένης βαθμίδας δημόσιας εκπαίδευσης, δημόσιων ή δημοτικών νοσοκομειακών συγκροτημάτων προς όφελος της δημόσιας υγείας, δημόσιων ή δημοτικών μονάδων κοινωνικής φροντίδας, δημόσιων ή δημοτικών παιδικών σταθμών ή βρεφοκομείων ή ορφανοτροφείων, δημόσιων ή δημοτικών γηροκομείων, Κ.Α.Π.Η., κέντρων και δομών προσωρινής υποδοχής - φιλοξενίας και εν γένει χώρων που καλύπτουν έκτακτες ανάγκες στέγασης και προσωρινής φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών.»

30. Με τις διατάξεις του άρθρου 20 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο άρθρο 48Α μετά το άρθρο 48 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 48

Απαλλαγή ενδοομιλικών μερισμάτων

1. Τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττει ένα νομικό πρόσωπο που είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, απαλλάσσονται από το φόρο, εάν το νομικό πρόσωπο που προβαίνει στη διανομή:

α) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρους Α' της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ, όπως ισχύει, και

β) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους-μέλους της ΕΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται κάτοικος τρίτου κράτους εκτός ΕΕ κατ'εφαρμογήν όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρος Β` της Οδηγίας 2011/96/ΕΕ ή σε οποιοδήποτε άλλον φόρο αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς, και

δ) ο λήπτης φορολογούμενος κατέχει ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας ή του πλήθους του μετοχικού ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου του νομικού προσώπου που διανέμει, και

ε) το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής διακρατείται τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες.

2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει επίσης για τα ενδοομιλικά μερίσματα που εισπράττονται από μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών άλλων κρατών-μελών που βρίσκονται στην Ελλάδα και προέρχονται από τις θυγατρικές τους σε ένα άλλο κράτος-μέλος.

3. Εάν διανέμονται κέρδη από νομικό πρόσωπο σε λήπτη φορολογούμενο που δεν έχει διακρατήσει το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής επί είκοσι τέσσερις (24) μήνες, αλλά πληρούται η προϋπόθεση γ` της παραγράφου 1, ή αυτή της παραγράφου 2, ο λήπτης φορολογούμενος μπορεί προσωρινά να ζητήσει την απαλλαγή που προβλέπεται στις εν λόγω παραγράφους, εφόσον καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση εγγυητική επιστολή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ίση με το ποσό του φόρου που θα όφειλε να καταβάλει σε περίπτωση μη χορήγησης της απαλλαγής. Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση λήγει κατά την ημερομηνία που συμπληρώνονται είκοσι τέσσερις (24) μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής. Εάν ο φορολογούμενος παύει να διακρατεί το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής πριν τη συμπλήρωση των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, η εγγύηση καταπίπτει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου κατά την ημερομηνία αυτή.»

4. Εάν η διανομή κερδών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και 2 προκύπτει από συμμετοχή σε άλλο νομικό πρόσωπο, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα έντυπα εφαρμογής του άρθρου αυτού.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όσον αφορά στα ενδοομιλικά μερίσματα από άλλο κράτος - μέλος της ΕΕ, εφαρμόζονται για διανομές κερδών στον βαθμό που τα εν λόγω κέρδη δεν εκπίπτουν από τη θυγατρική, και δεν εφαρμόζονται στον βαθμό που τα κέρδη αυτά εκπίπτουν από τη θυγατρική.»

31. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 5 στο τέλος του άρθρου 37 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 37

Τόκοι

1. Ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών

επαναγοράς (repos/ reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.

2. Απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος οι τόκοι ομολογιακών δανείων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου που αποκτούν φυσικά πρόσωπα.

3. Οι τόκοι που προκύπτουν από ομόλογα που εκδίδονται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάταξη του ελληνικού χρέους, έχουν την ίδια φορολογική αντιμετώπιση με τους τόκους που προκύπτουν από ομόλογα που εκδίδει το Ελληνικό Δημόσιο στην Ελλάδα. Για τους τόκους που προκύπτουν από τα ομόλογα αυτά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 2.

4. Εάν οι τόκοι υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου, όπως ορίζεται στο Μέρος Τέταρτο του Κ.Φ.Ε, ο παρακρατούμενος φόρος εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση μόνο για τα φυσικά πρόσωπα και για το συγκεκριμένο είδος εισοδήματος του φορολογούμενου με βάση τον Κ.Φ.Ε.»

32. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 47 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«5. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 37 και της παραγράφου 6 του άρθρου 42 εφαρμόζονται και στα νομικά πρόσωπα του άρθρου 45.»

33. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί, καθώς και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, η αποζημίωση για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης της περίπτωσης ε' της παρ. 3 του άρθρου 12 και της περίπτωσης στ' της παρ. 1 του άρθρου 14. Επίσης, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά το έτος της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα. Από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς εξαιρούνται, επίσης, οι μακροχρόνια άνεργοι ναυτικοί που είναι εγγεγραμμένοι στους καταλόγους προσφερομένων προς ναυτολόγηση του Γραφείου Ευρέσεως Ναυτικής Εργασίας (Γ.Ε.Ν.Ε.), στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι σχετικοί κατάλογοι των Λιμενικών Αρχών που λειτουργούν ως παραρτήματά του, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω Φορέα, εφόσον κατά το χρόνο βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

Δεν επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα κεφαλαιακά κέρδη που προκύπτουν από την ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στο πλαίσιο του προγράμματος διαχείρισης των υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου, κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. 1332/15.11.2017 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β' 3995).

Επίσης, της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης απαλλάσσονται τα τεκμαρτά εισοδήματα που προκύπτουν: α) από δωρεάν παραχώρηση κατοικίας μέχρι διακόσια τετραγωνικά μέτρα (200 τ.μ.), προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία προς ανιόντες ή κατιόντες και β) από δωρεάν παραχώρηση της χρήσης ακινήτων στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.»

34. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος του άρθρου 61 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 61

Υπόχρεοι σε παρακράτηση

Κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, οι φορείς γενικής κυβέρνησης ή κάθε φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, αλλά δραστηριοποιείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, και προβαίνει σε πληρωμές σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 62, καθώς και οι συμβολαιογράφοι για τις συναλλαγές της περίπτωσης στ' του άρθρου 62 υποχρεούνται σε παρακράτηση φόρου όπως ορίζεται στο άρθρο 64.»

35. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«9. Ειδικά, το εισόδημα από τόκους κρατικών ομολόγων και εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου που αποκτούν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και δεν έχουν στην Ελλάδα μόνιμη εγκατάσταση δεν υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

36. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Ο φορολογούμενος που έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του υποχρεούται να δηλώνει όλα τα εισοδήματα του, τα φορολογούμενα με οποιοδήποτε τρόπο ή απαλλασσόμενα, στη Φορολογική Διοίκηση ηλεκτρονικά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η δήλωση αυτή μπορεί να υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση σε έγχαρτη μορφή. Δεν υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης οι κεκαρμένοι μοναχοί για το καθαρό ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται σε αυτούς κατά το χρονικό διάστημα που διατηρούν την ανωτέρω ιδιότητα εφόσον αυτό δεν υπερβαίνει το ποσό των εννέα χιλιάδων πεντακοσίων (9.500) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 24 του άρθρου 72 του ανωτέρω νόμου.»

37. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 58 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1.α) Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που τηρούν διπλογραφικά βιβλία, εξαιρουμένων των

πιστωτικών ιδρυμάτων της περίπτωσης β` της παρούσας παραγράφου, καθώς και οι υπόχρεοι των περιπτώσεων β`, γ`, δ`, ε`, στ` και ζ` του άρθρου 45 που τηρούν απλογραφικά βιβλία, φορολογούνται με συντελεστή είκοσι εννέα τοις εκατό (29%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2018, ο οποίος μειώνεται σταδιακά σε είκοσι οκτώ τοις εκατό (28%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2019, σε είκοσι επτά τοις εκατό (27%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2020, σε είκοσι έξι τοις εκατό (26%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2021 και σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για τα εισοδήματα του φορολογικού έτους 2022 και επομένων.

β) Τα πιστωτικά ιδρύματα της περίπτωσης 1 της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4261/2014 φορολογούνται με συντελεστή είκοσι εννέα τοις εκατό (29%).»

38. Με τις διατάξεις του της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος του 2 άρθρου 58 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν οι αγροτικοί συνεταιρισμοί και οι ομάδες παραγωγών φορολογούνται με συντελεστή δεκατρία τοις εκατό (13%).»

39. Με τις διατάξεις του άρθρου 23 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 63 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Ανεξάρτητα από το άρθρο 61, δεν παρακρατείται φόρος από τόκους και δικαιώματα (royalties) που καταβάλλονται σε νομικό πρόσωπο που αναφέρεται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών - μελών, όπως αυτή ισχύει, εφόσον:

α) το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα που εισπράττει κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή, «ή ο φορολογούμενος που καταβάλλει, κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει, ή ένα τρίτο νομικό πρόσωπο ή μία νομική οντότητα κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει όσο και του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή.

β) το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής διακρατείται για τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες, και

γ) το νομικό πρόσωπο που εισπράττει:

αα) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ όπως ισχύει, και

ββ) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους - μέλους της ΕΕ. σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος τρίτου κράτους εκτός Ε.Ε. κατ' εφαρμογή όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και

γγ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 3 της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ ή σε οποιοδήποτε άλλο φόρο ενδεχομένως στο μέλλον αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς.

40. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%).».

41. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167), που έχει ως εξής:

«α) για μερίσματα δέκα τοις εκατό (10%),»

42. Με τις διατάξεις του άρθρου 25 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση β' της παραγράφου 6 του άρθρου 65 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

β) υπόκειται σε φόρο επί των κερδών ή των εισοδημάτων ή του κεφαλαίου, "του οποίου ο συντελεστής είναι ίσος ή κατώτερος" από το πενήντα τοις εκατό (50%) του συντελεστή φορολογίας νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων που θα οφειλόταν σύμφωνα με τις διατάξεις της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, εάν ήταν φορολογικός κάτοικος ή διατηρούσε μόνιμη εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 6 του Κ.Φ.Ε. στην Ελλάδα.»

43. Με τις διατάξεις του άρθρου 26 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 71 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Με βάση τη δήλωση που υποβάλλει το νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα και τους λοιπούς τίτλους βεβαίωσης που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας βεβαιώνεται ποσό ίσο με εκατό τοις εκατό (100%) του φόρου που προκύπτει για το φόρο που αναλογεί στο εισόδημα του διανυόμενου φορολογικού έτους.»

44. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 71B του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση που πριν από την πάροδο δέκα (10) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η ανώνυμη εταιρεία ή μειωθεί το μετοχικό της κεφάλαιο με σκοπό επιστροφής των αποθεματικών στους μετόχους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά δε λογίζονται φορολογικώς ως μετοχικό κεφάλαιο που έχει καταβληθεί και φορολογούνται με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τη φορολογία εισοδήματος κατά τον χρόνο της διάλυσης της εταιρείας ή μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου μετά την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

45. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 71B του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«6. Ανώνυμες εταιρείες, με μετοχές εισηγμένες ή μη, που έχουν σχηματίσει αποθεματικά είτε από υπεραξία μετοχών που προέρχεται από απόσχιση κλάδου ή από συγχώνευση εταιρειών στις οποίες συμμετέχει είτε από την αύξηση της αξίας των συμμετοχών της εταιρείας ή από διανομή μετοχών με βάση τις διατάξεις του άρθρου 1 του α.ν. 148/1967, του ν. 542/1977, του ν. 1249/1982 και του ν. 1839/1989 κατόπιν κεφαλαιοποίησης της υπεραξίας που προέκυψε από την αναπροσαρμογή πάγιων περιουσιακών στοιχείων θυγατρικής εταιρείας ή άλλης εταιρείας στην οποία συμμετέχουν, μπορούν να προθούν σε κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών αυτών με σκοπό διανομής νέων μετοχών στους μετόχους τους. Η κεφαλαιοποίηση αυτή δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος.»

46. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 8 του άρθρου 71B του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«8. Οι διατάξεις του παρόντος ισχύουν για αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται μέχρι και τις 31.12.2020. Ειδικά για αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται από 1.1.2019 μέχρι και 31.12.2019 ο συντελεστής της παραγράφου 2 ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) και για αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται από 1.1.2020 μέχρι και τις 31.12.2020 σε είκοσι τοις εκατό (20%).»

47. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 71Γ του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«1. Οι ανώνυμες εταιρείες, των οποίων οι μετοχές δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών, καθώς και οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, μπορούν να κεφαλαιοποιήσουν ολικά ή μερικά, τα αφορολόγητα αποθεματικά διαφόρων αναπτυξιακών νόμων, με εξαίρεση το αποθεματικό του άρθρου 18 του α.ν. 942/1949 (Α' 96) και με την προϋπόθεση ότι κατά τη διαχειριστική χρήση στην οποία συντελείται η κεφαλαιοποίηση θα αυξηθεί το μετοχικό ή εταιρικό τους κεφάλαιο κατά το ίδιο ποσό σε μετρητά από τους παλαιούς ή νέους μετόχους ή εταίρους. Στην περίπτωση αυτή εκδίδονται νέες μετοχές ή εταιρικά μερίδια, για τους δικαιούχους μετόχους ή εταίρους.»

48. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 71Γ του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«2. Τα αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται φορολογούνται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%), χωρίς καμιά άλλη επιβάρυνση. Ο φόρος που οφείλεται αποδίδεται στο Δημόσιο με δήλωση, η οποία πρέπει να υποβληθεί σ' έναν μήνα από την καταχώρηση στο Γ.Ε.Μ.Η. της αύξησης του μετοχικού/εταιρικού κεφαλαίου και καταβάλλεται σε τέσσερις (4) ίσες εξαμηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη με την υποβολή της εμπρόθεσμης δήλωσης. Ο φόρος αυτός δεν εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας, κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών, ούτε συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος που οφείλεται από την εταιρεία ή τους μετόχους ή εταίρους της.»

49. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 71Γ του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«4. Σε περίπτωση που πριν από την πάροδο δέκα (10) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η ανώνυμη εταιρεία ή μειωθεί το μετοχικό κεφάλαιό της με σκοπό επιστροφής των αποθεματικών στους μετόχους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά δε λογίζονται φορολογικώς ως μετοχικό κεφάλαιο που έχει καταβληθεί και φορολογούνται με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τη φορολογία εισοδήματος κατά το χρόνο της διάλυσης ή μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου μετά την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

50. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 71Γ του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«5. Προκειμένου για εταιρεία περιορισμένης ευθύνης στην περίπτωση κατά την οποία πριν από την πάροδο δέκα (10) ετών από την κεφαλαιοποίηση των αποθεματικών διαλυθεί η εταιρεία αυτή ή μειωθεί το εταιρικό της κεφάλαιο με σκοπό την επιστροφή των αποθεματικών στους εταίρους, τα κεφαλαιοποιηθέντα αποθεματικά προστίθενται στα κέρδη της εταιρείας που πραγματοποιεί στο χρόνο της διάλυσης ή μείωσης του κεφαλαίου και φορολογούνται με τις διατάξεις φορολογίας εισοδήματος που ισχύουν κατά τον χρόνο διάλυσης της εταιρείας ή μείωσης του εταιρικού της κεφαλαίου μετά την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

51. Με τις διατάξεις του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 33 του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«α. Η ισχύς του άρθρου 41 αναστέλλεται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2019.»

52. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 3α μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«3. Ο Γενικός Γραμματέας δικαιούται να ζητά πληροφορίες ή έγγραφα από λοιπά τρίτα πρόσωπα, όπως ιδίως από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, τα επιμελητήρια, τους συμβολαιογράφους, τους υποθηκοφύλακες, τους προϊσταμένους των κτηματολογικών γραφείων, τους οικονομικούς ή κοινωνικούς ή επαγγελματικούς φορείς ή οργανώσεις, για τον καθορισμό της φορολογικής υποχρέωσης, που προκύπτει με βάση τις διασταυρώσεις των στοιχείων και την είσπραξη της φορολογικής οφειλής με τους ειδικότερους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, η

Φορολογική Διοίκηση δύναται να αποστέλλει ερώτημα, έγγραφο ή ηλεκτρονικό, το οποίο πρέπει να απαντάται από το τρίτο πρόσωπο εντός δέκα (10) ημερών από την παραλαβή του. Σε εξαιρετικά σύνθετες υποθέσεις, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί για είκοσι (20) επιπλέον ημέρες.»

53. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο άρθρο 54Δ μετά το άρθρο 54Γ του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 54Γ

**Πρόστιμα για παραβάσεις υποχρεώσεων
για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών
χρηματοοικονομικών λογαριασμών**

1. Για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, εφόσον υπέχουν αντίστοιχη υποχρέωση κατ' εφαρμογή του οριζόμενου στο άρθρο 29 σχετικού νομοθετικού πλαισίου:

α) υποβάλλουν εκπρόθεσμα τις πληροφορίες σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό,

β) δεν υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό,

γ) υποβάλλουν ελλιπείς ή ανακριβείς πληροφορίες σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό,

δ) δεν ανταποκριθούν σε αίτημα της Φορολογικής Διοίκησης είτε για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων είτε για συμπλήρωση ή διόρθωση πληροφοριών ή στοιχείων σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό εντός προθεσμίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15,

ε) δεν συνεργαστούν στη διάρκεια ελέγχου για τη συμμόρφωση με τους κανόνες υποβολής των στοιχείων και δέουσας επιμέλειας,

στ) δεν συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών σχετικά με κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό σύμφωνα με τους κανόνες υποβολής στοιχείων και δέουσας επιμέλειας εντός προθεσμίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15.

2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής:

(α) εκατό (100) ευρώ, για κάθε παράβαση της περίπτωσης α' ανά Δηλωτέο Λογαριασμό,

(β) τριακόσια (300) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β' και γ' ανά Δηλωτέο Λογαριασμό,

(γ) χίλια (1.000) ευρώ, για κάθε παράβαση της περίπτωσης δ' ανά Δηλωτέο Λογαριασμό,

(δ) δυόμισι χιλιάδες ευρώ (2.500) ευρώ, για κάθε παράβαση της περίπτωσης ε',

(ε) πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, για κάθε παράβαση της περίπτωσης στ' κατόπιν ελέγχου.

Αν τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα εκουσίως και εντός διαστήματος τριών (3) μηνών, που αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των πληροφοριών αυτών στην αρμόδια Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης, διορθώσουν ή συμπληρώσουν τις πληροφορίες για κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό σχετικά με τις περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 1, θεωρείται ότι δεν διαπράττουν παράβαση και δεν επιβάλλεται πρόστιμο.

Αν τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα, κατόπιν ελέγχου ή κατόπιν γνωστοποίησης της αρμόδιας αλλοδαπής αρχής, διορθώσουν ή συμπληρώσουν τις

πληροφορίες για κάθε Δηλωτέο Λογαριασμό σχετικά με τις περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 1, εντός προθεσμίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 15, τα πρόστιμα της παραγράφου 2 επιβάλλονται στο μισό, εφόσον η παράβαση αφορά στα έτη 2017 και 2018.

3. Αν τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύμα τα διαπράξουν την ίδια παράβαση, μέσα σε μια πενταετία από τη διαπίστωση της αρχικής παράβασης, τα πρόστιμα των παραγράφων 1 και 2 επιβάλλονται στο διπλάσιο. Αν επαναληφθεί η ίδια παράβαση, για κάθε επόμενη παράβαση τα πρόστιμα των περιπτώσεων α' έως ε' της παραγράφου 2 επιβάλλονται στο τετραπλάσιο, ανεξαρτήτως της εφαρμογής του τελευταίου εδαφίου αυτής.».

54. Με τις διατάξεις του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου προστίθεται άρθρο 15Α μετά το άρθρο 15 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 15

Πληροφορίες από τρίτους

1. Κατόπιν έγγραφου ή ηλεκτρονικού αιτήματος του Γενικού Γραμματέα, οι κρατικές υπηρεσίες και κάθε φορέας της Γενικής Κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών και όλων των δημόσιων οργανισμών, φορέων και εταιρειών, όπου συμμετέχει ή έχει την εποπτεία το Κράτος, καθώς και των ανεξάρτητων αρχών, υποχρεούνται να παρέχουν στη Φορολογική Διοίκηση κάθε διαθέσιμη πληροφορία και να επιδεικνύουν, χωρίς τη μεταφορά τους εκτός των εγκαταστάσεων, όλα τα πρωτότυπα έγγραφα, μητρώα και στοιχεία που έχουν στην κατοχή τους.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, η Φορολογική Διοίκηση δεν μπορεί να λαμβάνει γνώση πληροφοριών ή εγγράφων που αφορούν σε ποινικές υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των αρμόδιων εισαγγελικών αρχών ή των ποινικών δικαστηρίων, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του αρμόδιου Εισαγγελέα.

Πληροφορίες οι οποίες προέρχονται από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης χορηγούνται στη Φορολογική Διοίκηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν.3691/2008», με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.

3. Ο Γενικός Γραμματέας δικαιούται να ζητά πληροφορίες ή έγγραφα από λοιπά τρίτα πρόσωπα, όπως ιδίως από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, τα επιμελητήρια, τους συμβολαιογράφους, τους υποθηκοφύλακες, τους προϊσταμένους των κτηματολογικών γραφείων, τους οικονομικούς ή κοινωνικούς ή επαγγελματικούς φορείς ή οργανώσεις, για τον καθορισμό της φορολογικής υποχρέωσης, που προκύπτει με βάση τις διασταυρώσεις των στοιχείων και την είσπραξη της φορολογικής οφειλής με τους ειδικότερους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, η Φορολογική Διοίκηση δύναται να αποστέλλει ερώτημα, έγγραφο ή ηλεκτρονικό, το οποίο πρέπει να απαντάται από το τρίτο πρόσωπο εντός δέκα (10) ημερών από την παραλαβή του. Σε εξαιρετικά σύνθετες υποθέσεις, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί για είκοσι (20) επιπλέον ημέρες.

4. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να εκδίδει απόφαση, με την οποία ορίζονται ορισμένες κατηγορίες προσώπων που υποχρεούνται να παρέχουν αυτομάτως πληροφορίες σχετικά με τις οικονομικές συναλλαγές τους με φορολογούμενους, οι όροι και οι προϋποθέσεις για την παροχή αυτών των πληροφοριών, καθώς και οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

5. Τρίτα πρόσωπα που δεσμεύονται από επαγγελματικό απόρρητο υποχρεούνται στη χορήγηση των πληροφοριών της παραγράφου 3, εφόσον αυτές αφορούν οικονομικές συναλλαγές τους με τον φορολογούμενο. Για τις λοιπές πληροφορίες που προστατεύονται από επαγγελματικό απόρρητο απαιτείται έγγραφη άδεια από τον αρμόδιο Εισαγγελέα. Για τη χορήγηση της άδειας αυτής, ο Γενικός Γραμματέας υποβάλλει στον αρμόδιο Εισαγγελέα αίτημα, στο οποίο περιλαμβάνονται:

α) το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και η δραστηριότητα του φορολογούμενου,

β) το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και η δραστηριότητα του προσώπου που δεσμεύεται από επαγγελματικό απόρρητο,

γ) οι σημαντικές ενδείξεις φοροδιαφυγής που έχει στη διάθεση της η Φορολογική Διοίκηση εναντίον του φορολογούμενου,

δ) οι λόγοι για τους οποίους η Φορολογική Διοίκηση επιθυμεί να αποκτήσει πληροφορίες από το πρόσωπο που δεσμεύεται από επαγγελματικό απόρρητο.

Αντίγραφο της άδειας επισυνάπτεται στο αίτημα πληροφοριών. Σε περίπτωση χορήγησης της άδειας, ο τρίτος δεν ευθύνεται ποινικά ή αστικά για παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται ανάλογα και για τις πληροφορίες που ζητούνται από τις υπηρεσίες του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ) στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, για τον έλεγχο της εισπραξιμότητας των οφειλών και τον εντοπισμό πηγών αποπληρωμής των απαιτήσεων των ασφαλιστικών οργανισμών.»

55. Με τις διατάξεις του άρθρου 31 του σχεδίου νόμου προστίθεται περίπτωση δ' στην παράγραφο 2 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«2. Η περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρατείνεται στις εξής περιπτώσεις:

α) εάν ο φορολογούμενος υποβάλει « αρχική ή » τροποποιητική δήλωση εντός του πέμπτου έτους της προθεσμίας παραγραφής, για περίοδο ενός έτους από τη λήξη της πενταετίας,

β) εάν ζητηθούν πληροφορίες από χώρα της αλλοδαπής, για όσο χρονικό διάστημα απαιτηθεί για τη διαβίβαση των εν λόγω πληροφοριών προσαυξημένο κατά ένα έτος από την παραλαβή τους από τη Φορολογική Διοίκηση,

γ) εάν ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή, ένδικο βοήθημα ή μέσο, για περίοδο ενός έτους μετά την έκδοση απόφασης «επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης» και μόνο για το ζήτημα, το οποίο αφορά.»

56. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«α) εάν ο φορολογούμενος υποβάλει αρχική ή τροποποιητική δήλωση εντός του πέμπτου έτους της προθεσμίας παραγραφής, για περίοδο ενός έτους από τη λήξη της πενταετίας,»

57. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«3. Εξαιρετικά, πράξη διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου για περιπτώσεις φοροδιαφυγής μπορεί να εκδοθεί εντός είκοσι (20) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης.»

58. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του υπόχρεου παραβάτη.»

59. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 33 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«6. Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά σε βάρος των ομορρύθμων εταίρων προσωπικών εταιριών, καθώς και σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από τη γένεση της υποχρέωσης απόδοσης ή από το χρόνο της διάπραξης, κατά περίπτωση, και μέχρι την ενεργοποίηση των μέτρων, ανεξάρτητα αν έχουν αποβάλει την ιδιότητα αυτή με οποιονδήποτε τρόπο ή για οποιαδήποτε αιτία.»

60. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 50

Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσης τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου τόκων και προστίμων που οφείλονται» από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο οφειλόμενων φόρων του διαλυόμενου νομικού

προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε ανεξάρτητα από το χρόνο θεβαίωσης τους.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους το ΦΠΑ και όλους τους επιρριπτόμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν ως εξής:

α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά.

β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.»

61. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 55Α του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«1. Εάν, με βάση την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, συντρέχει περίπτωση τέλεσης ή απόπειρας τέλεσης εγκλήματος φοροδιαφυγής, όπως ορίζεται στο άρθρο 66 υποβάλλεται αμελλητί μηνυτήρια αναφορά από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως.»

62. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 54Α του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Είναι δυνατή, μετά από αίτηση του υπόχρεου, η χορήγηση πιστοποιητικού για μεταβίβαση συγκεκριμένου ακινήτου με παρακράτηση και απόδοση του συνολικά οφειλόμενου ποσού κύριων και πρόσθετων φόρων και προσαυξήσεων για όλα τα ακίνητα για τα οποία είναι υπόχρεος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.»

63. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 6 του άρθρου 54Α του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«6. Οι συμβολαιογράφοι, οι φύλακες μεταγραφών και οι προϊστάμενοι των κτηματολογικών γραφείων, που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, υπόκεινται σε πρόστιμο που ορίζεται σε ένα τοις χιλίσις (1%) επί της αξίας του ακινήτου ή δικαιώματος επ' αυτού, που περιγράφεται σε συμβολαιογραφικό έγγραφο ή άλλη πράξη που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, το οποίο πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τριακόσια (300) ευρώ ούτε ανώτερο από χίλια (1.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής το πρόστιμο διπλασιάζεται.»

64. Με τις διατάξεις του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το άρθρο 65Α του ν. 4174/2013 (Α' 170), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 65Α

Φορολογικό πιστοποιητικό

1. **Νόμιμοι ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 3693/2008 (Α` 174) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, εκδίδουν ετήσιο φορολογικό πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό αυτό είναι προαιρετικό για τις ανωτέρω εταιρείες και επιχειρήσεις και εκδίδεται μετά από έλεγχο που διενεργείται, παράλληλα με τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης, ως προς την εφαρμογή των φορολογικών διατάξεων σε φορολογικά αντικείμενα.**

Φορολογικές παραβάσεις, καθώς και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση φόρων που διαπιστώνονται από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, αναφέρονται αναλυτικά στο πιστοποιητικό αυτό. Αν από το πιστοποιητικό προκύπτουν συγκεκριμένα φορολογικά δεδομένα για την ελεγχθείσα εταιρεία με τα οποία συμφωνεί και η αρμόδια ελεγκτική φορολογική αρχή, το εν λόγω πιστοποιητικό αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των εκθέσεων ελέγχου της ως άνω αρχής. Τα πιο πάνω πρόσωπα δίνονται και τιμωρούνται για κάθε παράλειψη των υποχρεώσεων τους σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3693/2008 και έχουν ειδικότερα την υποχρέωση να αρνηθούν τη διενέργεια υποχρεωτικού ελέγχου εφόσον παρέχουν στην ελεγχόμενη οντότητα συμβουλευτικές υπηρεσίες φορολογικού περιεχομένου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 20 του ν. 3693/2008.

Οι εταιρείες και επιχειρήσεις του πρώτου εδαφίου για τις οποίες εκδίδεται το ετήσιο πιστοποιητικό υποχρεούνται να αναθέτουν, ανά πέντε (5) έτη, την έκδοση του ετήσιου φορολογικού πιστοποιητικού σε διαφορετικό νόμιμο ελεγκτή ή ελεγκτικό γραφείο.

Η διαπίστωση στο φορολογικό πιστοποιητικό παραβάσεων της φορολογικής νομοθεσίας μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά την επιλογή υποθέσεων προς έλεγχο κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του Κώδικα.

2. **Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της ΕΛΤΕ, καθορίζονται τα συγκεκριμένα επί μέρους φορολογικά αντικείμενα του ελέγχου της προηγούμενης παραγράφου, ενδεχόμενες συγκεκριμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις που πρέπει να διενεργούνται, εξαιρέσεις από την υποχρέωση έκδοσης φορολογικού πιστοποιητικού μέχρι ποσού ακαθαρίστων εσόδων 150.000,00 ευρώ ετησίως, το ειδικότερο περιεχόμενο του πιστοποιητικού που εκδίδεται και οι επιφυλάξεις που τυχόν διατυπώνονται σε αυτό, ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία υποβολής του, ζητήματα εφαρμογής της υποχρέωσης του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Πέραν της εφαρμογής του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1, στους νόμιμους ελεγκτές και στα ελεγκτικά γραφεία που παραβαίνουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και της κανονιστικής απόφασης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο επιβάλλονται οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στην παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997.»**

65. Με τις διατάξεις του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (Α' 265), που έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή αναστέλλεται έναντι του Δημοσίου και το απόρρητο των καταθέσεων, των λογαριασμών, των κοινών λογαριασμών, των συμβάσεων και πράξεων επί παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων και του περιεχομένου θυρίδων του

παραβάτη σε Τράπεζες ή άλλα Πιστωτικά Ιδρύματα και δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών.»

66. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 4α μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για ακίνητα, των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται ή αναθεωρείται από 1ης Ιανουαρίου 2006. Εφόσον μέχρι την ημερομηνία αναθεώρησης δεν έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής. Εφόσον έχει κατατεθεί πλήρης φάκελος στην πολεοδομία και έχει υπογραφεί προσύμφωνο και εργολαβικό συμβόλαιο κατασκευής μέχρι την 25.11.2005, μπορεί να χορηγηθεί εξαίρεση από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, με αίτηση των ενδιαφερομένων.»

67. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«β) η εκτέλεση εργασιών στα ακίνητα, με μίσθωση έργου, ανεξάρτητα αν διαθέτει τα υλικά ο εργοδότης ή ο εργολάβος. Εργασίες κατά την πιο πάνω έννοια είναι και οι εκσκαφές, οι κατεδαφίσεις, η κατασκευή οικοδομών, οδών, γεφυρών, υδραγωγείων, υδραυλικών και αποχετευτικών έργων, ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων και τεχνικών γενικά έργων, καθώς και οι συμπληρώσεις, επεκτάσεις, διαρρυθμίσεις και επισκευές, εκτός από τις εργασίες συνήθους συντήρησης των έργων αυτών.»

68. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

69. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«1. Ο υποκείμενος δικαιούται να εκπέσει, από το φόρο που αναλογεί στις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις παράδοσης αγαθών, παροχής υπηρεσιών και ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών, το φόρο με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί η Παράδοση αγαθών και η Παροχή υπηρεσιών που έγιναν σε αυτόν και η εισαγωγή αγαθών, που πραγματοποιήθηκε από αυτόν, καθώς και το φόρο που οφείλεται για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιήθηκαν από αυτόν.

Η έκπτωση αυτή παρέχεται κατά το μέρος που τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση πράξεων που υπάγονται στο φόρο.

Ειδικά, για τα αγαθά επένδυσης, το δικαίωμα έκπτωσης κρίνεται οριστικά κατά το χρόνο έναρξης χρησιμοποίησης των αγαθών αυτών.

Στην περίπτωση που αγαθά επένδυσης χρησιμοποιούνται, τόσο για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων του υποκειμένου στο φόρο, όσο και για ιδιωτική χρήση του ίδιου ή του προσωπικού του, ή, γενικότερα για σκοπούς άλλους από της επιχείρησης, ο Φ.Π.Α. που βαρύνει τις δαπάνες που συνδέονται με τα επενδυτικά αυτά αγαθά εκπίπτει μόνο κατ' αναλογία του ποσοστού της χρησιμοποίησης τους για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων της επιχείρησης.

Οι μεταβολές στην αναλογία χρήσης των αγαθών επένδυσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο λαμβάνονται υπόψη υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 33.»

- 70.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου προστίθενται δύο νέα εδάφια στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«1. Η έκπτωση του φόρου που ενεργείται με βάση τις υποβαλλόμενες δηλώσεις ΦΠΑ, υπόκειται σε τελικό διακανονισμό σύμφωνα με τα συνολικά στοιχεία της διαχειριστικής περιόδου, εφόσον:

α) η έκπτωση αυτή είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη από εκείνη που είχε δικαίωμα να ενεργήσει ο υποκείμενος στο φόρο,

β) μετά την υποβολή των ανωτέρω δηλώσεων ΦΠΑ, έγιναν μεταβολές που δεν είχαν ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του ποσού των εκπτώσεων, ιδίως στην περίπτωση έκπτωσης στο τίμημα ή ακύρωσης αγορών. Δεν ενεργείται διακανονισμός σε περιπτώσεις καταστροφής, απώλειας ή κλοπής που αποδεικνύονται ή δικαιολογούνται, καθώς και σε περιπτώσεις χορήγησης δώρων μέχρις αξίας 10 ευρώ και δειγμάτων τα οποία διατίθενται για το σκοπό της επιχείρησης.

Οι διακανονισμοί που αφορούν εκπτώσεις που διενεργήθηκαν σε μία διαχειριστική περίοδο περιλαμβάνονται σε δήλωση ΦΠΑ που υποβάλλεται το αργότερο μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τέταρτου μήνα από το τέλος της διαχειριστικής περιόδου.»

- 71.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«α) να τηρεί βιβλία και να εκδίδει στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εκτός αν είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν διαθέτει εγκατάσταση στην Ελλάδα. Ειδικά, ο υποκείμενος στο φόρο που παραλαμβάνει ενσώματα κινητά αγαθά, τα οποία του αποστέλλονται από άλλο κράτος - μέλος από ή για λογαριασμό υποκειμένου στο φόρο που διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου Φ.Π.Α. σε αυτό το άλλο κράτος - μέλος, με σκοπό την εκτέλεση υπηρεσιών πραγματογνωμοσύνης ή εργασιών σε αυτά, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι εργασίες της περίπτωσης ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 8, υποχρεούται να

καταχωρεί τα σχετικά στοιχεία που επιτρέπουν την εξακρίβωση των αγαθών αυτών σε λογαριασμούς βιβλίων που τηρεί ή σε ειδικό βιβλίο,»

72. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 11α μετά την παράγραφο 11 του άρθρου 38 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«11. Η ειδική δήλωση της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 ανακαλείται στις περιπτώσεις ματαίωσης του συμβολαίου, ύστερα από αίτηση του υποκειμένου η οποία υποβάλλεται με την ίδια αίτηση για ακύρωση της πράξης προσδιορισμού του φόρου σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 56.»

73. Με τις διατάξεις του άρθρου 40 του σχεδίου νόμου τροποποιούνται οι διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΕ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ (παράγραφος 1 του άρθρου 21) του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248), που έχει ως εξής:

«Παράρτημα ΙΙΙ

**ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ
ΣΕ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ
(παράγραφος 1 του άρθρου 21)**

Α. ΑΓΑΘΑ

Οι δασμολογικές κλάσεις του Παραρτήματος αυτού τέθηκαν, όπως αυτές αναφέρονται στη Συνδυασμένη Ονοματολογία που καθορίστηκε με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθμ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 (ΕΕ L 256), όπως έχει τροποποιηθεί με τον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) αριθμ. 2016/1821 της Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2016 (ΕΕ L 294/2016) και ισχύει. Όπου πριν από μια δασμολογική κλάση του παρόντος Παραρτήματος υπάρχει η ένδειξη ΕΧ, στον εφαρμοστέο συντελεστή Φ.Π.Α. υπάγονται μόνο τα προϊόντα που κατονομάζονται ρητά στη συγκεκριμένη παράγραφο του Παραρτήματος και όχι το σύνολο των προϊόντων που έχουν καταταγεί στην εν λόγω δασμολογική κλάση, ενώ, όταν μια δασμολογική κλάση αναγράφεται χωρίς το πρόθεμα ΕΧ, ο συντελεστής Φ.Π.Α. αφορά το σύνολο των προϊόντων που έχουν καταταγεί σε αυτή.

- 1. Άλογα, γαϊδούρια και μουλάρια κάθε είδους, βοοειδή, χοιροειδή, προβατοειδή και αιγοειδή, ζωντανά. Εξαιρούνται τα άλογα ιπποδρομιών (Δ.Κ. ΕΧ 0101, 0102, 0103, 0104).*
- 2. Πετεινοί, κόττες, πάπιες, χήνες, γάλοι, γαλοπούλες και φραγκόκοτες, ζωντανά (Δ.Κ. 0105).*
- 3. Κουνέλια, περιστέρια, ορτύκια, φασιανοί, πέρδικες, λαγοί και λοιπά ζώα και πτηνά, ζωντανά, που προορίζονται για την ανθρώπινη διατροφή. Ζώα που εκτρέφονται για τη γουνοποιία. Μέλισσες. Ακάρεια (έντομα που χρησιμοποιούνται στις καλλιέργειες αντι εντομοκτόνων) (Δ.Κ. ΕΧ 0106).*
- 4. Κρέατα και παραπροϊόντα σφαγείων, θρώσιμα (Δ.Κ. 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, 0208, 0209, 0210).*
- 5. Ψάρια και ασπόνδυλα υδρόβια ζωντανά νωπά διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα. Εξαιρούνται τα ζωντανά ψάρια για διακόσμηση (Δ.Κ. ΕΧ 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306, 0307, 0308).*

6. Γάλα και προϊόντα γαλακτοκομίας. Αυγά πτηνών. Μέλι φυσικό. Προϊόντα βρώσιμα ζωικής προέλευσης που δεν κατονομάζονται αλλού (Δ.Κ. 0401, 0402, 0403, 0404, 0405, 0406, 0407, 0408, 0409, 0410).
7. Έντερα, κύστες και στομάχια ζώων ολόκληρα ή σε τεμάχια, άλλα από εκείνα των ψαριών, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα, αλατισμένα ή σε άλμη, αποξηραμένα ή καπνιστά (Δ.Κ. 0504).
8. Βολβοί, κρεμμύδια, κόνδυλοι, ρίζες βολβοειδείς και ριζώματα γενικά, σε φυτική νάρκη, σε βλάστηση ή σε άνθηση. Φυτά φυτωρίου, άλλα φυτά και ρίζες κιχωρίου, άλλες από τις ρίζες της Δ.Κ. 1212. Άλλα φυτά ζωντανά (στα οποία περιλαμβάνονται και οι ρίζες τους), μοσχεύματα και μπόλια. Λευκό (φύτρα) μανιταριών (Δ.Κ. 0601,0602).
9. Άνθη και μπουμπούκια ανθέων, κομμένα, για ανθοδέσμες ή διακοσμήσεις, νωπά. Φυλλώματα, φύλλα, κλαδιά και άλλα μέρη φυτών, χωρίς άνθη ούτε μπουμπούκια ανθέων, και πρασινάδες, βρύα και λειχήνες, για ανθοδέσμες ή διακοσμήσεις, νωπά (Δ.Κ. EX 0603, EX 0604).
10. Λαχανικά, φυτά, ρίζες και κόνδυλοι, βρώσιμα (Δ.Κ. 0701, 0702, 0703, 0704, 0705, 0706, 0707, 0708, 0709, 0710, 0711,0712, 0713, 0714).
11. Καρποί και φρούτα βρώσιμα, φλούδες εσπεριδοειδών, πεπονιών και καρπουζιών (Δ.Κ. 0801,0802, 0803, 0804, 0805, 0806, 0807, 0808, 0809, 0810, 0811, 0812, 0813, 0814).
12. Καφές, τσάι, ματέ και μπαχαρικά (Δ.Κ. 0901, 0902, 0903, 0904, 0905, 0906, 0907, 0908, 0909, 0910).
13. Δημητριακά (Δ.Κ. 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008).
14. Προϊόντα αλευροποιίας. Άμυλα κάθε είδους (Δ.Κ. 1101, 1102, 1103,1104, 1105, 1106, EX 1108).
15. Σπέρματα και καρποί ελαιώδεις. Σπέρματα, σπόροι και διάφοροι καρποί (Δ.Κ. 1201, 1202, 1204, 1205, 1206, 1207,1208,1209).
16. Αρτεμισία, βασιλικός, χαμομήλι, μαντζουράνα η κοινή, μολόχα, δενδρομολόχα, μέντα (δυσόσμος) όλων των ποικιλιών, ρίγανη, δενδρολίβανο, φασκόμηλο, τσάι του βουνού, δίκταμο, γριάδα η ιαματική και λουίζα, νωπά ή ξερά, έστω και κομμένα, σπασμένα ή σε σκόνη (Δ.Κ. EX 1211).
17. Χαρούπια, ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμα, διατηρημένα με απλή ψύξη, κατεψυγμένα ή αποξηραμένα, έστω και σε σκόνη. Κουκούτσια και αμύγδαλα καρπών και άλλα φυτικά προϊόντα (στα οποία περιλαμβάνονται και ρίζες κιχωρίου, μη φρυγμένες, της ποικιλίας CICHORIIUM INTYBUS SATIVUM), που χρησιμεύουν κυρίως για διατροφή του ανθρώπου και που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού (Δ.Κ. EX 1212).
18. Άχυρα και φλοιοί ακατέργαστων δημητριακών, έστω και τεμαχισμένα, αλεσμένα, συμπιεσμένα ή συσσωματωμένα με μορφή σβόλων. Γογγύλια Σουηδίας (γογγυλοκράμβες), τεύτλα κτηνοτροφικά, ρίζες κτηνοτροφικές, χορτονομές (FOIN, LUZERNE), τριφύλλια, κτηνοτροφικά λάχανα, χορτονομές λούπινου, βίκου και παρόμοια κτηνοτροφικά προϊόντα, έστω και συσσωματωμένα με μορφή σβόλων (Δ.Κ. 1213, 1214).
19. Μαστίχα (λευκή ή μη), ακατέργαστη (Δ.Κ. EX 1301).
20. Ελαιόλαδο και τα κλάσματά του, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα. Άλλα λάδια και τα κλάσματά τους, που παίρνονται αποκλειστικά από ελιές, έστω και εξευγενισμένα, αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα και μείγματα από αυτά τα λάδια ή τα κλάσματα με λάδια ή κλάσματα της Δ.Κ. 1509 (Δ.Κ. 1509, 1510).

21. Σογιέλαιο, αραχιδέλαιο, λάδι ηλιοτρόπιου (ηλιανθέλαιο), λάδι βαμβακιού (βαμβακέλαιο), καλαμποκέλαιο, σησαμέλαιο και τα κλάσματά τους, έστω και εξευγενισμένα αλλά όχι χημικώς μετασχηματισμένα (Δ.Κ. 1507, 1508, EX 1512, EX 1515).
22. Λίπη και λάδια ζωικά ή φυτικά και τα κλάσματά τους, μερικώς ή ολικώς υδρογονωμένα, έστω και εξευγενισμένα αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα. Μαργαρίνη. Μείγματα ή παρασκευάσματα βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του Κεφαλαίου 15 (Δ.Κ. EX 1516, 1517).
23. Παρασκευάσματα κρεάτων, ψαριών ή μαλακοστράκων, μαλακίων ή άλλων ασπόνδυλων υδρόβιων. Εξαιρείται το χαθιάρι (Δ.Κ. 1601, 1602, 1603, EX 1604, 1605).
24. Ζάχαρα και ζαχαρώδη παρασκευάσματα (Δ.Κ. 1701, 1702, 1703, 1704).
25. Κακάο και παρασκευάσματα αυτού (Δ.Κ. 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806).
26. Παρασκευάσματα με βάση τα δημητριακά, τα αλεύρια, τα άμυλα κάθε είδους ή το γάλα. Είδη ζαχαροπλαστικής (Δ.Κ. 1901, 1902, 1903, 1904, 1905).
27. Παρασκευάσματα λαχανικών, καρπών και φρούτων ή άλλων μερών φυτών, καθώς και οι χυμοί φρούτων και λαχανικών (Δ.Κ. 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, EX 2009).
28. Εκχυλίσματα, αποστάγματα και συμπυκνώματα καφέ, τσαγιού ή ματέ και παρασκευάσματα με βάση τα προϊόντα αυτά ή με βάση τον καφέ, το τσάι ή το ματέ. Κιχώριο φρυγμένο και άλλα φρυγμένα υποκατάστατα του καφέ και τα εκχυλίσματα, αποστάγματα και συμπυκνώματα αυτών. Ζύμες (ενεργές ή αδρανείς). Άλλοι αδρανείς μονοκύτταροι οργανισμοί (με εξαίρεση τα εμβόλια της Δ.Κ. 3002). Σκόνες για το φούσκωμα της ζύμης παρασκευασμένες. Παρασκευάσματα για σάλτσες και σάλτσες παρασκευασμένες. Παρασκευάσματα για σουπες και ζωμούς, σουπες και ζωμοί παρασκευασμένα. Παγωτά έστω και αν περιέχουν κακάο (Δ.Κ. 2101, 2102, EX 2103, EX 2104, 2105).
29. Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά νερά, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, ούτε αρωματισμένα, μη αεριούχα, πάγος και χιόνι (Δ.Κ. EX 2201).
30. Ξύδια και υποκατάστατα αυτών βρώσιμα που λαμβάνονται από οξικό οξύ (Δ.Κ. 2209).
31. Υπολείμματα και απορρίμματα των βιομηχανιών ειδών διατροφής. Τροφές παρασκευασμένες για ζώα, εξαιρουμένων των τροφών για σκύλους ή γάτες (Δ.Κ. 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, EX 2309).
32. Αλάτι (στο οποίο περιλαμβάνονται και το επιτραπέζιο και μετουσιωμένο αλάτι), έστω και σε υδατικό διάλυμα ή με προσθήκη αντισυσσωματικών ουσιών ή ουσιών που εξασφαλίζουν την καλή ρευστότητα. Θαλασσινό νερό (Δ.Κ. 2501).
33. Η παράδοση νερού.
34. Η θέρμανση μέσω δικτύου (τηλεθέρμανση). Ο συντελεστής του φόρου για το αγαθό της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).
35. Η ηλεκτρική ενέργεια (Δ.Κ. 2716) και το φυσικό αέριο (Δ.Κ. EX 2711). Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).
36. Φαρμακευτικά προϊόντα (Δ.Κ. 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006).
37. Φάρμακα για την ιατρική του ανθρώπου των δασμολογικών κλάσεων 3003 και 3004. Εμβόλια για την ιατρική του ανθρώπου της δασμολογικής κλάσης 3002 (Δ.Κ. EX 3002, EX 3003, EX 3004).

Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).

38. Λιπάσματα (Δ.Κ. 3101, 3102, 3103, 3104, 3105).

39. Εντομοκτόνα, ποντικοφάρμακα, μυκητοκτόνα, ζιζανιοκτόνα, ανασχετικά της βλάστησης και ρυθμιστικά της ανάπτυξης των φυτών, απολυμαντικά και παρόμοια προϊόντα που παρουσιάζονται σε μορφές ή συσκευασίες για τη λιανική πώληση ή ως παρασκευάσματα, άλλα από εκείνα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση. Εξαιρούνται τα εντομοαπωθητικά, τα απολυμαντικά για οικιακές χρήσεις, τα εντομοκτόνα και κατσαριδοκτόνα που παρουσιάζονται σε φιάλες με προωθητικό αέριο ή σε σκόνη για οικιακές χρήσεις (Δ.Κ. ΕΧ 3808).

40. Βιβλία και βιβλία με εικόνες για παιδιά (Δ.Κ. ΕΧ 4901, ΕΧ 4903). Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες ή με διαφημίσεις (Δ.Κ. 4902). Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).

41. Ειδικές ανυψωτικές συσκευές (σκάλες, ανελκυστήρες, μηχανήματα ανεβοκατεβάσματος αναπήρων και παρόμοια), που χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση αναπήρων (Δ.Κ. ΕΧ 8428).

42. Αμαξάκια τύπου πολυθρόνας και άλλα οχήματα για αναπήρους, έστω και με κινητήρα ή άλλον μηχανισμό προώθησης, ανταλλακτικά αναπηρικού αμαξιδίου και ερεισίνωτο (Δ.Κ. 8713, 9403, ΕΧ 8714).

43. Αντισυλληπτικές συσκευές που ονομάζονται «ενδομήτρια αντισυλληπτικά», καθετήρες για την ιατρική χρήση των ανθρώπων, σύριγγες σίτισης, πιεσόμετρα ομιλούντα, βελόνες (για τις πένες ινσουλίνης), βελόνες τεχνητού νεφρού, συσκευές έγχυσης ινσουλίνης (Δ.Κ. ΕΧ 9018).

44. Είδη και συσκευές ορθοπεδικής, στα οποία περιλαμβάνονται και οι ιατροχειρουργικές ζώνες, οι επίδεσμοι και οι πατερίτσες. Νάρθηκες, υποστηρίγματα και άλλα είδη και συσκευές για κατάγματα.

Είδη και συσκευές προθέσεως. Συσκευές για τη διευκόλυνση της ακοής στους κωφούς και άλλες συσκευές που κρατιούνται με το χέρι, φέρονται από τα πρόσωπα ή εισάγονται στον ανθρώπινο οργανισμό, με σκοπό την αναπλήρωση μιας έλλειψης ή τη θεραπεία μιας αναπηρίας. Εξαιρούνται τα μέρη και εξαρτήματα των παραπάνω αγαθών (Δ.Κ. ΕΧ 9021).

45. Ανυψωτικό τουαλέτας (Δ.Κ. ΕΧ 3922), μπανιέρες για ανάπηρους (Δ.Κ. ΕΧ 3922, 6910, 7324), στηθόδεσμος μαστεκτομής - μαγιώ μαστεκτομής (Δ.Κ. ΕΧ 6212, ΕΧ 6112, ΕΧ 6211), προγράμματα για ηλεκτρονικούς υπολογιστές (jaws, supernova, hall, φωναισθησίας, fine reader) (Δ.Κ. ΕΧ 8523), εκτυπωτές Braille (Δ.Κ. ΕΧ 8443), ρολόγια χειρός (Braille) (Δ.Κ. ΕΧ 9102), πινακίδες γραφής (Braille), μέτρα (Braille) (Δ.Κ. ΕΧ 9017), μπαστούνια ηλεκτρονικά (Δ.Κ. ΕΧ 6602), κασετόφωνα με 4 tracks (Braille) (Δ.Κ. ΕΧ 8519), ταινίες μέτρησης σακχάρου (Δ.Κ. ΕΧ 3822), τα οποία προορίζονται για την εξυπηρέτηση ατόμων με ειδικές ανάγκες.

46. Μπαστούνια λευκά (Δ.Κ. ΕΧ 6602), γραφομηχανές με χαρακτήρες Braille (Δ.Κ. ΕΧ 8472), τα οποία προορίζονται για την εξυπηρέτηση ατόμων με αναπηρία όρασης. Ο συντελεστής φόρου για τα αγαθά της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).

47. Καθίσματα μπάνιου (Δ.Κ. ΕΧ 3922, ΕΧ 9401), αντλία αποσιδήρωσης για μεσογειακή αναιμία (Δ.Κ. ΕΧ 9018), σύστημα τραχειοστομίας - τραχειοσωλήνες - φίλτρα (Δ.Κ. ΕΧ

9018), περπατούρα (Δ.Κ. EX 6602, EX 9021), τρίποδο (Δ.Κ. EX 6602, EX 9021), σύστημα φωτεινής ειδοποίησης (Δ.Κ. EX 8531), δέκτης φωτεινών σημάτων (Δ.Κ. EX 8517), Braille display (Δ.Κ. EX 8528), scanner (Δ.Κ. EX 8471), Braille note taker (Δ.Κ. EX 8472), προγράμματα κινητών τηλεφώνων σε ελληνική και ξένη έκδοση (mobile speak, speaking phone) (Δ.Κ. EX 8523), πλαίσια γραφής για άτομα με μειωμένη όραση (Braille) (Δ.Κ. EX 3926, 7326), κάλτσες Α.Γ. ή Κ.Γ. (Δ.Κ. EX 6115, EX 6217), κάλτσες κολοβώματος (Δ.Κ. EX 6307), φίλτρα αιμοκάθαρσης, αιμοδιήθησης, αιμοδιαδιήθησης και πλασμαφαίρεσης (Δ.Κ. EX 9018), γραμμές αιμοκάθαρσης, αιμοδιήθησης, αιμοδιαδιήθησης και πλασμαφαίρεσης (Δ.Κ. EX 9018), σάκοι περισυλλογής υγρού προετοιμασίας φίλτρων (Δ.Κ. EX 3926), Y-connectors, σετ φλεβοκέντησης κατά την αιμοκάθαρση (Δ.Κ. EX 9018), φύσιγγες διττανθρακικών (Δ.Κ. EX 2836), συνδετικό από τιτάνιο (Δ.Κ. EX 9018, EX 8108), γραμμή σύνδεσης και αποχέτευσης, σάκοι αποχέτευσης (Δ.Κ. EX 3926), κασέτες σύνδεσης, Clamp (λαβίδες) (Δ.Κ. EX 9018), βαλίτσα περιτοναϊκής κάθαρσης (SMART PD CASE) (Δ.Κ. EX 9018, EX 4202), αναλώσιμο υλικό για κολοστομίες (Δ.Κ. EX 3006), τα οποία προορίζονται για την εξυπηρέτηση ατόμων με ειδικές ανάγκες.

B. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισιτήρια θεατρικών παραστάσεων και συναυλιών για τα οποία ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).
2. Η διαμονή σε ξενοδοχεία και παρόμοιους χώρους, συμπεριλαμβανομένης και της παροχής καταλύματος διακοπών και της μίσθωσης χώρου σε κατασκήνωση ή κάμπινγκ για τροχόσπιτα.
3. Η παροχή υπηρεσιών κατ' οίκον φροντίδας, παιδιών, ηλικιωμένων, ασθενών και ατόμων με ειδικές ανάγκες γενικά.
4. Η παροχή υπηρεσιών για τη γεωργική παραγωγή.
5. Η παροχή υπηρεσιών από οίκους ευγηρίας, οικοτροφεία, δομές για άτομα με ειδικές ανάγκες και δομές που παρέχουν κατάλυμα σε άτομα με νοητική υστέρηση, ψυχικές διαταραχές και χρήση ουσιών, που ενεργείται στο πλαίσιο κοινωνικής πρόνοιας, εφόσον δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 22.
6. Η εκμετάλλευση καφενείων, καφετεριών, ζαχαροπλαστείων, εστιατορίων, ψητοποιημάτων, οινομαγειρείων και λοιπών συναφών προς αυτές επιχειρήσεων, πλην των κέντρων διασκέδασης, με εξαίρεση τη διάθεση αλκοολούχων και μη αλκοολούχων ποτών, χυμών και ροφημάτων.

Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αγαθά και υπηρεσίες που δεν εντάσσονται στο Παράρτημα αυτό ή για τα οποία υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς την ένταξή τους στον πίνακα αυτόν, συνεπεία του είδους, του προορισμού, της σύνθεσης ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α.»

74. Με τις διατάξεις του άρθρου 42 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2, 3 και 5 του άρθρου 62 του ν. 4389/2016 (Α' 94), που έχει ως εξής:

«2. Για διαγραφές χρέους της παραγράφου 1 στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές, που την 31η Δεκεμβρίου 2017 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες ή που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4469/2017 (Α' 62), και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού

που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2016 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2018 ή συνάπτονται βάσει του ν. 4469/2017.

3. Για διαγραφές χρέους της παραγράφου 1 σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές οι οποίες την 31η Δεκεμβρίου 2017 ήταν επίδικες ή για οφειλές οι οποίες κατά την ίδια ημερομηνία ήταν ρυθμισμένες με δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από την 1η Ιανουαρίου 2016 ή για οφειλές που κατά την 31η Δεκεμβρίου 2017 ήταν σε καθυστέρηση και οι σχετικές αιτήσεις ενώπιον δικαστηρίων υποβάλλονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2018.

5. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές που την 31η Δεκεμβρίου 2017 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2018.»

75. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«1. Οφειλές βεβαιωμένες στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και στα Τελωνεία του κράτους, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Κ.Ε.Δ.Ε.), δύνανται, κατόπιν αίτησης των οφειλετών πριν ή μετά τη λήξη της προθεσμίας καταβολής αυτών και εφόσον συντρέχει πραγματική οικονομική αδυναμία και δυνατότητα τήρησης προγράμματος δόσεων, να ρυθμίζονται άπαξ και να καταβάλλονται:

Σε δύο (2) έως δώδεκα (12) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και κατ' εξαίρεση έως είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, εφόσον πρόκειται για οφειλές που βεβαιώνονται από έκτακτη αιτία.»

76. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 3 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«3. Η υπαχθείσα στη ρύθμιση βασική οφειλή επιβαρύνεται με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής οι οποίες υπολογίζονται από 1.1.2013 με βάση το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κατά την ημερομηνία της αίτησης υπαγωγής, πλέον πέντε (5) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως υπολογισμένο, το οποίο και παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης, αντί των κατά Κ.Ε.Δ.Ε. προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.»

77. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 4 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«4. Στη ρύθμιση υπάγεται υποχρεωτικά το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών που δεν έχουν τακτοποιηθεί κατά νόμιμο τρόπο με αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση ή άλλη νομοθετική ρύθμιση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, ενώ δύνανται να υπαχθούν μετά από επιλογή του οφειλέτη και βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες οφειλές που τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή.»

78. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο μετά το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης 7 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«7. Η πρώτη δόση της ρύθμισης είναι καταβλητέα μέσα σε τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα υποβολής της αίτησης για υπαγωγή στη ρύθμιση, οι δε επόμενες δόσεις την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών. Η καταβολή της οφειλής δύναται να πραγματοποιείται μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης. Η καθυστέρηση πληρωμής μίας δόσης συνεπάγεται την επιβάρυνση αυτής με προσαύξηση δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Η δόση αυτή με την αναλογούσα προσαύξηση πρέπει να καταβληθεί το αργότερο μέχρι την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας καταβολής της επόμενης δόσης.»

79. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η περίπτωση 9 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«9. Η υπαγωγή στην εν λόγω ρύθμιση τμηματικής καταβολής και η συνεπής συμμόρφωση σε αυτή παρέχει στον οφειλέτη τα ακόλουθα ευεργετήματα:

α) Χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. μηνιαίας ισχύος, σύμφωνα με τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990, όπως ισχύει και με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου.

β) Αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεση της, διακόπτεται.

γ) Αναστέλλεται η συνέχιση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών ή ακινήτων με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση αφορά μόνο οφειλές που ρυθμίζονται με τις διατάξεις αυτού του άρθρου. Η αναστολή αυτή δεν ισχύει για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων ή έχουν εκδοθεί οι σχετικές παραγγελίες, τα αποδιδόμενα όμως ποσά από αυτές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη δόσης ή δόσεων της ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί. Αν ο οφειλέτης απολέσει το ευεργέτημα της ρύθμισης, τα μέτρα που έχουν ανασταλεί συνεχίζονται.

δ) Αναστέλλεται η εκτέλεση του μέτρου που προβλέπεται από το άρθρο 7 του ν. 2120/1993 (Α' 24), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 2523/1997 (Α' 179).»

80. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η περίπτωση 15 της υποπαραγράφου Α2 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«15. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται: α) οι προϋποθέσεις υπαγωγής στις ανωτέρω διατάξεις και μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της Γ.Γ.Π.Σ., β) τα είδη των οφειλών τα οποία δύναται να υπαχθούν σε ρύθμιση άνω των δώδεκα (12) δόσεων της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου, γ) τα απαιτούμενα στοιχεία, ανά ύψος βασικής οφειλής, τα οποία θα δηλώνονται ή και

προσκομίζονται, καθώς και η επαγγελματική ιδιότητα των ανεξάρτητων εκτιμητών, όπου προβλέπονται, δ) οι φορολογικές υποχρεώσεις οι οποίες πρέπει να εκπληρώνονται για να μην απωλεσθεί η ρύθμιση, ε) οι περιπτώσεις για τις οποίες η φορολογική διοίκηση θα απαιτεί υποχρεωτικά την πληρωμή της ρύθμισης μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης, στ) επιπλέον όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καθίσταται ενεργή η ρύθμιση και ζ) οι λεπτομέρειες και κάθε ειδικότερο θέμα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας υποπαραγράφου που δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 1ης Ιουλίου 2013.»

81. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 45 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 5 στο τέλος του άρθρου 14 του ν. 4308/2014 (Α' 251), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 14

Ηλεκτρονικό τιμολόγιο

1. Το τιμολόγιο μπορεί να εκδίδεται σε ηλεκτρονική ή σε έντυπη μορφή.
2. Ηλεκτρονικό τιμολόγιο, συμπεριλαμβανομένου του στοιχείου λιανικής πώλησης, είναι οποιοδήποτε τιμολόγιο περιέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται από τον παρόντα νόμο και το οποίο έχει εκδοθεί και ληφθεί σε ηλεκτρονική μορφή.
3. Η χρήση ηλεκτρονικού τιμολογίου υπόκειται στην αποδοχή του, με έντυπο ή ηλεκτρονικό τρόπο, εκ μέρους του λήπτη των αγαθών ή υπηρεσιών που υπόκεινται σε τιμολόγηση.
4. Στην περίπτωση που πλήθος ηλεκτρονικών τιμολογίων αποστέλλονται ή τίθενται συγκεντρωτικά στη διάθεση του ίδιου προσώπου που αποκτά αγαθά ή λαμβάνει υπηρεσίες, οι επαναλαμβανόμενες ενδείξεις στα διάφορα τιμολόγια είναι δυνατόν να παρατίθενται μία μόνο φορά, όταν είναι δυνατή η πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών κάθε τιμολογίου.»

82. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 45 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 4308/2014 (Α' 251), που έχει ως εξής:

«γ) Εκκαθάριση συναλλαγών πωλήσεων μέσω ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τελεί υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος, σύμφωνα με το ν. 3862/2010.»

83. Με τις διατάξεις του άρθρου 46 του σχεδίου νόμου παρατείνεται η προθεσμία που ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 2579/1998 (Α' 31).
84. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«1. Δι' εκάστην μεταβίβασιν οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται προ της συντάξεως του συμβολαίου των, να επιδώσωσι κοινήν δήλωσιν φόρου μεταβιβάσεως, προς τον Οικον. Έφορον της περιφέρειας εν η κείται το ακίνητον ή προκειμένου περί πλοίου της περιφέρειας εν η είναι νηολογημένον τούτο.»

85. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου καταργούνται οι παράγραφοι 3, 4, 7, 8, 9 και 10, αναριθμούνται οι παράγραφοι 4, 6 και 11 και προστίθεται παράγραφος 12 στο άρθρο 7 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

3. Η δήλωση είναι अपαράδεκτος εάν δεν περιέχει:

α) Την φορολογική Αρχή προς ην απευθύνεται

β) το όνομα, όνομα πατρός και επώνυμον των δηλούντων,

γ) το επάγγελμα των δηλούντων,

δ) την κατοικίαν ή εν ελλείψει τούτου την διαμονήν, ως και την επαγγελματικήν εγκατάστασιν ή την έδραν των δηλούντων,

ε) την νομικήν σχέσηιν αυτών προς το μεταβιβαζόμενον περιουσιακόν στοιχείον,

ς) το είδος του μεταβιβαζόμενου περιουσιακού στοιχείου και σύντομον περιγραφήν αυτού,

ζ) τον τρόπον κτήσεως αυτού υπό του μεταβιβαζόντος,

η) την αξίαν του ακινήτου ή την καθαράν χωρητικότητα του πλοίου,

θ) το ποσόν του αναλογούντος φόρου μεταβιβάσεως,

ι) το ονοματεπώνυμον, επάγγελμα και την διεύθυνσιν της κατοικίας των πληρεξουσίων (ή αντικλήτων) των δηλούντων,

ια) το ονοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν του συμβολαιογράφου ενώπιον του οποίου θα καταρτισθή η σύμβασις, και

ιβ) τον τόπον και την χρονολογίαν της δηλώσεως.

4. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως καθορίζονται εκάστοτε λεπτομερώς τα αναγκαιούντα στοιχεία δια την ακριβή περιγραφή του ακινήτου.

5. Η ακρίβεια του περιεχομένου της δηλώσεως βεβαιούται υποχρεωτικώς δια της υπογραφής των συμβαλλομένων ή των πληρεξουσίων των κλπ."

6. Σε περιπτώσεις εκούσιων και δικαστικών πλειστηριασμών, όπως και σε περιπτώσεις αναγκαστικής λόγω χρέους μεταβιβάσεως ακινήτου ή πλοίου, η δήλωση επιδίδεται από τον υπερθεματιστή μέσα σε πέντε εργάσιμες ημέρες από τη διενέργεια του πλειστηριασμού και πάντως πριν από τη σύνταξη της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης.

Επί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως ακινήτων δια δημοσίαν ωφέλειαν, επιδίδεται δήλωση φόρου μεταβιβάσεως, υπό του υποχρέου προς πληρωμήν

της αποζημιώσεως ή υπό του κατά νόμον ενεργούντος δια λογαριασμόν αυτού, προ της καταβολής της προσωρινής ή οριστικώς καθορισθείσης αποζημιώσεως και καταβάλλεται υπ' αυτών εξ ολοκλήρου ο αναλογών φόρος

μεταβιβάσεως.

Η παρακατάθεσις της προσωρινώς ή οριστικώς προσδιορισθείσης αποζημιώσεως απαγορεύεται, άνευ προσκομίσεως κεκρωμένου αντιγράφου της υποβληθείσης δηλώσεως.

7. Οσάκις είναι προδήλως δυσχερής η επίδοσις της δηλώσεως του φόρου μεταβιβάσεως εις τον αρμόδιον Οικον. Εφορον, λόγω του ότι η έδρα τούτου ευρίσκεται εις πόλιν διάφορον του τόπου της καταρτίσεως της συμβάσεως, επιτρέπεται εξαιρετικώς να επιδοθή αύτη και εις αναρμόδιον Οικον. Εφορον, ο οποίος όμως, αφού καταχωρίση

ταύτην εις το βιβλίον δηλώσεων, υποχρεούται ν' αποστείλη αυτήν εις τον αρμόδιον Οικονομικόν Εφορον προς έλεγχον αυτής κ.λ.π.

8. Η δήλωση είναι απαράδεκτη αν δεν αναγράφεται επ' αυτής βεβαίωση του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου περί εισπράξεως του φόρου του αναλογούντος επι της δηλουμένης αξίας.

9. Η δήλωση συντάσσεται εις δυο αντίτυπα εξ ων, το πρώτον παραμένει εις τον Οικον. Εφορον και το δεύτερον, βεβαιούμενον υπο του Οικον. Εφόρου δια την ακρίβειαν της αντιγραφής, παραδίδεται εις τους συμβαλλομένους.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών δύναται να ορισθή η εις πλείονα των δύο αντιτύπων σύνταξις των υποβαλλομένων δηλώσεων φόρου μεταβιβάσεως προς απάσας ή τινάς Οικονομικάς Εφορίας του Κράτους, ως και ο τρόπος χρησιμοποίησεως εκάστου των πλειόνων τούτων αντιτύπων.

10. Ο Οικον. Εφορος δύναται δι' αποφάσεως του να αναθέτη εις Ειρηνοδίκην ή Συμβολαιογράφον της περιφέρειας του την παραλαβήν των δηλώσεων του φόρου μεταβιβάσεως και την χορήγησιν αντιγράφου αυτής, οίτινες υποχρεούνται όπως εντός δεκαημερου το βραδύτερον αποστείλωσιν επι αποδείξει εις τον Οικον. Εφορον την δήλωσιν.

11. Επι μεταβιβάσεως ακινήτων η πραγματικών δικαιωμάτων επι ακινήτων κειμένων εν Ελλάδι ή πλοίων, συντελουμένης εν τη αλλοδαπή ενώπιον ελληνικής προξενικής Αρχής η δήλωση επιδίδεται εις την Αρχήν ταύτην, παρά της οποίας και διαβιβάζεται επι αποδείξει εις τον αρμόδιον Οικον. Εφορον όστις και εκδίδει το αντίγραφον της δηλώσεως.»

86. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου καταργείται η παράγραφος 6 και αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2, 3 και 5 του άρθρου 8 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«2. Κατά την υποβολήν της δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων και εντός προθεσμίας δύο εργασίμων ημερών, ο Οικον. Έφορος είτε αποδέχεται το δηλούμενον τίμημα ως συμπίπτον προς την αγοραϊαν αξίαν του μεταβιβαζομένου ακινήτου, ότε η μεταβίβασις περαιούται οριστικώς ως ειλικρινής, είτε προσδιορίζει προσωρινώς την αγοραϊαν αξίαν αυτού και αναγράφει ταύτην εις το παραδιδόμενον εις τους συμβαλλομένους αντίτυπον της δηλώσεως. Εξαιρετικώς, οσάκις συντρέχουν σοβαροί λόγοι, ο προσδιορισμός της προσωρινής αξίας δύναται να πραγματοποιηθή, τη εγκρίσει του εποπτεύοντος Επιθεωρητού, το βραδύτερον εντός 15 ημερών από της υποβολής της δηλώσεως.

3. Ο βαρυνόμενος κατά τας διατάξεις του παρόντος δια του φόρου επί της τυχόν υπάρχουσας διαφοράς μεταξύ αγοραϊας αξίας και τιμήματος του μεταβιβαζομένου ακινήτου, δύναται, εντός διμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της ημερομηνίας παραλαβής της δηλώσεως, να επιδώση συμπληρωματικήν δήλωσιν φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, σύμφωνον προς την υπό του Οικον. Εφόρου προσδιορισθείσαν αξίαν και να καταβάλη ταυτοχρόνως το ήμισυ του αναλογούντος επ' αυτής φόρου, άνευ προσθέτου τοιούτου ή προστίμου. Το υπόλοιπο ήμισυ του φόρου τούτου βεβαιούται αμέσως και εισπράττεται εντός του επομένου από της βεβαιώσεως μηνός. Εις την περίπτωση ταύτην

και υπό τον όρον ότι άπαντα τα εν τη δηλώσει προβλεπόμενα στοιχεία τυγχάνουν ειλικρινή, η μεταβίβασις περαιούται οριστικώς ως ειλικρινής.

5. Η προεκτίμησις, κατά τα εν παρ. 2, έχει εφαρμογήν μόνον επί υποβολής της δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων απ' ευθείας εις τον αρμόδιον Οικον. Έφορον.

6. Φόρος που βεβαιώνεται κατά τη διάρκεια του οικείου οικονομικού έτους ή μεταγενέστερα από τη λήξη του:

α) με βάση φύλλο ελέγχου, που έγινε οριστικό λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις με τον περιορισμό ότι κάθε δόση δεν είναι μικρότερη των τριακοσίων (300) ευρώ εκτός της τελευταίας.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των μηνών που ακολουθούν.

β) Μετά τη διοικητική επίλυση της διαφοράς και την καταβολή του ενός πέμπτου (1/5), το υπόλοιπο καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις, με τον περιορισμό ότι κάθε δόση δεν είναι μικρότερη των τριακοσίων (300) ευρώ εκτός της τελευταίας.

Η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από την υπογραφή του πρακτικού μήνα και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των μηνών που ακολουθούν.

Αν ο υπόχρεος καταβάλλει εντός της ως άνω προθεσμίας καταβολής του ενός πέμπτου (1/5) το σύνολο του ποσού που προκύπτει συνεπεία της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, παρέχεται επί αυτού έκπτωση κατά ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

γ) Με βάση απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, καταβάλλεται σε δύο ίσες μηνιαίες δόσεις, με τον περιορισμό ότι το συνολικό ποσό του φόρου δεν είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ εκτός της τελευταίας. Πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα, και η δεύτερη μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα τους μήνα που ακολουθεί.»

87. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου προστίθενται περιπτώσεις ε) και στ) στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«2. Ο συμβολαιογράφος υποχρεούται α) να αναγράψη εις το συμβόλαιον τον αύξοντα αριθμόν της δηλώσεως και την Οικ. Εφορίαν την παραλαβούσαν ταύτην, τον αριθμόν και την ημερομηνίαν του αποδεικτικού εισπράξεως, το καταβληθέν ποσόν του φόρου μεταβιβάσεως, το Δημόσιον Ταμείον και το ονοματεπώνυμον του επιμελητού εισπράξεως, β) να επισυνάψη το αποδεικτικόν εισπράξεως εις το συμβόλαιον και γ) να υπομνήσκη εις τους συμβαλλομένους απάσας τας εκ του παρόντος νόμου υποχρεώσεις αυτών και τας Κυρώσεις δια τας παραβάσεις των διατάξεών του, ποιούμενος ρητήν μνηίαν εν τω συμβολαίω περί τούτου, δ) να αναγράψη εις το συμβόλαιον εάν η περί ης τούτο μεταβίβασις έτυχεν απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως, ως αφορώσα απόκτησιν πρώτης κατοικίας ή μη.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί των περιπτώσεων της παρ. 2 του άρθρ. 7 του παρόντος.»

88. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«2. Ο συμβολαιογράφος υποχρεούται α) να αναγράψει εις το συμβόλαιον τον αύξοντα αριθμόν της δηλώσεως και την Οικ. Εφορίαν την παραλαβούσαν ταύτην, τον αριθμόν και την ημερομηνίαν του αποδεικτικού εισπράξεως, το καταβληθέν ποσόν του φόρου μεταβιβάσεως, το Δημόσιον Ταμείον και το ονοματεπώνυμον του επιμελητού εισπράξεως, β) να επισυνάψη το αποδεικτικόν εισπράξεως εις το συμβόλαιον και γ) να υπομιμνήσκη εις τους συμβαλλομένους απάσας τας εκ του παρόντος νόμου υποχρεώσεις αυτών και τας Κυρώσεις δια τας παραβάσεις των διατάξεών του, ποιούμενος ρητήν μνείαν εν τω συμβολαίω περί τούτου, δ) να αναγράψει εις το συμβόλαιον εάν η περί ης τούτο μεταβιβάσις έτυχεν απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως, ως αφορώσα απόκτησιν πρώτης κατοικίας ή μη.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί των περιπτώσεων της παρ. 2 του άρθρ. 7 του παρόντος.»

89. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 στο τέλος του άρθρου 13 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«Άρθρον 13.

1. Ο συμβολαιογράφος δεν μπορεί να συντάξει συμβόλαιο αν από την ημέρα έκδοσης του αντιγράφου της δήλωσης έχει περάσει χρονικά διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών.

Σε όσες περιοχές εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, συντάσσεται συμβόλαιο με βάση το αντίγραφο της δήλωσης που κατατέθηκε και πέρα από την προθεσμία που ορίζεται με το προηγούμενο εδάφιο, εφ' όσον μέχρι τη σύνταξη του συμβολαίου δεν έχει δημοσιευθεί απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών που να τροποποιεί το αντικειμενικό σύστημα τη συγκεκριμένη περιοχή".

2. Ο συμβολαιογράφος υποχρεούται α) να αναγράψει εις το συμβόλαιον τον αύξοντα αριθμόν της δηλώσεως και την Οικ. Εφορίαν την παραλαβούσαν ταύτην, τον αριθμόν και την ημερομηνίαν του αποδεικτικού εισπράξεως, το καταβληθέν ποσόν του φόρου μεταβιβάσεως, το Δημόσιον Ταμείον και το ονοματεπώνυμον του επιμελητού εισπράξεως, β) να επισυνάψη το αποδεικτικόν εισπράξεως εις το συμβόλαιον και γ) να υπομιμνήσκη εις τους συμβαλλομένους απάσας τας εκ του παρόντος νόμου υποχρεώσεις αυτών και τας Κυρώσεις δια τας παραβάσεις των διατάξεών του, ποιούμενος ρητήν μνείαν εν τω συμβολαίω περί τούτου.

δ) να αναγράψει εις το συμβόλαιον εάν η περί ης τούτο μεταβιβάσις έτυχεν απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως, ως αφορώσα απόκτησιν πρώτης κατοικίας ή μη.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί των περιπτώσεων της παρ. 2 του άρθρ. 7 του παρόντος.

3. Το αντέγγραφον εξ ου προκύπτει ότι συνεφώνηθη ή κατεβλήθη τίμημα μεγαλύτερον του αναγραφέντος εν τω συμβολαίω και εν τη δηλώσει του

φόρου του παρόντος Νόμου είναι άκυρον και δεν δύναται να προσαχθή και να ληφθή υπ' όψει υπό του Δικαστηρίου και υπ' οιασδήποτε ετέρας Αρχής.
4.Ο μεταγραφοφύλαξ υποχρεούται ν' αρνηθή την μεταγραφήν συμβάσεως ή δικαστικής αποφάσεως ή οιασδήποτε ετέρας πράξεως αφορώσης εις την μεταβίβασιν της κυριότητος ή ετέρων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, πλην υποθήκης, εφ' όσον δεν προσάγεται εις αυτόν αντίγραφον της δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως, δεόντως θεωρημένον, υπό του Οικονομικού Εφόρου.

Ειδικώς προκειμένου περί αναγκαστικής απαλλοτρίωσεως, απαγορεύεται η μεταγραφή εις τα οικεία βιβλία της αποφάσεως κηρύξεως αυτής, εάν δεν προσαχθή αντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, δεόντως θεωρημένον, εξ ου να προκύπτει, ότι κατεβλήθη ο επί της οριστικώς καθορισθείσης αποζημιώσεως αναλογών φόρος ή ότι δεν οφείλεται φόρος.

Αν η μεταγραφή γίνεται συνεπεία ενέργειας τρίτου που έχει έννομο συμφέρον, με μέριμνα του υποθηκοφύλακα ενημερώνεται σχετικά, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τη μεταγραφή, ο προϊστάμενος της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, ο οποίος μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών ενημερώνει τον υπόχρεο σε φόρο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 5 του ν. 4174/2013 (Α' 170), για την υποβολή της δήλωσης εντός τριάντα (30) ημερών από τη συντέλεση της κοινοποίησης.»

- 90.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση “ως και των οριστικών συμβολαίων” στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν. 1587/1950 (Α' 294), που έχει ως εξής:

«α) οι συμβολαιογράφοι αντίγραφα των προσυμφώνων ως και των οριστικών συμβολαίων μεταβιβάσεως ακινήτων κλπ. των συναφθέντων εντός του αμέσως προηγούμενου μηνός.»

- 91.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Α1 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 46 έως και 57 και της παραγράφου 2 του άρθρου 86 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχера Παιγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 46

Κτήση αιτία προίκας

Κτήση περιουσίας αιτία προίκας για την επιβολή του φόρου είναι η κτήση από προίκα που έχει συσταθεί κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα μέχρι και 17.2.1983.

Άρθρο 47

Συνυπολογισμός προγενέστερων δωρεών, γονικών παροχών και προικίων

Στην κτήση αιτία προίκας κατά το άρθρο 46 συνυπολογίζονται οι προγενέστερες δωρεές εν ζωή ή αιτία θανάτου, οι γονικές παροχές και οι προίκες του ίδιου προικοδότη προς την

προικιζόμενη, εφόσον η φορολογική υποχρέωση γι' αυτές γεννήθηκε σε χρόνο που το δικαίωμα του δημοσίου δεν έχει παραγραφεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 102. Αν μετατεθεί ο χρόνος γένεσης της φορολογικής ενοχής, στην αξία της κτήσης αιτία προίκας συνυπολογίζεται και η περιουσία που έχει μεταβιβασθεί αιτία θανάτου από τον ίδιο προικοδότη προς την προικιζόμενη.

Για το συνυπολογισμό των κτήσεων αυτών λαμβάνεται υπόψη η αξία που είχε υπαχθεί σε φόρο, κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης αυτών, και όχι τα απαλλασσόμενα ποσά.

Άρθρο 48

Περιουσία που υποβάλλεται σε φόρο

1. Σε φόρο υποβάλλεται η περιουσία που έχει αποκτηθεί αιτία προίκας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 35.
2. Σε περίπτωση ακύρωσης του προικοσυμφώνου με μεταγενέστερο συμβόλαιο πριν από την τέλεση του γάμου, ο φόρος που βεβαιώθηκε εκπίπτει και αυτός που καταβλήθηκε επιστρέφεται, με αίτηση του προικολήπτη, που υποβάλλεται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μέσα σε ένα έτος από την ακύρωση του προικοσυμφώνου.
3. Η επανάληψη συμβολαίου προίκας μεταξύ των αυτών προσώπων ή των ειδικών ή καθολικών διαδόχων τους για το αυτό ακίνητο, για οποιονδήποτε λόγο, καθώς και η διόρθωση συμβολαίου, εφόσον δεν αναφέρεται στο όνομα των συμβαλλομένων, στην έκταση ή στη θέση και στην περιγραφή του ακινήτου, δεν δημιουργεί υποχρέωση καταβολής φόρου. Αν με μεταγενέστερο συμβόλαιο διευκρινίζεται ότι η έκταση που μεταβιβάστηκε είναι μεγαλύτερη από αυτήν που περιγράφεται στο αρχικό συμβόλαιο, οφείλεται φόρος μόνο για την αξία της επιπλέον έκτασης. Αντίθετα, αν με μεταγενέστερο συμβόλαιο διευκρινίζεται ότι η έκταση που μεταβιβάστηκε είναι μικρότερη από αυτήν που περιγράφεται στο αρχικό συμβόλαιο, δεν οφείλεται φόρος. Επίσης δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

Άρθρο 49

Προίκα που συνιστάται με διάταξη τελευταίας βούλησης

Προίκα που έχει συσταθεί με διάταξη τελευταίας βούλησης φορολογείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 56, εφόσον η αποδοχή της προίκας από τον άνδρα έγινε μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση της διαθήκης και μέχρι 17.2.1983, άλλως το αντικείμενο της περιουσίας που έχει καταληφθεί με αυτό τον τρόπο φορολογείται σαν κληροδοσία του διαθέτη υπέρ της προικιζόμενης. Αν η αποδοχή έγινε μετά τηνπαρέλευση της ετήσιας προθεσμίας και μέχρι 17.2.1983, ενεργείται νέα εκκαθάριση και επιβάλλεται φόρος προίκας, καθώς και πρόσθετος φόρος κατά τις διατάξεις του άρθρου 75.

Άρθρο 50

Εναλλαγή προικώου

Σε περίπτωση εναλλαγής προικώου αντικειμένου με άλλο, αν η αξία του εναλλασσομένου είναι διαφορετική από την αξία αυτού που παρασχέθηκε για εναλλαγή, οφείλεται κατά την εναλλαγή φόρος δωρεάς επί της διαφοράς της αξίας αυτών. Ο φόρος υπολογίζεται με βάση τη συγγενική σχέση της προικιζομένης και του παρέχοντος άλλο αντικείμενο αντί του προικώου που επιδόθηκε αρχικά σε εναλλαγή αυτού. Οπου πρόκειται για εναλλαγή αντικειμένου της προίκας, που είχε συσταθεί από τη γυναίκα υπέρ αυτής, με άλλο αντικείμενο του άνδρα, ο φόρος δωρεάς, που οφείλεται επί της διαφοράς της αξίας κατά την εναλλαγή, υπολογίζεται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές που ισχύουν για τους συζύγους.

Άρθρο 51 **Υποκείμενο φόρου**

1. Υπόχρεος σε φόρο είναι ο προικολήπτης, αν η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι 31.12.1982, και η γυναίκα, αν η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από 1.1.1983 και μετά.
2. Όταν η φορολογική υποχρέωση γεννιέται μετά τη λύση του γάμου, υπόχρεος σε φόρο είναι η προικιζομένη ή οι κληρονόμοι της.

Άρθρο 52 **Χρόνος γένεσης φορολογικής υποχρέωσης**

1. Η φορολογική υποχρέωση γεννιέται:

- α) κατά το χρόνο της κατάρτισης του προικοσυμφώνου, όταν η προίκα έχει συσταθεί με σύμβαση με τον άνδρα,
- β) κατά το χρόνο της αποδοχής της προίκας από τον άνδρα, όταν η προίκα έχει συσταθεί με διάταξη τελευταίας βούλησης,
- γ) κατά το χρόνο της σύνταξης του εγγράφου αποδοχής της προίκας, όταν η σύμβαση της προίκας δεν είχε συντελεσθεί αμέσως λόγω μη ταυτόχρονης αποδοχής αυτής από τον προικολήπτη.

Αν τα προικώα παραδόθηκαν πριν από την αποδοχή της προίκας και η αποδοχή δεν συντελέσθηκε μέσα σε ένα έτος από την κατάρτιση του προικοσυμφώνου, η προίκα που δόθηκε φορολογείται ως δωρεά προς αυτήν υπέρ της οποίας συνεστήθη.

2. Οι διατάξεις των περιπτώσεων α', β', δ', ε' και στ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 40, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που αναφέρονται σε αυτές, εφαρμόζονται ανάλογα και στην κτήση αιτία προίκας.
3. Η αναβλητική αίρεση της τέλεσης του γάμου δεν συνεπάγεται αναβολή του χρόνου της γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης της προίκας.
4. Εκκρεμείς υποθέσεις μεταβίβασης ακινήτων αιτία προίκας με ιδιωτικό έγγραφο (ανώμαλες δικαιοπραξίες), οι οποίες έχουν επικυρωθεί με δικαστικές αποφάσεις μέχρι 19.7.1989 και για τις οποίες είχαν υποβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή οι οικείες φορολογικές δηλώσεις, περαιώνονται με χρόνο φορολογίας το χρόνο σύνταξης του ιδιωτικού συμφωνητικού.

Άρθρο 53

Αξία αντικειμένων φορολογίας

1. Οι διατάξεις των άρθρων 9 έως και 15, 18 και 20 εφαρμόζονται και σε περιουσίες που έχουν αποκτηθεί αιτία προίκας.
2. Σε περίπτωση προίκας, της οποίας η φορολογική υποχρέωση γεννιέται μετά τη λύση του γάμου στο πρόσωπο της γυναίκας ή των κληρονόμων της, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 54.
3. Σε περίπτωση προίκας, στην οποία το δικαίωμα του άνδρα ορίζεται από το νόμο στην επικαρπία των προικίων κατά το άρθρο 1414 του Αστικού Κώδικα, υπόκειται σε φόρο η πλήρης κυριότητα των αντικειμένων της προίκας.

Άρθρο 54

Ψιλή κυριότητα αιτία προίκας

1. Αν συνεστήθη ως προίκα η ψιλή κυριότητα, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 16. Για την εφαρμογή της διάταξης της περίπτωσης ε` της παραγράφου 5 του άρθρου 16 σε περίπτωση προίκας εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του δεύτερου και τρίτου εδαφίου της περίπτωσης δ` της παραγράφου 1 του άρθρου 40.
2. Αν για πρώτη φορά συνεστήθη ως προίκα η ψιλή κυριότητα, σε περίπτωση λύσης του γάμου και εφόσον η συνένωση της επικαρπίας προς την ψιλή κυριότητα επέλθει:
 - α) στο πρόσωπο της γυναίκας, οφείλεται φόρος δωρεάς,
 - β) στο πρόσωπο των κληρονόμων της, οφείλεται φόρος κληρονομίας, που υπολογίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας κατά το χρόνο της συνένωσης και με βάση τη συγγενική σχέση αυτών προς τον προικοδότη, εκτός αν ο φόρος κληρονομίας, με βάση τη συγγενική σχέση αυτών προς τη γυναίκα και στο σύνολο της κληρονομικής μερίδας καθενός από την περιουσία αυτής είναι μεγαλύτερος, οπότε οφείλεται ο φόρος αυτός.
3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και σε κάθε περίπτωση κατά την οποία η γένεση της φορολογικής υποχρέωσης έχει μετατεθεί στο χρόνο λύσης του γάμου.

Άρθρο 55

Απαλλαγές από το φόρο

- A.** Απαλλάσσονται από το φόρο: α) Η προίκα την οποία έχει συστήσει η προικιζομένη υπέρ αυτής από δική της περιουσία και β) οι προίκες που έχουν συσταθεί από ιδρύματα ή σωματεία υπέρ απόρων, υπέρ θυγατέρων και αδελφών των πεσόντων υπέρ πατρίδας και υπέρ αυτών που απορφανίσθηκαν ή στερήθηκαν τον αδελφό εξαιτίας πολέμου.
- B.** Οι διατάξεις του άρθρου 26 ενότητα Β` και Γ εφαρμόζονται ανάλογα και στις κτήσεις αιτία προίκας.

Άρθρο 56

Υπολογισμός του φόρου

1. Το υπόλοιπο της περιουσίας που έχει αποκτηθεί αιτία προίκας, το οποίο απομένει μετά την αφαίρεση της έκπτωσης του άρθρου 55, υποβάλλεται σε φόρο που υπολογίζεται

- σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 44 και με βάση τη συγγενική σχέση μεταξύ προικοδότη και προικιζομένης. Ο φόρος που προκύπτει μειώνεται στο μισό.
2. Προίκα που έχει συσταθεί υπέρ της προικιζομένης από ανιόντα δεύτερου και επόμενων βαθμών αυτής ή από αδελφό αυτής εξομοιώνεται για την επιβολή του φόρου με προίκα που έχει συσταθεί από ανιόντα πρώτου βαθμού.
3. Όταν συντρέχει περίπτωση συνυπολογισμού προγενέστερων δωρεών, γονικών παροχών και προικιών, κατά τις διατάξεις του άρθρου 47, από το φόρο που προκύπτει κατά την προηγούμενη παράγραφο εκπίπτει ο φόρος που αναλογεί στις προγενέστερες γονικές παροχές, προίκες και δωρεές που συνυπολογίζονται, σαν οι δωρεές και οι γονικές παροχές να είχαν φορολογηθεί ως προίκες, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 31.
4. Αν ο γάμος λυθεί μέσα σε μία πενταετία από το χρόνο της γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης της προίκας, οφείλεται συμπληρωτικός φόρος προίκας ίσος με το φόρο που αρχικά καταβλήθηκε, αν ο γάμος λύθηκε στο πρώτο έτος, με τα 4/5 αυτού, αν ο γάμος λύθηκε μέσα στο δεύτερο έτος, με τα 3/5 αυτού, αν ο γάμος λύθηκε μέσα στο τρίτο έτος, με τα 2/5 αυτού, αν ο γάμος λύθηκε μέσα στο τέταρτο έτος, και με το 1/5 αυτού, αν ο γάμος λύθηκε μέσα στο πέμπτο έτος.

Άρθρο 57

Αναλογική εφαρμογή διατάξεων

Όπου στις διατάξεις του παρόντος για τη φορολογία των κτήσεων αιτία προίκας ορίζεται ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της φορολογίας των δωρεών, λογίζεται αντίστοιχα αντί της δωρεάς η προίκα, αντί του δωρητή ο προικοδότης και αντί του δωρεοδόχου ο προικολήπτης.

Άρθρο 86

Προθεσμίες υποβολής δηλώσεων

2. Προκειμένου για προίκα που έχει συσταθεί με διάταξη τελευταίας βούλησης, η δήλωση υποβάλλεται πριν από τη σύνταξη του εγγράφου περί αποδοχής, η οποία έπρεπε να έχει γίνει μέχρι και 17.2.1983.»

92. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α2 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 8, της παραγράφου 2 του άρθρου 40, του άρθρου 61, της παραγράφου 1 του άρθρου 64, του άρθρου 65, του άρθρου 85 και της παραγράφου 7 του άρθρου 86 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικιών και Κερδών από Τυχρά Παιγνία, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 8

Μετάθεση του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης με απόφαση του προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας

1. Η φορολογική υποχρέωση για όλα ή μερικά από τα περιουσιακά στοιχεία μπορεί να μετατίθεται σε μεταγενέστερο χρόνο από αυτόν που ορίζεται στα άρθρα 6 και 7, με απόφαση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Αν τα αντικείμενα της κτήσης κατέστησαν επίδικα μετά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου ή αν υφίσταται νομικό κώλυμα για την ελεύθερη διάθεση των αντικειμένων αυτών ή είναι δεσμευμένα στην αλλοδαπή και εφόσον στις περιπτώσεις αυτές ο υπόχρεος σε φόρο δεν βρίσκεται στη νομή ή αν τα αντικείμενα της κτήσης κατέστησαν επίδικα πριν ή μετά το θάνατο του κληρονομούμενου ή υφίσταται νομικό κώλυμα για την ελεύθερη διάθεση αυτών ή το δικαίωμα της κτήσης είναι επίδικο και εφόσον στις περιπτώσεις αυτές ο υπόχρεος σε φόρο βρίσκεται μεν στη νομή των αντικειμένων, αλλά λόγω του απροσόδου ή της μικρής προσόδου αυτών αδυνατεί να καταβάλει το φόρο. Ειδικά, σε περίπτωση αντικειμένων μικρής προσόδου, η μετάθεση του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης μπορεί να αφορά μέρος ή ποσοστό αυτών.

β) Αν τα αντικείμενα της κτήσης βρίσκονται στην αλλοδαπή και ο υπόχρεος σε φόρο, μέσα στις υφιστάμενες προθεσμίες για υποβολή δήλωσης, δεν γνώριζε ότι αυτά περιήλθαν σε αυτόν ή τα έλαβε στην κατοχή του μετά την παρέλευση των προθεσμιών αυτών.

γ) Αν ο υπόχρεος σε φόρο, κατά το χρόνο του θανάτου του κληρονομούμενου, διέμενε μόνιμα στην αλλοδαπή, άσχετα από τον τόπο στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία.

2. Η μετάθεση του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, γίνεται με αίτηση του υπόχρεου σε φόρο, η οποία υποβάλλεται πριν από τη λήξη του λόγου που συνιστά τη μετάθεση και εντός πενταετίας, που αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για υποβολή δήλωσης και σε κάθε περίπτωση πριν από την κοινοποίηση πράξης επιβολής του φόρου.

3. Η μετάθεση του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης κατά την παράγραφο 2, δεν μπορεί να γίνει σε χρόνο κατά τον οποίο δεν υφίσταται ο λόγος που δικαιολογεί τη μετάθεση.

4. Κατά της απόφασης του προϊσταμένου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας για τη μετάθεση ή όχι του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρο 40

Μετάθεση χρόνου γένεσης φορολογικής υποχρέωσης

2. Η φορολογική υποχρέωση μπορεί να μετατίθεται σε μεταγενέστερο χρόνο από τον κατά την παράγραφο 1, με εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 έως και 4 του άρθρου 8 αν:

α) ο δωρεοδόχος ή το τέκνο, αν και βρίσκεται στη νομή των αντικειμένων της δωρεάς ή της γονικής παροχής, δεν μπορεί να διαθέσει αυτά ελεύθερα, λόγω νομικού κωλύματος,

β) τα αντικείμενα της δωρεάς ή της γονικής παροχής είναι απρόσοδα ή

μικρής προσόδου και για το λόγο αυτόν ο υπόχρεος στην καταβολή του φόρου δεν μπορεί να τον καταβάλει. Για περιουσιακά στοιχεία μικρής προσόδου μπορεί η κατά τα ανωτέρω επιτρεπόμενη αναβολή της φορολογίας να περιορίζεται σε μέρος ή ποσοστό αυτών.

Άρθρο 61

Υπόχρεοι σε δήλωση - Δήλωση με επιφύλαξη

A. Υπόχρεοι σε δήλωση

1. Ο κατά το άρθρο 5 υπόχρεος σε φόρο και σε περίπτωση ανικανότητας αυτού ο νόμιμος αντιπρόσωπός του, υποχρεώνεται σε δήλωση για την περιουσία που αποκτά αιτία θανάτου.
2. Κληρονόμος, βεβαρημένος με κληροδότημα υπό προθεσμία, για το οποίο δεν αναβάλλεται η κτήση του δικαιώματος, αλλά αναστέλλεται η άσκηση αυτού, υποχρεώνεται σε δήλωση του κληροδοτήματος, ενεργώντας για λογαριασμό του κληροδόχου.
3. Στην περίπτωση της παραγράφου 5 του άρθρου 14 υποχρεώνεται σε δήλωση ο βεβαρημένος για τη διαφορά που προκύπτει υπέρ αυτού λόγω διακοπής της παροχής.
4. Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς δήλωση περιουσιακών στοιχείων, για τα οποία μετατίθεται από το νόμο ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, οι κληρονόμοι αυτού έχουν υποχρέωση προς δήλωση για τα περιουσιακά αυτά στοιχεία και για το φόρο κληρονομίας της αιτία θανάτου κτήσης του αρχικού υποχρέου.
5. Σε σχολάζουσα κληρονομία, υποχρεώνεται σε δήλωση ο κηδεμόνας αυτής. Μετά την αναγνώριση των κληρονόμων, αυτοί υποχρεώνονται σε νέα δήλωση με βάση την οποία ο φόρος εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 101.
6. Ο εκτελεστής διαθήκης, πριν να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια σύστασης, μετάθεσης ή αλλοίωσης δικαιωμάτων επί αντικειμένων της κτήσης αιτία θανάτου, υποχρεώνεται σε δήλωση, εφόσον δεν υποβλήθηκε αυτή από τους υποχρέους προς δήλωση.
7. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης μετά την επαγωγή της κληρονομίας, σε δήλωση υποχρεώνεται ο σύνδικος, μετά τη ρητή ή σιωπηρή αποδοχή της κληρονομίας από τον πτωχό και εφόσον δεν υποβλήθηκε από αυτόν.
8. Αν αντικείμενα της κτήσης αιτία θανάτου κρίθηκαν μεταγενέστερα, κατόπιν πληρώσεως της αίρεσης ή δικαστικής απόφασης ή συμβιβασμού, ότι ανήκουν σε άλλον από τον αρχικό δικαιούχο, αυτός που από την αιτία αυτή καθίσταται δικαιούχος υποχρεώνεται σε δήλωση, με βάση την οποία ενεργείται νέα εκκαθάριση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 100.
9. Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου σε δήλωση, υποχρεώνονται να υποβάλουν δήλωση οι κληρονόμοι του.
10. Δεν έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν δήλωση τα νομικά πρόσωπα του

πρώτου εδαφίου της περίπτωσης Α` της παραγράφου 1 του άρθρου 25.

Β. Δήλωση με επιφύλαξη

1. Για την πρόληψη των συνεπειών ανακρίβειας ή παράλειψης φορολογικής δήλωσης, ο υπόχρεος σε επίδοση αυτής μπορεί να περιλάβει σε αυτή και στοιχεία φορολογητέας ύλης, για τα οποία διατηρεί αμφιβολίες αν έχει από το νόμο υποχρέωση, κάνοντας ρητή για το λόγο αυτό επιφύλαξη στη δήλωση που επιδίδει. Η επιφύλαξη πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται ανύπαρκτη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα.

Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας υποχρεώνεται να απαντήσει στο φορολογούμενο θετικά ή αρνητικά μέσα σε ένα τρίμηνο από την υποβολή της δήλωσης ως εξής:

α) είτε να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό της φορολογητέας ύλης για το οποίο έγινε η επιφύλαξη,

β) είτε να απορρίψει την επιφύλαξη και να γνωστοποιήσει αυτό στο φορολογούμενο με ιδιαίτερη ανακοίνωση, την οποία θα του επιδώσει με απόδειξη ή με την κοινοποιούμενη πράξη που εκδόθηκε μετά από τη διενέργεια ελέγχου. Στην περίπτωση αυτήν, αν δεν επέλθει εξώδικη λύση της διαφοράς, ο φορολογούμενος δικαιούται να ζητήσει από το διοικητικό πρωτοδικείο, είτε με την προσφυγή που ασκεί για τυχόν άλλες διαφορές που προέκυψαν από τον έλεγχο είτε με αυτοτελή αίτηση που υποβάλλεται μέσα στην οριζόμενη προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, τη διαγραφή του ποσού της φορολογητέας ύλης για την οποία έγινε η επιφύλαξη. Το διοικητικό πρωτοδικείο αποφαινεται για το αίτημα και τηρείται σε κάθε περίπτωση η ενώπιον αυτού ισχύουσα διαδικασία.

2. Με όμοιο τρόπο μπορεί να γίνει επιφύλαξη στη δήλωση όσον αφορά το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή αυτής σε άλλη φορολογία ή σε άλλη κατηγορία ή σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή, τις εκπτώσεις από τη φορολογητέα ύλη ή από το φόρο κ.λπ., με ανάλογη εφαρμογή όσων ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικά προκειμένου για την υπαγωγή σε άλλη φορολογία ή κατηγορία, αν γίνει δεκτή η επιφύλαξη, η δήλωση θεωρείται ότι υποβλήθηκε για τη φορολογία ή κατηγορία αυτήν.

3. Η επιφύλαξη κατά τις διατάξεις της ενότητας αυτής δεν συνεπάγεται αναστολή της βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου που αμφισβητείται με αυτήν. Σε περίπτωση αποδοχής των λόγων της επιφύλαξης από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή από το διοικητικό δικαστήριο, ενεργείται Νέα εκκαθάριση του φόρου της δήλωσης και ο επιπλέον φόρος που βεβαιώθηκε ή καταβλήθηκε εκπίπτει ή συμψηφίζεται με το τυχόν καταβλητέο με βάση οριστικά στοιχεία μεγαλύτερο ποσό εκείνου που δηλώθηκε ή αλλιώς επιστρέφεται

4. Σε υποθέσεις για τις οποίες ο φορολογούμενος υπέβαλε δήλωση φορολογίας με επιφύλαξη ή ανακάλεσε την αρχική δήλωσή του, η συζήτηση των προσφυγών ή ένδικων μέσων ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσδιορίζεται κατά προτίμηση μέσα σε τρεις (3) μήνες το αργότερο από

τη διαβίβαση του φακέλου στο αρμόδιο δικαστήριο ή από την κατάθεση του ένδικου μέσου.

Άρθρο 64

Παράταση προθεσμιών για δήλωση

1. Με απόφαση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί οι προθεσμίες της παραγράφου 1 του άρθρου 62 να παραταθούν για αποχρώντες λόγους μέχρι τρεις (3) μήνες κατά ανώτατο όριο από τη νόμιμη λήξη τους, μετά από αίτηση του υπόχρεου σε δήλωση, η οποία υποβάλλεται μέχρι την κοινοποίηση της πράξης του άρθρου 76 και πάντως όχι σε χρόνο μεταγενέστερο των τριών (3) μηνών από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 62.

Άρθρο 65

Εκπρόθεσμες δηλώσεις

1. Ο υπόχρεος κληρονόμος έχει τη δυνατότητα να υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση μέχρι την επίδοση σε αυτόν των πράξεων του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Μετά την επίδοση της πράξης του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στον υπόχρεο, μπορεί να υποβληθεί εκπρόθεσμη δήλωση για κληρονομιαία περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν είχαν περιληφθεί στην πράξη.

Άρθρο 85

Υπόχρεοι σε δήλωση - Δήλωση με επιφύλαξη

«Α. Υπόχρεοι σε δήλωση

Σε σύσταση δωρεών και γονικών παροχών υπόχρεοι για την υποβολή της δήλωσης είναι οι συμβαλλόμενοι. Δεν έχουν υποχρέωση να υποβάλουν δήλωση οι δικαιούχοι της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 25.

Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης και εξαιρέσεις από αυτήν.».

Β. Δήλωση με επιφύλαξη

1. Για την πρόληψη των συνεπειών ανακρίβειας ή παράλειψης φορολογικής δήλωσης, ο υπόχρεος σε επίδοση αυτής μπορεί να περιλάβει σε αυτήν και στοιχεία φορολογητέας ύλης, για τα οποία διατηρεί αμφιβολίες αν έχει από το νόμο υποχρέωση, κάνοντας ρητή για το λόγο αυτόν επιφύλαξη στη δήλωση που επιδίδει. Η επιφύλαξη πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται ανύπαρκτη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα.

Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας υποχρεώνεται να

απαντήσει στο φορολογούμενο θετικά ή αρνητικά μέσα σε ένα τρίμηνο από την υποβολή της δήλωσης ως εξής:

α) είτε να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό της φορολογητέας ύλης για το οποίο έγινε η επιφύλαξη,
β) είτε να απορρίψει την επιφύλαξη και να γνωστοποιήσει αυτό στο φορολογούμενο με ιδιαίτερη ανακοίνωση, την οποία θα του επιδώσει με απόδειξη ή με την κοινοποιούμενη πράξη που εκδόθηκε μετά από τη διενέργεια ελέγχου. Στην περίπτωση αυτήν, αν δεν επέλθει εξώδικη λύση της διαφοράς, ο φορολογούμενος δικαιούται να ζητήσει από το διοικητικό πρωτοδικείο, είτε με την προσφυγή που ασκεί για τυχόν άλλες διαφορές που προέκυψαν από τον έλεγχο είτε με αυτοτελή αίτηση που υποβάλλεται μέσα στην οριζόμενη προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, τη διαγραφή του ποσού της φορολογητέας ύλης για την οποία έγινε η επιφύλαξη. Το διοικητικό πρωτοδικείο αποφαινεται για το αίτημα και τηρείται σε κάθε περίπτωση η ενώπιον αυτού ισχύουσα διαδικασία.

2. Με όμοιο τρόπο μπορεί να γίνει επιφύλαξη στη δήλωση όσον αφορά το χαρακτηρισμό της φορολογητέας ύλης και την υπαγωγή αυτής σε άλλη φορολογία ή σε άλλη κατηγορία ή σε μειωμένο φορολογικό συντελεστή, τις εκπτώσεις από τη φορολογητέα ύλη ή από το φόρο κ.λπ. με ανάλογη εφαρμογή όσων ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικά, προκειμένου για την υπαγωγή σε άλλη φορολογία ή κατηγορία, αν γίνει δεκτή η επιφύλαξη, η δήλωση θεωρείται ότι υποβλήθηκε για τη φορολογία ή κατηγορία αυτή.

3. Η επιφύλαξη κατά τις διατάξεις της ενότητας αυτής δεν συνεπάγεται αναστολή της βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου που αμφισβητείται με αυτήν. Σε περίπτωση αποδοχής των λόγων της επιφύλαξης από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή από το διοικητικό δικαστήριο, ενεργείται Νέα εκκαθάριση του φόρου της δήλωσης και ο επιπλέον φόρος που βεβαιώθηκε ή καταβλήθηκε εκπίπτει ή συμψηφίζεται με το τυχόν καταβλητέο με βάση οριστικά στοιχεία μεγαλύτερο ποσό εκείνου που δηλώθηκε ή αλλιώς επιστρέφεται.

4. Σε υποθέσεις για τις οποίες ο φορολογούμενος υπέβαλε δήλωση φορολογίας με επιφύλαξη ή ανακάλεσε την αρχική δήλωσή του, η συζήτηση των προσφυγών ή ένδικων μέσων ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσδιορίζεται κατά προτίμηση μέσα σε τρεις (3) μήνες το αργότερο από τη διαβίβαση του φακέλου στο αρμόδιο δικαστήριο ή από την κατάθεση του ένδικου μέσου.

Άρθρο 86

Προθεσμίες υποβολής δηλώσεων

7. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει προθεσμία για επίδοση δήλωσης δωρεάς, γονικής παροχής ή προίκας, αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 64.»

93. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α3 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η φράση “από την παραλαβή της δήλωσης” στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 41 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχικά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α΄266), που έχει ως εξής:

«Ο υπόχρεος μπορεί, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο (2) μηνών από την παραλαβή της δήλωσης, να αποδεχθεί την αγοραία αξία του οικοπέδου που προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας».

94. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α4 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση “- Δήλωση με επιφύλαξη” στον τίτλο του άρθρου 61 και στον τίτλο της ενότητας Α του συγκεκριμένου άρθρου, προστίθεται νέα παράγραφος 10 και αναριθμείται η υπάρχουσα 10 σε 11 στο άρθρο 61 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχικά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α΄266), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 61

Υπόχρεοι σε δήλωση - Δήλωση με επιφύλαξη

Α. Υπόχρεοι σε δήλωση

1. Ο κατά το άρθρο 5 υπόχρεος σε φόρο και σε περίπτωση ανικανότητας αυτού ο νόμιμος αντιπρόσωπός του, υποχρεώνεται σε δήλωση για την παρουσία που αποκτά αιτία θανάτου.

2. Κληρονόμος, βεβαρημένος με κληροδοτήμα υπό προθεσμία, για το οποίο δεν αναβάλλεται η κτήση του δικαιώματος, αλλά αναστέλλεται η άσκηση αυτού, υποχρεώνεται σε δήλωση του κληροδοτήματος, ενεργώντας για λογαριασμό του κληροδόχου.

3. Στην περίπτωση της παραγράφου 5 του άρθρου 14 υποχρεώνεται σε δήλωση ο βεβαρημένος για τη διαφορά που προκύπτει υπέρ αυτού λόγω διακοπής της παροχής.

4. Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς δήλωση περιουσιακών στοιχείων, για τα οποία μετατίθεται από το νόμο ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, οι κληρονόμοι αυτού έχουν υποχρέωση προς δήλωση για τα περιουσιακά αυτά στοιχεία και για το φόρο κληρονομίας της αιτία θανάτου κτήσης του αρχικού υποχρέου.

5. Σε σχολάζουσα κληρονομία, υποχρεώνεται σε δήλωση ο κηδεμόνας αυτής. Μετά την αναγνώριση των κληρονόμων, αυτοί υποχρεώνονται σε νέα δήλωση με βάση την οποία ο φόρος εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 101.

6. Ο εκτελεστής διαθήκης, πριν να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια σύστασης, μετάθεσης ή αλλοίωσης δικαιωμάτων επί αντικειμένων της κτήσης αιτία θανάτου, υποχρεώνεται σε δήλωση, εφόσον δεν υποβλήθηκε αυτή από τους υποχρέους προς δήλωση.

7. Αν ο υπόχρεος σε δήλωση έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης μετά την επαγωγή της κληρονομίας, σε δήλωση υποχρεώνεται ο σύνδικος, μετά τη ρητή ή σιωπηρή αποδοχή της κληρονομίας από τον πτωχό και εφόσον δεν υποβλήθηκε από αυτόν.

8. Αν αντικείμενα της κτήσης αιτία θανάτου κρίθηκαν μεταγενέστερα, κατόπιν πληρώσεως της αίρεσης ή δικαστικής απόφασης ή συμβιβασμού, ότι ανήκουν σε άλλον από τον αρχικό δικαιούχο, αυτός που από την αιτία αυτή καθίσταται δικαιούχος υποχρεώνεται σε δήλωση, με βάση την οποία ενεργείται νέα εκκαθάριση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 100.

9. Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου σε δήλωση, υποχρεώνονται να υποβάλουν δήλωση οι κληρονόμοι του.

10. Δεν έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν δήλωση τα νομικά πρόσωπα του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης Α` της παραγράφου 1 του άρθρου 25.

- 95.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Α5 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η φράση “έξι (6) μήνες” στις περιπτώσεις α’ και β’ της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχουν ως εξής:

**«α) μέσα σε έξι (6) μήνες, αν ο κληρονομούμενος απεβίωσε στην ημεδαπή και
β) μέσα σε ένα (1) έτος, αν ο κληρονομούμενος απεβίωσε στην αλλοδαπή ή αν ο κληρονόμος ή ο κληροδόχος διέμενε στην αλλοδαπή κατά το χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου. Στις περιπτώσεις αυτές, αν ο κληρονόμος ή ο κληροδόχος πάρει στην κατοχή του τα κληρονομιαία αντικείμενα μέσα στους πρώτους έξι (6) μήνες της ετήσιας προθεσμίας, η προθεσμία του έτους μειώνεται σε έξι (6) μήνες από την κατάληψη των περιουσιακών αυτών στοιχείων.»**

- 96.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Α6 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση γ’ της παραγράφου 2 του άρθρου 63 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχουν ως εξής:

«γ) από το χρόνο που ορίζεται κάθε φορά στα άρθρα 7 και 8,»

- 97.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Α7 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 67 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχουν ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται λεπτομερέστερα το περιεχόμενο της δήλωσης και τα έγγραφα που επισυνάπτονται σε αυτήν.»

98. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α8 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 73 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχουν ως εξής:

«3. Κατ' εξαίρεση, αν μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων που δηλώθηκαν εμπρόθεσμα περιλαμβάνονται και ακίνητα, ο προσδιορισμός της αγοραίας αξίας τους μπορεί να γίνεται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και προσωρινά, μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την υποβολή της εμπρόθεσμης δήλωσης, με βάση τα συγκριτικά στοιχεία που έχει, τα βιβλία τιμών που τηρεί ή και άλλα τυχόν στοιχεία που θα αποκτήσει, ύστερα από αίτημα του υπόχρεου που πρέπει να διατυπώνεται ρητά στη δήλωση.

Αν η αξία για τα ακίνητα που δηλώθηκε συμπίπτει με την αγοραία αξία τους, η υπόθεση περαιώνεται ως ειλικρινής. Αν δεν συμπίπτει, ο φορολογούμενος, μέσα σε ένα (1) μήνα από τον προσδιορισμό της προσωρινής αξίας, καλείται με απόδειξη από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας να προσέλθει σε ανατρεπτική προθεσμία ενός (1) μηνός από την πρόσκληση του, να υποβάλει συμπληρωματική δήλωση σύμφωνη με την προσωρινή αξία που προσδιορίστηκε. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δήλωση είναι ακριβή, η συμπληρωματική δήλωση θεωρείται ειλικρινής και δεν επιβάλλεται πρόσθετος φόρος και πρόστιμο.

Αν δεν υποβληθεί συμπληρωματική δήλωση μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο ή αν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δήλωση είναι ανακριβή, ο προσδιορισμός της αγοραίας αξίας των ακινήτων γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, χωρίς να δεσμεύεται ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας από την προσωρινή αξία που ο ίδιος προσδιόρισε.

Αν ο προϊστάμενος δεν προσδιορίσει προσωρινή αξία, δεν επιβάλλεται για τα ακίνητα αυτά πρόσθετος φόρος στη διαφορά του φόρου που προκύπτει με βάση την αξία που δηλώθηκε και αυτή που οριστικά προσδιορίστηκε ή πρόστιμο εφόσον δεν προκύπτει γι' αυτά διαφορά φόρου για καταβολή.

Η διαδικασία της υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης μπορεί να αφορά ορισμένο ή ορισμένα μόνο από τα ακίνητα που έχουν δηλωθεί.»

99. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α9 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 3 στο άρθρο 84 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 84

Έκπτωση φόρου που βεβαιώθηκε

1. Οι φόροι που βεβαιώθηκαν κανονικά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εκπίπτονται ιδιαίτερα σε περίπτωση:

- α) ανάκλησης της δήλωσης του φορολογουμένου που υποβλήθηκε, κατά το μέρος που έχει γίνει δεκτή η ανάκληση αυτή,**
- β) διόρθωσης λογιστικών σφαλμάτων των δηλώσεων, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 69,**

γ) έκδοσης απόφασης από το διοικητικό πρωτοδικείο για ακύρωση ή τροποποίηση οριστικής πράξης του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 99,

δ) αναθεώρησης ή διόρθωσης από το διοικητικό πρωτοδικείο οριστικής απόφασής του,

ε) έκδοσης απόφασης του διοικητικού εφετείου, με την οποία εξαφανίζεται ή μεταρρυθμίζεται απόφαση του διοικητικού πρωτοδικείου,

στ) αναθεώρησης ή διόρθωσης από το διοικητικό εφετείο οριστικής απόφασής του,

ζ) νέας εκκαθάρισης του φόρου που αναλογεί, κατά τις διατάξεις των άρθρων 100 και 101.

2. Η έκπτωση ενεργείται οίκοθεν από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ή μετά από αίτηση του δικαιούχου, μόλις αποκτηθεί ο τίτλος και πάντως το αργότερο μέσα στο επόμενο έτος από την απόκτηση του τίτλου.»

100. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α10 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου **διαγράφεται** η φράση “- Δήλωση με επιφύλαξη” στον τίτλο του άρθρου 85 και στον τίτλο της ενότητας Α του συγκεκριμένου άρθρου και **προστίθεται** εδάφιο μετά το πρώτο εδάφιο της ενότητας Α’ του άρθρου 85 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχει ως εξής:

«Σε σύσταση δωρεών και γονικών παροχών υπόχρεοι για την υποβολή της δήλωσης είναι οι συμβαλλόμενοι.»

101. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α11 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η παράγραφος 2 του άρθρου 88 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχει ως εξής:

«2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται λεπτομερέστερα το περιεχόμενο των δηλώσεων.»

102. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α12 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η παράγραφος 2 του άρθρου 112 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α’ 266), που έχει ως εξής:

«2. Στα συμβολαιογραφικά έγγραφα δωρεών, γονικών παροχών ή προικίων προσαρτάται θεωρημένο αντίτυπο της δήλωσης που υποβλήθηκε στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.»

103. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α13 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 112 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α'266), που έχει ως εξής:

«4. Στα ίδια συμβόλαια ορίζεται υποχρεωτικά από τους συμβαλλομένους, οπουδήποτε και αν αυτοί κατοικούν, αντίκλητος στην έδρα της αρμόδιας για τη φορολογία της δωρεάς ή γονικής παροχής ή προίκας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας. Αν δεν διορισθεί αντίκλητος ή αν αυτός στο μεταξύ εκλείψει, χωρίς να γνωστοποιηθεί στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ο διορισμός νέου αντικλήτου, ή αν ο αντίκλητος δεν βρεθεί στη διεύθυνση που δηλώθηκε από τους συμβαλλομένους, κάθε κοινοποίηση των εγγράφων των σχετικών με τη φορολογία των δωρεών, των γονικών παροχών και των προϊκών, για τις οποίες πρόκειται, ενεργείται νόμιμα στο συμβολαιογράφο που συνέταξε το συμβόλαιο της δωρεάς ή της γονικής παροχής ή της προίκας, αφού πρώτα αναζητηθεί ο δωρεοδόχος ή το τέκνο ή ο προικολήπτης, εφόσον κατοικεί στην έδρα της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.»

104. Με τις διατάξεις της παραγράφου Α14 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 119 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α'266), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 119

Τρόπος εκτέλεσης διατάξεων του παρόντος νόμου

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, μπορεί να καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.»

105. Με τις διατάξεις της παραγράφου Β του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 6 στο τέλος της ενότητας Α' του άρθρου 34 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α'266), που έχει ως εξής:

«Α. Κτήση αιτία δωρεάς

1. Κτήση περιουσίας αιτία δωρεάς, για την επιβολή του φόρου είναι:

α) αυτή που προέρχεται από δωρεά η οποία συνιστάται κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα,

β) αυτή που προέρχεται από κάθε παροχή, παραχώρηση ή μεταβίβαση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου χωρίς αντάλλαγμα, έστω και αν δεν καταρτίσθηκε έγγραφο.

2. Θεωρείται ως δωρεά για την επιβολή του φόρου κατά τις διατάξεις

του παρόντος:

α) η απαλλοτρίωση περιουσίας με σκοπό τη σύσταση προσόδου ή διατροφής μεταξύ ανιόντων, κατιόντων ή συζύγων,

β) τα ποσά ή συντάξεις που οφείλονται, λόγω θανάτου του ασφαλισθέντος, από τον ασφαλιστή σε αυτόν υπέρ του οποίου έγινε η ασφάλιση, εφόσον η ασφάλεια έγινε ή μεταφέρθηκε στην Ελλάδα,

γ) η ασφάλεια που έγινε στην αλλοδαπή και δεν μεταφέρθηκε στην Ελλάδα, εφόσον αυτός υπέρ του οποίου έγινε η ασφάλεια είναι Έλληνας υπήκοος, αδιάφορα από την κατοικία του, ή αλλοδαπός που έχει την κατοικία του στην Ελλάδα κατά το χρόνο του θανάτου αυτού που ασφαλίστηκε,

δ) η αποζημίωση ή το βοήθημα που καταβάλλεται εφάπαξ ή περιοδικά από ασφαλιστικό ταμείο ή οργανισμό λόγω θανάτου του ασφαλισμένου σε πρόσωπα άλλα από εκείνα που απαλλάσσονται σύμφωνα με την περίπτωση β` της ενότητας Γ` του άρθρου 43, αδιάφορα με το χαρακτήρα κτήσης του δικαιούμενου ποσού, που αναφέρεται στους κανονισμούς του ταμείου ή οργανισμού,

ε) τα ποσά που καταβάλλονται από νομικά πρόσωπα, επιπλέον εκείνων που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, σε μέλη διοικητικού συμβουλίου τους, λόγω λύσης της μεταξύ τους σχέσης.

στ) συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικών πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα. λόγω συμπλήρωσης του χρόνου διάρκειας της επικαρπίας, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ορισμένου χρόνου ή η παρακράτησή της για ορισμένο χρόνο γίνεται από την 1η Ιανουαρίου 2006, είτε από φυσικό είτε από νομικό πρόσωπο. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο της συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία δωρεάς και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.

3. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί να χαρακτηρίσει ως δωρεά, ολικά ή μερικά κάθε παραχώρηση περιουσίας, που γίνεται εικονικά με τον τύπο σύμβασης με αντάλλαγμα, αλλά υποκρύπτει δωρεά κατά την έννοια των διατάξεων της παραγράφου 1.

Στην περίπτωση αυτή, εάν πρόκειται για ακίνητα ή πλοία ή για μετοχές μη εισηγμένες στο Χρηματιστήριο ή για λοιπούς μη εισηγμένους στο Χρηματιστήριο τίτλους κινητών αξιών ως και συμμετοχές σε εταιρίες ή συνεταιρισμούς και έχει επιβληθεί φόρος για τη μεταβίβαση αυτή, από τον αναλογούντα φόρο δωρεάς εκπίπτει ο βεβαιωθείς φόρος μεταβίβασης ή ο φόρος υπεραξίας.

4. Σε περίπτωση αγοράς ακινήτου ή ανέγερσης οικοδομής, από πρόσωπο που δεν αποδεικνύει την οικονομική του δυνατότητα, ως αξία για την επιβολή του φόρου της άτυπης δωρεάς λαμβάνεται η μεγαλύτερη μεταξύ αντικειμενικής και τιμήματος για την περίπτωση αγοράς ακινήτου, ενώ για την ανέγερση οικοδομής λαμβάνεται η μεγαλύτερη μεταξύ αντικειμενικής

και συνολικής δαπάνης που πραγματοποιήθηκε, όπως αυτή προκύπτει από τα νόμιμα παραστατικά.

5. Δεν θεωρούνται δωρεές ή γονικές παροχές, για την επιβολή του φόρου, οι δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, η οποία εξαιρείται και δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε., μέχρι του ποσού το οποίο εξαιρείται από αυτές.»

- 106.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Γ1 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η φράση “μέχρι το τέλος τους δεύτερου μήνα” στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 58 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχει ως εξής:

«Υπόχρεος παρακράτησης του φόρου ύψους 15% επί των επάθλων που αποδίδονται στους ερασιτέχνες ιδιοκτήτες αλόγων είναι ο Φορέας Ιπποδρομιών του ν. 4111/2013 (Α' 167) και μέχρι τη θέση του σε εκκαθάριση ο ΟΔΙΕ και οφείλει να τον αποδίδει το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής των επάθλων στο Ελληνικό Δημόσιο.»

- 107.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Γ2 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 92 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχει ως εξής:

«Η δήλωση υποβάλλεται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την καταβολή του κέρδους στο δικαιούχο.»

- 108.** Με τις διατάξεις της παραγράφου Γ3 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις “και 84” στο άρθρο 95 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α' 266), που έχει ως εξής:

«Η δήλωση υποβάλλεται στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας. Για την κατάθεση της δήλωσης και τη λοιπή γενικά διαδικασία εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 68, 69, 72 έως και 81 και 84.»

- 109.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 1α μετά την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312), που έχει ως εξής:

«1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κάθε είδους νομική οντότητα, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, το οποίο έχει την 1η Ιανουαρίου εμπράγματο δικαίωμα πλήρους κυριότητας, ψιλής κυριότητας, επικαρπίας, οίκησης και επιφάνειας επί του ακινήτου, καθώς και εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης θέσης

στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων, υποχρεούται να υποβάλει δήλωση στοιχείων ακινήτων. Την ίδια υποχρέωση έχουν τα παραπάνω πρόσωπα όταν νέμονται ακίνητα χωρίς τη συναίνεση φορέα της Γενικής Κυβέρνησης.»

Η Δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μία φορά, στο έτος που προκύπτει τέτοια υποχρέωση, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η πρώτη εφαρμογή ήταν την 1η Ιανουαρίου 2005.

Σε περίπτωση μεταβολής της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης του υπόχρεου την 1η Ιανουαρίου, υποβάλλεται δήλωση μεταβολής στοιχείων ακινήτων το αντίστοιχο έτος.

Από το έτος 2012 και επόμενα η δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται ατομικά από κάθε φυσικό πρόσωπο, στο έτος που προκύπτει τέτοια υποχρέωση. Για την ακίνητη περιουσία των προστατευομένων, κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ανήλικων τέκνων, η δήλωση υποβάλλεται από τον υπόχρεο γονέα στο όνομα του τέκνου.

Φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, υποχρεούνται να ελέγξουν ηλεκτρονικά μέχρι 30.6.2013 την περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, προκειμένου να τη συμπληρώσουν, τροποποιήσουν και οριστικοποιήσουν. Νομικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων μέχρι 30.6.2013, στην οποία θα περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως είναι διαμορφωμένη κατά την 1.1.2013.

Τα ακίνητα ή τα εμπράγματα δικαιώματα σε αυτά, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή τους, για τις ανάγκες συμπλήρωσης της δήλωσης στοιχείων ακινήτων, αναγράφονται στην οικεία δήλωση από:

α) τον κύριο του ακινήτου, από την ημερομηνία σύνταξης του οριστικού συμβολαίου κτήσης,

β) τον κύριο του ακινήτου, από την ημερομηνία τελεσιδικίας της δικαστικής απόφασης καταδίκης σε δήλωση βουλήσεως ή της δικαστικής απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται δικαίωμα κυριότητας ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα σε ακίνητο από οποιαδήποτε αιτία,

γ) τον υπερθεματιστή, από την ημερομηνία σύνταξης της κατακυρωτικής έκθεσης, σε περιπτώσεις πλειστηριασμού,

δ) τους κληρονόμους ακίνητης περιουσίας και συγκεκριμένα:

δα) από τους εκ διαθήκης κληρονόμους κατά το ποσοστό τους, εφόσον έχει δημοσιευθεί διαθήκη μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της δήλωσης έτους,

δβ) από τους εξ αδιαθέτου κληρονόμους κατά το ποσοστό τους, εφόσον δεν έχει δημοσιευθεί διαθήκη μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της δήλωσης έτους,

ε) από όσους έχουν αποκτήσει ακίνητο με οριστικό συμβόλαιο δωρεάς αιτία θανάτου, εφόσον ο θάνατος επήλθε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της δήλωσης έτους,

στ) τον νομέα επίδικων ακινήτων,

ζ) τον εκ προσυμφώνου αγοραστή ακινήτου στις περιπτώσεις σύνταξης προσυμφώνου με αυτοσύμβαση, με εξαίρεση τα εργολαβικά προσύμφωνα,

η) τους δικαιούχους ακινήτου από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας ή Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Ν.Π.Δ.Δ. που έχουν παραλάβει αυτά χωρίς οριστικά παραχωρητήρια.»

θ) τον υπόχρεο γονέα, για την ακίνητη περιουσία των προστατευόμενων τέκνων του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2234/1994, όπως ισχύει. Τέκνο το οποίο έχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος υποβάλλει αυτοτελώς Δήλωση στοιχείων ακινήτων,

ι) τον κηδεμόνα, για την ακίνητη περιουσία σχολάζου-σας κληρονομιάς, διαχωρισμένη από την ατομική του περιουσία, για όσο διάστημα τη διαχειρίζεται,

ια) τον εκτελεστή διαθήκης ή τον εκκαθαριστή κληρονομιάς, για την κληρονομιαία ακίνητη περιουσία, διαχωρισμένη από την ατομική του περιουσία, για όσο διάστημα τη διαχειρίζεται και τη διοικεί,

ιβ) τον σύνδικο της πτώχευσης για λογαριασμό του πτωχού, για την πτωχευτική ακίνητη περιουσία».

ιγ) το μεσεγγυούχο ακίνητης περιουσίας, για την υπό μεσεγγύηση περιουσία, διαχωρισμένη από την ατομική του περιουσία, για όσο διάστημα διαρκεί η μεσεγγύηση,».

ιδ) τον κάτοχο ακινήτου που ανήκει σε φορέα της Γενικής Κυβέρνησης, χωρίς τη συναίνεση του.»

Από το έτος 2011 και επόμενα, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, υπόχρεος σε Δήλωση στοιχείων ακινήτων είναι ο εργολάβος για ακίνητα τα οποία συμφωνήθηκε να μεταβιβασθούν και δεν έχουν μεταβιβαστεί από τον οικοπεδούχο στον εργολάβο ή σε τρίτα πρόσωπα που αυτός θα υποδείξει, εφόσον έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας ή έχουν εκμισθωθεί ή χρησιμοποιηθεί με οποιονδήποτε τρόπο εντός των τριών (3) αυτών ετών από τον εργολάβο."

Για τη συμπλήρωση της δήλωσης στοιχείων ακινήτων λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

Από το έτος 2014, υπόχρεος σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων, είναι ο εργολάβος, για ακίνητο το οποίο, αν και συμφωνήθηκε να μεταβιβασθεί δεν έχει μεταβιβαστεί από τον γηπεδούχο στον εργολάβο ή σε τρίτα πρόσωπα που αυτός έχει υποδείξει, εφόσον έχουν παρέλθει τέσσερα (4) έτη από την ημερομηνία θεώρησης από την Ελληνική Αστυνομία της οικοδομικής άδειας για την έναρξη των εργασιών ή έχουν εκμισθωθεί ή χρησιμοποιηθεί με οποιονδήποτε τρόπο εντός των τεσσάρων (4) αυτών ετών από τον εργολάβο.»

Νομικά πρόσωπα που έχουν δηλώσει τα στοιχεία των ακινήτων τους, της 1ης Ιανουαρίου 2011, με την υποβολή ηλεκτρονικού αρχείου υπολογιστικών φύλλων εφαρμογών γραφείου, υποβάλλουν εμπρόθεσμα τις μεταβολές της περιουσιακής τους κατάστασης της 1ης Ιανουαρίου των ετών 2011, 2012, 2013 και 2014, εφόσον η υποβολή γίνει εντός προθεσμίας σαράντα πέντε (45) ημερών από την ανάρτηση από τη Φορολογική Διοίκηση της προσωρινής περιουσιακής τους εικόνας, βάσει των ανωτέρω υποβληθέντων ηλεκτρονικών αρχείων, και πάντως, το αργότερο μέχρι και τη «31η Μαρτίου 2015.

Ειδικά, για τα έτη 2012 έως και 2016, για τη χορήγηση του πιστοποιητικού του άρθρου 54Α του ν. 4223/2013, εφόσον δεν έχει υποβληθεί δήλωση για ακίνητο του πτωχού από τον υπόχρεο σε δήλωση, η δήλωση για το ακίνητο αυτό υποβάλλεται από τον κατά το χρόνο χορήγησης του πιστοποιητικού σύνδικο της πτώχευσης στο όνομα του πτωχού.»

- 110.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου καταργείται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 4223/2013 (Α' 287), που έχει ως εξής:

«Για τη σύσταση, απόκτηση και κάθε άλλη μεταβολή στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1, από 1.1.2015, και εφεξής, ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της σύστασης, απόκτησης και κάθε άλλης μεταβολής στα παραπάνω δικαιώματα, πλην της κληρονομικής διαδοχής, για την οποία ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αποποίησης της κληρονομιάς.»

- 111.** Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η φράση "οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά", σε όσα σημεία αναγράφεται, στο άρθρο 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330), που έχει ως εξής:

Ειδικός φόρος επί των ακινήτων

1. *Νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες της παρ. 3 του άρθρου 51Α του Κ.Φ.Ε., που έχουν εμπράγματα δικαιώματα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας σε ακίνητα τα οποία βρίσκονται στην Ελλάδα, καταβάλλουν ειδικό ετήσιο φόρο δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί της αξίας αυτών, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 17 του νόμου αυτού.*

2. *Από την υποχρέωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία έχουν την έδρα τους σύμφωνα με το καταστατικό τους:*

α) Εταιρείες των οποίων οι μετοχές βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά.

β) Εταιρείες οι οποίες ασκούν εμπορική, μεταποιητική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή παροχής υπηρεσιών δραστηριότητα στην Ελλάδα, εφόσον κατά το οικείο οικονομικό έτος τα ακαθάριστα έσοδα από τη δραστηριότητα αυτή είναι μεγαλύτερα των ακαθάριστων εσόδων από ακίνητα. Στα ακαθάριστα έσοδα από ακίνητα δεν υπολογίζονται τα έσοδα από ακίνητα, τα οποία ιδιοχρησιμοποιούν οι εταιρείες αποκλειστικά για την άσκηση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Στην εξαίρεση αυτή υπάγονται, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων τους στην Ελλάδα και για διάστημα επτά (7) ετών

«από την κατάθεση των δικαιολογητικών στην αρμόδια δημόσια υπηρεσία για έκδοση αρχικής οικοδομικής άδειας», και εταιρείες οι οποίες ανεγείρουν κτήρια ή άλλες εγκαταστάσεις που πρόκειται να ιδιοχρησιμοποιήσουν για την άσκηση βιομηχανικής, τουριστικής ή εμπορικής γενικώς επιχείρησης. Η εξαίρεση του προηγούμενου εδαφίου αφορά τα ακίνητα στα οποία πρόκειται να λειτουργήσει η βιομηχανική, τουριστική ή εμπορική επιχείρηση και αίρεται αναδρομικά, αν η εταιρεία δεν προβεί στην έναρξη λειτουργίας της επιχείρησης στα ακίνητα αυτά, μέσα σε επτά (7) έτη από την κατάθεση των δικαιολογητικών στην αρμόδια δημόσια υπηρεσία για έκδοση αρχικής οικοδομικής άδειας ή αν τα ακίνητα μεταβιβασθούν, εκμισθωθούν, εισφερθούν κατά χρήση, παραχωρηθούν δωρεάν, χρησιμοποιηθούν προς εκμετάλλευση από την εταιρεία ή τρίτο κατά οποιονδήποτε άλλον τρόπο, πριν τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας.

γ) Ναυτιλιακές επιχειρήσεις που έχουν εγκαταστήσει γραφεία στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α), το ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α), το ν. 814/1978 (ΦΕΚ 144 Α) και το ν. 2234/1994 (ΦΕΚ 142 Α) και πλοιοκτήτριες εταιρείες εμπορικών πλοίων για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν στην Ελλάδα αποκλειστικώς ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών «ή που εκμισθώνουν σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις της παρούσας περίπτωσης αποκλειστικά ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών.

Μεταβιβάσεις ακινήτων από επαχθή ή χαριστική αιτία, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, όπως ίσχυαν πριν τη συμπλήρωσή τους με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης δεν θίγονται.

δ) Εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει κατά πλειοψηφία στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή εταιρείες των οποίων η πλειοψηφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζεται από το Ελληνικό Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

ε) Το Ελληνικό Δημόσιο στο οποίο περιλαμβάνονται και οι αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες που λειτουργούν ως ειδικά ταμεία, αλλοδαπά κράτη με τον όρο της αμοιβαιότητας, οι γνωστές θρησκευτικές και δόγματα κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του Συντάγματος, το Ιερό Κοινό του Πανάγιου Τάφου, η Ιερά Μονή του Όρους Σινά, το Άγιο Όρος, το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας,

στ) Νομικά πρόσωπα τα οποία αποδεδειγμένα επιδιώκουν στην Ελλάδα σκοπούς κοινωφελείς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς, εκπαιδευτικούς για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν για τον κοινωφελή, πολιτιστικό, θρησκευτικό, εκπαιδευτικό σκοπό, για τα ακίνητα που εκμεταλλεύονται εφόσον το προϊόν της εκμετάλλευσης διατίθεται αποδεδειγμένα για την εκπλήρωση αυτών των σκοπών, καθώς και για τα ακίνητα που αποδεδειγμένα είναι κενά ή δεν αποφέρουν κανένα εισόδημα."

Στην περίπτωση αυτή εμπίπτει και το Κοινωφελές Ίδρυμα «Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης», καθώς και οι εταιρείες των οποίων κατέχει το σύνολο των μετοχών, για ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά και αποδεδειγμένα για κοινωφελείς

εκπαιδευτικούς, θρησκευτικούς ή πολιτιστικούς σκοπούς στην Ελλάδα, για ακίνητα που εκμεταλλεύονται, εφόσον το προϊόν της εκμετάλλευσης διατίθεται αποδεδειγμένα για την εκπλήρωση αυτών των σκοπών στην Ελλάδα, καθώς και για τα ακίνητα που είναι αποδεδειγμένα κενά.

ζ) Ασφαλιστικά ταμεία ή οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία και ανώνυμες εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία (ΑΕΕΑΠ), οι οποίες συνιστούν εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, καθώς και θυγατρικές αυτών εταιρείες του άρθρου 22 παρ. 3 περιπτώσεις δ' και ε' του ν. 2778/1999, που εποπτεύονται από αρχή της χώρας της καταστατικής τους έδρας, εκτός αυτών των οποίων η καταστατική έδρα βρίσκεται σε μη συνεργάσιμα κράτη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις για τα κράτη αυτά του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

3. Εξαιρούνται από τις διατάξεις της παραγράφου 1, εφόσον έχουν την έδρα τους σύμφωνα με το καταστατικό τους στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

α) Ανώνυμες εταιρείες που έχουν ονομαστικές μετοχές μέχρι φυσικού προσώπου ή που δηλώνουν τα φυσικά πρόσωπα που τις κατέχουν και με την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα.

Ανώνυμες εταιρείες, με ανώνυμες μετοχές, εφόσον το σύνολο των μετοχών τους καταλήγει σε εταιρείες, οι μετοχές των οποίων βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά.

β) Εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, εφόσον τα εταιρικά μερίδια ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα ή εφόσον δηλώνουν τα φυσικά πρόσωπα στα οποία ανήκουν οι εταιρείες οι οποίες συμμετέχουν και με την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα.

γ) Προσωπικές εταιρείες, εφόσον οι εταιρικές μερίδες ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα ή εφόσον δηλώνουν τα φυσικά πρόσωπα στα οποία ανήκουν οι εταιρείες οι οποίες συμμετέχουν και με την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα.

δ) Εταιρείες, των οποίων το σύνολο των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων ανήκουν σε ίδρυμα ημεδαπό ή αλλοδαπό, εφόσον αποδεδειγμένα επιδιώκει στην Ελλάδα κοινωφελείς σκοπούς, για τα ακίνητα που χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτόν.

ε) Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα κάθε είδους ημεδαπά ταμεία ή ημεδαποί οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, οι ημεδαπές συνδικαλιστικές οργανώσεις, η Αρχαιολογική Εταιρεία, τα ημεδαπά μουσεία, το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, οι Ξένες Αρχαιολογικές Σχολές, οι ημεδαποί συνεταιρισμοί που έχουν συσταθεί νόμιμα και οι ενώσεις τους, οι ημεδαπές δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις, τα νομικά πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 3647/2008 (ΦΕΚ 37 Α), καθώς και τα ημεδαπά κληροδοτήματα με κοινωφελή σκοπό, τα ημεδαπά κοινωφελή ιδρύματα που εποπτεύονται από δημόσια αρχή και τα ημεδαπά σωματεία. Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των ανωτέρω περιπτώσεων α', β', γ' ανήκει σε εταιρεία, οι μετοχές της οποίας βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, δεν απαιτείται περαιτέρω Δήλωση φυσικών προσώπων για την εταιρεία αυτή, κατά το ποσοστό συμμετοχής της.

Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των ανωτέρω α', β' και γ' περιπτώσεων κατέχουν «ή διαχειρίζονται» πιστωτικά ιδρύματα

περιλαμβανομένων και των ταμειυτηρίων ή ταμείων παρακαταθηκών και δανείων, ασφαλιστικά ταμεία, ασφαλιστικές εταιρείες, αμοιβαία κεφάλαια περιλαμβανομένων και των αμοιβαίων κεφαλαίων επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, εταιρείες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων «εταιρείες διαχείρισης ή/και παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών επί κεφαλαίων και αμοιβαίων κεφαλαίων,» εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, η καταστατική έδρα των οποίων δεν βρίσκεται σε μη συνεργάσιμο κράτος, όπως αυτό ορίζεται με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 51Α του Κ.Φ.Ε., και εποπτεύονται από αρχή της χώρας της έδρας τους, καθώς και θεσμικοί επενδυτές που λειτουργούν σε οργανωμένη αγορά κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή νοείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α'), δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση των φυσικών προσώπων κατά το ποσοστό συμμετοχής τους.

Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των ανωτέρω περιπτώσεων α', β', γ' «κατέχει ή διαχειρίζεται» νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που έχει την έδρα του σύμφωνα με το καταστατικό του σε άλλη εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης χώρα, «με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο» απαιτείται, για να χορηγηθεί απαλλαγή, να συντρέχουν για το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα οι προϋποθέσεις της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου.

Σε περίπτωση που κατά τον έλεγχο, ο οποίος πραγματοποιείται σε εταιρεία, διαπιστωθεί ότι τα δηλωθέντα φυσικά πρόσωπα δεν είναι οι πραγματικοί φορείς της επιχείρησης των ανωτέρω περιπτώσεων υπό στοιχεία α', β', γ', τότε, από την ημερομηνία διαπίστωσης της παράβασης μέχρι και την ολοκλήρωση των διαδικασιών του ελέγχου, δεν παρέχονται από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ., για το συγκεκριμένο ακίνητο, τα προβλεπόμενα φορολογικά πιστοποιητικά τα οποία απαιτούνται κατά τη σύνταξη συμβολαιογραφικών πράξεων που αφορούν το ακίνητο αυτό. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.

4. Εξαιρούνται από την υποχρέωση της παραγράφου 1 εταιρείες που έχουν την έδρα τους, σύμφωνα με το καταστατικό τους, σε τρίτη χώρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συντρέχουν οι αναφερόμενες στην παράγραφο 3 υπό στοιχεία α', β' και γ' περιπτώσεις, εφόσον η καταστατική τους έδρα δεν βρίσκεται σε κράτη μη συνεργάσιμα σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις για τα κράτη αυτά του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

5. Η απόδειξη των νόμιμων προϋποθέσεων για την υπαγωγή του στις εξαιρέσεις των παραγράφων 2, 3 και 4 βαρύνει το πρόσωπο που τις επικαλείται.

6. Στις περιπτώσεις γ' και στ' της παραγράφου 2, καθώς και στην περίπτωση δ' της παραγράφου 3, η απαλλαγή χορηγείται κατόπιν αίτησης των νομικών προσώπων προς το Υπουργείο Οικονομικών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, ο χρόνος, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγηση των απαλλαγών αυτών.

7. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου θεωρούνται κύριοι ή επικαρπωτές από το χρόνο σύνταξης των οριστικών συμβολαίων ανεξάρτητα από τη μεταγραφή τους.

8. Οι εξαιρέσεις των περιπτώσεων α', β' και γ' της παραγράφου 3 εφαρμόζονται και στην περίπτωση που τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατέχουν τις μετοχές, μερίδια ή μερίδες εταιρειών με καταστατική έδρα στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής

Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) - εφόσον τα κράτη αυτά δεν ανήκουν στα μη συνεργάσιμα κράτη, όπως ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος - οι οποίες είχαν αποκτήσει ακίνητα μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2009, υπό την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα ήταν, κατά το χρόνο φορολογίας, φορολογικοί κάτοικοι κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) - εφόσον τα κράτη αυτά δεν ανήκουν στα μη συνεργάσιμα κράτη, όπως ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος - και διέθεταν αριθμό φορολογικού μητρώου του κράτους αυτού. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται εφόσον τα πρόσωπα αυτά απέκτησαν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα μετά το χρόνο φορολογίας και σε κάθε περίπτωση εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται τα απαιτούμενα κατά περίπτωση δικαιολογητικά για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

112. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 50 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330), που έχει ως εξής:

«γ) Ναυτιλιακές επιχειρήσεις που έχουν εγκαταστήσει γραφεία στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α), το ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α), το ν. 814/1978 (ΦΕΚ 144 Α) και το ν. 2234/1994 (ΦΕΚ 142 Α) και πλοιοκτήτριες εταιρείες εμπορικών πλοίων για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν στην Ελλάδα αποκλειστικώς ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών «ή που εκμισθώνουν σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις της παρούσας περίπτωσης αποκλειστικά ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών.»

113. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 50 του σχεδίου νόμου προστίθεται περίπτωση η) στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330), που έχει ως εξής:

«2. Από την υποχρέωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία έχουν την έδρα τους σύμφωνα με το καταστατικό τους:

α) Εταιρείες των οποίων οι μετοχές βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά.

β) Εταιρείες οι οποίες ασκούν εμπορική, μεταποιητική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή παροχής υπηρεσιών δραστηριότητα στην Ελλάδα, εφόσον κατά το οικείο οικονομικό έτος τα ακαθάριστα έσοδα από τη δραστηριότητα αυτή είναι μεγαλύτερα των ακαθάριστων εσόδων από ακίνητα. Στα ακαθάριστα έσοδα από ακίνητα δεν υπολογίζονται τα έσοδα από ακίνητα, τα οποία ιδιοχρησιμοποιούν οι εταιρείες αποκλειστικά για την άσκηση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Στην εξαίρεση αυτή υπάγονται, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων τους στην Ελλάδα και για διάστημα επτά (7) ετών από την κατάθεση των δικαιολογητικών στην αρμόδια δημόσια υπηρεσία για έκδοση αρχικής οικοδομικής άδειας», και εταιρείες οι

οποίες ανεγείρουν κτήρια ή άλλες εγκαταστάσεις που πρόκειται να ιδιοχρησιμοποιήσουν για την άσκηση βιομηχανικής, τουριστικής ή εμπορικής γενικώς επιχείρησης. Η εξαίρεση του προηγούμενου εδαφίου αφορά τα ακίνητα στα οποία πρόκειται να λειτουργήσει η βιομηχανική, τουριστική ή εμπορική επιχείρηση και αίρεται αναδρομικά, αν η εταιρεία δεν προβεί στην έναρξη λειτουργίας της επιχείρησης στα ακίνητα αυτά, μέσα σε επτά (7) έτη «από την κατάθεση των δικαιολογητικών στην αρμόδια δημόσια υπηρεσία για έκδοση αρχικής οικοδομικής άδειας ή αν τα ακίνητα μεταβιβασθούν, εκμισθωθούν, εισφερθούν κατά χρήση, παραχωρηθούν δωρεάν, χρησιμοποιηθούν προς εκμετάλλευση από την εταιρεία ή τρίτο κατά οποιονδήποτε άλλον τρόπο, πριν τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας.

γ) Ναυτιλιακές επιχειρήσεις που έχουν εγκαταστήσει γραφεία στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α), το ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α), το ν. 814/1978 (ΦΕΚ 144 Α) και το ν. 2234/1994 (ΦΕΚ 142 Α) και πλοιοκτήτριες εταιρείες εμπορικών πλοίων για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν στην Ελλάδα αποκλειστικώς ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών «ή που εκμισθώνουν σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις της παρούσας περίπτωσης αποκλειστικά ως γραφεία ή αποθήκες για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών.

δ) Εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει κατά πλειοψηφία στο Ελληνικό Δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή εταιρείες των οποίων η πλειοψηφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζεται από το Ελληνικό Δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

ε) Το Ελληνικό Δημόσιο στο οποίο περιλαμβάνονται και οι αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες που λειτουργούν ως ειδικά ταμεία, αλλοδαπά κράτη με τον όρο της αμοιβαιότητας, οι γνωστές θρησκείες και δόγματα κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του Συντάγματος, το Ιερό Κοινό του Πανάγιου Τάφου, η Ιερά Μονή του Όρους Σινά, το Άγιο Όρος, το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας,

στ) Νομικά πρόσωπα τα οποία αποδεδειγμένα επιδιώκουν στην Ελλάδα σκοπούς κοινωφελείς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς, εκπαιδευτικούς για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούν για τον κοινωφελή, πολιτιστικό, θρησκευτικό, εκπαιδευτικό σκοπό, για τα ακίνητα που εκμεταλλεύονται εφόσον το προϊόν της εκμετάλλευσης διατίθεται αποδεδειγμένα για την εκπλήρωση αυτών των σκοπών, καθώς και για τα ακίνητα που αποδεδειγμένα είναι κενά ή δεν αποφέρουν κανένα εισόδημα.

Στην περίπτωση αυτή εμπίπτει και το Κοινωφελές Ίδρυμα «Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης», καθώς και οι εταιρείες των οποίων κατέχει το σύνολο των μετοχών, για ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά και αποδεδειγμένα για κοινωφελείς, εκπαιδευτικούς, θρησκευτικούς ή πολιτιστικούς σκοπούς στην Ελλάδα, για ακίνητα που εκμεταλλεύονται, εφόσον το προϊόν της εκμετάλλευσης διατίθεται αποδεδειγμένα για την εκπλήρωση αυτών των σκοπών στην Ελλάδα, καθώς και για τα ακίνητα που είναι αποδεδειγμένα κενά.

ζ) Ασφαλιστικά ταμεία ή οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία και ανώνυμες εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία (ΑΕΕΑΠ), οι οποίες συνιστούν εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, καθώς και θυγατρικές αυτών εταιρείες του άρθρου 22 παρ. 3 περιπτώσεις δ`

και ε` του ν. 2778/1999, που εποπτεύονται από αρχή της χώρας της καταστατικής τους έδρας, εκτός αυτών των οποίων η καταστατική έδρα βρίσκεται σε μη συνεργάσιμα κράτη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις για τα κράτη αυτά του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

114. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 50 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το ένατο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330), που έχει ως εξής:

«Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των ανωτέρω α', β' και γ' περιπτώσεων κατέχουν «ή διαχειρίζονται» πιστωτικά ιδρύματα περιλαμβανομένων και των ταμειωτηρίων ή ταμείων παρακαταθηκών και δανείων, ασφαλιστικά ταμεία, ασφαλιστικές εταιρείες, αμοιβαία κεφάλαια περιλαμβανομένων και των αμοιβαίων κεφαλαίων επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, εταιρείες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων «εταιρείες διαχείρισης ή/και παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών επί κεφαλαίων και αμοιβαίων κεφαλαίων,» εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, η καταστατική έδρα των οποίων δεν βρίσκεται σε μη συνεργάσιμο κράτος, όπως αυτό ορίζεται με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 51Α του Κ.Φ.Ε., και εποπτεύονται από αρχή της χώρας της έδρας τους, καθώς και θεσμικοί επενδυτές που λειτουργούν σε οργανωμένη αγορά κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή νοείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α'), δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση των φυσικών προσώπων κατά το ποσοστό συμμετοχής τους.»

115. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 51 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκα, λαβαίνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα. Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων, όπως για τα διαμερίσματα η παλαιότητα, η θέση στο οικοδομικό τετράγωνο ή στον όροφο της πολυκατοικίας, για τα καταστήματα η εμπορικότητα δρόμου, το πατάρι, το υπόγειο, για τα αγροκτήματα η καλλιεργητική αξία, η τουριστική ή παραθεριστική σημασία και άλλα.

116. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1Α του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«1.Α. Οι τιμές εκκίνησης καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση πιστοποιημένων εκτιμητών εγγεγραμμένων στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών.
Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών η σύνταξη εισήγησης για τον καθορισμό των τιμών εκκίνησης ανατίθεται σε πιστοποιημένους εκτιμητές εγγεγραμμένους στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών.

Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου εκδίδεται κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος του Γενικού Γραμματέα Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, η οποία αναρτάται στο διαδίκτυο «Πρόγραμμα Διαύγεια» και στην οποία περιγράφεται το έργο, η διαδικασία για την εκδήλωση ενδιαφέροντος, ο τρόπος επιλογής των εκτιμητών, η αμοιβή τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Οι εισηγήσεις των εκτιμητών κατατίθενται ηλεκτρονικά σε βάση δεδομένων που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών.

Στην ίδια βάση δεδομένων καταχωρείται η γνώμη του αρμόδιου δημοτικού συμβουλίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 261 του ν. 3852/2010 (Α' 87). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου.

Στην ανωτέρω βάση δεδομένων δύνανται να καταχωρίζονται αντίστοιχα δεδομένα, τα οποία διαθέτουν τραπεζικά ιδρύματα, προς το σκοπό εκτέλεσης διασταυρώσεων.

Σε περίπτωση αδυναμίας ασφαλούς προσδιορισμού των τιμών εκκίνησης με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, αρμόδια να εισηγηθεί τις τιμές εκκίνησης καθίσταται η τριμελής επιτροπή της παραγράφου 1.Β.»

117. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 51 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1Β του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«1.Β. Συστήνεται τριμελής επιτροπή, η οποία εισηγείται τις τιμές εκκίνησης σε περίπτωση αδυναμίας ασφαλούς προσδιορισμού τους από τις εισηγήσεις των εκτιμητών της παραγράφου 1.Α. Η τριμελής επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και αποτελείται από έναν Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του, που προτείνονται από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τον Προϊστάμενο του Αυτοτελούς Τμήματος Εκτιμήσεων και Προσδιορισμού Αξιών Ακινήτων της Γενικής Γραμματείας Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών και τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εφαρμογής Φορολογίας Κεφαλαίου και Περιουσιολογίου της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ως μέλη, με τους αναπληρωτές τους.

Η επιτροπή δύναται: α) να εισηγείται στον Υπουργό Οικονομικών την ανάθεση σύνταξης εισήγησης σε πιστοποιημένο εκτιμητή, εκπρόσωπο του Συλλόγου Εκτιμητών Ελλάδας (Σ.ΕΚ.Ε.), εγγεγραμμένο στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών στο πεδίο των ακινήτων του Υπουργείου Οικονομικών, σε περιπτώσεις που κρίνει αναγκαίο, β) να ζητεί τη συνδρομή οποιουδήποτε άλλου φορέα ή προσώπου με εμπειρία και ειδικές γνώσεις στον τομέα αξιών ακινήτων και γ) να ζητεί τη χορήγηση μη προσωποποιημένων στοιχείων από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, την Τράπεζα της Ελλάδος και τις αρμόδιες υπηρεσίες της Α.Α.Δ.Ε., τα οποία παρέχονται υποχρεωτικώς, χωρίς την επίκληση απορρήτου. Τα μέλη της Επιτροπής και οι εμπειρογνώμονες που λαμβάνουν γνώση των ανωτέρω στοιχείων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εχεμύθεια.»

118. Με τις διατάξεις του άρθρου 52 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση Α. της παραγράφου 9 του άρθρου 69 του ν. 3746/2009 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«Α. Οι τόκοι, οι οποίοι προκύπτουν από καλυμμένες ομολογίες που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 91 του ν.3601/2007 (ΦΕΚ 178 Α'), έχουν την ίδια φορολογική αντιμετώπιση με τους τόκους που προκύπτουν από ομολογίες τις οποίες εκδίδει το Ελληνικό Δημόσιο. Στην περίπτωση αυτή υπόχρεος για παρακράτηση φόρου είναι ο φορέας πληρωμής

όπως αυτός ορίζεται από την περίπτωση α` της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 3312/2005 (ΦΕΚ 35 Α`) που τους καταβάλλει.

Για τους τόκους που προκύπτουν από τις ομολογίες αυτές δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 11 και 12 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ, ν. 2238/1994, ΦΕΚ 151 Α`, όπως ισχύει). Όταν οι τόκοι αυτοί καταβάλλονται σε μονίμους κατοίκους εξωτερικού απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος.»

119. Με τις διατάξεις του άρθρου 53 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 31 του ν. 2778/1999 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«3. Οι εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία υποχρεούνται σε καταβολή φόρου ο συντελεστής του οποίου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς) προσαυξανόμενου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα και υπολογίζεται επί του μέσου όρου των επενδύσεών τους, πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές, όπως απεικονίζονται στους εξαμηνιαίους πίνακες επενδύσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα. Ο οφειλόμενος φόρος κάθε εξαμήνου δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 0,375% του μέσου όρου των επενδύσεών τους, πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές, όπως απεικονίζονται στους εξαμηνιαίους πίνακες επενδύσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του παρόντος νόμου. Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα που ακολουθεί το χρονικό διάστημα που αφορούν οι εξαμηνιαίοι πίνακες επενδύσεων. Σε περίπτωση παρακράτησης φόρου επί κτηθέντων μερισμάτων, ο φόρος αυτός συμψηφίζεται με το φόρο που προκύπτει από τη δήλωση που υποβάλλεται από την Εταιρεία Επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία εντός του μηνός Ιουλίου. Τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο μεταφέρεται για συμψηφισμό με επόμενες δηλώσεις. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση της εταιρείας και των μετόχων της. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α' 170) εφαρμόζονται ανάλογα και για τον φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής. Για τα διανεμόμενα μερίσματα στους μετόχους της εταιρείας δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 62 και 64 του ν. 4172/2013. Κατά τον υπολογισμό του παραπάνω φόρου δε λαμβάνονται υπόψη τα ακίνητα που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα θυγατρικές των ΑΕΕΑΠ, εταιρείες του άρθρου 22 παράγραφος 3 περιπτώσεις δ` και ε` του παρόντος νόμου, εφόσον αυτά αναγράφονται διακεκριμένα στις καταστάσεις επενδύσεών τους.»

120. Με τις διατάξεις του άρθρου 54 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 20 του ν. 2778/1999 (Α' 43), που έχει ως εξής:

«2. Η φορολόγηση των κερδών του αμοιβαίου κεφαλαίου ακινήτων γίνεται, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφοι 2 και 3 του ν. 3283/2004, όπως ισχύει. Ο συντελεστής ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς), προσαυξανόμενου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα. Ο φόρος υπολογίζεται επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου, λογίζεται καθημερινά, δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου και αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον

υπολογισμό του. Η καταβολή του φόρου γίνεται στο όνομα και για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου. Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επομένου της μεταβολής μήνα. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του αμοιβαίου κεφαλαίου και των μεριδιούχων του.»

121. Με τις διατάξεις του άρθρου 55 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 39 του ν. 3371/2005 (Α' 178), που έχει ως εξής:

«3. Οι εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου υποχρεούνται σε καταβολή φόρου, ο συντελεστής του οποίου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Επιτοκίου Αναφοράς), προσαυξανόμενου κατά μία (1) ποσοστιαία μονάδα και υπολογίζεται επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου των επενδύσεων τους, πλέον διαθεσίμων σε τρέχουσες τιμές. Σε περίπτωση μεταβολής του Επιτοκίου Αναφοράς, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα. Ο οφειλόμενος φόρος κάθε εξαμήνου δεν μπορεί να είναι μικρότερος του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου των επενδύσεών τους, πλέον των διαθεσίμων, σε τρέχουσες τιμές. Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον υπολογισμό. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση της εταιρείας και των μετόχων της. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α' 170) εφαρμόζονται αναλόγως και για το φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.»

122. Με τις διατάξεις του άρθρου 53 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 31 του ν. 2778/1999 (Α' 43), που έχει ως εξής

123. Με τις διατάξεις του άρθρου 56 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 103 του ν. 4099/2012 (Α' 250), που έχει ως εξής:

«3. Η εταιρεία διαχείρισης, στο όνομα και για λογαριασμό του αμοιβαίου κεφαλαίου ή της ΑΕΕΜΚ, ή κατά περίπτωση, η ΑΕΕΜΚ του άρθρου 40, υποχρεούται σε καταβολή φόρου ο οποίος λογίζεται καθημερινά επί του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού του ΟΣΕΚΑ, ή τυχόν επί μέρους επενδυτικών του τμημάτων. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του ΟΣΕΚΑ και των μεριδιούχων ή μετόχων του.

Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε δέκα τοις εκατό (10%) επί του εκάστοτε ισχύοντος επιτοκίου πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής Επιτόκιο Αναφοράς), προσαυξανόμενου ως ακολούθως, αναλόγως της κατηγορίας κάθε ΟΣΕΚΑ ή τυχόν επί μέρους επενδυτικών του τμημάτων βάσει σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς:

- α) για ΟΣΕΚΑ χρηματαγοράς άνευ προσαυξήσεως,
- β) για ομολογιακούς ΟΣΕΚΑ, κατά είκοσι πέντε εκατοστά της μονάδας (0,25),
- γ) για μικτούς ΟΣΕΚΑ, κατά πέντε δέκατα της μονάδας (0,5),
- δ) για μετοχικούς ΟΣΕΚΑ και για κάθε άλλη κατηγορία ΟΣΕΚΑ πλην των αναφερόμενων πιο πάνω περιπτώσεων, κατά μία (1) μονάδα.

Ο οφειλόμενος φόρος κάθε εξαμήνου δεν μπορεί να είναι μικρότερος:

- α) του 0,025% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για ΟΣΕΚΑ χρηματαγοράς,

β) του 0,175% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για ομολογιακούς ΟΣΕΚΑ,

γ) του 0,25% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για μικτούς ΟΣΕΚΑ,

δ) του 0,375% του εξαμηνιαίου μέσου όρου του καθαρού ενεργητικού προκειμένου για μετοχικούς και λοιπούς ΟΣΕΚΑ.»

Ο φόρος αποδίδεται στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία με δήλωση που υποβάλλεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Ιουλίου και Ιανουαρίου του επόμενου εξαμήνου από τον υπολογισμό του.

Σε περίπτωση μεταβολής του επιτοκίου αναφοράς ή της κατάταξης του ΟΣΕΚΑ, η προκύπτουσα νέα βάση υπολογισμού του φόρου ισχύει από την πρώτη ημέρα του επόμενου της μεταβολής μήνα.»

124. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 12 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«Άρθρον 12

1. Ο φόρος επί των πλοίων της δεύτερης κατηγορίας του άρθρου 3 του παρόντος νόμου υπολογίζεται ετησίως κατά κόρον ολικής χωρητικότητας (GROSS) του πλοίου και καταβάλλεται σε δραχμές με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο σε κόρους ολικής χωρητικότητας	Φορολογικός συντελεστής κλιμακίου σε δρχ. κατά κόρο ολικής	Φόρος κλιμακίου (σε δρχ.) (GROSS) χωρητικότητας	ΣΥΝΟΛΟ Χωρητικό- Ετήσιου φόρου (σε δρχ.)
20	200	4.000	20 4.000
30	230	6.900	50 10.900
50	260	13.000	100 23.900

Για την επιπλέον των εκατό (100) κόρων ολική χωρητικότητα (GROSS), ο φόρος καθορίζεται σε τριακόσιες (300) δραχμές κατά κόρον."

Από 1.1.1976 αυξάνεται εις το δεκαπλάσιον, προκειμένου περί των υπο Ελληνικήν σημαίαν τουριστικών επαγγελματικών πλοίων ή πλοιαρίων ο φόρος ο επιβαλλόμενος υπο της παραγρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 27/1975 "περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Εμπορικής Ναυτιλίας εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.

Η δια της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 27/1975 επιβαλλομένη φορολογία ορίζεται εις το πενταπλάσιον προκειμένου περί πλοίων ιδιωτικής χρήσεως υπό Ελληνικήν σημαίαν, διεπομένων ή μη υπο του παρόντος νόμου και ανεξαρτήτως αριθμού επιβατών.

2. Ο φόρος της κλίμακος της προηγουμένης παραγράφου μειούται:

α) Κατά 50% προκειμένου περί πλοίων δρομολογουμένων εις τακτικάς γραμμάς μεταξύ ελληνικών και ξένων λιμένων ή και μόνον μεταξύ ξένων λιμένων.

β) Κατά 60% προκειμένου περί επιβατηγών πλοίων, μηχανοκινήτων,

*ιστιοφόρων, και ανεξαρτήτως υλικού αυτών και
γ) Κατά 75% προκειμένου περί αλιευτικών.
Προκειμένου περί πλοίων εμπιπτόντων εις πλείονας της μίας
περιπτώσεως της παρούσης παραγράφου, ενεργείται μία μόνον μείωσις του
φόρου, ή μάλλον συμφέρουσα εις τον υπόχρεον πλοιοκτήτην.*

125. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 58 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 17 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

**«Βεβαίωσις και καταβολή φόρου πλοίων
δευτέρας κατηγορίας.**

**Βεβαίωσις και καταβολή του φόρου.
Άρθρον 17.**

1. Η βεβαίωσις του φόρου των πλοίων της δευτέρας κατηγορίας ενεργείται εις δραχμάς οίκοθεν υπό του Οικονομικού Εφόρου επί τη βάσει των όσων ούτος διαθέτει στοιχείων δια την χωρητικότητα εκάστου πλοίου. Για πλοία ολικής χωρητικότητας μέχρι και είκοσι (20) κόρων, με εξαίρεση εκείνων που υπάγονται στο ν.438/1976 (ΦΕΚ 256 Α'), ο οφειλόμενος φόρος αμελείται και δεν ενεργείται βεβαίωσις του φόρου αυτού."

Εάν μεταγενεστέρως ήθελε προκύψει επί πλέον ή έλαττον διαφορά εις την χωρητικότητα του πλοίου, ενεργείται συμπληρωματική βεβαίωσις ή έκπτωσις του προσήκοντος ποσού φόρου.

Επίσης εκπίπτονται οι βεβαιωθέντες φόροι διά τον μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπον καταστροφήν του πλοίου χρονικόν διάστημα. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευομένης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως καθορίζονται τα απαιτούμενα διά την απόδειξιν της καταστροφής του πλοίου δικαιολογητικά.

Φόροι βεβαιωθέντες κατά το προηγούμενον εδάφιον μέχρι της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, εκπίπτονται κατά την αυτήν διαδικασίαν.

2. Ο φόρος καταβάλλεται εις τέσσαρας ίσας τριμηνιαίας δόσεις εντός των μηνών Απριλίου, Ιουλίου, Οκτωμβρίου και Ιανουαρίου εκάστου έτους.

3. Ο οικονομικός έφορος υποχρεούται όπως, απόσπασμα του οικείου χρηματικού καταλόγου βεβαιώσεως του φόρου, κοινοποιήση άμα τη συντάξει αυτού εις τον υπόχρεων πλοιοκτήτην.

126. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 58 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 41 του ν. 3182/2003 (Α' 220), που έχουν ως εξής:

«1. Ο φόρος που επιβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α) αυξάνεται στο πενταπλάσιο για τα ιδιωτικά πλοία αναψυχής με ελληνική σημαία, καθώς και για τα πλοία αναψυχής με ελληνική σημαία που χαρακτηρίζονται ως επαγγελματικά σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2743/1999.

2. Οι απαλλαγές και οι μειώσεις από το φόρο, που προβλέπονται από τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 27/1975, δεν ισχύουν για τα πλοία που χαρακτηρίζονται ως επαγγελματικά, με εξαίρεση την απαλλαγή που προβλέπεται από την παράγραφο 5 του άρθρου 13 του νόμου αυτού.»

127. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 59 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το εδάφιο 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«1. Γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων οποιουδήποτε τύπου ή μορφής, ασχολούμενα αποκλειστικά με τη διαχείριση, εκμετάλλευση, ναύλωση, ασφάλιση, διακανονισμό αβαριών, μεσιτεία αγοραπωλησιών ή ναυπηγήσεων ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία, πάνω από πεντακόσιους (500) κόρους ολικής χωρητικότητας, εξαιρουμένων των επιβατηγών ακτοπλοϊκών πλοίων και των εμπορικών πλοίων που εκτελούν εσωτερικούς πλόες, καθώς και με την αντιπροσώπευση πλοιοκτητριών εταιριών, ως και επιχειρήσεων που έχουν ως αντικείμενο εργασιών τις ίδιες με τις παραπάνω αναφερόμενες δραστηριότητες, δύνανται, υποβάλλοντας σχετική αίτηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου, να εγκαθίστανται στην Ελλάδα κατόπιν άδειας που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου και η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η ανωτέρω δυνατότητα παρέχεται κατ' εξαίρεση και σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις, πλοιοκτήτριες ή διαχειρίστριες, ναυαγοσωστικών ή ρυμουλκών πλοίων υπό ξένη σημαία οποιασδήποτε χωρητικότητας. Στην απόφαση αυτή καθορίζεται το είδος των εργασιών ή υπηρεσιών, τις οποίες παρέχει το γραφείο ή υποκατάστημα και γενικά οι όροι λειτουργίας του.»

128. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του ν. 791/1978 (ΦΕΚ 109 Α') έχουν εφαρμογή και επί των αλλοδαπών εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων με ξένη σημαία, εφόσον τα πλοία τους διαχειρίζονται ή διαχειρίζονταν γραφεία ή υποκαταστήματα εταιρειών του παρόντος άρθρου.»

129. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 60 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«2. Ο φόρος βαρύνει τους αλλοδαπούς πλοιοκτήτες ή πλοιοκτήτριες εταιρείες για τα πλοία υπό ξένη σημαία, τα οποία έχουν τεθεί υπό τη διαχείριση ημεδαπών ή αλλοδαπών εταιρειών οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου.

Οι ως άνω διαχειρίστριες εταιρείες είναι αλληλέγγυα υπόχρεες με τις πλοιοκτήτριες εταιρείες για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που η διαχείριση του πλοίου γίνεται από περισσότερες της μίας διαχειρίστριες εταιρείες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, οι διαχειρίστριες εταιρείες ευθύνονται εις ολόκληρον για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που η πλοιοκτήτρια εταιρεία αλλάζει τη διαχειρίστρια εταιρεία στην οποία έχει αναθέσει τη διαχείριση πλοίου της υπό ξένη σημαία, η διαχειρίστρια εταιρεία ευθύνεται για την καταβολή του φόρου που αναλογεί στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ασκούσε τη διαχείριση του συγκεκριμένου πλοίου. Σε περίπτωση εκούσιας μεταβίβασης της κυριότητας του πλοίου υπό ξένη σημαία, το οποίο μετά τη μεταβίβαση παραμένει υπό τη διαχείριση ελληνικής ή αλλοδαπής εταιρείας εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, ο φόρος του παρόντος άρθρου βαρύνει το νέο πλοιοκτήτη από την

ημερομηνία της μεταβίβασης, ενώ ο νέος πλοιοκτήτης είναι εις ολόκληρον υπόχρεος με τα πρόσωπα που είναι υπόχρεα για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου που βαρύνει το πλοίο μέχρι το χρόνο της μεταβίβασης.»

130. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 60 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«5. Η δήλωση και η καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου γίνεται κατ' ανάλογη εφαρμογή των προβλεπομένων στον παρόντα νόμο για το φόρο που επιβάλλεται στα πλοία υπό ελληνική σημαία. Σε περίπτωση που η διαχείριση πλοίου υπό ξένη σημαία ανατεθεί σε διαχειρίστρια εταιρεία εγκατεστημένη στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου μετά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, οφείλεται φόρος από την επόμενη ημέρα της ανάθεσης της διαχείρισης σε τόσα δωδέκατα, όσοι οι μήνες μέχρι το τέλος του έτους. Η δήλωση και καταβολή του φόρου διενεργείται από την διαχειρίστρια εταιρεία στο όνομα και για λογαριασμό της πλοιοκτήτριας εταιρείας. Από το ποσό του φόρου του παρόντος άρθρου εκπίπτει ο φόρος χωρητικότητας (tonnage tax) ή οποιαδήποτε παρόμοια επιβάρυνση που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε για το πλοίο υπό ξένη σημαία και μέχρι του ποσού του φόρου που οφείλεται στην Ελλάδα.»

131. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 60 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης του φόρου του παρόντος άρθρου, η διαδικασία επιβολής του φόρου στο όνομα της πλοιοκτήτριας εταιρείας και καταβολής αυτού, και η με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου καθορίζεται η διαδικασία υποβολής της ετήσιας συγκεντρωτικής δήλωσης και των συμπληρωματικών δηλώσεων της διαχειρίστριας εταιρείας στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων με κοινοποίηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου.»

132. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 11 του άρθρου 26 του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«11. Ο κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιβαλλόμενος φόρος εξαντλεί κάθε υποχρέωση της αλλοδαπής εταιρείας πλοιοκτήτριας πλοίου υπό ξένη σημαία, το οποίο τελεί υπό την εκμετάλλευση ή διαχείριση ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας, εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, έναντι οποιουδήποτε φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης στο εισόδημα που αποκτάται στο εξωτερικό από την εκμετάλλευση του πλοίου, του οποίου είναι πλοιοκτήτρια.

Η ίδια απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση ισχύει και για τους μετόχους ή εταίρους των ως άνω εταιρειών, μέχρι φυσικού προσώπου, για το εισόδημα που αποκτούν με τη μορφή διανομής καθαρών κερδών ή μερισμάτων, είτε απευθείας είτε από εταιρείες χαρτοφυλακίου (holding companies), ανεξαρτήτως του αριθμού των εταιρειών χαρτοφυλακίου που παρεμβάλλονται μεταξύ της πλοιοκτήτριας εταιρείας και του τελικού μετόχου ή εταίρου. Περαιτέρω, απαλλάσσεται από κάθε φόρο ή μεταβίβαση από οποιαδήποτε αιτία μετοχών ή μεριδίων ημεδαπών ή αλλοδαπών πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία, καθώς και εταιρειών χαρτοφυλακίου (holding companies) που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα, τις μετοχές ή τα μερίδια των ως άνω πλοιοκτητριών εταιρειών. Επίσης απαλλάσσονται από το φόρο τα κέρδη ναυτικής εταιρείας του ν. 959/1979 (Α' 192), καθώς και τα μερίσματα που διανέμει αυτή, εφόσον

έχει υπαχθεί στο άρθρο 25 του παρόντος νόμου και εκμεταλλεύεται ή διαχειρίζεται πλοίο με ελληνική ή ξένη σημαία.».

133. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 61 του σχεδίου νόμου προστίθενται νέα άρθρα 26β και 26γ μετά το άρθρο 26α του ν. 27/1975 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 26α

Φορολογία πλοίων με σημαία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου

1. Τα επαγγελματικά πλοία αναψυχής και ημερόπλοια με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) πλην της ελληνικής, ανεξαρτήτως κόρων ολικής χωρητικότητας, τα οποία υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4256/ 2014 (Α` 92) υπόκεινται σε φόρο χωρητικότητας (tonnage tax), σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
2. Τα επιβατηγά και οχηματαγωγά πλοία, επιβατηγά ή φορτηγά, δρομολογημένα σε τακτική γραμμή επιβατικών μεταφορών και πορθμείων με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) πλην της ελληνικής, ανεξαρτήτως κόρων ολικής χωρητικότητας, που εκτελούν υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών στην Ελλάδα μεταξύ λιμένων της ηπειρωτικής χώρας, της ηπειρωτικής χώρας και νησιών ή μεταξύ λιμένων νησιών (ενδομεταφορών), σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου πρώτου του ν. 2932/2001 (Α` 145), υπόκεινται σε φόρο χωρητικότητας (tonnage tax), σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
3. Λοιπά πλοία θαλασσιών μεταφορών μεταξύ λιμένων εσωτερικού (ενδομεταφορών) ανεξαρτήτως κόρων ολικής χωρητικότητας, καθώς και πλοία με ολική χωρητικότητα μέχρι 500 κόρους που εκτελούν διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) πλην της ελληνικής υπόκεινται σε φόρο χωρητικότητας (tonnage tax), σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και με την επιφύλαξη της εφαρμογής τυχόν συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας και ναυτιλιακών συμβάσεων.
4. Με την καταβολή του φόρου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εξαντλείται κάθε υποχρέωση των πλοιοκτητών ή των πλοιοκτητριών εταιρειών των πλοίων του παρόντος άρθρου από το φόρο εισοδήματος, επί των εισοδημάτων που αποκτώνται από τη δραστηριότητα αυτή. Η ίδια απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος ισχύει για τους μετόχους ή εταίρους των ως άνω εταιρειών, μέχρι και φυσικού προσώπου, για το εισόδημα που αποκτούν με τη μορφή διανομής καθαρών κερδών ή μερισμάτων.
5. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α` 170) έχουν ισχύ κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.
6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού ρυθμίζονται ειδικότερα ζητήματα που αφορούν τον τρόπο της καταμέτρησης των κόρων ολικής χωρητικότητας των πλοίων αυτών.
7. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.
8. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2015 για υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών που παρέχονται από την ημερομηνία αυτή και μετά.»

134. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 61 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 35 του ν. 814/1978 (Α' 144), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 35

Απαλλαγή εισοδήματος κτώμενου από εταιρία χαρτοφυλακίου

Απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση το εισόδημα που αποκτάται από εταιίρους ή μετόχους Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (*holding companies*), οι οποίες έχουν αποκλειστικά, άμεσα ή έμμεσα, μετοχές εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων με ελληνική σημαία ή ξένη σημαία, εφόσον οι πλοιοκτήτριες εταιρείες είναι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο ή η εκμετάλλευση ή διαχείριση των πλοίων τους γίνεται από ημεδαπή ή αλλοδαπή επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ελλάδα με βάση το άρθρο 25 του ν. 27/1975 (Α' 77), όπως ισχύει. Το ότι οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (*holding Companies*) κατέχουν αποκλειστικά μετοχές πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία αποδεικνύεται:

(α) με την προσκόμιση σχετικών πιστοποιητικών της αρμόδιας δημόσιας αρχής της καταστατικής έδρας των εταιρειών, στο οποίο θα πρέπει να αναφέρονται η επωνυμία κάθε πλοιοκτήτριας εταιρείας, στην οποία μετέχουν οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (*holding companies*), όπως και το όνομα και τα λοιπά στοιχεία ταυτότητας των πλοίων που ανήκουν σε κάθε πλοιοκτήτρια εταιρεία. Η αρμοδιότητα της αλλοδαπής δημόσιας αρχής για την έκδοση των πιστοποιητικών βεβαιώνεται από το Υπουργείο Εξωτερικών ή την Ελληνική Προξενική Αρχή, είτε (β) με την προσκόμιση πιστοποιητικών από τα οποία να προκύπτει ότι οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (*holding companies*) είναι σε ισχύ (*good standing*), καθώς και αντίγραφο πρακτικού των Δ.Σ. των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου, από το οποίο πρακτικό να προκύπτει η επωνυμία των πλοιοκτητριών εταιρειών, στις οποίες μετέχουν, το όνομα, η σημαία και ο λιμένας νηολόγησης του πλοίου ή των πλοίων, και το οποίο πρακτικό θα πρέπει να είναι θεωρημένο από την οικεία Προξενική Αρχή της χώρας της καταστατικής έδρας των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (*holding companies*) που εδρεύει στην Ελλάδα.

Ειδικά οι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο πλοιοκτήτριες εταιρείες πλοίων με ξένη σημαία υποχρεούνται να προσκομίζουν και πιστοποιητικό του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, από το οποίο να αποδεικνύεται ότι τα ως άνω πλοία τους είναι συμβεβλημένα με αυτό».

135. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 61 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του ν. 791/1978 (Α' 109), που έχει ως εξής:

«1.Ναυτλιακαί εταιρείαι, αίτινες συνεστήθησαν κατά τους νόμους αλλοδαπής Πολιτείας,εφ'όσον είναι ή ήσαν πλοιοκτήτριαι ή διαχειρίστριαι πλοίων υπό Ελληνικήν σημαίαν,ή είναι εγκατεστημένοι ή ήθελον εγκατασταθῆ εν Ελλάδι δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του Ν.27/1975 ή των Α.Ν.89/ 1967 και 378/1968,διέπονται ως πρός την σύστασιν και την ικανότητα δικαίου,υπό του δικαίου της Χώρας της εν τω καταστατικῷ έδρας των αδιαφόρως του τόπου όθεν διευθύνονται ή διηυθύνοντο εν όλω ή εν μέρει αι υποθέσεις των. Τα αυτά ισχύουν και για τις εταιρείες χαρτοφυλακίου των παραπάνω εταιρειών.»

136. Με τις διατάξεις του άρθρου 62 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο50 του π.δ. 142/2017 (Α' 77), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 50

Ενιαία Αρχή Πληρωμής

1. Η **Ενιαία Αρχή Πληρωμής** αποτελεί οργανική μονάδα επιπέδου Διεύθυνσης. Οι επιχειρησιακοί στόχοι της **Ενιαίας Αρχής Πληρωμής (Ε.Α.Π.)** είναι οι ακόλουθοι:

(α) Η διενέργεια της πληρωμής των πάσης φύσεως αμοιβών του προσωπικού του Δημόσιου Τομέα κεντρικά, από έναν ενιαίο φορέα.

(β) Η διασφάλιση της ορθής διενέργειας πληρωμών των αμοιβών για όλο το προσωπικό του Δημόσιου Τομέα, μέσω της αξιοποίησης και διασταύρωσης των δεδομένων του Μητρώου Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου και του αντίστοιχου Μητρώου Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος TAXIS.

(γ) Η διαχείριση και αξιοποίηση στοιχείων μισθοδοσίας - πρόσθετων αμοιβών για την υποστήριξη της δημοσιονομικής και μισθολογικής πολιτικής.

(δ) Η παροχή οδηγιών και ο συντονισμός των υπόχρεων φορέων για την έγκαιρη και έγκυρη εκτέλεση των διαδικασιών που άπτονται των πληρωμών που πραγματοποιεί.

2. Η **Ενιαία Αρχή Πληρωμής** διαρθρώνεται σε δύο (2) Τμήματα, ως κατωτέρω:

(α) Τμήμα Α - Επεξεργασίας Στοιχείων Πληρωμής και Συντονισμού

(β) Τμήμα Β - Διασταυρώσεων και Παροχής Στοιχείων

3. Οι αρμοδιότητες της Ε.Α.Π. κατανέμονται στα Τμήματα ως εξής:

(α) Τμήμα Α - Επεξεργασίας Στοιχείων Πληρωμής και Συντονισμού

(αα) Η πληρωμή των πάσης φύσεως αποδοχών ή πρόσθετων αμοιβών, αποζημιώσεων και με οποιαδήποτε άλλη ονομασία αμοιβών του προσωπικού που υπάγεται στο πεδίο αρμοδιότητας της **Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (Ε.Α.Π.)**, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

(ββ) Η πληρωμή της προκαταβολής της σύνταξης στους συνταξιούχους - λειτουργούς του Δημοσίου.

(γγ) Η πραγματοποίηση των απαραίτητων ενεργειών για την ένταξη των υπόχρεων φορέων στο σύστημα πληρωμών της Ε.Α.Π.

(δδ) Η επαλήθευση και διασταύρωση στοιχείων των υποβαλλόμενων αρχείων μέσω του εκάστοτε λειτουργούντος συστήματος μισθοδοσίας, σύμφωνα με τα δεδομένα του Μητρώου Μισθοδοτούμενων Ελληνικού Δημοσίου και του αντίστοιχου Μητρώου Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος TAXIS.

(εε) Η παροχή οδηγιών και υποστήριξη των ενταγμένων στο σύστημα της Ε.Α.Π. φορέων.

(β) Τμήμα Β - Διασταυρώσεων και Παροχής Στοιχείων

(αα) Η παροχή στοιχείων για την άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής και ελέγχων μισθοδοσίας.

(ββ) Η παροχή αιτούμενων στοιχείων προς φορείς που διαθέτουν σχετική νομιμοποίηση λήψης αυτών.

(γγ) Η διενέργεια διασταυρώσεων και παροχή στοιχείων σε φορείς για την αποτροπή μη νόμιμων πληρωμών.

137. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 63 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η υποπερίπτωση αα) της περίπτωσης α) της παραγράφου 2 του άρθρου 48 του ν. 4557/2018 (Α' 139), που έχει ως εξής:

«αα) ένα στέλεχος από τη Διεύθυνση Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος, ένα από την Ειδική Γραμματεία Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) και ένα από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών που προτείνονται από τον αρμόδιο Υπουργό,»

138. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 63 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις "του Υπουργείου Οικονομικών" της υποπερίπτωσης αα) της περίπτωσης α) της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του ν. 4557/2018 (Α' 139), που έχει ως εξής:

«αα) ένα στέλεχος από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Διοικητικής Υποστήριξης του Υπουργείου Οικονομικών που προτείνεται από τον αρμόδιο Υπουργό,»

139. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 63 του σχεδίου νόμου προστίθενται οι λέξεις “και το Υπουργείο Οικονομικών” στο τέλος του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β) της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του ν. 4557/2018 (Α’ 139), που έχει ως εξής:

«β) Η Μονάδα πλαισιώνεται και υποστηρίζεται αυτοτελώς από διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό, καθώς και από προσωπικό με ειδικές γνώσεις και εμπειρία στον έλεγχο περιουσιακών στοιχείων και τη διερεύνηση οικονομικών συναλλαγών. Για τους ανωτέρω σκοπούς, συνιστώνται στην Αρχή τριάντα (30) θέσεις, από τις οποίες οι δέκα (10) τουλάχιστον είναι θέσεις προσωπικού με ειδικές γνώσεις και εμπειρία κατά προτίμηση δε και με γνώση της αγγλικής γλώσσας. Οι θέσεις αυτές πληρούνται με αποσπάσεις από τα Υπουργεία και τους φορείς από όπου προέρχονται τα μέλη της Μονάδας, καθώς και από την Α.Α.Δ.Ε.»

140. Με τις διατάξεις του άρθρου 64 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 31 του ν. 4321/2015 (Α’ 32), που έχει ως εξής:

«1. Τα πρόσωπα που είναι νόμιμοι εκπρόσωποι, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 4174/2013, Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (Α’ 170), κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα και εις ολόκληρον για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Στα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο ή εκείνη η νομική οντότητα που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο ή η νέα νομική οντότητα που συστήθηκε, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Η προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των προσώπων που έχουν τις παραπάνω ιδιότητες για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται από τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες υπάρχει και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εκπροσωπούν.»

141. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 65 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 51 του ν.δ. 420/1970 (Α’ 27), που έχει ως εξής:

«Το ετήσιο μίσθωμα για την εκμίσθωση δημόσιων ιχθυοτρόφων υδάτων σε αλιευτικούς συνεταιρισμούς με τη διαδικασία της απευθείας μίσθωσης συνίσταται σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί της αξίας των αλιευμάτων του μισθωμένου ιχθυοτρόφου ύδατος που αλιεύονται από τον μισθωτή αλιευτικό συνεταιρισμό.»

142. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 65 του σχεδίου νόμου **προπατίνεται** η προθεσμία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 14 του άρθρου 39 του ν. 4030/2011 (Α' 249), που έχει ως εξής:

«14. Πατατίνεται για δύο έτη η διάρκεια των Ο.Σ. προκειμένου να εναρμονίσουν τα καταστατικά τους σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου και να υποβάλουν χρονοδιάγραμμα -έκθεση έργων υποδομής προς έγκριση στην Περιφέρεια.»

143. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 65 του σχεδίου νόμου **προστίθενται** εδάφιο στο τέλος της παραγράφου 3γ του άρθρου 6 του ν. 4410/2016 (Α' 141), που έχει ως εξής:

«γ) Το προσωπικό των υποπαραγράφων Α` και β, πλην αυτού που προέρχεται από Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς μετακινείται ή αποσπάται, κατά περίπτωση, στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων - Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ε.Φ.Κ. - Διεύθυνση Στρατηγικής Τελωνειακών Ελέγχων και Παραβάσεων. Ειδικότερα η απόσπαση, διενεργείται με κοινή απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Γενικού Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε., για δύο έτη, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη γνώμη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Με όμοια πράξη μπορεί να διακόπτεται η εν λόγω απόσπαση.»

144. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 65 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 139 του ν. 4635/2019 (Α' 167), που έχει ως εξής:

«Με την εν λόγω απόφαση καθορίζεται ο προϋπολογισμός του προγράμματος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 134 του παρόντος, και μπορεί να προσδιορίζονται και άλλοι δικαιούχοι των ενεργειών.»